

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 114

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

57ο έτος

15 Απριλίου 2014

Περιεχόμενα

I Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Επιτροπή των Περιφερειών

104η σύνοδος ολομέλειας 28 και 29 Νοεμβρίου 2013

2014/C 114/01	Ψήφισμα της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πολιτικές προτεραιότητες της Επιτροπής των Περιφερειών για το 2014 με βάση το νομοθετικό πρόγραμμα και το πρόγραμμα εργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής» . . .	1
---------------	---	---

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Επιτροπή των Περιφερειών

104η σύνοδος ολομέλειας 28 και 29 Νοεμβρίου 2013

2014/C 114/02	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Έκθεση για την ιθαγένεια της ΕΕ 2013»	6
2014/C 114/03	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις προς τους αερολιμένες και τις αεροπορικές εταιρείες»	11
2014/C 114/04	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με τίτλο «Προστιθέμενη αξία των μακροπεριφερειακών στρατηγικών»	18
2014/C 114/05	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Σχέδιο δράσης για μια ανταγωνιστική και βιώσιμη χαλυβουργία στην Ευρώπη»	23
2014/C 114/06	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Αθλητισμός, αναπηρία, αναψυχή»	27
2014/C 114/07	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας»	33
2014/C 114/08	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές για τη βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας στην ΕΕ»	37

EL

III Προπαρασκευαστικές πράξεις

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

104η σύνοδος ολομέλειας 28 και 29 Νοεμβρίου 2013

2014/C 114/09	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ερευνητές, φοιτητές, εθελοντές και άλλες ομάδες από τρίτες χώρες»	42
2014/C 114/10	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης» . . .	48
2014/C 114/11	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πλαίσιο για τη μελλοντική λιμενική πολιτική της ΕΕ»	57
2014/C 114/12	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Στρατηγικές ένταξης των Ρομά»	73
2014/C 114/13	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα την ηλεκτρονική τιμολόγηση στο πλαίσιο των δημοσίων συμβάσεων και τις ηλεκτρονικές δημόσιες συμβάσεις από αρχής μέχρι τέλους.	79
2014/C 114/14	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών — Ενισχυμένη συνεργασία των δημόσιων υπηρεσιών απασχόλησης	85
2014/C 114/15	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα τη δέσμη μέτρων «Ευφυή σύνορα»	90
2014/C 114/16	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Κανονισμός για τους επίσημους ελέγχους»	96

I

(Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις)

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

104Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ 28 ΚΑΙ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2013

Ψήφισμα της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πολιτικές προτεραιότητες της Επιτροπής των Περιφερειών για το 2014 με βάση το νομοθετικό πρόγραμμα και το πρόγραμμα εργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής»

(2014/C 114/01)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με το πρόγραμμα εργασίας της για το 2014 ⁽¹⁾,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμα που εξέδωσε στις 4 Ιουλίου 2013 με θέμα «Προτεραιότητες της Επιτροπής των Περιφερειών για το 2014 ενόψει του προγράμματος εργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής» ⁽²⁾,
- έχοντας υπόψη το Πρωτόκολλο συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την Επιτροπή των Περιφερειών που υπεγράφη στις 16 Φεβρουαρίου 2012,

Βασικές πολιτικές προτεραιότητες για το 2014

1. θεωρεί ότι οι κύριες προκλήσεις που καλείται να αντιμετωπίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η επίτευξη βιώσιμης ανάπτυξης, η εξασφάλιση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, η δημιουργία θέσεων εργασίας και η τόνωση της εμπιστοσύνης των πολιτών στο ευρωπαϊκό σχέδιο·
2. ζητά να βελτιωθεί ο συντονισμός των οικονομικών και κοινωνικών πολιτικών για να μπορέσει να αντιμετωπιστεί το χάσμα ανταγωνισμού μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών· τονίζει εκ νέου ότι επείγει να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της ανεργίας των νέων και να αμβλυνθούν οι υπάρχουσες γεωγραφικές ανισότητες μεταξύ των περιφερειών της ΕΕ, ώστε να αποφευχθεί η περαιτέρω διαρροή ανθρώπινου κεφαλαίου·
3. ζητά, επίσης, να διεξαχθεί το 2014 διεξοδική ενδιάμεση επανεξέταση της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», έτσι ώστε αυτή να περιλαμβάνει: α) μια εδαφική διάσταση η οποία να επιτρέπει τον καθορισμό υποεθνικών στόχων ανάλογα με τις εκάστοτε περιφερειακές συνθήκες· β) δομές διακυβέρνησης που να προβλέπουν τη συμμετοχή των περιφερειακών και τοπικών αρχών στον καθορισμό των στόχων και στην εφαρμογή της στρατηγικής· γ) επαρκείς χρηματοδοτικούς πόρους για την πραγματοποίηση μακροπρόθεσμων επενδύσεων, οι οποίοι δεν θα πρέπει να θυσιαστούν στον βωμό στόχων δημοσιονομικής εξυγίανσης·
4. τονίζει την καθοριστική σημασία της δημοκρατικής διαδικασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά το έτος εκλογών 2014, προτίθεται δε να αναπτύξει τη συμβολή της στον τρέχοντα διάλογο για το μέλλον της Ένωσης, με σκοπό να ενισχυθεί ο ρόλος των περιφερειακών και των τοπικών αρχών στη διαδικασία ολοκλήρωσης· η ΕΠ θα προωθήσει, συνεπώς, κάθε συζήτηση σχετικά με την αναθεώρηση των Συνθηκών, διοργανώνοντας πολιτικές συζητήσεις και προβάλλοντας περισσότερο την αρχή της επικουρικότητας και την έννοια της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης, οι οποίες αποτελούν σημαντικά εργαλεία για την επίτευξη αυτών των στόχων·
5. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η αρχή της επικουρικότητας αποτελεί αναγνωρισμένο μέσο διασφάλισης της λήψης αποφάσεων στο εγγύτερο δυνατό προς τους πολίτες επίπεδο, να αναδείξει περισσότερο στις νομοθετικές της προτάσεις την προστιθέμενη αξία της δράσης σε επίπεδο ΕΕ, τονίζει δε τη μελλοντική συμβολή της στην παρακολούθηση, υπό το πρίσμα της επικουρικότητας, των Ενωσιακών πρωτοβουλιών που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2014 και οι οποίες έχουν τοπική ή περιφερειακή διάσταση·

⁽¹⁾ COM(2013) 739 final.

⁽²⁾ CDR4044-2013_00_00_TRA_PRES.

6. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι η Επιτροπή θα εστιάσει τις προσπάθειές της σε θέματα αποτελεσματικότητας και υλοποίησης, δεσμεύεται δε να συμβάλει στην ενίσχυση της εδαφικής διάστασης της εκτίμησης του αντίκτυπου·

Οικονομική και νομισματική ένωση

7. τονίζει ότι ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών πρέπει να ενισχυθεί και, κατά συνέπεια, φρονεί ότι οι περιφερειακές και οι τοπικές αρχές θα πρέπει να συμμετάσχουν στη διαδικασία του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, στο επίπεδο των κρατών μελών, και ζητά επίσης να προβλεφθεί η συμμετοχή της στο επίπεδο των Οργάνων της ΕΕ·

8. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι αναγνωρίζεται η ανάγκη ενίσχυσης της κοινωνικής διάστασης της ΟΝΕ, ιδίως μέσω της πρότασης της Επιτροπής να καταρτιστεί ένας πίνακας αποτελεσμάτων που να εμπεριέχει τους βασικούς κοινωνικούς δείκτες και δείκτες απασχόλησης, και ο οποίος να συμπεριληφθεί στη Διαδικασία Μακροοικονομικών Ανισορροπιών (ΔΜΑ)· αναμένει ότι η Επιτροπή θα ασχοληθεί περαιτέρω με το ζήτημα της ποιότητας των δημοσίων δαπανών·

9. αναμένει τις προτάσεις της Επιτροπής που είναι επιτακτικά αναγκαίες για τη δημιουργία της Τραπεζικής Ένωσης, μέσω μιας μεταρρύθμισης του ευρωπαϊκού τραπεζικού τομέα, η οποία με τη σειρά της θα έχει ως στόχο τη βελτίωση της εταιρικής διακυβέρνησης, την αποτελεσματική εξυγίανση και ανάκαμψη των τραπεζών, την ενίσχυση των τραπεζικών κεφαλαίων, την εστίαση στην παροχή πιστώσεων προς την πραγματική οικονομία, και θα έχει ως αποτέλεσμα τον υποχρεωτικό διαχωρισμό των δραστηριοτήτων λιανικής και επενδυτικής φύσεως των τραπεζών·

10. υποστηρίζει όλες τις προσπάθειες για την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης, λαμβάνοντας υπόψη την τοπική και την περιφερειακή της διάσταση καθώς και τον βασικό ρόλο που διαδραματίζουν οι περιφερειακές τράπεζες, οι οποίες χορηγούν κεφάλαια σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις και σε σχέδια δημοσίων επενδύσεων·

Έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη

11. συμφωνεί με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι τα ποσοστά ανεργίας, ιδιαίτερα αυτό των νέων, παραμένουν σε μη βιώσιμα, από οικονομική και κοινωνική άποψη, επίπεδα· η Επιτροπή των Περιφερειών καλεί την Επιτροπή να συμπεριλάβει και να λάβει υπόψη τις βέλτιστες πρακτικές των περιφερειακών και τοπικών αρχών στις προτάσεις της για την τόνωση της απασχόλησης των νέων· χαιρετίζει τη βασική προτεραιότητα της καταπολέμησης της ανεργίας των νέων, η οποία αποτελεί πραγματική απειλή για το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο· τονίζει τη σημασία της Εγγύησης για τους Νέους, ως μέτρου εγγύησης ίσων ευκαιριών για τους νέους στην αγορά εργασίας·

12. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι θα παρουσιάσει δέσμη μέτρων για την κινητικότητα του εργατικού δυναμικού, η οποία θα εστιάζει στη βελτίωση του συντονισμού των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης σε όλα τα κράτη μέλη, αλλά εκτιμά ότι προϋπόθεση είναι η επίλυση του προβλήματος της εφαρμογής της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων⁽³⁾. Αυτό μπορεί να συνεπάγεται την επανεξέταση μέτρων για την καταπολέμηση της απάτης, π.χ. την αναστολή της αναγνώρισης του εντύπου Α1. Επίσης, αναμένει ότι η μελλοντική δέσμη θα περιέχει νομοθετική πρόταση σχετικά με την ενημέρωση των εργαζομένων και τη διαβούλευση με αυτούς αναφορικά με την πρόβλεψη και τη διαχείριση της αναδιάρθρωσης, και ότι θα παρουσιάσει προτάσεις για τη βελτίωση του συντονισμού των διαδικασιών αναγνώρισης προσόντων·

13. υποστηρίζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις προσπάθειές του να αναθεωρηθεί το σύστημα της Τρόικας, ώστε να διασφαλιστεί η άσκηση δημοκρατικού ελέγχου και η υποχρέωση λογοδοσίας της·

14. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αξιοποιήσουν τα νέα προγράμματα ΠΔΠ για την αντιμετώπιση των δημογραφικών προκλήσεων και τον καλύτερο συνδυασμό επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής·

15. επικροτεί τις προσπάθειες εκσυγχρονισμού της πολιτικής κρατικών ενισχύσεων, έτσι ώστε αυτή να ανταποκρίνεται καλύτερα στη στρατηγική «Ευρώπη 2020» και να περιοριστεί η γραφειοκρατία, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι πρωταρχικός στόχος πρέπει να είναι η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των λιγότερο ανεπτυγμένων περιφερειών σε ό,τι αφορά τη βιομηχανία, τις επιχειρήσεις και το υψηλό επίπεδο ανεργίας· επαναλαμβάνει, ωστόσο, το αίτημά της προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ζητηθεί επισήμως η γνώμη της για τα νέα σχέδια κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕ σχετικά με τους κανόνες της ΕΕ περί κρατικών ενισχύσεων, ιδιαίτερα δε για τα υπό κατάρτιση σχέδια που αφορούν υποδομές·

16. επικροτεί την προβλεπόμενη Ευρωπαϊκή Πράξη για την Προσβασιμότητα και τονίζει ότι η δυνατότητα πρόσβασης σε αγαθά και υπηρεσίες αποτελεί κείμενο παράγοντα για την ποιότητα ζωής των ατόμων με αναπηρία·

⁽³⁾ Πρόταση οδηγίας για την επιβολή της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών COM (2012) 131 final

Πολιτική συνοχής

17. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξετάσει διεξοδικά και να προωθήσει τη συμμετοχή των περιφερειακών και των τοπικών αρχών στο στάδιο της ολοκλήρωσης των συμφωνιών εταιρικής σχέσης και στα αντίστοιχα λειτουργικά προγράμματα, σύμφωνα με την εφαρμογή των κανονισμών και του κώδικα δεοντολογίας, ζητά δε να της υποβληθεί έκθεση για το θέμα τον Φεβρουάριο του 2014 –οι συμφωνίες εταιρικής σχέσης πρέπει να καταστούν το κεντρικό στοιχείο της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης στα πλαίσια της εφαρμογής της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» ή οποιασδήποτε άλλης στρατηγικής της ΕΕ για την ανάπτυξη και την απασχόληση·

18. επισημαίνει ότι έχουν αυξηθεί οι διάφορες ασυντόνιστες πρωτοβουλίες της ΕΕ που επηρεάζουν την πολιτική αστικής ανάπτυξης· ζητά να καταρτιστεί Λευκή Βίβλος σχετικά με ένα ολοκληρωμένο θεματολόγιο για τις αστικές περιοχές στην ΕΕ και δηλώνει την πρόθεσή της να λάβει μέρος στη σχετική διαδικασία·

19. δεσμεύεται αφενός μεν να παρακολουθήσει στενά την εφαρμογή μέτρων που συνδέονται με τον πυλώνα της αγροτικής ανάπτυξης της αναθεωρημένης κοινής γεωργικής πολιτικής, ιδίως όσον αφορά τη διαφοροποίηση και τον εκσυγχρονισμό των οικονομικών δραστηριοτήτων στις αγροτικές περιοχές, αφετέρου δε να υποστηρίξει τη στενή συνεργασία μεταξύ αγροτικών και αστικών δήμων, μέσω εδαφικών λειτουργικών εταιρικών σχέσεων·

20. καλεί με έμφαση τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να προβούν σε ανάλυση της ανάπτυξης κάθε νέας μακροπεριφερειακής στρατηγικής, σε συνάρτηση με τις κοινές προκλήσεις και τις ευκαιρίες στις αναφερόμενες γεωγραφικές περιοχές και την προστιθέμενη αξία τους για την ΕΕ· τονίζει τη σημασία που έχει η απλοποίηση των σημερινών δομών διακυβέρνησης και η ενίσχυση της αρχής της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης·

Προϋπολογισμός της ΕΕ

21. επαναλαμβάνει την έκκλησή της για μεταρρύθμιση του συστήματος ιδίων πόρων, που προβλέπεται από τη Συνθήκη και μπορεί να αποτελέσει έναν τρόπο μείωσης των άμεσων συνεισφορών των κρατών μελών στον προϋπολογισμό της ΕΕ, αύξησης της διαφάνειας και εξασφάλισης της δημοσιονομικής βιωσιμότητας της ΕΕ. Ως εκ τούτου, αναμένει να δοθεί η απαραίτητη εντολή στην ομάδα υψηλού επιπέδου «Ίδιοι πόροι», προκειμένου να παρουσιάσει προτάσεις μεταρρυθμίσεων ενόψει της ενδιάμεσης αξιολόγησης του ΠΔΠ·

22. δεσμεύεται να εκπονήσει γνωμοδότηση σχετικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού της ΕΕ, στην οποία θα εξετάσει, σε οριζόντιο επίπεδο, τις δαπάνες της ΕΕ από την οπτική γωνία των περιφερειακών και των τοπικών αρχών·

23. επισημαίνει την έλλειψη ολοκληρωμένης εικόνας των διαθέσιμων δημοσιονομικών μέσων για την ενίσχυση της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και επαναλαμβάνει ότι η συνέργεια των προϋπολογισμών της ΕΕ με τους προϋπολογισμούς του εθνικού και του υποεθνικού επιπέδου των κρατών μελών έχει καθοριστική σημασία για την επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί, ενώ εκφράζει ανησυχίες όσον αφορά τις επιπτώσεις της κρίσης στη διαθεσιμότητα δημοσιονομικών πόρων για μακροπρόθεσμες επενδύσεις, ζητά δε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διερευνήσει τη διάσταση αυτή στο πλαίσιο της ενδιάμεσης επανεξέτασης της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»·

Γεωργική πολιτική και θαλάσσια πολιτική

24. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναθεωρήσει την οδηγία 2004/18/ΕΚ «περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών», έτσι ώστε η «τοπική παραγωγή» να αποτελεί σταθερό κριτήριο επιλογής στις προσκλήσεις υποβολής προσφορών για την προμήθεια τροφίμων, π.χ. σε σχολεία, οίκους νοσηλείας και δημόσιες εγκαταστάσεις ⁽⁴⁾·

25. ζητά να εξετάζεται προσεκτικά ο εδαφικός αντίκτυπος όλων των προτάσεων κατάργησης μηχανισμών ρύθμισης της αγοράς στον τομέα της γεωργίας, συμπεριλαμβανομένων των διμερών εμπορικών συμφωνιών και των συμφωνιών σύνδεσης, και να ελέγχεται κατά πόσον οι εν λόγω προτάσεις αντιβαίνουν, ενδεχομένως, προς τον στόχο της εδαφικής συνοχής που κατοχυρώνεται στη Συνθήκη της Λισαβόνας·

Μεταφορές

26. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να παρακολουθεί τη συμμετοχή των περιφερειακών και τοπικών αρχών στις πλατφόρμες διαχείρισης των διαδρόμων προτεραιότητας του Βασικού Δικτύου Μεταφορών, και να στηρίξει τη συμμετοχή τους στην προετοιμασία έργων με αντίκτυπο στην επικράτειά τους ή με διασυνοριακή διάσταση·

27. θα συμμετάσχει ενεργά στις πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που σχετίζονται με τον τομέα των μεταφορών και οι οποίες προωθούν τη χρήση αποδοτικών διατροφικών δικτύων και συμβάλλουν στην πραγμάτωση του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Σιδηροδρομικού Χώρου και του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Ουρανού·

⁽⁴⁾ Πβλ. CdR 341/2010.

Περιβάλλον, αλλαγή του κλίματος και ενέργεια

28. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προτείνει ένα νέο, φιλόδοξο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια κατά την περίοδο έως το 2030, το οποίο να περιλαμβάνει νομικά δεσμευτικούς στόχους για τα αέρια του θερμοκηπίου, την αποδοτικότητα των ενεργειακών πόρων και τις πηγές ανανεώσιμης ενέργειας·

29. ζητά να θεσπιστούν σταθερά νομοθετικά πλαίσια της ΕΕ όσον αφορά την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για θέματα περιβάλλοντος και προστασίας του εδάφους·

30. αναμένει ότι με την πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την αποδοτικότητα των πόρων και τα απόβλητα δεν θα οριστούν μόνον δείκτες αποδοτικότητας των πόρων, αλλά και στόχοι σε σχέση με αυτούς τους δείκτες·

31. ζητά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διασφαλίσει ότι κατά την αναθεώρηση, το 2014, της νομοθεσίας για τα απόβλητα και των σημερινών στόχων σχετικά με την πρόληψη, την επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση, την ανάκτηση και την εκτροπή σε χώρους υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, στα πλαίσια της πρωτοβουλίας της για την αποδοτικότητα των πόρων και τα απόβλητα, θα ληφθεί δεόντως υπόψη η διερευνητική γνωμοδότηση που εξέδωσε η ΕτΠ κατόπιν αιτήσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής· η εν λόγω αναθεώρηση θα πρέπει να ανταποκρίνεται στους «προσδοκώμενους στόχους» που εκτίθενται στον Χάρτη πορείας για την αποδοτικότητα των πόρων, ο οποίος διανοίγει τον δρόμο προς μια οικονομία βασισμένη στην επαναχρησιμοποίηση και στην ανακύκλωση των αποβλήτων· ζητά, στο πλαίσιο της αναθεώρησης του 2014, να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα πλαστικά απόβλητα και να ληφθεί δεόντως υπόψη η σχετική γνωμοδότηση της ΕτΠ·

32. αναμένει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα προτείνει ένα φιλόδοξο πρόγραμμα για την υλοποίηση μιας πλήρως ολοκληρωμένης και ανταγωνιστικής αγοράς ενέργειας· ζητά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προωθήσει μέτρα που διευκολύνουν τη διάδοση της μικροπαραγωγής ενέργειας και την ένταξή της στα δίκτυα διανομής, καθώς και να μεριμνήσει, στο πλαίσιο της σχετικής διαδικασίας, ώστε οι καταναλωτές στην αγορά λιανικής να μπορούν να κάνουν πλήρη χρήση οικονομικά προσιτής ενέργειας και οι επενδύσεις υπέρ της βιώσιμης ενέργειας στο περιφερειακό και στο τοπικό επίπεδο να διευκολύνονται χάρη στην ύπαρξη, στον τομέα της ενέργειας, σύγχρονων κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις· μετά από αίτημα της Ελληνικής προεδρίας, θα διατυπώσει προτάσεις για μία στρατηγική της ΕΕ σχετικά με την οικονομικά προσιτή ενέργεια για όλους·

33. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ελέγχει, στον ενεργειακό τομέα, κατά πόσο το εθνικό ρυθμιστικό πλαίσιο παραμένει σταθερό και ευθυγραμμισμένο με τους στόχους που καθορίζει η στρατηγική «Ευρώπη 2020»·

34. προβλέπει στις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τη θέσπιση του απαραίτητου νομοθετικού πλαισίου για το σχιστολιθικό φυσικό αέριο και το συμπαγές αέριο, ώστε να κατοχυρωθεί η ασφάλεια και η βιωσιμότητα της αναζήτησης μη συμβατικών υδρογονανθράκων στην Ευρωπαϊκή Ένωση·

Έρευνα και καινοτομία

35. αναμένει με ενδιαφέρον την πρωτοβουλία της Επιτροπής «Έρευνα και καινοτομία ως νέες πηγές ανάπτυξης» και την ανάλυσή της σχετικά με τους τρόπους με τους οποίους η οικονομία της καινοτομίας προωθεί την ανταγωνιστικότητα και παρέχει μία τεκμηριωμένη βάση για τον προσδιορισμό των επενδύσεων προτεραιότητας που θα συγχρηματοδοτηθούν από το πρόγραμμα «Ορίζων 2020»·

36. θα εξακολουθήσει να συμμετέχει ενεργά στην Πλατφόρμα Έξυπνης Εξειδίκευσης και στα συναφή σχέδια στις περιφέρειες, θα παρακολουθήσει δε την επόμενη φάση σχεδιασμού και εφαρμογής στρατηγικών έξυπνης εξειδίκευσης στις περιφέρειες·

Τεχνολογίες της πληροφορίας και της επικοινωνίας

37. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι δίνεται έμφαση στην ψηφιακή οικονομία, την ψηφιακή καινοτομία και τις ψηφιακές υπηρεσίες, ζητά δε από το Συμβούλιο και την Επιτροπή: να προωθήσουν το σχετικό θεματολόγιο προκειμένου να δοθούν κίνητρα στον συγκεκριμένο τομέα, να μεριμνήσουν για την ολοκλήρωση της ψηφιακής ενιαίας αγοράς έως το 2015 και να δρομολογήσουν μέτρα για τη βελτίωση των δεξιοτήτων και τον περιορισμό του ψηφιακού χάσματος μεταξύ των διαφόρων περιφερειών των κρατών μελών· αναλαμβάνει τη δέσμευση να προωθήσει τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο στους τομείς της παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, ηλεκτρονικής υγείας, ηλεκτρονικής τιμολόγησης και ηλεκτρονικών δημόσιων συμβάσεων·

Εκπαίδευση, πολιτισμός και τουρισμός

38. θεωρεί εξαιρετικά σημαντικό να ληφθούν μέτρα ώστε το μελλοντικό πρόγραμμα «Erasmus+» να παρέχει επαρκή στήριξη και ίσες ευκαιρίες σε όλες τις ομάδες-στόχους προηγούμενων προγραμμάτων και να συνεχίσει να προβλέπει την παρακολούθηση των πτυχών της κατανομής των χρηματοδοτικών πόρων και της διαχείρισης του προγράμματος· θα υποστηρίξει τα τυχόν επιπλέον μέτρα που θα ληφθούν για την προώθηση της απασχολησιμότητας των νέων, όπως η πρόταση για ένα Ποιοτικό Πλαίσιο Περιόδων Πρακτικής Άσκησης και οι πρωτοβουλίες για τον εκσυγχρονισμό των πολιτικών για τα σχολεία και τα επαγγέλματα στον χώρο της εκπαίδευσης· αναμένει από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για τη θέσπιση ενός πραγματικού Ευρωπαϊκού Χώρου Δεξιοτήτων και Επαγγελματικών Προσόντων·

39. επαναλαμβάνει το αίτημά της να εκδοθεί ανακοίνωση για έναν βιώσιμο και ανταγωνιστικό πολιτιστικό τουρισμό στην ΕΕ, καθώς θεωρεί ότι ένα σαφές στρατηγικό πλαίσιο στον συγκεκριμένο τομέα θα μπορούσε να αποδειχθεί ιδιαίτερα ωφέλιμο για την ανάπτυξη των τοπικών μικρομεσαίων επιχειρήσεων, την προβολή και διατήρηση της πολυποικίλης κληρονομιάς της Ευρώπης και την περαιτέρω ένταξη των Ευρωπαίων πολιτών·

Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας, δικαιοσύνης και δικαιώματα των πολιτών

40. προσβλέπει στην απάντηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην πρώτη σειρά επιτυχών πρωτοβουλιών πολιτών και επαναλαμβάνει την πρόθεσή της να συνδράμει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην αξιολόγησή τους και να συμμετάσχει στις δημόσιες ακροάσεις που θα διοργανώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·

41. αναμένει τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τις οποίες θα δοθεί συνέχεια στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης, θα διατυπώσει δε, από την πλευρά της, τις προσδοκίες της από τη μελλοντική διαμόρφωση του Χώρου Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης·

42. ζητά να χαραχθούν ολοκληρωμένες ενωσιακές πολιτικές για την αντιμετώπιση της μετανάστευσης, της κινητικότητας και του ασύλου, που να βασίζονται στον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του ατόμου και να είναι σε θέση να προστατεύουν τα σύνορα της ΕΕ, να εντείνουν τις προσπάθειες καταπολέμησης της εμπορίας ανθρώπων και της παράνομης μετανάστευσης, να ενισχύουν τη συνεργασία με τις τρίτες χώρες προέλευσης και διέλευσης και να καλλιεργούν ένα γνήσιο πνεύμα αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ, καθώς και μεταξύ των περιφερειακών και τοπικών αρχών· ζητά, ειδικότερα, να αναθεωρηθεί ο κανονισμός του Δουβλίνου II, για να εξασφαλιστεί η δίκαιη ανακατανομή των αιτούντων άσυλο σε όλα τα κράτη μέλη· το ίδιο σκεπτικό θα πρέπει επίσης να ισχύσει και στην περίπτωση της προγραμματισθείσας στρατηγικής της ΕΕ για την ασφάλεια στη θάλασσα·

43. προτιμάται να συμβάλει στον καθορισμό δράσεων προτεραιότητας, όπως της ζητήθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, ώστε να ενισχυθεί η ευρωπαϊκή στρατηγική για τη μετανάστευση και να διευκολυνθεί η ένταξη των μεταναστών· θεωρεί, σχετικά, ότι η διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, ιδιαίτερα στη Μεσόγειο, θα πρέπει να αναπτυχθεί κατά τρόπο ολοκληρωμένο, ώστε να μπορέσουν να προωθηθούν βιώσιμες λύσεις στις οποίες θα συμμετέχουν, όχι μόνον οι περιφερειακές και τοπικές αρχές, αλλά και όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς, κυρίως δε τα κράτη μέλη της ΕΕ και τρίτες χώρες·

Η Ευρώπη ως παγκόσμιος παράγοντας

44. θα συνεχίσει τις προσπάθειες ενδυνάμωσης των περιφερειακών και τοπικών αρχών υποψήφιων και δυνάμει υποψήφιων για ένταξη χωρών που βρίσκονται στο στάδιο της διαδικασίας προσχώρησης· εφιστά την προσοχή των αρμοδίων στο έργο της Ευρωμεσογειακής Περιφερειακής και Τοπικής Συνέλευσης (ARLEM) και της διάσκεψης των περιφερειακών και τοπικών αρχών της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης (ETPLAP) και στις ευκαιρίες που αυτές παρέχουν, δεδομένου ότι ενισχύουν τη δημοκρατία, αναπτύσσοντας σχέσεις οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνεργασίας με τις γειτονικές χώρες της Ευρώπης·

45. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι η Επιτροπή επαναλαμβάνει τη δέσμευσή της να υποστηρίξει τη διαδικασία εκδημοκρατισμού στις χώρες εταίρους της Μεσογείου και υπενθυμίζει ότι για να είναι η διαδικασία μετάβασης επιτυχής, είναι απαραίτητο όλα τα επίπεδα να έχουν την πεποίθηση ότι το θέμα τους αφορά· είναι έτοιμη να υποστηρίξει κάθε προσπάθεια αποκέντρωσης, ως μέσο διαμόρφωσης και θέσης σε εφαρμογή δημόσιων πολιτικών περιφερειακού και τοπικού επιπέδου, με σκοπό την αύξηση της οικονομικής μεγέθυνσης και της εδαφικής συνοχής·

46. χαιρετίζει την πρόταση και την πρόσφατη απόφαση να ανακηρυχθεί το 2015 ευρωπαϊκό έτος Ανάπτυξης, προκειμένου να εξασφαλιστεί η παρακολούθηση της υλοποίησης των Αναπτυξιακών Στόχων της Χίλιετίας και να δρομολογηθεί το νέο διεθνές θεματολόγιο για τη βιώσιμη ανάπτυξη· επαναλαμβάνει ότι είναι απαραίτητο οι περιφερειακές και οι τοπικές αρχές να συμμετάσχουν πλήρως στην εφαρμογή τόσο του θεματολογίου της μετά το 2015 περιόδου όσο και του ευρωπαϊκού έτους Ανάπτυξης το 2015· διατυπώνει, συνεπώς, εκ νέου το αίτημά της να προβλεφθεί επαρκής δημοσιονομική στήριξη για τις πρωτοβουλίες των περιφερειακών και τοπικών αρχών·

Βρυξέλλες, 29 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

104Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ 28 ΚΑΙ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2013

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Έκθεση για την ιθαγένεια της ΕΕ 2013»

(2014/C 114/02)

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1. υπενθυμίζει ότι, ανεξαρτήτως των μεθόδων αναγνώρισης της εθνικής ιθαγένειας, η ευρωπαϊκή ιθαγένεια δεν αποτελεί μόνο ένα στοιχείο που επιτρέπει στις διάφορες εθνικές ταυτότητες να συμβιώνουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τη συμμετοχή των πολιτών στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, αλλά συμβάλλει και στην ενίσχυση της οικοδόμησης της ευρωπαϊκής δημοκρατίας·
2. υπογραμμίζει ότι η ελεύθερη κυκλοφορία αποτελεί ακρογωνιαία λίθο για την περαιτέρω οικονομική και πολιτική ανάπτυξη της ΕΕ, δημιουργεί επαγγελματικές και εκπαιδευτικές ευκαιρίες για τους πολίτες της ΕΕ και ενισχύει τις σχέσεις μεταξύ των Ευρωπαίων, αποτελώντας συνεπώς βασικό στοιχείο της ιθαγένειας της Ένωσης·
3. τονίζει την ανάγκη επικέντρωσης στην οικονομική διάσταση, προκειμένου να εξασφαλιστεί μία οικονομικά ισχυρή Ευρώπη, η οποία θα είναι ικανή να ενισχύσει την κοινωνική διάσταση της ιθαγένειας της ΕΕ, δεδομένης της ολόένα εντεινόμενης κρίσης χρέους και αύξησης της ανεργίας που αγγίζει όλο και περισσότερους ευρωπαίους πολίτες, και ιδιαίτερα τους νέους·
4. λαμβάνει υπόψη τη δηλωμένη εκ μέρους των ευρωπαίων πολιτών απόσταση που αισθάνονται από τη λήψη αποφάσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο και επαναλαμβάνει ότι οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται όσο το δυνατό πιο ανοιχτά και εγγύτερα στους πολίτες·
5. έχει επίγνωση του γεγονότος ότι οι περιφερειακοί και τοπικοί φορείς, λόγω της εγγύτητάς τους προς τους πολίτες, είναι οι πλέον κατάλληλοι για να προωθήσουν την καλύτερη κατανόηση της ιθαγένειας της ΕΕ, καθώς και για να προβάλουν περισσότερο την εν λόγω ιθαγένεια και τα απτά οφέλη που αυτή συνεπάγεται για τα μεμονωμένα άτομα·
6. υπογραμμίζει ότι τη στιγμή που εμβαδύνει η Οικονομική και Νομισματική Ένωση και ταυτόχρονα γίνονται συζητήσεις για την ενίσχυση της πολιτικής ένωσης μέσω της δυνατότητας αναθεώρησης των συνθηκών, είναι απαραίτητο η βαθύτερη ολοκλήρωση να συμβαδίζει με μεγαλύτερη δημοκρατική νομιμοποίηση·

Πολιτικό και νομικό πλαίσιο για την Ευρωπαϊκή Ιθαγένεια

7. αναγνωρίζει ότι ένας θεμελιώδης και ιδιαίτερα συμβολικός σταθμός στην οικοδόμηση μιας ευρωπαϊκής ταυτότητας και μιας ευρωπαϊκής δημοκρατίας ήταν η θέσπιση της «ευρωπαϊκής ιθαγένειας» με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, η οποία αναγνωρίστηκε σε όλους τους πολίτες ενός κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, με τη θέσπιση της Συνθήκης του Άμστερνταμ, θεωρήθηκε ως συμπληρωματική της εθνικής ιθαγένειας·
8. τονίζει επίσης οι νέες ρυθμίσεις που εισήγαγε η Συνθήκη της Λισαβόνας, σηματοδότησαν την ενίσχυση της ευρωπαϊκής ιθαγένειας, η οποία προστίθεται (δεν συμπληρώνει απλώς) και δεν υποκαθιστά την εθνική ιθαγένεια. Η ευρωπαϊκή ιθαγένεια δεν νοείται ως έκφραση προϋφιστάμενων δεσμών που συνεχούν το πολιτικό σώμα, αλλά ως ένα κανονιστικό πλαίσιο που μετατρέπει την ελευθερία μετακίνησης από το ένα κράτος στο άλλο σε θεμελιώδη δικαιώματα και όχι αποκλεισμού·

9. επισημαίνει ότι, δύο δεκαετίες μετά τον καθορισμό των δικαιωμάτων των πολιτών της ΕΕ από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, αυτά τα δικαιώματα δεν συνιστούν πάντα την καθημερινή πραγματικότητα των πολιτών. Το γεγονός αυτό έχει επιβεβαιωθεί από πολίτες της ΕΕ σε ευρεία δημόσια διαβούλευση σχετικά με την Ευρωπαϊκή ιθαγένεια, όπου 12 000 πολίτες της ΕΕ παρείχαν παραδείγματα γραφειοκρατικών εμποδίων που ακόμη αντιμετωπίζουν κατά την άσκηση π.χ. του δικαιώματος ελεύθερης μετακίνησης⁽¹⁾. Οι έρευνες του Ευρωβαρομέτρου σχετικά με τα δικαιώματα του πολίτη⁽²⁾ και τα εκλογικά δικαιώματα⁽³⁾, μια σειρά άμεσων διαλόγων των πολιτών με εθνικούς και ευρωπαϊούς πολιτικούς και μια σειρά ερωτημάτων του κοινού σχετικά με τα Ευρωπαϊκά δικαιώματα που λαμβάνονται μέσω της υπηρεσίας πληροφοριών «Europe Direct», επιβεβαιώνουν ότι πρέπει να γίνουν περισσότερα στον τομέα αυτόν·

10. υπογραμμίζει ότι τα δικαιώματα στα οποία αναφέρεται η έκθεση είναι δικαιώματα που χορηγούνται από τις Συνθήκες της ΕΕ στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά πολλά από τα εν λόγω δικαιώματα αποτελούν θεμελιώδη δικαιώματα που ισχύουν και για τους υπηκόους τρίτων χωρών·

11. σημειώνει ότι η σχέση της ευρωπαϊκής ιθαγένειας με την ιθαγένεια των κρατών-μελών παραμένει διαφορούμενη. Αφενός, εξαρτάται άμεσα από την ιθαγένεια των κρατών-μελών που αποτελεί μοναδική προϋπόθεση κτήσης της ιθαγένειας της ΕΕ, όπως ορίζεται από το εκάστοτε εθνικό δίκαιο. Αυτή η πτυχή της ιθαγένειας της ΕΕ περιορίζει το ρόλο της σε μια συμπληρωματική πηγή δικαιωμάτων σε σχέση με την ιθαγένεια των κρατών-μελών. Ταυτόχρονα όμως η ιθαγένεια της ΕΕ αποσυνδέει την έννοια της ιθαγένειας από το εθνικό κράτος, μετατοπίζει το βάρος από την ένταξη του ατόμου σε μία πολιτική κοινότητα στη διαμονή του, στην ισότιμη κατοχύρωση ατομικών, πολιτικών, κοινωνικών δικαιωμάτων και στην ελεύθερη μετακίνησή του ως ευρωπαίου πολίτη·

12. υπογραμμίζει ότι η απόκτηση ιθαγένειας, κράτους μέλους –και μέσω αυτής της ιθαγένειας της ΕΕ– μπορεί να αποτελέσει βασικό μηχανισμό ενσωμάτωσης των υπηκόων τρίτων χωρών στις ευρωπαϊκές κοινωνίες και, ως τέτοια, πρέπει να είναι επαρκώς προσβάσιμη σε μετανάστες που είναι επί μακρόν νομίμως εγκατεστημένοι στην ΕΕ. Η απόδοση ιθαγένειας σε αυτούς τους μετανάστες αποτελεί βασικό εργαλείο ενσωμάτωσης στις ευρωπαϊκές κοινωνίες·

13. υπενθυμίζει ότι, ήδη από τη γνωμοδότηση 2010 για την ιθαγένεια της ΕΕ, η Επιτροπή καλούσε την ΕΕ να καταστεί πιο δημοκρατικές και διαφανείς τις πολιτικές της και τα όργανα λήψης αποφάσεων. Είχε ζητήσει επίσης τη θέσπιση μηχανισμών ικανών να ενισχύσουν έναν αμφίδρομο πολιτικό διάλογο και να εφαρμόσουν στην πράξη την αρχή της συμμετοχικής δημοκρατίας·

14. αναγνωρίζει ότι η Επιτροπή κάνει απολογισμό των έως τώρα πεπραγμένων και καταβάλλει προσπάθειες να τηρήσει τις υποσχέσεις της για την προώθηση της ιθαγένειας της ΕΕ προτείνοντας μέτρα σε 12 θεματικές·

15. επισημαίνει ωστόσο ότι η έκθεση καταθέτει προτάσεις που αφορούν κατά κύριο λόγο την οικονομική διάσταση της ΕΕ και μόνο δευτερευόντως την πολιτική ή την κοινωνική διάσταση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Για παράδειγμα, δεν περιέχει συγκεκριμένες και απτές προτάσεις για την ενίσχυση των δικαιωμάτων των ασθενών ή τη διασυννοριακή παροχή υπηρεσιών υγείας, την ενίσχυση της πολυπολιτισμικότητας, την προώθηση μιας πιο «κοινωνικής Ευρώπης» (π.χ. καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού) ή τη σταδιακή οικοδόμηση μιας ευρωπαϊκής ταυτότητας·

16. επισημαίνει ότι οι δράσεις που ανακοινώθηκαν με την έκθεση είναι εκ πρώτης όψης συμβατές με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Είναι όμως επιβεβλημένο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αιτιολογήσει με εμπειριστωμένο τρόπο κάθε μεμονωμένη δράση κατά τη χρονική στιγμή που θα την προτείνει με επίσημο τρόπο, καθώς κάποιες μεμονωμένες προτάσεις ενδεχομένως χρήζουν προσεκτικότερης εξέτασης (π.χ. έκδοση προαιρετικών ενιαίων ευρωπαϊκών εγγράφων). Επίσης, τα σκοπούμενα μέτρα δεν θα πρέπει να μεταφράζονται σε υπέρμετρο διοικητικό και οικονομικό βάρος για τις εμπλεκόμενες εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές·

17. υπογραμμίζει ότι, ενόψει των επικείμενων Ευρωεκλογών του 2014, η έκθεση πρέπει να τύχει ανάγνωσης και υπό το πρίσμα της πρόσφατης ανακοίνωσης και της σχετικής σύστασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής⁽⁴⁾. Τα έγγραφα αυτά στοχεύουν στην ενδυνάμωση των δημοκρατικών διαδικασιών και της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας εντός της ΕΕ μέσω της ενίσχυσης της συμμετοχής στις Ευρωεκλογές·

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/justice/citizen/files/eu-citizen-brochure_en.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_365_en.pdf

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_364_en.pdf

⁽⁴⁾ COM (2013) 126 τελικό, Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με την προετοιμασία των ευρωπαϊκών εκλογών του 2014: περαιτέρω ενίσχυση του δημοκρατικού και αποτελεσματικού τρόπου διεξαγωγής τους και C(2013) 1303 τελικό, Σύσταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με σκοπό την ενίσχυση της δημοκρατικής και αποτελεσματικής διεξαγωγής των ευρωπαϊκών εκλογών.

18. υπενθυμίζει ότι η ΕτΠ συμμετείχε σημαντικά στην προπαρασκευή της έκθεσης και ότι η τελευταία έλαβε υπόψη της τα αποτελέσματα και τις προτάσεις μιας μελέτης, που διενεργήθηκε για λογαριασμό της ΕτΠ, για το ρόλο των τοπικών και των περιφερειακών αρχών ως προς την προώθηση της ιθαγένειας της Ένωσης και των δικαιωμάτων των ευρωπαίων πολιτών⁽⁵⁾.

Προϋποθέσεις αποτελεσματικότητας της ιθαγένειας

19. προτείνει τη λήψη μέτρων ικανών να διασφαλίσουν την κατάρτιση και την εκπαίδευση σχετικά με την ιθαγένεια, την απόκτηση δυνατότητας συνειδητής και ελεύθερης άσκησης των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των πολιτών, την ενδυνάμωση της κοινωνικής διάστασης της ιθαγένειας ενόψει της προϊούσας οικονομικής κρίσης καθώς και την υπέρβαση των επιμέρους φραγμών που περιορίζουν την άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης μετακίνησης εκ μέρους των ευρωπαίων πολιτών·

20. τονίζει τη μεγάλη σημασία που έχει η δημιουργία ενός πραγματικού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στην υπηρεσία των πολιτών, σε έναν κόσμο με αυξανόμενη κινητικότητα⁽⁶⁾ και επισημαίνει ότι η εξασφάλιση της ομαλής άσκησης του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας και εγκατάστασης από τους πολίτες της ΕΕ είναι εξαιρετικά σημαντική, διότι από τα δικαιώματα που χορηγεί η Συνθήκη ΕΕ αυτό είναι το δικαίωμα που αξιολογούν ως σημαντικότερο οι πολίτες και αυτό θεωρούν ως το σημαντικότερο επίτευγμα της ολοκλήρωσης της ΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, δεν αρκεί μόνο να θεσπίζονται δικαιώματα, αλλά είναι απαραίτητο να διασφαλίζεται και ότι όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης συνεργάζονται ώστε να εξασφαλιστεί η απρόσκοπτη άσκηση τους από τους κατόχους τους·

Ο ρόλος των περιφερειακών και τοπικών φορέων

21. υπενθυμίζει ότι ένα σημαντικό συμπέρασμα της Έκθεσης 2010 είναι ότι η δυσχέρεια που αντιμετωπίζουν οι πολίτες στην ΕΕ για την άσκηση των δικαιωμάτων τους δεν οφείλεται τόσο στο νομοθετικό έλλειμμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όσο σε παράγοντες εθνικής ενσωμάτωσης και εφαρμογής της νομοθεσίας αυτής. Ενόψει των ανωτέρω, κρίνει ότι η έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δεν δίνει ιδιαίτερη προσοχή στη συμβολή που μπορούν να έχουν οι περιφερειακοί και τοπικοί φορείς στην αποτελεσματικότητα και την ποιότητα της ευρωπαϊκής ιθαγένειας·

22. επισημαίνει ότι οι περιφερειακοί και τοπικοί φορείς θα κληθούν να διαδραματίσουν κεντρικό ρόλο στις συμμετοχικές διαδικασίες που πρόκειται να υιοθετηθούν με στόχο την υλοποίηση μιας πραγματικής προσέγγισης από τα κάτω προς τα πάνω, παρέχοντας στους πολίτες τη δυνατότητα να συμβάλουν ουσιαστικά στη χάραξη των πολιτικών της ΕΕ ως απτή έκφραση των δικαιωμάτων τους·

23. τονίζει τη δυνατότητα των τοπικών και περιφερειακών αρχών να συμβάλλουν στη διαχείριση των προβλημάτων που αφορούν την κυκλοφορία και τη διαμονή των ευρωπαίων πολιτών, καθώς και σε ζητήματα υποδοχής μεταναστών, και αναγνωρίζει τη δυνατότητα της αυτοδιοίκησης να προσεγγίζει ομάδες που συχνά εμφανίζουν χαμηλότερο βαθμό συμμετοχής στην πολιτική διαδικασία, όπως είναι οι νέοι και οι μετανάστες·

24. επικροτεί την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να αντιμετωπίσει το έλλειμμα ενημέρωσης των λειτουργών σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο σχετικά με τα δικαιώματα των ευρωπαίων πολιτών, έλλειμμα που συχνά οδηγεί σε λάθος πληροφόρηση των ενδιαφερομένων και δυσκολεύει την άσκηση των εν λόγω δικαιωμάτων, με τη διαμόρφωση ενός εργαλείου διαδικτυακής κατάρτισης για την τοπική αυτοδιοίκηση. Μίας και τα μέλη της ΕτΠ είναι σε θέση να γνωρίζουν τις ανάγκες και τις δυνατότητες των λειτουργών της αυτοδιοίκησης στις περιοχές από όπου προέρχονται, η Επιτροπή των Περιφερειών είναι έτοιμη να συνεργαστεί ενεργά με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τη διαμόρφωση και την προώθηση αυτού του εργαλείου στα Κράτη Μέλη·

25. καλωσορίζει τις νέες πρωτοβουλίες της Επιτροπής για την άρση των εμποδίων στην άσκηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από την ιθαγένεια της Ένωσης, επισημαίνοντας ταυτόχρονα ότι στα Κράτη Μέλη εξακολουθεί να υφίσταται μια απόσταση μεταξύ των ισχυόντων νομικών κανόνων και της καθημερινής πραγματικότητας των πολιτών, ιδίως στις διασυνοριακές καταστάσεις, και αυτό πρέπει να τύχει μεγαλύτερης προσοχής·

Διαστάσεις της ιθαγένειας της ΕΕ⁽⁷⁾:

Ενεργός ιθαγένεια:

26. είναι της γνώμης ότι η ενίσχυση της ευρωπαϊκής ιθαγένειας μπορεί να στηριχθεί στην ενίσχυση της ενεργού συμμετοχής των πολιτών στη ζωή των τοπικών κοινοτήτων και ειδικότερα της συμμετοχής των νέων, οι οποίοι παρουσιάζουν μεγαλύτερη κινητικότητα στον ευρωπαϊκό χώρο·

⁽⁵⁾ Μελέτη της Επιτροπής των Περιφερειών (2012) με αντικείμενο «Local and regional authorities promoting EU citizenship and citizens' rights». Περίληψη της μελέτης είναι διαθέσιμη από αυτό το σύνδεσμο: <http://cor.europa.eu/en/events/forums/Pages/ey2013-toolkit.aspx>

⁽⁶⁾ CdR 201/2009.

⁽⁷⁾ Η διάκριση αυτή προτάθηκε στη γνωμοδότηση της ΕτΠ με αντικείμενο την Έκθεση 2010 για την ιθαγένεια της ΕΕ: Άρση των εμποδίων στα δικαιώματα των πολιτών της ΕΕ, εισηγητής Roberto Pella (IT/EPP), CdR 355/2010 fin, και υιοθετείται και στον παρόν σχέδιο γνωμοδότησης.

Κοινωνική ιθαγένεια:

27. θεωρεί απαραίτητο να ενισχυθούν, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, οι πρωτοβουλίες προς όφελος της κοινωνικής ιθαγένειας, δεδομένου ότι η πρόσβαση στα κοινωνικά δικαιώματα συνδέεται σε κάποιες περιπτώσεις με απαιτήσεις και κριτήρια κρατών-μελών που ευνοούν διάφορες μορφές διακρίσεων, σε αντιδιαστολή προς την αρχή της ισότητας και της ίσης μεταχείρισης που προβλέπει το ευρωπαϊκό δίκαιο·

28. αναγνωρίζει πως η έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περιλαμβάνει κάποια μέτρα ενδυνάμωσης της κοινωνικής ιθαγένειας, όπως για παράδειγμα το θετικό μετρώ θέσπισης ενός ποιοτικού πλαισίου για τις πρακτικές ασκήσεις, τα οποία ωστόσο μόνο ως ενδεικτικά θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε ότι έχουν νόημα·

29. υποστηρίζει σταθερά την αποτελεσματική ενδυνάμωση του δικαιώματος στη μετακίνηση, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την κινητικότητα των νέων, δεδομένης της συνεχώς αυξανόμενης ανεργίας στα κράτη-μέλη·

Αστική ιθαγένεια:

30. επισημαίνει ότι υπάρχουν ακόμα μέτρα να ληφθούν σε αυτή την κατεύθυνση. Επί παραδείγματι, σύμφωνα με τα ευρήματα του ειδικού ευρωβαρόμετρου, ⁽⁸⁾ οι μισοί μόνο συμμετέχοντες γνώριζαν για την ύπαρξη και το εύρος αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, ενώ μικρή ήταν και η ενημέρωσή τους για το δικαίωμα αναφοράς στο Ευρωκοινοβούλιο ⁽⁹⁾·

31. προτείνει επί του προκειμένου, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές να διοργανώσουν συγκεκριμένες και αποδοτικές δράσεις ευαισθητοποίησης των ευρωπαίων πολιτών σχετικά με τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή και το δικαίωμα αναφοράς στο Ευρωκοινοβούλιο, με την υποστήριξη των οικείων ευρωπαϊκών πόρων·

Πολιτική ιθαγένεια:

32. σημειώνει ότι το ποσοστό συμμετοχής στην ευρωεκλογές παρουσιάζει συνεχή μείωση από το 1979, φτάνοντας στο 43% το 2009, ⁽¹⁰⁾ γεγονός που ενισχύει τη διαπίστωση ότι οι ευρωπαίοι πολίτες αισθάνονται ότι η γνώμη τους δεν εισακούγεται στη λήψη αποφάσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο (68% εκφράζουν αυτή την ανησυχία σύμφωνα με το Ευρωβαρόμετρο)·

33. επισημαίνει τις καλές πρακτικές ⁽¹¹⁾, σύμφωνα με τις οποίες οι τοπικές και περιφερειακές αρχές μπορούν, με την υποστήριξη των οικείων ευρωπαϊκών πόρων, να διοργανώσουν ενημερωτικά προγράμματα και εκστρατείες σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο για την ενημέρωση των κατοίκων των περιοχών τους σχετικά το δικαίωμά τους να ψηφίσουν αλλά και να θέσουν υποψηφιότητα στις ευρωεκλογές. Επίσης, καταλυτικό ρόλο μπορούν να διαδραματίσουν στην πληροφόρηση και ευαισθητοποίηση ιδιαίτερα των μαθητών και φοιτητών, προετοιμάζοντάς τους για την ενεργό άσκηση των εκλογικών τους δικαιωμάτων·

34. υπογραμμίζει την ανάγκη να ενισχυθούν περαιτέρω τα πολιτικά δικαιώματα πολιτών τρίτων χωρών και ενθαρρύνει τα Κράτη Μέλη να μην εφαρμόζουν υπερβολικά περιοριστικές ρυθμίσεις για την πρόσβαση υπηκόων τρίτων χωρών στην ιθαγένειά τους. Παλαιότερες γνωμοδοτήσεις της ΕΠΠ αφενός έχουν αναγνωρίσει την προσδοκία μεταναστών που διαμένουν νόμιμα στα Κράτη Μέλη να αποκτήσουν την ιθαγένεια της Ένωσης, αφετέρου έχουν αποφανθεί ότι η συμμετοχή των νομίμων μεταναστών στο πολιτικό γίγνεσθαι είναι ένας πολύ ισχυρός παράγοντας που διευκολύνει την ένταξή τους στις τοπικές κοινωνίες·

35. καλεί όλα ανεξαιρέτως τα Κράτη Μέλη να διευκολύνουν τους πολίτες τους να ασκούν τα δικαιώματα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι στις εθνικές εκλογές, ανεξαρτήτως του αν διαμένουν ή βρίσκονται επί του εθνικού εδάφους. Η άσκηση του δικαιώματος μετακίνησης εντός της ΕΕ δεν πρέπει να έχει ως συνέπεια την αποξένωση από τα πολιτικά δικαιώματα·

36. κρίνει πλέον ώριμες οι συνθήκες να ξεκινήσει ή να συνεχιστεί ο διάλογος για την επέκταση του δικαιώματος ψήφου για τους πολίτες της ΕΕ και στις περιφερειακές και στις εθνικές εκλογές του κράτους της διαμονής τους, με την επιφύλαξη πάντως της εθνικής κυριαρχίας του κάθε Κράτους Μέλους (jus domicili)·

⁽⁸⁾ Μελέτη της Επιτροπής των Περιφερειών (2012) με αντικείμενο «Local and regional authorities promoting EU citizenship and citizens' rights». Περίληψη της μελέτης είναι διαθέσιμη από αυτό το σύνδεσμο: <http://cor.europa.eu/en/events/forums/Pages/ey2013-toolkit.aspx>, σ. 12

⁽⁹⁾ Βλ. άρθρο 227 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

⁽¹⁰⁾ Μελέτη της Επιτροπής των Περιφερειών (2012) με αντικείμενο «Local and regional authorities promoting EU citizenship and citizens' rights», σ. 10.

⁽¹¹⁾ Βλ. ό.π. σ. 11.

37. επισημαίνει τη δυναμική που μπορεί να προσδώσει η έννοια της Ευρωπαϊκής ιθαγένειας στη διαδικασία διεύρυνσης της ΕΕ. Η διεύρυνση δεν είναι μόνο μια διαδικασία οικονομικής και νομοθετικής προσαρμογής προς το ευρωπαϊκό κεκτημένο, αλλά περιλαμβάνει και την ανάγκη πολιτικών παρεμβάσεων στις χώρες της διεύρυνσης με στόχο την ενίσχυση των δημοκρατικών δομών και του κράτους του δικαίου. Η προοπτική της ευρωπαϊκής ιθαγένειας μπορεί να προσδώσει μια απτή σημασία στα μέτρα αυτά·

Διοικητική ιθαγένεια:

38. υπενθυμίζει εκ νέου ότι απαιτείται να προαχθούν παρεμβάσεις διοικητικής απλοποίησης σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο με στόχο την πραγματική άσκηση των δικαιωμάτων της ευρωπαϊκής ιθαγένειας, και ειδικότερα του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας, και να εξαλειφθούν οι αποτρεπτικές πρακτικές ή άλλες υφιστάμενες μορφές διακρίσεων που συνεπάγονται διαφορετική αντιμετώπιση των Ευρωπαίων πολιτών, ιδίως όσον αφορά τη χορήγηση του δικαιώματος διαμονής· με βάση τον προσδιορισμό των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν, οι τοπικοί και περιφερειακοί φορείς θα πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν ενδεδειγμένες λύσεις·

39. αναγνωρίζει ότι οι δράσεις που εξαγγέλλει η επιτροπή κάνουν κάποια θετικά βήματα σε αυτή την κατεύθυνση. Δεδομένου ότι ένας τομέας των δράσεων εμπλέκει ενεργά την τοπική αυτοδιοίκηση, ⁽¹²⁾ απαιτείται τόσο μελέτη εκτίμησης επιπτώσεων όσο και πρόβλεψη χρηματοδότησης από τα ευρωπαϊκά ταμεία·

40. χαιρετίζει τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την προώθηση της ευχερέστερης αναγνώρισης των πιστοποιητικών τεχνικού ελέγχου αυτοκινήτων διασυνοριακά εντός της ΕΕ, καθώς και για την προτεινόμενη εναρμόνιση των απαιτήσεων όσον αφορά τους τεχνικούς ελέγχους σε μηχανοκίνητα οχήματα, οι οποίες θα πρέπει να εφαρμοστούν το συντομότερο δυνατόν, ούτως ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι πολίτες θα μπορούν να ασκούν ευκολότερα το δικαίωμά τους για ελεύθερη κυκλοφορία, στο οποίο περιλαμβάνεται και η μεταφορά της άδειας κυκλοφορίας οχήματος μεταξύ χωρών·

Παιδεία της ιθαγένειας:

41. προτείνει την ενίσχυση των πρωτοβουλιών συνεργασίας που προωθούν την ενημέρωση των πολιτών σχετικά με το δικαίωμα στην ελεύθερη μετακίνηση, όπως η αδελφοποίηση πόλεων και οι διασυνοριακές πρωτοβουλίες συνεργασίας κ.λπ·

42. επαναλαμβάνει ⁽¹³⁾ ότι, ενόψει των ευρωεκλογών του 2014, είναι πολύ σημαντικό να αυξηθεί η ευαισθητοποίηση όλων των πολιτών της Ένωσης όσον αφορά τα δικαιώματά τους, και ιδιαίτερα τα εκλογικά τους δικαιώματα στο Κράτος Μέλος διαμονής τους, και να διευκολυνθεί η άσκηση αυτών των δικαιωμάτων·

Μέσα χρηματοδότησης δράσεων, δυνατότητες δικτύωσης και συνεργασιών

43. τονίζει ενόψει του νέου πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου 2014-2020 τη σημαντική ώθηση που μπορούν να παράσχουν τα προγράμματα «Θεμελιώδη δικαιώματα και ιθαγένεια» και «Ευρώπη για τους πολίτες» στην ενίσχυση της ευρωπαϊκής ιθαγένειας και στη στήριξη δραστηριοτήτων για την προώθηση της γνώσης και της εφαρμογής της ευρωπαϊκής νομοθεσίας και των ευρωπαϊκών πολιτικών στα Κράτη Μέλη·

44. διεκδικεί απλούστερη και αποτελεσματικότερη προσέγγιση στη χρηματοδότηση των συναφών με την ευρωπαϊκή ιθαγένεια προγραμμάτων, με ακριβέστερο προσδιορισμό προτεραιοτήτων που να συνάδουν με τις πολιτικές επιλογές, και με προσοχή στη διάδοση των αποτελεσμάτων των έργων, ώστε να ενισχυθεί η απήχυσή τους για να επιτευχθούν οι στρατηγικοί και οι πολιτικοί στόχοι. Για να γίνει κάτι τέτοιο πραγματικότητα είναι απαραίτητη η συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών στον προγραμματισμό των σχετικών δράσεων, ιδίως όσον αφορά την κατάρτιση και την ανάπτυξη των ετησίων προγραμμάτων εργασιών.

Βρυξέλλες, 28 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
RAMÓN LUIS VALCÁRCEL SISO

⁽¹²⁾ Συγκεκριμένα: προώθηση της διαθεσιμότητας στοχοθετημένων και προσβάσιμων δεδομένων σχετικά με την ΕΕ, καθιστώντας τα εργαλεία κατάρτισης μέσω διαδικτύου διαθέσιμα στην τοπική αυτοδιοίκηση και παρέχοντας φιλική προς τους πολίτες πληροφόρηση για την επίλυση των προβλημάτων τους.

⁽¹³⁾ Βλ. γνωμοδότηση για την ενίσχυση της ιθαγένειας, 2013.

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις προς τους αερολιμένες και τις αεροπορικές εταιρείες»

(2014/C 114/03)

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Γενικές παρατηρήσεις

1. επισημαίνει ότι, στο πλαίσιο της ευρείας διαδικασίας εκσυγχρονισμού της νομοθεσίας για τις κρατικές ενισχύσεις που δρομολογήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 2012 ⁽¹⁾, οι αεροπορικές μεταφορές ήταν ένας από τους πρώτους κλάδους στον οποίο αναγνωρίστηκε η ανάγκη αναθεώρησης του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τη δημόσια χρηματοδότηση όσον αφορά τις ενισχύσεις για τη δημιουργία υποδομών και για τη λειτουργία αερολιμένων, καθώς και τις ενισχύσεις σε αεροπορικές εταιρείες για την έναρξη νέων γραμμών ⁽²⁾.
2. υπενθυμίζει ότι το 1994 ⁽³⁾ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εισήγαγε τους πρώτους κανόνες σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας, έπειτα από την ελευθέρωση του τομέα των αεροπορικών μεταφορών. Κατόπιν της σταδιακής ελευθέρωσής του, ο εν λόγω τομέας κατέστη πολύ πιο ανταγωνιστικός, με αποτέλεσμα να καταστεί αναγκαία μια ρυθμιστική παρέμβαση για την επί ίσοις όροις άσκηση του ανταγωνισμού εκ μέρους όλων των ενδιαφερομένων φορέων του εν λόγω τομέα.
3. τονίζει ότι το 2005 ⁽⁴⁾, η παγίωση της ελευθέρωσης των αεροπορικών μεταφορών, σε συνδυασμό με την ταχεία εξέλιξη του εν λόγω τομέα κατά τα επόμενα έτη, επέφερε την επαναστατική εμφάνιση στην αγορά του νέου επιχειρηματικού μοντέλου των αεροπορικών εταιρειών χαμηλού κόστους που βασίζεται στη χρήση αερολιμένων μικρών διαστάσεων. Το φαινόμενο αυτό κατέστησε αναγκαία την επικαιροποίηση του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου με νέες κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τη δημόσια χρηματοδότηση των αερολιμένων και των αεροπορικών εταιρειών που λειτουργούν σε περιφερειακούς αερολιμένες.
4. διαπιστώνει ότι, σε διάστημα μόλις οκτώ ετών, οι εξελίξεις στην ευρωπαϊκή αγορά προκάλεσαν τη ριζική μεταβολή του όγκου της εναέριας κυκλοφορίας, ιδίως λόγω της εκθετικής αύξησης της ισχύος που απέκτησαν στην αγορά οι αεροπορικές εταιρείες χαμηλού κόστους, των οποίων το επιχειρηματικό μοντέλο στηρίζεται κατά κύριο λόγο σε μικρούς αποκεντρωμένους περιφερειακούς αερολιμένες, κατ' αντιδιαστολή προς τους παραδοσιακούς εθνικούς αερολιμένες και τους μεγάλους κομβικούς αερολιμένες.
5. συμφωνεί με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσον αφορά την επιτακτική ανάγκη παρέμβασης στο νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τις κρατικές ενισχύσεις για τη στήριξη του αερολιμενικού τομέα, κατά τρόπο συνεπή προς την επιδίωξη του προγράμματος εκσυγχρονισμού το οποίο αποσκοπεί να προσφέρει στα κράτη μέλη μια –επικαιροποιημένη, σύγχρονη και αποτελεσματική– δέσμη κανόνων για την προστασία του ανταγωνισμού και της ενιαίας αγοράς κατά την περίοδο 2014-2020· εν προκειμένω, υπενθυμίζει τις συστάσεις που διατύπωσε ήδη στη γνωμοδότησή της με θέμα «Εκσυγχρονισμός των κανόνων της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις» ⁽⁵⁾.
6. χαιρετίζει τη δημόσια διαβούλευση που δρομολόγησε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή –σε μια πρώτη φάση στις 6 Ιουνίου 2011 και, κατά την παρούσα δεύτερη φάση, στις 3 Ιουλίου 2013– με σκοπό να συγκεντρώσει τη συμβολή όλων των ενδιαφερομένων όσον αφορά την αναθεώρηση του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου και τις προτεινόμενες νέες κατευθυντήριες γραμμές· επικροτεί την προσέγγιση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία αποσκοπεί στην καθιέρωση δικαίων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των διαφόρων φορέων που δραστηριοποιούνται στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών της Ευρώπης, ανεξάρτητα από το επιχειρηματικό τους μοντέλο, με μέλημα τη διασφάλιση της επιτυχίας και της ανταγωνιστικότητας του συγκεκριμένου τομέα.
7. εκφράζει, ωστόσο, τη λύπη της για το γεγονός ότι το ευρωπαϊκό δίκαιο στον τομέα του ανταγωνισμού, ο οποίος εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σε συνδυασμό με την υπερβολική πληθώρα μη δεσμευτικών διατάξεων (soft law), εμποδίζουν τις τοπικές και περιφερειακές αρχές να έχουν ουσιαστική συμβολή σε ορισμένους βασικούς τομείς της περιφερειακής και τοπικής ανάπτυξης, όπως είναι οι περιφερειακοί αερολιμένες και οι πολιτικές για τη στήριξη της περιφερειακής ανάπτυξης.

⁽¹⁾ COM(2012) 209 final.

⁽²⁾ Δημόσια διαβούλευση που εγκαινιάστηκε στις 7 Απριλίου 2011 και περατώθηκε στις 7 Ιουνίου 2011.

⁽³⁾ 94/C 350/07.

⁽⁴⁾ 2005/C 312/01.

⁽⁵⁾ CdR 1528/2012.

8. εφιστά την προσοχή της Επιτροπής στις ετερογενείς καταστάσεις που επικρατούν στους αερολιμένες στην ευρωπαϊκή επικράτεια και, ειδικότερα, στις εξόχως απόκεντρες περιοχές, οι αερολιμένες των οποίων, εξαιτίας της απομόνωσης και της μεγάλης απόστασης από το κέντρο και ανεξάρτητα από τον επιβεβαιωμένο αριθμό επιβατών, δεν μπορούν να είναι βιώσιμοι ή να ανταγωνίζονται άλλους κοινοτικούς αερολιμένες, πολλώ δε μάλλον να αποτελέσουν απειλή για άλλα μεταφορικά μέσα, είτε οδικά, είτε σιδηροδρομικά•

9. υπενθυμίζει ότι, στους εν λόγω τομείς, οι περιφερειακές και τοπικές αρχές πρωτοστατούν στις πολιτικές για την ανάπτυξη και την οικονομική μεγέθυνση της εδαφικής επικράτειας –μεταξύ άλλων και με τη βοήθεια κρατικών ενισχύσεων– και διαθέτουν εμπειριστατωμένη γνώση των τοπικών οικονομιών χάρη στην εγγύτητά τους προς τους οικονομικούς και κοινωνικούς φορείς, τους οποίους η ευρωπαϊκή νομοθεσία δεν μπορεί να αγνοήσει εάν πραγματικά επιθυμεί να τεθεί στην υπηρεσία των εδαφικών περιοχών και της συνοχής τους στην ενιαία αγορά, καθώς και να εξασφαλίσει την εδαφική συνοχή σε όλη την έκταση της ΕΕ•

10. υπενθυμίζει όσα έχει ήδη αναφέρει στη γνωμοδότησή της με θέμα «Κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα κατά την περίοδο 2014-2020⁽⁶⁾» και, ως εκ τούτου, ευελπιστεί ότι όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προτείνει κανόνες σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, θα πρέπει να συμβουλευτεί εκ των προτέρων και συστηματικά την Επιτροπή των Περιφερειών (ΕΤΠ)⁽⁷⁾, με σκοπό την απόκτηση όλων των στοιχείων που είναι απαραίτητα για μια εκτίμηση επιπτώσεων σύμφωνη προς την αρχή της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης⁽⁸⁾•

Θεσμική αποστολή του Δημοσίου για τη χρηματοδότηση των υποδομών

11. συντάσσεται με την άποψη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽⁹⁾, προκειμένου να υπενθυμίσει στην Επιτροπή τον καθοριστικό ρόλο των περιφερειακών αερολιμένων για το σύνολο των ευρωπαϊκών αεροπορικών μεταφορών: πράγματι, το 2010, το 60 % περίπου των αερολιμένων της ΕΕ εξυπηρέτησαν λιγότερους από ένα εκατομμύριο επιβάτες• ελπίζει, συνεπώς, ότι ο εν λόγω καθοριστικός ρόλος θα συνεκτιμηθεί και στις νέες κατευθυντήριες γραμμές•

12. τονίζει εκ νέου τη σημασία των περιφερειακών αερολιμένων για την προώθηση της τοπικής ανάπτυξης και τη βελτίωση της προσβασιμότητας, συμβάλλοντας έτσι στην επίτευξη των στόχων της εδαφικής συνοχής, της οικονομικής μεγέθυνσης των εδαφικών περιοχών και της απασχόλησης. Η προσβασιμότητα (π.χ. μέσω κατάλληλων αεροπορικών συνδέσεων) είναι ζωτικής σημασίας προκειμένου να παρασχεθεί στις πιο αραιοκατοικημένες περιοχές της ΕΕ και τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, λόγω της αποκλειστικής εξάρτησής τους από τις αερομεταφορές, η δυνατότητα να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο στην ενιαία αγορά•

13. θεωρεί ότι ο ρόλος αυτός είναι ιδιαίτερα αξιοσημείωτος και στρατηγικός, ιδίως κατά την παρούσα ιστορική συγκυρία κατά την οποία η ΕΕ πασχίζει να εξέλθει από την οικονομική κρίση. Η σημερινή κρίση, ήδη από τις απαρχές της το 2008, κατέστησε πράγματι αναγκαία μια ισχυρή και εύστοχη παρέμβαση με αντικυκλική χροιά στην οικονομία, εκ μέρους των ευρωπαϊκών και εθνικών δημοσίων αρχών, πράγμα το οποίο αναγνωρίστηκε και αιτιολογήθηκε και από την ίδια την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία προέβη σε εκτεταμένη χρήση της παρέκκλισης από το άρθρο 107, παράγραφος 3 στοιχείο β), της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽¹⁰⁾. Σε περίοδο οικονομικής δυσπραγίας, είναι συνεπώς ιδιαίτερα σημαντικό να ενθαρρυνθεί και να βελτιωθεί η προσβασιμότητα σε όλα τα τμήματα της αγοράς•

14. υπενθυμίζει εξάλλου, λαμβανομένης υπόψη της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με την πολιτική της ΕΕ για τους αερολιμένες, τη σημασία των περιφερειακών αερολιμένων⁽¹¹⁾ χάρη στους οποίους καθίσταται δυνατή η αισθητή μείωση της κυκλοφοριακής συμφόρησης στους μεγάλους κεντρικούς αερολιμένες –η οποία αποδεικνύεται εξαιρετικά επιβλαβής τόσο για τον τοπικό πληθυσμό όσο και για το περιβάλλον– και συγχρόνως διευκολύνεται ο τουρισμός στην ΕΕ και μεγιστοποιείται η πρόσβαση των ΜΜΕ στις αγορές δια της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητάς τους⁽¹²⁾•

15. θεωρεί, κατά συνέπεια, ότι η βιωσιμότητα και η αποτελεσματικότητα των ενωσιακών αεροπορικών μεταφορών εξαρτάται σε πολύ μεγάλο βαθμό από την ύπαρξη κατάλληλου δικτύου υποδομών, απαρτιζόμενου από μικρούς αερολιμένες•

16. συμπεριζέται τις ανησυχίες που εκφράζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή⁽¹³⁾ σχετικά με τις αυξανόμενες ανάγκες υποδομών, οι οποίες θα προκύψουν στο πλαίσιο της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και θα απαιτήσουν σύγχρονες, ενδεδειγμένες και ευπροσάρμοστες υποδομές δικτύων στους τομείς της ενέργειας, των ΤΠΕ και των μεταφορών, ικανές να υποστηρίξουν τη μετάβαση της Ευρώπης προς μια βασισμένη στη γνώση, άκρως ανταγωνιστική οικονομία, με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα•

⁽⁶⁾ CdR 2232/2012.

⁽⁷⁾ CdR 76/2005, σελ. 1.

⁽⁸⁾ Πρβλ. έγγρ. CdR 2232/2012 (σημεία 18-20).

⁽⁹⁾ 2012/C 299/10.

⁽¹⁰⁾ Πρβλ. τα μέτρα που ελήφθησαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την αντιμετώπιση της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, αρχής γενομένης από το 2008: http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/temporary.html.

⁽¹¹⁾ COM(2011) 823 final.

⁽¹²⁾ COM(2006) 819 final.

⁽¹³⁾ SEC(2011) 391 final.

17. συμμερίζεται επίσης την άποψη ότι, αφενός, η αγορά δεν είναι πάντοτε σε θέση να προσφέρει τις υποδομές που χρειάζεται η Ευρώπη και, αφετέρου, ότι, χωρίς δημόσια παρέμβαση, πολλές από τις επενδύσεις που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» είτε δεν θα μπορούσαν να υλοποιηθούν είτε θα έπρεπε να αναβληθούν για μετά το έτος 2020·

18. επιδοκιμάζει την έκκληση της Επιτροπής για την αύξηση των επενδύσεων στον τομέα των υποδομών της ΕΕ, οι ανάγκες του οποίου εκτιμάται ότι υπερβαίνουν το 1,5 τρισεκατομμύριο ευρώ κατά την περίοδο 2010-2020 για την κάλυψη της υφιστάμενης ζήτησης στον τομέα των μεταφορών, τονίζοντας συγχρόνως την ύπαρξη ισχυρού συσχετισμού μεταξύ γεωγραφικής προσβασιμότητας και οικονομικής μεγέθυνσης των εδαφικών περιοχών·

19. λαμβάνει υπό σημείωση τις αρχές που απορρέουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου στην υπόθεση Leipzig/Halle (¹⁴), αλλά επισημαίνει το πραγματικό πλαίσιο από το οποίο εκπορεύονται οι εν λόγω αρχές. Ως εκ τούτου, καλεί την Επιτροπή να συνεκτιμήσει στις κατευθυντήριες γραμμές της το ευρύ φάσμα δημοσίων παρεμβάσεων που αποσκοπούν στη στήριξη των υποδομών. Κάποιο στοιχείο συμμετοχής του Δημοσίου, επιπροσθέτως των ιδιωτικών κεφαλαίων, είναι συχνά ουσιώδες για την εξασφάλιση της επιτυχίας των μεγαλύτερων έργων υποδομής όπως οι αερολιμένες, είτε η τελική τους χρήση είναι εμπορικού χαρακτήρα είτε όχι·

20. επισημαίνει ότι ο απόλυτος αριθμός των επιβατών αποτελεί μόνο κατά κανόνα κατάλληλο κριτήριο για την εκτίμηση της εν δυνάμει οικονομικής βιωσιμότητας του αερολιμένα ως εγκατάστασης υποδομής και για μια κατηγοριοποίηση. Υποστηρίζει, συνεπώς, έναν πιο ευέλικτο σχεδιασμό των κανόνων συμβατότητας σε αυτό το σημείο, ο οποίος να εξακολουθεί να επιτρέπει την εξέταση των ιδιαίτεροτήτων κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης·

21. αιτείται επίσης να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι –κατά την παρούσα συγκυρία εξόδου από την κρίση– θα ήταν ακόμη σκοπιμότερη η κατά προτεραιότητα αξιολόγηση των θετικών αποτελεσμάτων της δημόσιας χρηματοδότησης των υποδομών, από την άποψη της συνοχής, της ανάπτυξης και της απασχόλησης, καθώς και η δέουσα συνεκτίμηση των κανόνων ανταγωνισμού κατά τη διαδικασία αξιολόγησης·

22. λαμβάνει υπό σημείωση την αρχή του επενδυτή σε οικονομία αγοράς που χρησιμοποιείται ως κριτήριο από την Επιτροπή, αλλά εκφράζει την ανησυχία της για τις επιπτώσεις που συνεπάγεται η εφαρμογή της εν λόγω αρχής στον τομέα των υποδομών, όπου ο ρόλος του Κράτους είναι ιστορικά και θεσμικά αναντικατάστατος. Υπό το πρίσμα του όγκου των απαιτούμενων επενδύσεων και της αδυναμίας πλήρους μετακύλισης του επενδυτικού κόστους στους χρήστες των υποδομών, οι περισσότερες από τις επενδύσεις σε υποδομές δεν είναι, κατά κανόνα, βιώσιμες για έναν ιδιώτη επενδυτή. Το σκεπτικό, σύμφωνα με το οποίο το Κράτος μπορεί να εξομοιωθεί με έναν ιδιώτη επενδυτή και να παραβλέψει οποιαδήποτε συλλογιστική κοινωνικού, περιφερειακού ή τομεακού χαρακτήρα, είναι μη ρεαλιστικό και αποβαίνει εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος σε περίπτωση που εφαρμοστεί στις παρεμβάσεις για τη δημιουργία υποδομών στην εδαφική επικράτεια, οι οποίες αποτελούν ζωτική συνιστώσα της αποστολής του Δημοσίου·

23. καλεί την Επιτροπή να λάβει υπόψη της ότι οι δημόσιες παρεμβάσεις για τη στήριξη της κατασκευής και της επέκτασης υποδομών (¹⁵) και εκείνες που έχουν ως στόχο τη διόρθωση του ελλείμματος πρόσβασης των κατοίκων μιας περιοχής συνιστάνται συχνά σε αμιγώς γενικά μέτρα οικονομικής πολιτικής τα οποία δεν μπορούν, κατά συνέπεια, να θεωρηθούν ως κρατικές ενισχύσεις αλλά ως κοινωφελή μέτρα. Ως εκ τούτου, προτρέπει σθεναρά την Επιτροπή να συνεχίσει τον εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας για τις κρατικές ενισχύσεις, συνεκτιμώντας τις θεμελιώδεις αρχές στις οποίες εδράζεται η πολιτική του Δημοσίου και η θεσμική αποστολή του Κράτους. Υπενθυμίζει δε ότι οι αερολιμένες, όπως το οδικό και το σιδηροδρομικό δίκτυο, εξυπηρετούν επίσης το καθήκον παροχής δημοσίων υποδομών·

Αερολιμένες μικρών και πολύ μικρών διαστάσεων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας για τις κρατικές ενισχύσεις

24. απευθύνει έκκληση στην Επιτροπή να συνεχίσει τη διαδικασία εκσυγχρονισμού με μέλημα την πραγματική απλοποίηση και να επικεντρώσει τις προσπάθειές της στις περιπτώσεις και στα περιστατικά ακραίων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού που συνιστούν απτή απειλή για την ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς·

25. συμφωνεί ότι χρειάζονται κανόνες με σκοπό τη διασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο για όλες τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών, ελαχιστοποιώντας τις στρεβλωτικές δημόσιες παρεμβάσεις στις σχετικές αγορές και αποτρέποντας τους αγώνες δρόμου για επιδοτήσεις (subsidy races) μεταξύ των κρατών μελών·

(¹⁴) Απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Δεκεμβρίου 2012 — *Mitteldeutsche Flughafen AG, Flughafen Leipzig/Halle GmbH*/Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, *Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen* ev.

(¹⁵) 94/C 350/07, σελ. 1.

26. εκτιμά, ωστόσο, ότι οι προσπάθειες της Επιτροπής απαιτείται να επικεντρωθούν στους μεγάλους αερολιμένες και ότι οι παρεμβάσεις για τη στήριξη των μικρών αερολιμένων με μέση ετήσια επιβατική κίνηση χαμηλότερη των 300 000 επιβατών πρέπει να εκπίπτουν του πεδίου εφαρμογής των κρατικών ενισχύσεων διότι αφ' ενός δεν είναι σε θέση να επηρεάσουν τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, αφ' ετέρου δε τα αεροδρόμια αυτά δεν διαθέτουν τις υποδομές που απαιτούνται για να καλύπτουν το λειτουργικό κόστος και τις ανάγκες τους σε κεφάλαιο. Υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή έχει ήδη αναγνωρίσει την καταλληλότητα του ορίου των 300 000 επιβατών στην Απόφαση που εξέδωσε την 20ή Δεκεμβρίου 2011 για την εφαρμογή του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας που χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος. Εντούτοις, στην απόφαση αυτή η Επιτροπή περιορίζει τη χορήγηση τέτοιων ενισχύσεων στις αεροπορικές συνδέσεις με νησιά ή λιμένες και ορίζεται ένα κατώτερο όριο για τις σχετικές με τα αεροδρόμια υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος. Επομένως, η ΕτιΠ ζητά από την Επιτροπή να ορίζει με συνεπέστερο και απλούστερο τρόπο τα όρια στις διάφορες νομικές βάσεις και να τροποποιήσει αναλόγως την πρότασή της για τις νέες κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ και συγκεκριμένα τα σημεία 80(1) και 80(2) (κατάταξη αεροδρομίων) και 92 (ύψος ενισχύσεων). Στα εν λόγω σημεία πρέπει να προβλεφθεί η δημιουργία μιας κατηγορίας αεροδρομίων που εξυπηρετούν λιγότερους από 300 000 επιβάτες όπως στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο ε) της Απόφασης της 20ής Δεκεμβρίου 2011.

27. εκφράζει την ικανοποίησή της για την προσοχή που αποφάσισε να επιδείξει η Επιτροπή στην κατηγορία των αερολιμένων ιδιαίτερα περιορισμένες δυνατότητες εξυπηρέτησης επιβατών ετησίως, αναγνωρίζοντας τη ότι οι αερολιμένες αυτοί, και γενικότερα οι αερολιμένες που εξυπηρετούν λιγότερους από 5 εκατομμύρια επιβάτες ετησίως, συχνά δεν δύνανται να καλύψουν, από διαρθρωτική άποψη, το κεφαλαιουχικό και το λειτουργικό κόστος τους, εάν δεν λάβουν καμιάς μορφής κρατική ενίσχυση. Συγχρόνως, όμως, εκφράζει τη λύπη της για τη μη επίδειξη της ίδιας ή ανάλογης προσοχής στο πλαίσιο των κριτηρίων συμβατότητας των ενισχύσεων προς τους εν λόγω αερολιμένες⁽¹⁶⁾.

28. επισημαίνει, ειδικότερα, ότι αυτοί οι αερολιμένες έχουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- μικρό αριθμός επιβατών,
- έλλειψη προσβασιμότητας στην περιοχή όπου βρίσκονται οι αερολιμένες, λόγω μεγάλης απόστασης από το κέντρο, τοπογραφικών χαρακτηριστικών ή ανεπαρκών υποδομών για εναλλακτικές ανταποκρίσεις με τις γύρω περιοχές,
- περιορισμένη ζώνη επιρροής των αερολιμένων αυτών και συνακόλουθες λιγοστές αναπτυξιακές προοπτικές.

Αυτά τα χαρακτηριστικά καθιστούν τους εν λόγω αερολιμένες αυστηρά τοπικής εμβέλειας και άνευ διασυνοριακής ελκυστικότητας.

29. υπογραμμίζει ότι, στις περισσότερες περιπτώσεις, πρόκειται για μικρούς αερολιμένες με ελάχιστες ή ανύπαρκτες δυνατότητες υποκατάστασης —ως προς τις δυνατότητες μεταφοράς— από εναλλακτικούς αερολιμένες ή άλλα μέσα δημόσιων συγκοινωνιών: οποιαδήποτε ενδεχόμενη κατανομή επιβατών από τους πρώτους προς τους δεύτερους αερολιμένες δεν θα επηρεάζει καθόλου τον όγκο της κίνησης στους δεύτερους.

30. θεωρεί, επομένως, ότι η χρηματοδότηση αυτών των αερολιμένων δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης διότι δεν είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να επηρεάσει τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και άρα δεν θα πρέπει να συμπεριληφθεί στο πεδίο εφαρμογής των νέων κατευθυντήριων γραμμών.

31. προτείνει⁽¹⁷⁾ η μεταβατική περίοδος διάρκειας έως 10 ετών, κατά την οποία η Επιτροπή θα θεωρεί αποδεκτές τις κρατικές ενισχύσεις που προορίζονται για τη λειτουργία των αερολιμένων, να ισχύει μόνο για αερολιμένες με ετήσια κίνηση άνω του 1 εκατομμυρίου επιβατών. Η προτεινόμενη απαγόρευση δεν θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα το κλείσιμο πολυάριθμων μικρότερων αερολιμένων· προτείνει, επιπλέον, η κατηγορία των αερολιμένων με επιβατική κίνηση χαμηλότερη του 1 εκατομμυρίου επιβατών να μετονομαστεί, στον πίνακα που περιλαμβάνει τη μέγιστη ένταση της επενδυτικής ενίσχυσης, σε αερολιμένες των οποίων η ετήσια επιβατική κίνηση κυμαίνεται μεταξύ 300 000 και 1 εκατομμυρίου επιβατών.

32. συμφωνεί με την πρόθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να αποφύγει τον πολλαπλασιασμό των μη κερδοφόρων αερολιμένων και να αποτρέψει τη δημιουργία πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας, αλλά εκτιμά ότι —ενόσω απουσιάζουν οι νομικές προϋποθέσεις για την αναγωγή των χρηματοδοτήσεων σε κρατικές ενισχύσεις, όπως και στην περίπτωση των μικρών αερολιμένων τοπικής εμβέλειας— οι εν λόγω συστάσεις δεν θα πρέπει να υπόκεινται στη νομοθεσία για τις κρατικές ενισχύσεις, η οποία αποσκοπεί στη διαφύλαξη της ανταγωνιστικής ισορροπίας μεταξύ των κρατών μελών με μέλημα την ακεραιότητα της ενιαίας αγοράς, και όχι στην αξιολόγηση της ποιότητας των επιλογών στις οποίες προβαίνουν οι κυβερνήσεις όσον αφορά τις δημόσιες δαπάνες τους.

⁽¹⁶⁾ Πρβλ. Σημεία 80(1) και 92 του σχεδίου ανακοίνωσης της Επιτροπής με θέμα «Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις προς τους αερολιμένες και τις αεροπορικές εταιρείες» (2013).

⁽¹⁷⁾ Αυτόθι, σελ. 102.

Υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος

33. επισημαίνει ότι η Επιτροπή θεωρεί την κατασκευή και τη λειτουργία αερολιμένων ως ειδική περίπτωση, κατά την οποία μπορεί να επιτραπεί η παροχή αντιστάθμισης για την ανάληψη υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας, αλλά εκτιμά ότι το πεδίο εφαρμογής είναι υπερβολικά περιορισμένο·

34. κρίνει θεμιτό να συνεκτιμηθεί η προοπτική της συντήρησης των αερολιμένων ακόμη και εκτός των περιοχών οι οποίες, χωρίς τους εν λόγω αερολιμένες, θα αποκόπτονταν ως έναν βαθμό από την υπόλοιπη επικράτεια της ΕΕ, με συνακόλουθες δυσμενείς επιπτώσεις για την κοινωνική και οικονομική τους ανάπτυξη·

35. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι, κατ' αρχήν, ο καθορισμός μιας υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών και των περιφερειακών και τοπικών αρχών τους και, επομένως, η Επιτροπή μπορεί να προβεί σε σχετική επαλήθευση μόνον σε περίπτωση πρόδηλων σφαλμάτων·

36. είναι της γνώμης ότι η κατασκευή και η λειτουργία αερολιμένων εκπληρώνει μια αποστολή δημοσίου συμφέροντος, κυρίως στις περιπτώσεις κατά τις οποίες βελτιώνει την επικρατούσα κατάσταση σε περιφέρειες που μειονεκτούν από πλευράς υποδομών εξασφαλίζοντάς τους προοπτικές οικονομικής ανάπτυξης·

37. θεωρεί απαραίτητο να εφαρμοστεί μια πολιτική συνεργασίας μεταξύ των ευρωπαϊκών παραμεθόριων περιοχών από την άποψη του συντονισμού ή/και της δημιουργίας περιφερειακών αερολιμένων που περιλαμβάνει περιοχές που υπερβαίνουν τα όρια ενός κράτους·

Λειτουργικές ενισχύσεις προς τους αερολιμένες με επιβατική κίνηση κυμαινόμενη μεταξύ 300 000 και 1 εκατομμυρίου επιβατών

38. διαπιστώνει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνωρίζει το γεγονός ότι η παροχή λειτουργικών ενισχύσεων στους μικρούς περιφερειακούς αερολιμένες συναρτάται σε μεγάλο βαθμό με την αδυναμία τους να καλύψουν το λειτουργικό κόστος τους. Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί εφικτό, εντός διαστήματος δέκα ετών κατ' ανώτατο όριο, να στραφούν οι εν λόγω αερολιμένες προς μορφές διαχείρισης περισσότερο προσανατολισμένες στην αγορά που καθιστούν δυνατή την ανάκτηση επαρκών πόρων για την κάλυψη του λειτουργικού κόστους τους·

39. διατηρεί σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη δυνατότητα υλοποίησης της στροφής αυτής πριν από την επίτευξη όγκου εναέριας κυκλοφορίας άνω του ενός εκατομμυρίου επιβατών ετησίως, και όχι μόνο κατά το διάστημα των δέκα ετών που προβλέπεται από την Επιτροπή, λόγω των χαρακτηριστικών της αγοράς των μικρών περιφερειακών αερολιμένων·

40. επιδοκιμάζει κατ' αρχήν την προσέγγιση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που προσανατολίζεται στην αγορά, με την κατανομή των δημοσίων πόρων σε μοντέλα αποτελεσματικών αερολιμένων αποφεύγοντας τον πολλαπλασιασμό των αναποτελεσματικών αερολιμένων, καθώς και με την προστασία του ανταγωνισμού μεταξύ αερολιμένων και αεροπορικών εταιρειών·

41. θεωρεί, εντούτοις, μη ενδεδειγμένη τη μέθοδο με την οποία η Επιτροπή προτίθεται να επιδιώξει την υλοποίηση των συγκεκριμένων στόχων διότι παραβλέπει το γεγονός ότι η δυναμική της αγοράς ποικίλλει σημαντικά ανάλογα με την επιβατική κίνηση και τα χαρακτηριστικά των αερολιμένων και, επομένως, το γεγονός ότι οι εταιρείες που διαχειρίζονται τους αερολιμένες δραστηριοποιούνται μόνον φαινομενικά στην ίδια αγορά·

42. υπογραμμίζει ότι — όπως επεσήμανε το Διεθνές Συμβούλιο Αερολιμένων (ACI) ⁽¹⁸⁾ σε πρόσφατη ανάλυσή του — το 80 % των δαπανών ενός αερολιμένα είναι πάγιες δαπάνες, ανεξάρτητες από την επιβατική κίνηση, οι οποίες μπορούν να αποδοθούν τόσο στις υποδομές όσο και στο λειτουργικό κόστος που προκύπτει σε μεγάλο βαθμό από τις απαιτήσεις ασφαλείας: το γεγονός αυτό καθιστά το κόστος ανά επιβάτη ενός μικρού αερολιμένα πολύ υψηλότερο από εκείνο ενός μεγάλου αερολιμένα, ο οποίος έχει αντιθέτως τη δυνατότητα να καταλείπει το πάγιο κόστος του σε μεγάλο αριθμό των επιβατών, και δυσχεραίνει σημαντικά την επίτευξη του σημείου ισοσκελισής κερδών-ζημιών («break even»)

43. τονίζει επίσης ότι οι μικροί αερολιμένες χαρακτηρίζονται από διαρθρωτικά ανταγωνιστικά μειονεκτήματα που εμποδίζουν την αντιστάθμιση των πάγιων δαπανών τους είτε με τα εμπορικά έσοδά τους —τα οποία συνδέονται στενά με τον αριθμό των διερχόμενων επιβατών— είτε με την αύξηση των αερολιμενικών τελών που επιβάλλονται στις αεροπορικές εταιρείες —η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα να καταστεί ακόμη λιγότερο ελκυστική η ενδιάμεση στάση σε αυτούς τους αερολιμένες που πλήττονται ήδη από περιορισμό της ζώνης επιρροής τους και ανεπαρκείς συνδέσεις και θα ωθούσε, συνεπώς, τις αεροπορικές εταιρείες να στραφούν προς τους μεγαλύτερους αερολιμένες·

44. επισημαίνει εξάλλου ότι πολυάριθμοι μικροί αερολιμένες, με ετήσια επιβατική κίνηση κυμαινόμενη μεταξύ 300 000 και 1 εκατομμυρίου επιβατών, τείνουν να διατηρούν τις μικρές διαστάσεις τους λόγω των δυσμενών χαρακτηριστικών των εδαφικών περιοχών στις οποίες βρίσκονται (νησιωτική, ορεινή ή απόκεντρη τοποθεσία, έλλειψη υποδομών, ανεπαρκής διατροφική σύνδεση ...). Εντούτοις, οι εν λόγω αερολιμένες αντιπροσωπεύουν σημαντικό ποσοστό ανερχόμενο σε 20 % ⁽¹⁹⁾ του κύριου και πρωταρχικού δικτύου ΔΕΔ-Μ και διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο για το μέλλον των διευρωπαϊκών δικτύων και για την επίτευξη των στόχων όσον αφορά την ικανότητα σύνδεσης στο πλαίσιο της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»·

⁽¹⁸⁾ «Airports and State Aid: How To Protect Both Growth and Competition» (Αερολιμένες και κρατικές ενισχύσεις: Πώς μπορεί να προστατευθεί συγχρόνως η οικονομική μεγέθυνση και ο ανταγωνισμός;), ACI, 2013.

⁽¹⁹⁾ Αυτόθι.

45. υπογραμμίζει ότι πρόσφατες αναλύσεις ⁽²⁰⁾ κατέδειξαν ότι, έναντι συνολικού όγκου ζημιών που υπέστησαν οι αερολιμένες με επιβατική κίνηση χαμηλότερη του 1 εκατομμυρίου επιβατών ανερχόμενου σε περίπου 445 εκατομμύρια ευρώ ετησίως, η συμβολή των εν λόγω αερολιμένων στην αύξηση του ΑΕγχΠ την ΕΕ υπολογίζεται σε 16,15 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως και περιλαμβάνει γύρω στις 265 000 θέσεις εργασίας·

46. εκτιμά, συνεπώς, ότι οι νέες κατευθυντήριες γραμμές δεν θα πρέπει να απαγορεύουν τη χορήγηση ενισχύσεων για τη λειτουργία των αερολιμένων με επιβατική κίνηση άνω του 1 εκατομμυρίου επιβατών ετησίως, καθώς και των αερολιμένων των εξόχως απόκεντρων περιοχών, ακόμη και μετά από περίοδο δέκα ετών κατ' ανώτατο όριο: οι ενισχύσεις αυτές αποτελούν το μοναδικό μέσο μετριασμού των στρεβλώσεων που προκύπτουν από τα προαναφερθέντα διαρθρωτικά μειονεκτήματα και δικαιολογούνται πλήρως από τις θετικές εξωτερικές επιδράσεις τους·

47. προτρέπει την Επιτροπή να αναγνωρίσει ότι τα πλεονεκτήματα που απορρέουν από τη δημόσια στήριξη των μικρών περιφερειακών αερολιμένων για τους πολίτες της Ένωσης προέχουν έναντι των αμιγώς χρηματοπιστωτικών και οικονομικών παραμέτρων·

48. υπενθυμίζει στην Επιτροπή τις θετικές εξωτερικές επιδράσεις ενός ευρέος και διαφοροποιημένου φάσματος μικρών περιφερειακών αερολιμένων: βελτίωση της κινητικότητας όχι μόνο σε εθνική αλλά και, κυρίως, σε διευρωπαϊκή κλίμακα, χάρη στις αυξημένες ανταγωνιστικές πιέσεις που ασκούνται στις τιμές των αεροπορικών εισιτηρίων και στη μείωση του κόστους, καθώς και εδραίωση της κοινωνικής, πολιτιστικής και εδαφικής συνοχής της Ένωσης·

49. συμμερίζεται την ανάγκη επαγρύπνησης έτσι ώστε οι κρατικές ενισχύσεις προς τους μικρούς αερολιμένες να μην καταλήγουν σε διασταυρούμενες επιδοτήσεις προς δικαιούχους διαφορετικούς από τις αερολιμενικές υποδομές·

50. προτείνει να θεωρείται η λήξη της μεταβατικής περιόδου ως «ενδιάμεση επανεξέταση» η οποία δεν αποκλείει τη δυνατότητα συνέχισης των λειτουργικών ενισχύσεων ακόμη και μετά την πάροδο της μεταβατικής περιόδου, εφόσον εξακολουθούν να μην πληρούνται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις· προτείνει επίσης, όπως προβλέπεται για τις επενδυτικές ενισχύσεις, να υπάρχει δυνατότητα διαφοροποίησης των λειτουργικών ενισχύσεων κατ' αναλογία προς την επιβατική κίνηση του εκάστοτε αερολιμένα και, ενδεχομένως, προς την αποτελεσματικότητα της διαχείρισής τους, δυνατότητα η οποία δεν μπορεί και δεν πρέπει να εξαρτάται αυστηρά από ετήσιο ποσοστό ανερχόμενο σε 10 % για όλους αδιακρίτως τους αερολιμένες·

51. είναι της γνώμης ότι το μέγιστο διάστημα των 24 μηνών που προβλέπεται για την προώθηση νέων δρομολογίων πρέπει να νοείται επίσης ως μη συνεχόμενο, δεδομένου ότι το επιχειρηματικό μοντέλο των εποχιακών πτήσεων, οι οποίες σχετίζονται συχνά με τον τουρισμό, είναι ιδιαίτερα διαδεδομένο στους μικρούς περιφερειακούς αερολιμένες·

Επενδυτικές ενισχύσεις προς τους αερολιμένες

52. εκφράζει την ανησυχία της πως τα άκαμπτα και εξαρτημένα από το μέγεθος ποσοστά χρηματοδότησης που προτείνει η Επιτροπή δεν ανταποκρίνονται στις ιδιαιτερότητες των διαφορετικών περιπτώσεων, και κατά συνέπεια καλεί την Επιτροπή να βασιστεί στη μέχρι τούδε πρακτική των αποφάσεών της και να επιτρέψει την ευέλικτη χορήγηση ενισχύσεων όταν ένας αερολιμένας εξυπηρετεί έναν κοινό στόχο (ιδίως συγκοινωνιακή διασύνδεση ή περιφερειακή ανάπτυξη), επιτρέπει προσδοκίες μακροπρόθεσμης κερδοφορίας με τη συνεκτίμηση των κυκλοφοριακών προγνώσεων και με βάση συγκεκριμένο επιχειρηματικό σχέδιο, και εγγυάται άνευ διακρίσεων πρόσβαση σε επιβάτες και αερομεταφορείς· θεωρεί επίσης ανεπαρκή την πρόταση να εξαρτώνται οι κρατικές επενδυτικές ενισχύσεις προς τους εν λόγω αερολιμένες, των οποίων η μέγιστη επιτρεπόμενη ένταση ανέρχεται σε 25 %, από την επιστροφή της ενίσχυσης σε περίπτωση επιτυχίας της πραγματοποιηθείσας επένδυσης· προτείνει η ένταση της τάξεως του 25 % να μην προσλαμβάνει αποκλειστικά και μόνο τη μορφή επιστρεπτέας προκαταβολής·

53. επισημαίνει τα πορίσματα των τομεακών αναλύσεων ⁽²¹⁾, από τα οποία προκύπτει ότι οι αερολιμένες είναι σε θέση να επιτύχουν ανταγωνιστικές οικονομίες κλίμακας μόνον όταν φθάσουν το όριο των 5 εκατομμυρίων επιβατών ετησίως· όπως αναγνωρίζεται και από την ίδια την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, οι αερολιμένες με ετήσια επιβατική κίνηση κυμαινόμενη μεταξύ 3 και 5 εκατομμυρίων επιβατών δεν κατορθώνουν πάντοτε να καλύψουν το σύνολο των δαπανών τους·

Χρηματοδότηση της διατροφικότητας των αερολιμένων

54. αιτείται την υποστήριξη σχεδίων για τη μετατροπή των υφιστάμενων αερολιμενικών υποδομών στα περιφερειακά κέντρα, συντονισμένων με την ανάπτυξη της περιφερειακής διατροφικότητας των μεταφορών. Επίσης, συμφωνεί ότι πρέπει η ΕΕ να παρέμβει εσπευσμένα —όπως τονίζεται στη Λευκή βίβλο «Χάρτης πορείας για έναν Ενιαίο Ευρωπαϊκό Χώρο Μεταφορών» του 2011 ⁽²²⁾— υπέρ της διασύνδεσης πολλαπλών μέσων μεταφοράς (και δη της διατροφικότητας των σιδηροδρόμων). Καλεί δε την Επιτροπή να προβεί στον εκσυγχρονισμό των κρατικών ενισχύσεων, έτσι ώστε οι νέοι κανόνες να διευκολύνουν τις διορθωτικές κρατικές παρεμβάσεις σε περιπτώσεις επικίνδυνων ελλείψεων στις υποδομές και κατακερματισμού του τρόπου λειτουργίας των αερομεταφορών, θεωρώντας τις αναπόσπαστο μέρος μιας κρατικής πολιτικής που προάγει την κινητικότητα των πολιτών της ΕΕ·

⁽²⁰⁾ Αυτόθι.

⁽²¹⁾ Αυτόθι.

⁽²²⁾ COM(2011) 144 final.

Προκλήσεις του παγκόσμιου ανταγωνισμού

55. υπενθυμίζει τον ζωτικό ρόλο που διαδραματίζουν οι αεροπορικές μεταφορές στην ευρωπαϊκή οικονομία τόσο για τους πολίτες όσο και για τις επιχειρήσεις στην ΕΕ, δημιουργώντας περισσότερες από 5 εκατομμύρια θέσεις εργασίας και συμβάλλοντας στο ΑΕγχΠ της ΕΕ με 365 δισεκατομμύρια ευρώ, ήτοι ποσοστό 2,4 % του ΑΕγχΠ, με συνακόλουθη καθοριστική συμβολή στην οικονομική μεγέθυνση, στην απασχόληση, στον τουρισμό, στις διαπροσωπικές επαφές, καθώς και στην περιφερειακή και κοινωνική συνοχή της Ένωσης· ως εκ τούτου, οι αεροπορικές μεταφορές εξακολουθούν να αποτελούν τομέα μείζονος σημασίας για τη διασύνδεση της Ευρώπης με τον υπόλοιπο κόσμο·

56. συμφωνεί με την ανάγκη αποτροπής της στρέβλωσης του ανταγωνισμού εξαιτίας αθέμιτων πρακτικών τόσο εντός όσο και εκτός της επικράτειας της ΕΕ. Καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει ότι οι προσπάθειες για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς δεν θα αποδειχθούν τροχοπέδη για την ικανότητα ανταπόκρισης της Ένωσης στις προκλήσεις του παγκόσμιου ανταγωνισμού από χώρες που συγκαταλέγονται επί του παρόντος μεταξύ των κυριότερων ανταγωνιστών της, έναντι των οποίων η ίδια η Επιτροπή έχει διαπιστώσει μια ανησυχητική και αυξανόμενη απώλεια ανταγωνιστικότητας του τομέα των αεροπορικών μεταφορών⁽²³⁾.

57. εκτιμά ότι ο ανταγωνισμός για νέα δρομολόγια δεν περιορίζεται στην Ευρώπη, αλλά έχει παγκόσμια εμβέλεια. Εφόσον το ζητούμενο είναι να καταστούν ή να παραμείνουν οι απόκεντρες περιφέρειες οικονομικά ανταγωνιστικές, κρίνεται αναγκαία η παροχή στήριξης για τη βελτίωση της ικανότητας σύνδεσης, προκειμένου να επιμεριστεί ο εγγενής κίνδυνος της εγκαïnιάσης νέων δρομολογίων. Οι εν λόγω συνδέσεις με περιοχές εκτός της ΕΕ καθίστανται ολοένα και πιο σημαντικές τόσο για τη διατήρηση και την ανάπτυξη των ανταποκρίσεων με τις υφιστάμενες και τις νεοεμφανιζόμενες αγορές όσο και για τα άμεσα οικονομικά οφέλη που αυτές δύνανται να αποφέρουν και θα πρέπει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να μπορούν επίσης να τύχουν ενίσχυσης·

58. επισημαίνει ότι το αυστηρό σύστημα ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων της Ένωσης είναι μοναδικό στον κόσμο, καθώς και ότι η ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών αεροπορικών μεταφορών σε παγκόσμιο επίπεδο δεν μπορεί να αγνοήσει τη μαζική δημόσια χρηματοδότηση που εξακολουθεί να παρέχεται από τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ασία και τη Μέση Ανατολή στις αερολιμενικές υποδομές και στις αεροπορικές εταιρείες, θέτοντας την Ένωση σε κατάσταση επισφαλούς ανταγωνιστικού μειονεκτήματος· ο εκσυγχρονισμός δεν μπορεί να παραβλέψει αυτό το σενάριο και η Ένωση δεν έχει πλέον τη δυνατότητα να επιμείνει σε μια περιοριστική προσέγγιση, ιδίως όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις σε υποδομές, η οποία απειλεί να υπονομεύσει περαιτέρω την ανταγωνιστικότητα τόσο του τομέα των ευρωπαϊκών αεροπορικών μεταφορών όσο και του συνόλου της οικονομίας της ΕΕ.

Βρυξέλλες, 28 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽²³⁾ COM(2012) 556 final.

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με τίτλο «Προστιθέμενη αξία των μακροπεριφερειακών στρατηγικών»

(2014/C 114/04)

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1. εκφράζει την ικανοποίησή της για την έκθεση της Επιτροπής της 27ης Ιουνίου 2013 καθώς και για τις αξιολογήσεις των δύο υφιστάμενων μακροπεριφερειακών στρατηγικών (για τη Βαλτική Θάλασσα και για τον Δούναβη). Η ΕτΠ επικροτεί επίσης τη διευκρίνιση της έννοιας της μακροπεριφερειακής στρατηγικής καθώς και τις προτεινόμενες μελλοντικές δράσεις τόσο για τις υφιστάμενες μακροπεριφερειακές στρατηγικές και το σχέδιο δράσης για τη θάλασσα περιοχή του Ατλαντικού όσο και για την υπό προετοιμασία μακροπεριφερειακή στρατηγική Αδριατικής-Ιονίου, τη μακροπεριφερειακή στρατηγική των Άλπεων καθώς και για άλλες πιθανές μελλοντικές στρατηγικές.
2. εκφράζει την ικανοποίησή της για τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 2013 σχετικά με την προστιθέμενη αξία των μακροπεριφερειακών στρατηγικών, στα οποία υπογραμμίζεται ο σημαντικός ρόλος που έχουν επιτελέσει οι υφιστάμενες μακροπεριφέρειες και συνιστάται στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη να προσαρμόσουν, όπου ενδεικνύται, τις βέλτιστες πρακτικές της μακροπεριφερειακής προσέγγισης, ώστε να χρησιμοποιηθούν και σε πεδία συνεργασίας μικρότερης κλίμακας και έντασης.
3. συμφωνεί με την Επιτροπή ότι οι προσεγγίσεις της μακροπεριφερειακής στρατηγικής και της στρατηγικής για τις θαλάσσιες λεκάνες ανταποκρίνονται σε παρόμοιες προσδοκίες, αφού πράγματι διέπονται από την ίδια φιλοσοφία, επιδιώκουν τους ίδιους στόχους, εφαρμόζουν το ίδιο φάσμα δράσεων στις περιοχές που καλύπτουν και υπάγονται στο ίδιο ευρωπαϊκό πολιτικό πλαίσιο. Και οι δύο τύποι στρατηγικής επιτρέπουν την πολυτομεακή συνεργασία και την πολυεπίπεδη διακυβέρνηση. Η Επιτροπή των Περιφερειών καλεί της Επιτροπή να εξετάσει το είδος των αμοιβαίων ευκαιριών μάθησης που παρέχει η μελλοντική εφαρμογή των δύο προσεγγίσεων.
4. εκφράζει την ικανοποίησή της για τον συγχρονισμό της έκθεσης της Επιτροπής με τη νέα περίοδο προγραμματισμού 2014-2020 και υπενθυμίζει ότι η ΕτΠ, στη γνωμοδότησή της με τίτλο «Στρατηγική για την περιοχή της Μάγχης και της Βόρειας Θάλασσας» (CdR 99/2010 fin.) είχε ζητήσει ήδη την έκδοση Πράσινης Βίβλου στην οποία η Επιτροπή να εξετάζει και να προσδιορίζει λεπτομερέστερα τον ρόλο και τη λειτουργία των μακροπεριφερειών.
5. υπενθυμίζει ότι, η Επιτροπή των Περιφερειών υποστηρίζει τη χάραξη και την υλοποίηση των μακροπεριφερειακών στρατηγικών και υπογραμμίζει την πολιτική και στρατηγική σημασία των στρατηγικών των περιοχών της Βαλτικής Θάλασσας και του Δούναβη για την προώθηση της συνεργασίας τόσο στο εσωτερικό της ΕΕ όσο και με τις τρίτες χώρες. Οι στρατηγικές αυτές είναι πρωτοπόροι τόσο για την εφαρμογή νέων μορφών συνεργασίας όσο και για την προώθηση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.
6. αναφέρει επίσης ότι ζωτικής σημασίας για τη μακροπεριφερειακή στρατηγική είναι η μέσω της συνεργασίας επίτευξη συνεργιών κατά την αναζήτηση λύσεων σε κοινά γεωγραφικά προβλήματα της περιοχής και η αξιοποίηση των δυνατοτήτων της περιοχής. Καθοριστικής σημασίας είναι επίσης ο αποτελεσματικός συντονισμός των υφιστάμενων πόρων καθώς και η ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των υφιστάμενων θεσμικών οργάνων, ιδιαίτερα όσον αφορά τον ρόλο που έχει ανατεθεί στις περιφερειακές και στις τοπικές αρχές, χωρίς την προσθήκη νέων βαθμίδων διοίκησης.
7. υπογραμμίζει τη σημασία της προστιθέμενης αξίας της χάραξης και της εφαρμογής των μακροπεριφερειακών στρατηγικών της ΕΕ και θεωρεί σημαντικό που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παραμένει βασικός παράγοντας συντονισμού μεταξύ των κρατών μελών σε ό,τι αφορά τη συνεργασία για τη χάραξη και την εφαρμογή των μακροπεριφερειακών στρατηγικών.
8. θεωρεί σημαντική την πρόταση της Επιτροπής τα σχετικά με τις μακροπεριφερειακές στρατηγικές θέματα να εξετάζονται τακτικά από τα αρμόδια τομεακά συμβούλια. Οι ρόλοι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής είναι καθοριστικής σημασίας για την έγκριση και την προώθηση της στρατηγικής.
9. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη να υποστηρίξουν την ανάπτυξη καινοτόμων προσεγγίσεων διακυβέρνησης και να συμπεριλάβουν τις περιφέρειες, τους δήμους και τις ευρωπαϊκές δομές, όπως οι ΕΟΕΣ και άλλα μέσα τοπικής συνεργασίας (π.χ. κοινότητες εργασίας), σε μια πραγματική διαδικασία συναπόφασης, ιδίως στον σχεδιασμό και την υλοποίηση των μακροπεριφερειακών στρατηγικών. Η Επιτροπή των Περιφερειών τονίζει ότι η προστιθέμενη αξία που παράγεται από τους ΕΟΕΣ και τα άλλα μέσα τοπικής συνεργασίας θα μπορούσε να αυξηθεί ακόμη περισσότερο με τη συμμετοχή του στις μακροπεριφερειακές στρατηγικές.

10. θεωρεί σημαντικό που ενισχύεται και διευρύνεται η συνεργασία μεταξύ των τοπικών και των περιφερειακών αρχών καλύπτοντας διάφορους τομείς της ενωσιακής πολιτικής και επεκτείνεται σε διάφορους τομείς. Οι μακροπεριφερειακές στρατηγικές πρέπει να λειτουργούν σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και ενωσιακό επίπεδο ως εργαλεία συνεργασίας για την επίτευξη των στόχων αυτών.

Η αποτελεσματική αξιοποίηση της μακροπεριφερειακής προσέγγισης — τα αποτελέσματα της έκθεσης

11. επισημαίνει τις βασικές παρατηρήσεις στην έκθεση της Επιτροπής σχετικά με το έργο της στρατηγικής που έχει υλοποιηθεί μέχρι σήμερα στις μακροπεριφέρειες: η στρατηγική προσέγγιση έχει ενισχύσει την εκμετάλλευση των υφιστάμενων πόρων για την υλοποίηση των κοινών στόχων, έχει προωθήσει την διεπιστημονική προσέγγιση, για παράδειγμα, σε μεγάλης κλίμακας περιβαλλοντικά θέματα και σε ό,τι αφορά την προώθηση της ανταγωνιστικότητας των περιφερειών και έχει ενισχύσει τη συνεργασία μεταξύ των συμμετεχουσών χωρών και μεταξύ των διαφόρων εθνικών φορέων.

12. σημειώνει ότι με βάση την έκθεση η προσέγγιση της μακροπεριφερειακής στρατηγικής προσέδωσε σαφή προστιθέμενη αξία στην κοινωνική, οικονομική και εδαφική συνοχή της Ευρώπης.

13. επισημαίνει ότι οι υφιστάμενες μακροπεριφερειακές στρατηγικές έχουν προβάλει πλήρως και ποικιλοτρόπως τις προτεραιότητες που απαιτούν στενή συνεργασία. Στην αναθεωρημένη στρατηγική για την περιοχή της Βαλτικής υπάρχουν συνολικά 17 τομείς προτεραιότητας και πέντε οριζόντιες δράσεις και στην στρατηγική για την περιοχή του Δούναβη υπάρχουν 11 τομείς προτεραιότητας. Τα θέματα καλύπτουν ευρέως τις ανάγκες συνεργασίας στους τομείς των μεταφορών, του περιβάλλοντος, της οικονομίας και των οικονομικών δραστηριοτήτων, της γνώσης αλλά και του πολιτισμού και της ευημερίας. Στο σχέδιο δράσης της στρατηγικής για την περιοχή της Βαλτικής αναφέρονται πάνω από 100 εμβληματικές πρωτοβουλίες και στη στρατηγική για την περιοχή του Δούναβη εξετάζονται πάνω από 400 σχέδια συνεργασίας εκ των οποίων τα 150 βρίσκονται στο στάδιο της υλοποίησης.

14. θεωρεί σημαντικό το γεγονός ότι η εφαρμογή των μακροπεριφερειακών στρατηγικών παρέχει την ευκαιρία εκ νέου αξιολόγησης των επιλεγμένων προτεραιοτήτων, εφόσον υπάρχουν σημαντικές αλλαγές στο λειτουργικό περιβάλλον, ή προκαλούνται με οποιονδήποτε τρόπο από την εμπειρία. Αυτό θα εξασφαλίσει την αποτελεσματική κατανομή των πόρων στην υλοποίηση της στρατηγικής.

15. επισημαίνει ότι οι μακροπεριφερειακές στρατηγικές πρέπει να επικεντρώνονται σε σαφώς ορισμένους και ρεαλιστικούς στόχους με μακροπεριφερειακές πτυχές. Οι στόχοι αυτοί θα λειτουργούν ως βάση για τη συνεχή παρακολούθηση και αξιολόγηση με τη συμμετοχή όλων των άμεσα ενδιαφερομένων.

16. τονίζει ότι η συνεργασία κατά την υλοποίηση έργων διαδραματίζει κεντρικό ρόλο στη δημιουργία πραγματικής προστιθέμενης αξίας των μακροπεριφερειακών στρατηγικών. Στην πράξη πρέπει, περισσότερο από προηγουμένως, να δοθεί προσοχή στο πώς μπορεί να ξεκινήσει ένα νέο και καινοτόμο έργο, το οποίο να ανταποκρίνεται στους στόχους της μακροπεριφερειακής στρατηγικής. Προς το παρόν τα έργα συνεργασίας καθορίζονται πρωτίστως από τους κανόνες των μέσων χρηματοδότησης ενώ η καινοτομία παραμένει στο περιθώριο. Μια τέτοια προσέγγιση δεν υποστηρίζει με τον καλύτερο τρόπο την υλοποίηση των μακροπεριφερειακών στρατηγικών. Στη συνέχεια απαιτείται ευελιξία τόσο στα επιμέρους χρηματοπιστωτικά μέσα όσο και μεταξύ τους καθώς και η δυνατότητα καλύτερης προσαρμογής σε διάφορα χρηματοδοτικά όργανα. Παράλληλα επιδιώκεται η απλοποίηση των κανόνων που διέπουν τα χρηματοοικονομικά μέσα. Στο πλαίσιο αυτό, τονίζει την ιδιαίτερη σημασία του προγράμματος INTERREG B, με το οποίο θα πρέπει να υλοποιηθούν προγράμματα συνεργασίας στις μακροπεριφέρειες την περίοδο 2014-2020.

17. επισημαίνει ότι στο μέλλον πρέπει να προωθηθεί ένα περισσότερο στρατηγικό σχέδιο εργασίας, που να συνδέει την στρατηγική Ευρώπη 2020 και τις γενικές κατευθύνσεις του προγραμματισμού της ΕΕ για την περίοδο 2014-2020 με τις εθνικές και περιφερειακές στρατηγικές και προγράμματα. Στα έργα στήριξης της εφαρμογής των μακροπεριφερειακών στρατηγικών είναι σημαντικό να καταστεί δυνατή η (διατομεακή) συνεργασία σε όλους τους τομείς και τους τομείς προτεραιότητας καθώς και επαρκής ευελιξία και ικανότητα ανταπόκρισης στις αναδυόμενες νέες ευκαιρίες και προκλήσεις.

18. υπογραμμίζει την ανάγκη να προωθηθούν νέες μορφές συνεργασίας και νέες πρωτοβουλίες για έργα, και με την ευκαιρία αυτή αναφέρει ως παράδειγμα, τη σημασία των αποκαλούμενων κεφαλαίων εκκίνησης για την ανάπτυξη νέων συνεργασιών. Κατά την πρώτη εφαρμογή της πρωτοβουλίας διευκόλυνσης για κεφάλαια εκκίνησης στο πλαίσιο της στρατηγικής της Βαλτικής χρηματοδοτήθηκαν συνολικά 14 προπαρασκευαστικά σχέδια για την ανάπτυξη σχεδίων συνεργασίας προκειμένου να υποστηριχθεί η εφαρμογή της στρατηγικής. Επίσης, στο πλαίσιο της στρατηγικής για την περιοχή του Δούναβη έχουν υποστηριχθεί επιτυχώς αντίστοιχα σχέδια.

19. παροτρύνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη που συμμετέχουν σε μακροπεριφερειακή στρατηγική να εξετάσουν από κοινού, κατά τον προγραμματισμό του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου 2014-2020 της ΕΕ, τον καλύτερο τρόπο για να υποστηρίξουν την προώθηση της ένταξης των δραστηριοτήτων που αφορούν διεθνή έργα στο πλαίσιο του εθνικού και του περιφερειακού προγραμματισμού. Τα κράτη μέλη θα πρέπει, βάσει των κατευθύνσεων που θα παράσχει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να καταδεικνύουν σαφώς τη σχέση μεταξύ των διαφόρων προγραμμάτων χρηματοδότησης της ΕΕ και της εφαρμογής των μακροπεριφερειακών στρατηγικών, και, όπου είναι δυνατόν, να εντοπίζουν εθνικά χρηματοδοτικά μέσα που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για το σκοπό αυτό.

20. υπογραμμίζει την μεγάλη σημασία της συνεργασίας μεταξύ των συντονιστών των τομέων προτεραιότητας και των οριζόντιων δράσεων, τόσο στη στρατηγική για την περιοχή της Βαλτικής όσο και στη στρατηγική για την περιοχή του Δούναβη, και της συνεργασίας σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, για τη δημιουργία χαρτοφυλακίων νέων έργων που συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων των μακροπεριφερειακών στρατηγικών. Ενδείκνυται επίσης να εξασφαλιστούν σε αυτούς τους φορείς κατάλληλες συνθήκες λειτουργίας. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και όλοι οι σχετικοί φορείς καλούνται να διερευνούν όλες τις δυνατότητες που υπάρχουν για την εξασφάλιση της απλής και αξιόπιστης χρηματοδοτικής στήριξης των συντονιστών σημείων προτεραιότητας και των υπεύθυνων για τα οριζόντια μέτρα·

21. επισημαίνει ότι, μολονότι η Επιτροπή έχει αποσαφηνίσει, τόσο για τη στρατηγική της Βαλτικής όσο και για τη στρατηγική του Δούναβη, τις δομές διακυβέρνησης και έχει καθορίσει τα καθήκοντα και τις ευθύνες των διαφόρων φορέων (εθνικών σημείων επαφής, των συντονιστών των τομέων προτεραιότητας, των επικεφαλής οριζόντιων δράσεων και των επικεφαλής εμβληματικών έργων), η διακυβέρνηση εξακολουθεί να θεωρείται προβληματική σύμφωνα με την έρευνα που πραγματοποίησε. Η Επιτροπή των Περιφερειών καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξετάσουν τρόπους για την απλοποίηση των υφιστάμενων δομών διακυβέρνησης. Ο ρόλος των τοπικών και περιφερειακών αρχών πρέπει να ενισχυθεί περαιτέρω·

22. επισημαίνει ότι οι πληροφορίες σχετικά με τους στόχους των μακροπεριφερειακών στρατηγικών και της συνεχούς συνεργασίας στο ευρύτερο δυνατό φάσμα των ενδιαφερόμενων φορέων είναι σημαντική για την αύξηση της ευαισθητοποίησης της ευρωπαϊκής συνεργασίας και την προώθηση ευρείας δέσμευσης για την υλοποίηση των στρατηγικών. Η Επιτροπή των Περιφερειών θεωρεί σημαντικό να χαραχθούν κατευθυντήριες γραμμές τόσο σε μακροπεριφερειακό όσο και σε εθνικό επίπεδο για την υποστήριξη της επικοινωνίας και των δραστηριοτήτων των φορέων. Θα πρέπει να αξιοποιηθούν οι δυνατότητες που παρέχουν οι ψηφιακές πλατφόρμες πληροφοριών για την ανταλλαγή των εμπειριών και των βέλτιστων πρακτικών που εντοπίζονται κατά τη διάρκεια έργων·

Καθοδήγηση

23. τονίζει ότι είναι βασική προϋπόθεση οι σε υψηλό πολιτικό επίπεδο φορείς να δείξουν σαφή δέσμευση και να αναλάβουν ρόλο καθοδήγησης προκειμένου να υπάρξει πρόοδος στην εφαρμογή της στρατηγικής σε όλες τις συμμετέχουσες χώρες. Η δέσμευση πρέπει να αναλαμβάνεται σε επίπεδο κρατών μελών ούτως ώστε να παρέχεται η καλύτερη δυνατή υποστήριξη στις τοπικές και περιφερειακές προσπάθειες για την εφαρμογή της στρατηγικής·

24. επικροτεί το γεγονός ότι η ενίσχυση της καθοδήγησης στις υφιστάμενες στρατηγικές θα επανεξεταστεί ξεχωριστά στο πλαίσιο των ετήσιων φόρουμ στρατηγικής του 2014·

Η αρχή της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης σημαντικός παράγοντας για την υλοποίηση των στρατηγικών

25. επισημαίνει επίσης ότι στις προηγούμενες γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής των Περιφερειών σχετικά με την αναθεωρημένη στρατηγική στην Περιοχή της Βαλτικής (2012), με τη στρατηγική στην περιοχή του Δούναβη (2011) και με την εδαφική συνεργασία στη λεκάνη της Μεσογείου μέσω της μακροπεριφέρειας Αδριατικής-Ιονίου (2011), καθώς και για τη στρατηγική στη Βόρειο Θάλασσα και στην περιοχή της Μάγχης (2010) υπογραμμίστηκε η σημασία της αρχής της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης για την υλοποίηση των μακροπεριφερειακών στρατηγικών. Για την επίτευξη και την υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής είναι σημαντικό να συμμετέχουν σε σταθερή και μόνιμη βάση όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη·

26. επικροτεί την πρόταση της Επιτροπής να συμπεριλάβει τα δημόσια και άλλα θεσμικά φόρουμ της ΕΕ στη διακυβέρνηση των στρατηγικών και συνιστά να προβλεφθεί ο τρόπος με τον οποίο θα μπορούσαν στο πλαίσιο αυτό να χρησιμοποιηθούν οι εν λόγω οργανισμοί. Διάφοροι οργανισμοί και πλατφόρμες συνεργασίας μπορούν να λειτουργήσουν ακόμη πιο αποτελεσματικά ως εργαλεία δέσμευσης των διαφόρων φορέων στην εφαρμογή των μακροπεριφερειακών στρατηγικών. Η ΕτΠ είναι έτοιμη από την πλευρά της να συνεργαστεί σε διάφορα φόρουμ εμπειρογνομώνων·

27. επισημαίνει ότι το ένα τρίτο των ερωτηθέντων στην έρευνα που διεξήγαγε η Επιτροπή για την αξιολόγηση δήλωσε ότι η αρχή της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης δεν λαμβάνεται πλήρως υπόψη στους πολιτικούς προσανατολισμούς του κράτους μέλους ή στις αποφάσεις υλοποίησης του έργου. Η ΕτΠ θεωρεί ότι θα πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στην ενίσχυση των αρχών της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης, ιδίως κατά την εφαρμογή της στρατηγικής. Αυτό προϋποθέτει την ανάληψη δράσης ιδίως από τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στη στρατηγική σε συνεργασία με την Επιτροπή·

28. προτείνει ότι η δυνατότητα συμμετοχής, όχι μόνο των τοπικών και περιφερειακών φορέων, αλλά και της κοινωνίας των πολιτών στην εφαρμογή των μακροπεριφερειακών στρατηγικών θα πρέπει να ενισχυθεί σύμφωνα με τις αρχές της εταιρικής σχέσης και της διαφάνειας. Οι τακτικές διαβουλεύσεις των τοπικών αρχών και της κοινωνίας των πολιτών θα πρέπει να εισαχθούν σε όλα τα επίπεδα της διακυβέρνησης κατά την εφαρμογή των μακροπεριφερειακών στρατηγικών·

Νέες στρατηγικές

29. προτείνει οι θετικές εμπειρίες των υφιστάμενων στρατηγικών της Βαλτικής και του Δούναβη να ληφθούν υπόψη στη στρατηγική Αδριατικής-Ιονίου της ΕΕ και συνιστά εν προκειμένω στενότερη συνεργασία μεταξύ των διαφόρων μακροπεριφερειακών στρατηγικών·

30. υπενθυμίζει τη γνωμοδότησή της που υιοθετήθηκε ομόφωνα και φέρει τον τίτλο «Στρατηγική για την περιοχή της Μάγχης και της Βόρειας Θάλασσας» (CdR 99/2010 fin.), στην οποία, υπό το φώς των σοβαρών προκλήσεων που υφίστανται σε αυτό τον χώρο, υποστηρίζει σθεναρά την ανάπτυξη μιας μακροπεριφερειακής στρατηγικής για την περιοχή αυτή, και εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν εξέδωσε ακόμη την εξαγγελθείσα ανακοίνωσή της για την εφαρμογή της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής στη διευρυμένη περιοχή της Βόρειας Θάλασσας·

31. ομοίως επιδοκιμάζει την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των στρατηγικών για τις θαλάσσιες λεκάνες και τη σύγκρισή της με τις εμπειρίες από τις ήδη υπάρχουσες μακροπεριφερειακές στρατηγικές, πριν από την εκπόνηση άλλων στρατηγικών για τις θαλάσσιες λεκάνες·

32. επαναλαμβάνει τις απόψεις που εκφράζονται σε προηγούμενες γνωμοδοτήσεις της ΕτΠ σχετικά με το πώς οι διάφοροι φορείς μπορούν να συμβάλλουν πραγματικά στην επιτυχή υλοποίηση των μακροπεριφερειακών στρατηγικών: πρέπει να υπάρχει διαφάνεια στη λήψη αποφάσεων, πλήρης ανταλλαγή πληροφοριών, καθώς και ανάπτυξη ενός κοινού τρόπου λειτουργίας σε όλα τα επίπεδα·

33. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο να υποστηρίξουν τις μελλοντικές μακροπεριφερειακές στρατηγικές και τα συναφή σχέδια δράσης, σε στενή συνεργασία με όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι καινοτόμες προσεγγίσεις διακυβέρνησης που παρέχουν στις τοπικές και περιφερειακές αρχές έναν πραγματικό ρόλο συναπόφασης όσον αφορά τον σχεδιασμό και την εφαρμογή των στρατηγικών·

34. τονίζει ότι οι μακροπεριφερειακές στρατηγικές θα πρέπει να εξακολουθήσουν να επικεντρώνονται στις περιφερειακές προκλήσεις που τα επιμέρους κράτη μέλη αδυνατούν ή δυσκολεύονται πολύ να αντιμετωπίσουν στο έδαφός τους, ή που είναι τόσο ιδιαίτερες στη συγκεκριμένη μακροπεριφέρεια που απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή σε ένα ευρύτερο πλαίσιο πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επομένως, οι μακροπεριφερειακές στρατηγικές δεν πρέπει να αποβλέπουν μόνο στα κοινά συμφέροντα της περιφέρειας, αλλά να περιλαμβάνουν και ειδικές στρατηγικές με στόχο την αντιμετώπιση συγκεκριμένων περιφερειακών αναγκών. Μία βασική προϋπόθεση για συνεργασία είναι η αποτελεσματική λειτουργία των μεταφορών στο εσωτερικό της μακροπεριφέρειας και η ΕτΠ πιστεύει ότι αυτό θα πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την ανάπτυξη νέων στρατηγικών. Ένα άλλο θέμα ζωτικής σημασίας για το μέλλον πολλών περιοχών της Ευρώπης είναι το δημογραφικό, το οποίο δημιουργεί ειδικά προβλήματα σε ορισμένες γεωγραφικές μακροπεριφέρειες·

35. συμμερίζεται την άποψη της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία για την αποτελεσματικότητα της συνεργασίας και της περιφερειακής ολοκλήρωσης πρέπει να αναζητηθούν οι κατάλληλοι τρόποι και να συνεχιστεί η στήριξη ήδη υφιστάμενων τρόπων συνεργασίας που έχουν αποδειχθεί χρήσιμοι και αποτελεσματικοί, εκ των οποίων η μακροπεριφερειακή στρατηγική είναι μια επιλογή μεταξύ πολλών·

36. παροτρύνει τα κράτη μέλη να αξιολογούν την ανάπτυξη των νέων μακροπεριφερειακών στρατηγικών ανάλογα με τις κοινές προκλήσεις και τις δυνατότητες της συγκεκριμένης γεωγραφικής περιοχής, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές της κοινωνικής, οικονομικής και εδαφικής συνοχής και αποδίδοντας ιδιαίτερη προσοχή, ως εκ τούτου, στις αγροτικές περιοχές, στις ζώνες όπου συντελείται βιομηχανική μετάβαση και στις περιοχές που πλήττονται από σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά προβλήματα, όπως οι υπερβόρειες περιοχές που είναι ιδιαίτερα αραιοκατοικημένες και οι νησιωτικές, διασυννοριακές και ορεινές περιοχές. Κατά τον καθορισμό των στόχων μιας στρατηγικής, το τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο θα πρέπει να συμμετέχουν σε πρώιμο στάδιο στις συζητήσεις, όπως έγινε για παράδειγμα κατά την ανάπτυξη της στρατηγικής για τη Βαλτική Θάλασσα. Δεν πρέπει, επίσης, να λησμονηθεί και η συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών σε αυτή τη διαδικασία. Η γνώση των τοπικών και των περιφερειακών αρχών και της κοινωνίας των πολιτών όσον αφορά τις ανάγκες και τις δυνατότητες της περιοχής αλλά και τα υφιστάμενα τοπικά δίκτυα συνεργασίας παρέχουν μια σταθερή βάση για τη χάραξη και την υλοποίηση της στρατηγικής·

Τρίτες χώρες και υλοποίηση των μακροπεριφερειακών στρατηγικών

37. επισημαίνει ότι το Συμβούλιο έλαβε υπόψη τις απόψεις που εξέφρασε η Επιτροπή των Περιφερειών στη γνωμοδότησή της σχετικά με την αναθεωρημένη στρατηγική της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας (CdR1272/2012 fin), όταν συνιστούσε να συνεχιστεί η δράση προκειμένου να αξιοποιηθεί στο έπακρο η Βόρεια Διάσταση και οι εταιρικές της σχέσεις κατά την εφαρμογή της στρατηγικής για τη Βαλτική Θάλασσα. Η στρατηγική για την περιοχή του Δούναβη είναι καθοριστικής σημασίας για την προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των 14 χωρών, τόσο κρατών μελών της ΕΕ όσο και τρίτων χωρών·

38. τονίζει ότι οι μακροπεριφερειακές στρατηγικές θα πρέπει να ενισχύσουν τη θέση της ΕΕ και της μακροπεριφέρειας καθώς και την αλληλεπίδρασή τους σε σχέση με περιοχές εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν και αποτελούν στρατηγικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολλοί από τους στόχους τους είναι αδύνατο να επιτευχθούν χωρίς τη συνεργασία και τη σύγκλιση με τις προτεραιότητες των τρίτων χωρών εταίρων. Η συνεργασία με περιοχές εκτός της ΕΕ είναι ζωτικής σημασίας τόσο για τη στρατηγική της Βαλτικής Θάλασσας όσο και για τη στρατηγική του Δούναβη, όχι μόνο για την ενίσχυση της οικονομικής ανταγωνιστικότητας και της συνοχής της μακροπεριφέρειας, αλλά και για την ανάπτυξη των εξωτερικών σχέσεων της ΕΕ. Βάσει της ίδιας οπτικής, η εξωτερική προβολή προς τις τρίτες χώρες —και οι συνέπειες που έχει τόσο για την πολιτική γειτονίας όσο και για τη διεύρυνση— μπορεί να αποτελέσει εξ αρχής βασικό στοιχείο της επιτυχίας των μελλοντικών μακροπεριφερειακών στρατηγικών.

Συμπεράσματα

39. επιθυμεί να επισημάνει ότι με βάση τα μέχρι στιγμής αποτελέσματα της στρατηγικής, δεν είναι δυνατόν να εξαχθούν συμπεράσματα όσον αφορά την αποτελεσματικότητα της προσέγγισης σε σχέση με επίτευξη των οριζόντιων και ολοκληρωμένων στόχων της ΕΕ.

40. επισημαίνει ότι αρχές του 2014 ξεκινά μια νέα περίοδος χρηματοδότησης της ΕΕ που παρέχει πολλές δυνατότητες για πιο αποτελεσματικό και αποδοτικό έργο της στρατηγικής. Η Επιτροπή των Περιφερειών ζητεί εν προκειμένω από τα κράτη μέλη και τις αρχές χρηματοδότησης να έχουν ως στόχο τη συνεργασία, τόσο σε επίπεδο ΕΕ, όσο και σε επίπεδο εθνικής ανάπτυξης.

41. συνιστά στην Επιτροπή να συνεχίσει να παρακολουθεί συστηματικά την εφαρμογή τόσο των μακροπεριφερειακών στρατηγικών, όσο και των στρατηγικών για τις θαλάσσιες λεκάνες, και να αξιολογεί την προστιθέμενη αξία τους για την Ευρώπη στο σύνολό της και όχι μόνο από τη σκοπιά των επιμέρους μακροπεριφερειακών στρατηγικών.

Βρυξέλλες, 28 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Σχέδιο δράσης για μια ανταγωνιστική και βιώσιμη χαλυβουργία στην Ευρώπη»

(2014/C 114/05)

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

1. θεωρεί ότι η χαλυβουργία διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στην οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνολικά και συνιστά στρατηγικό κλάδο εξαιρετικής σημασίας με άμεσο αντίκτυπο στην οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική ανάπτυξη όλων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
2. είναι της γνώμης ότι η μελλοντική εξέλιξη της ευρωπαϊκής χαλυβουργίας θα επηρεάσει άμεσα την περιφερειακή και τοπική ανάπτυξη, καθώς και ότι η ύπαρξη ανταγωνιστικής και βιώσιμης χαλυβουργίας συνιστά τόσο προϋπόθεση όσο και παράμετρο της οικονομικής ανάκαμψης πολλών περιοχών της Ευρώπης·
3. θεωρεί απαραίτητη την εφαρμογή μίας πολιτικής για την υποστήριξη μιας αυτόνομης ευρωπαϊκής χαλυβουργίας, προκειμένου να εξασφαλιστεί μακροπρόθεσμα η ασφάλεια εφοδιασμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για να διατηρήσει την αυτονομία της, η βιομηχανία χάλυβα πρέπει να αποδείξει ότι είναι ικανή να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις του μέλλοντος μέσω της καινοτομίας και της προστασίας του περιβάλλοντος. Μία ενδεχόμενη ενίσχυση από την ΕΕ θα πρέπει να χρησιμεύει αποκλειστικά για τη μεγαλύτερη ώθηση της διαδικασίας μεταλλαγής, την οποία θα πρέπει να φέρει μόνη της σε πέρας η βιομηχανία χάλυβα·
4. επισημαίνει τη δύσκολη οικονομική συγκυρία που φέρνει την Ευρωπαϊκή Ένωση, -η οποία διαθέτει συνολική ετήσια παραγωγική ικανότητα 217 τόνων χάλυβα και πραγματική παραγωγή της τάξης του 11% της παγκόσμιας παραγωγής- αντιμέτωπη με το διεθνές πρόβλημα της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας και της φθίνουσας ζήτησης της αγοράς·
5. σχετικά με τη διαπίστωση ότι η ζήτηση χάλυβα «εξαρτάται από την οικονομική και δημοσιονομική κατάσταση ορισμένων βασικών κλάδων παραγωγής που χρησιμοποιούν χάλυβα, όπως οι τομείς των κατασκευών και της αυτοκινητοβιομηχανίας»,⁽¹⁾ παραπέμπει στις γνωμοδοτήσεις της για τη βιομηχανική πολιτική⁽²⁾ και στη γνωμοδότηση με θέμα «CARS 2020: Σχέδιο δράσης για μια ανταγωνιστική και βιώσιμη αυτοκινητοβιομηχανία στην Ευρώπη»⁽³⁾·
6. θεωρεί ότι ο κατασκευαστικός κλάδος είναι πράγματι ένας από τους βασικούς τομείς χρήσης χάλυβα, εκτιμά δε ότι ό,τι σχετίζεται με τις βιώσιμες οικοδομές και την ενεργειακή απόδοση, πρέπει να έχει προτεραιότητα στον εν λόγω τομέα, ιδιαίτερα όσον αφορά την «ανακαίνιση του δημόσιου κτιριακού αποθέματος», που θα μπορούσε να βασίζεται στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα κοινωνικής κατοικίας το οποίο έχει ζητήσει επανειλημμένα τόσο η ΕΤΠ όσο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·
7. υπενθυμίζει ότι κατά τα τελευταία χρόνια, και μετά από μία αισθητή επιβράδυνση της βιομηχανικής δραστηριότητας, πολλές από τις περίπου 500 εγκαταστάσεις παραγωγής που βρίσκονται σε 23 κράτη μέλη, αντιμετώπισαν σημαντική πτώση της παραγωγής ενώ ορισμένες έκλεισαν οριστικά με αποτέλεσμα να απολεσθούν σχεδόν 40 000 θέσεις εργασίας·
8. επισημαίνει ότι αυτή η δύσκολη οικονομική κατάσταση επέδρασε αρνητικά στην οικονομική και κοινωνική συνοχή στις θιγόμενες περιοχές·
9. αναγνωρίζει ότι απαιτείται μία ευρωπαϊκή στρατηγική για τον σχεδιασμό του μέλλοντος της βιομηχανίας χάλυβα συνολικά·
10. θεωρεί απολύτως απαραίτητη την άμεση συνεργασία με τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές στη διαδικασία, με σεβασμό των τοπικών ιδιαιτεροτήτων και δυνατοτήτων τους, καθότι είναι περισσότερο σε θέση να εκτιμήσουν τις οικονομικές και κοινωνικές προκλήσεις, την ανάγκη πραγματοποίησης και τη βιωσιμότητα περαιτέρω επενδύσεων τόσο για τη δημιουργία ή τη διασφάλιση θέσεων εργασίας, όσο και για την εξεύρεση πιθανών πόρων για τέτοιες επενδύσεις· παράλληλα, γνωρίζουν καλύτερα τα προβλήματα σχετικά με την αξιολόγηση του περιβαλλοντικού αντίκτυπου·
11. πιστεύει ότι οι προσπάθειες για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ΕΕ πρέπει να βασίζονται στις αρχές της διαφάνειας και των κατάλληλων βασικών προϋποθέσεων για τις επιχειρήσεις. Η ευρωπαϊκή βιομηχανία χαλυβουργίας μπορεί να διακριθεί έναντι των ανταγωνιστών της με τις δεξιότητες που διαθέτει, τις δυνατότητες καινοτομίας και την ποιότητά της·

⁽¹⁾ COM(2013) 407 final.

⁽²⁾ Γνωμοδότηση της ΕτΠ, της 11ης Απριλίου 2013 με θέμα «Μια ισχυρότερη ευρωπαϊκή βιομηχανία για την ανάπτυξη και την οικονομική ανάκαμψη», εισηγητής: Claude Gewerc (PSE/F), CDR2255-2012_00_00_TRA_AC.

⁽³⁾ Σχέδιο γνωμοδότησης της ΕτΠ (εισηγητής: Christian Buchmann (PPE/AT)), CDR1997-2013_00_00_TRA_PA.

12. τάσσεται υπέρ μίας δραστήριας βιομηχανικής πολιτικής με στόχο την ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας της σιδηρουργίας της ΕΕ, και, όπου αυτό είναι δυνατόν, την προστασία ή και τον πολλαπλασιασμό των υφιστάμενων θέσεων εργασίας, ενδεχομένως μέσω της αναβάθμισης της μεταποίησης και της ανακύκλωσης, προκειμένου ο κλάδος να μην απολέσει τις μεταλλουργικές γνώσεις και δεξιότητες που έχουν αποκτήσει οι εργαζόμενοι εδώ και πολλές δεκαετίες·
13. ζητεί, συνεπώς, τη θέσπιση πρωτοκόλλων συνεχούς επαγγελματικής κατάρτισης για το εργατικό δυναμικό που απασχολείται σε εγκαταστάσεις που τελούν υπό αναδιάρθρωση, ώστε να μπορούν να αναπτύξουν τις επαγγελματικές τους δεξιότητες σε επαγγέλματα στον τομέα της σιδηρουργίας·
14. ζητεί να ληφθούν επιπλέον συμπληρωματικά μέτρα για τον επαγγελματικό αναπροσανατολισμό των εργαζομένων που πλήττονται από το κλείσιμο ή την αναδιάρθρωση εγκαταστάσεων, με τη διεύρυνση των δυνατοτήτων χρήσης των Διαρθρωτικών Ταμείων μέσω της αναθεώρησης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (FEM), και με την προσφορά εξατομικευμένων προγραμμάτων, προσαρμοσμένων στις τοπικές ιδιαιτερότητες, διατηρώντας και προβάλλοντας τις δεξιότητες που διαθέτουν οι εργαζόμενοι στον κλάδο αυτό·
15. ζητεί να δημιουργηθεί ένα σύστημα οικονομικής βοήθειας για τις περιοχές που πλήττονται από την αναδιάρθρωση ή το κλείσιμο εγκαταστάσεων παραγωγής, το οποίο θα στηρίζεται στην επανεκπαίδευση των εργαζομένων, και στην διαφοροποίηση της οικονομίας και θα χρηματοδοτείται από δημόσιους και ιδιωτικούς οικονομικούς φορείς·
16. αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην συντονισμένη προσέγγιση όλων των επιπέδων διακυβέρνησης κατά τον σχεδιασμό και την εφαρμογή των μέτρων αναδιάρθρωσης που αφορούν τον τομέα του χάλυβα·
17. εκφράζει την ικανοποίησή της όσον αφορά τη σύσταση ομάδας υψηλού επιπέδου ευρωπαϊκής κλίμακας, αλλά λυπάται που οι συνεδριάσεις της ομάδας αυτής θα πραγματοποιούνται μόνον μία φορά ετησίως. Προτείνει να συμμετάσχουν στην ομάδα αυτή ένας εκπρόσωπος της Επιτροπής των Περιφερειών, καθώς και εκπρόσωποι των περιφερειακών και των τοπικών αρχών, ώστε να προαχθεί η συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών στα κράτη μέλη·
18. εκτιμά, επίσης, ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθεί η αξιολόγηση του σχεδίου δράσης εντός 12 μηνών από την υιοθέτησή του·
19. συνιστά να καθιερωθεί ένας ενισχυμένος κοινωνικός διάλογος προκειμένου να ξεπεραστεί η κρίση και να συμμετέχουν άμεσα και στενά οι κοινωνικοί εταίροι στη βιομηχανική πολιτική, γενικότερα, και στην πολιτική υπέρ της βιομηχανίας χάλυβα, ειδικότερα.
20. σημειώνει ότι προϋπόθεση για τη βιώσιμη ανάπτυξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η ύπαρξη ολοκληρωμένου βιομηχανικού μοντέλου, βασιζόμενου στην καινοτομία και σε ουσιαστικές επενδύσεις στις νέες τεχνολογίες·
21. σημειώνει ότι η ευρωπαϊκή βιομηχανία χάλυβα πρέπει να προσφέρει καινοτόμα, ποιοτικά προϊόντα που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς και να της επιτρέψουν να διαφοροποιηθεί με αυτόν τον τρόπο από τους ανταγωνιστές της. Ωστόσο, αυτή η προσέγγιση συνεπάγεται σημαντικές επενδύσεις σε αυτού του τύπου προϊόντα ή σε πολυδάπανες μετατροπές και στην έρευνα και ανάπτυξη (E&A)·
22. θεωρεί πως οι ενισχύσεις για την καινοτομία πρέπει να επεκταθούν σε όλες τις δραστηριότητες που σχετίζονται με τη σιδηρουργία· συνεπώς, στο πλαίσιο του προγράμματος «Ορίζων 2020» πρέπει να εφαρμοστούν οι χρηματοδοτικοί μηχανισμοί της ΕΤΕΠ για την ενίσχυση της συνεργασίας στον τομέα της έρευνας, της ανάπτυξης και της καινοτομίας μεταξύ των επιχειρήσεων σιδηρουργίας και των περιφερειών όπου εδρεύουν, με στόχο την ενίσχυση και τη βιωσιμότητα της οικονομικής δραστηριότητας·
23. επαναλαμβάνει την πρότασή της να πραγματοποιηθούν επενδύσεις στην επαγγελματική ειδίκευση και κατάρτιση, προκειμένου να τονωθεί η διαφοροποίηση, η εξειδίκευση και η καινοτομία στον κλάδο της σιδηρουργίας, ώστε να καταστεί ανταγωνιστικότερος στο μέλλον·
24. στηρίζει τις προσπάθειες της Επιτροπής για την προώθηση μέτρων υπέρ της ανάπτυξης δεξιοτήτων καθώς και μέτρα που εστιάζουν στην απασχόληση των νέων στον τομέα του χάλυβα· λυπάται, ωστόσο, που η Επιτροπή δεν προτείνει στην ανακοίνωσή της κανένα μέτρο για την προώθηση της μεταφοράς δεξιοτήτων εντός της επιχείρησης·
25. εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι το πρόγραμμα δράσης δίνει έμφαση στην προώθηση της καινοτομίας και της ανάπτυξης τεχνολογιών πιο καθαρών και πιο οικονομικών από άποψη χρήσης πόρων και ενέργειας, ώστε να μειωθεί το κόστος και να τηρούνται οι διατάξεις των ευρωπαϊκών πολιτικών στον τομέα του κλίματος με ορίζονται το 2030·
26. παροτρύνει την Επιτροπή να προαγάγει κατά προτεραιότητα σε ευρωπαϊκό επίπεδο την παραγωγή χάλυβα σε ηλεκτρικές καμίνους βολταϊκών τόξων που προκαλούν σαφώς μείωση των εκπομπών CO₂ σε σύγκριση με την πρωτογενή παραγωγή χάλυβα από μεταλλεύματα·

27. επαναλαμβάνει την υποστήριξή της στην προσέγγιση προς μία πιο οικολογική βιομηχανία που να δίνει έμφαση στην ανακύκλωση των υλικών και στον έλεγχο της κατανάλωσης ενέργειας·
28. τονίζει σε αυτό το πλαίσιο ότι ο χάλυβας συνιστά σε μεγάλο βαθμό ανακυκλώσιμο υλικό, καθώς και το γεγονός ότι η παραγωγή χάλυβα από παλαιοσίδηρο (σκραπ) αντί από ακατέργαστες πρώτες ύλες επιτρέπει τη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας κατά 70% και τη χρήση πρώτων υλών κατά 90%·
29. επαναλαμβάνει ότι στηρίζει τις επενδύσεις στην καινοτομία και στη βελτίωση των όρων πρόσβασης στις αγορές, στο κεφάλαιο, σε ανθρώπινο δυναμικό και σε δεξιότητες, παράγοντες που αποτελούν τον πυλώνα μιας ισχυρότερης βιομηχανικής πολιτικής·
30. προτρέπει την Επιτροπή να συνεχίσει την αξιολόγηση των υποχρεώσεων που επιβάλλει στη βιομηχανία χάλυβα όσον αφορά τις κανονιστικές ρυθμίσεις και να αξιολογήσει τις επιπτώσεις τους στην ανταγωνιστικότητα·
31. στηρίζει τις προσπάθειες της Επιτροπής για την έναρξη προβληματισμού σχετικά με τη μείωση του κόστους παραγωγής στην ευρωπαϊκή βιομηχανία χάλυβα· οι διαβουλεύσεις θα πρέπει να προσανατολίζονται προς την καινοτομία, την ενεργειακή απόδοση και την προστασία του περιβάλλοντος·
32. εμμένει ιδιαίτερα στην άποψη ότι είναι αναγκαίο να επιτραπεί στις βιομηχανίες με εντατική χρήση ηλεκτρικής ενέργειας να συνάπτουν μακροχρόνιες συμβάσεις εφοδιασμού, που να καλύπτουν τουλάχιστον μία δεκαετία και να περιέχουν σαφώς τεκμηριωμένες ρήτρες οι οποίες να εξασφαλίζουν τη συνέχεια του εφοδιασμού εντός ενός βιώσιμου συμβατικού πλαισίου, τον έλεγχο του κόστους και κατ'επέκταση την ανταγωνιστικότητα του κλάδου·
33. εκτιμά ότι απαιτείται ενίσχυση των δικτύων των εμπορευματικών μεταφορών, καθώς συνιστούν καίριο στοιχείο για την ανάπτυξη των περιφερειών, ιδίως στην περίπτωση των απόκεντρων και παραμεθόριων περιφερειών·
34. εκφράζει την ικανοποίησή της σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής να υποστηριχθεί η ζήτηση χάλυβα που παράγεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τόσο εντός όσο και εκτός των συνόρων της, ιδιαίτερα μέσω δράσεων με στόχο την αύξηση της ζήτησης στον τομέα της κατασκευής αυτοκινήτων και των βιώσιμων προϊόντων κατασκευών·
35. προτρέπει την Επιτροπή να προαγάγει τη διαφοροποίηση της βιομηχανίας χάλυβα, ώστε να μειωθεί η εξάρτηση από τη ζήτηση και να ελαχιστοποιηθούν οι κίνδυνοι που συνεπάγεται·
36. στηρίζει τις προσπάθειες που καταβάλλονται για τη θέσπιση ευρωπαϊκών κανόνων βιώσιμης παραγωγής δομικού χάλυβα και για την καθιέρωση ποιοτικής πιστοποίησης («SustSteel») ικανής να συμβάλει στην ανάπτυξη της προστιθέμενης αξίας και της ανταγωνιστικότητας των ευρωπαϊκών προϊόντων·
37. τονίζει ότι είναι σημαντικό να προασπίζονται τα ευρωπαϊκά πρότυπα στον τομέα της κοινωνικής και περιβαλλοντικής πολιτικής, της πολιτικής για την προστασία του κλίματος, την ασφάλεια στους χώρους εργασίας και τις συνθήκες εργασίας, προς όφελος της κοινωνικής και οικονομικής συνοχής στην Ευρωπαϊκή Ένωση και της ανταγωνιστικότητας των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων στην παγκόσμια αγορά·
38. στηρίζει τις προσπάθειες της Επιτροπής για την αντιμετώπιση, από κοινού με τις τρίτες χώρες, των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών και για την προάσπιση, μεταξύ άλλων, της ίσης μεταχείρισης·
39. θεωρεί ότι η εξασφάλιση ενός ελεύθερου και ανοιχτού εμπορίου χάλυβα και χαλυβουργικών προϊόντων είναι μακροπρόθεσμα σημαντική για τον τομέα αυτόν και διαπιστώνει ότι, παρά τις προσπάθειες της Επιτροπής για την ελευθέρωση των διεθνών συναλλαγών στα πλαίσια του ΠΟΕ, σύμφωνα με εκτιμήσεις των βιομηχάνων, περίπου το 65% της παγκόσμιας αγοράς χάλυβα αντιμετωπίζει πολυάριθμα εμπόδια λόγω προστατευτισμού·
40. συμεριζεται την άποψη της Επιτροπής ότι οι διαπραγματεύσεις για τη σύναψη διμερών εμπορικών συμφωνιών, και ιδιαίτερα οι διαπραγματεύσεις για τις συμφωνίες ελεύθερων συναλλαγών (ALE), μπορούν να αποτελέσουν βασικό μέσο καθιέρωσης ισότιμων όρων για τις επιχειρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
41. καλεί την Επιτροπή να στηριχτεί στην αρχή της αμοιβαιότητας όσον αφορά τους κανόνες, στα πλαίσια των διαπραγματεύσεων για τη σύναψη συμφωνιών, είτε σε διμερές επίπεδο, είτε σε επίπεδο ΠΟΕ·
42. προτρέπει την Επιτροπή να μην διστάσει να εφαρμόσει, με την ενδεδειγμένη αυστηρότητα και αποφασιστικότητα, μέτρα κατά των αθέμιτων εμπορικών πολιτικών τρίτων χωρών και να εκσυγχρονίσει σταδιακά τα μέσα που διαθέτει όσον αφορά την εμπορική άμυνα·

43. καλεί την Επιτροπή να εξετάσει ενδελεχώς αν το σύστημα «Surveillance 2» εγγυάται τουλάχιστον στον ίδιο βαθμό όπως και το προηγούμενο σύστημα εποπτείας και ελέγχου των εισαγωγών ορισμένων προϊόντων χάλυβα, (ΕΕ) αριθ. 1241/2009, όσον αφορά αθέμιτες πρακτικές επιδοτήσεων και ντάμπινγκ·
44. εκφράζει συγχρόνως την ανησυχία της ως προς το χρονικό διάστημα –δύο έτη κατά μέσο όρο– που χρειάζεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για να θεσπίσει μέτρα καταπολέμησης του ντάμπινγκ, ενώ οι Ηνωμένες Πολιτείες χρειάζονται μόλις έξι μήνες, και την καλεί να καταβάλει προσπάθειες, ούτως ώστε να μπορεί να ενεργεί με μεγαλύτερη ταχύτητα·
45. στηρίζει τη βούληση της Επιτροπής να καταβάλει κάθε προσπάθεια για την εξασφάλιση της ελεύθερης πρόσβασης στις πρωτογενείς και δευτερογενείς αγορές πρώτων υλών, και ιδιαίτερα στις αγορές σιδήρου, οπτάνθρακα και ανακυκλώσιμων υλικών και θεωρεί ότι η πρόσβαση σε αυτές τις αγορές συνιστά αναγκαία προϋπόθεση για την εξασφάλιση της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής βιομηχανίας χάλυβα σε παγκόσμιο επίπεδο·
46. κρίνει ότι η αύξημένη παραγωγικότητα, το καλό επενδυτικό κλίμα και οι δράσεις καινοτομίας αποτελούν σημαντικές προϋποθέσεις για την ανάπτυξη και την μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της χαλυουργίας στην ΕΕ– επίσης, η αύξηση της ενεργειακής αποδοτικότητας αποτελεί κατάλληλο τρόπο μείωσης των ενεργειακών δαπανών, πράγμα που μπορεί να συμβάλλει στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας·
47. θεωρεί πως η Ανακοίνωση της Επιτροπής δεν αναφέρεται στο εφοδιαστικό κόστος, ιδίως όσον αφορά τις θαλάσσιες μεταφορές, την προμήθεια πρώτων υλών, την ασφάλεια του εφοδιασμού και την οικονομική ανάπτυξη που συνδέεται με την ανάπτυξη των λιμένων·
48. επιδοκιμάζει την πρόθεση της Επιτροπής να βελτιώσει τους γενικότερους όρους ανάπτυξης του δυναμικού της βιομηχανίας της ΕΕ, όπως η ασφάλεια εφοδιασμού σε ενέργεια και οι ανταγωνιστικές τιμές ενέργειας καθώς και η προώθηση μιας λιτότερης σε χρήση πόρων και καθαρότερης σε εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα παραγωγής·
49. στηρίζει κάθε πρωτοβουλία που αποσκοπεί στην εξασφάλιση της παρακολούθησης και του ελέγχου των αγορών πρώτων υλών, συμπεριλαμβανομένων των αγορών παλαιοσιδήρου, για την καταπολέμηση των παράνομων εξαγωγών παλαιοσιδήρου·
50. προτρέπει την Επιτροπή να μην παραμελήσει την ανάλυση της σχέσης κόστους-οφέλους των μέτρων που προτείνει για την ευρωπαϊκή βιομηχανία χάλυβα και να μεριμνήσει ώστε τα μέτρα αυτά να μην αντίκεινται σε άλλες ευρωπαϊκές πολιτικές, ιδιαίτερα στην πολιτική για την προστασία του περιβάλλοντος και του κλίματος και στην πολιτική για τη βιώσιμη ανάπτυξη·
51. φρονεί ότι τα μέτρα που προτείνονται στο σχέδιο δράσης για μία ανταγωνιστική και βιώσιμη βιομηχανία χάλυβα στην Ευρώπη δεν αποτελούν αυτοσκοπό, αλλά ότι πρέπει οπωσδήποτε να συνοδεύονται και από προσπάθειες της ίδιας της βιομηχανίας, όσον αφορά τις επενδύσεις και τη δημιουργία θέσεων εργασίας στις ευρωπαϊκές εγκαταστάσεις παραγωγής·
52. σημειώνει ότι το σχέδιο δράσης, με την παρούσα μορφή του, δεν αντιβαίνει στις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, στον βαθμό που συνάδει με το άρθρο 173 της ΣΛΕΕ, σύμφωνα με το οποίο, η ΕΕ διαθέτει αρμοδιότητες όσον αφορά τη στήριξη της βιομηχανικής πολιτικής·
53. προτρέπει την Επιτροπή να αξιοποιήσει, σύμφωνα με το άρθρο 173 της ΣΛΕΕ, τις δυνατότητες που προσφέρει η Συνθήκη της Λισαβόνας όσον αφορά τη βιομηχανική πολιτική, ιδιαίτερα αναλαμβάνοντας κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προαγωγή του συντονισμού μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με τη βιομηχανική πολιτική, καθιερώνοντας κατευθυντήριες γραμμές και δείκτες, διοργανώνοντας την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και προετοιμάζοντας τα μέσα που είναι απαραίτητα για την εποπτεία και την περιοδική αξιολόγηση.

Βρυξέλλες 28 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISÓ

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Αθλητισμός, αναπηρία, αναψυχή»

(2014/C 114/06)

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Περιεχόμενο

1. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι ο αριθμός των ατόμων με αναπηρία στην ΕΕ υπολογίζεται σε 80 εκατομμύρια περίπου, δηλαδή στο 15% σχεδόν του πληθυσμού. Τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα αποτελούν, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, περισσότερο από το 40% του πληθυσμού.
2. υπογραμμίζει ότι, λόγω του αυξημένου κινδύνου αναπηρίας των ηλικιωμένων και λόγω της γενικής αύξησης των χρόνιων παθήσεων, ο αριθμός των ατόμων με αναπηρία ενδέχεται να αυξηθεί. Οι ευρωπαϊκές περιφέρειες θα πρέπει, κατά συνέπεια, να αντιμετωπίσουν νέες προκλήσεις στο μέλλον.
3. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι δεν υφίσταται κοινός ορισμός της αναπηρίας στην ΕΕ και ότι οι νομικοί ορισμοί της έννοιας έχουν αποτελέσει το αντικείμενο πολυάριθμων συζητήσεων και σημειολογικών ερμηνειών. Η αναπηρία αποτελεί σύνθετο φαινόμενο και πολυσχιδές βίωμα, αποτέλεσμα αλληλεπίδρασης μεταξύ των σωματικών και πνευματικών χαρακτηριστικών του ατόμου και της κατάστασης της κοινωνίας στην οποία διαβίει. Γι' αυτόν τον λόγο κρίνεται σκόπιμο να καθιερωθεί η έννοια του «ατόμου με αναπηρία».
4. διαπιστώνει την έλλειψη γνώσεων και την ύπαρξη εσφαλμένων εντυπώσεων όσον αφορά τις πραγματικές επιπτώσεις της αναπηρίας και υπογραμμίζει την ανάγκη να τονιστούν οι «ικανότητες» που θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο των αθλητικών επιδόσεων.
5. αναγνωρίζει την αξία και τη σημασία της σωματικής άσκησης και του αθλητισμού για τα άτομα με αναπηρία, καθώς και την πραγματική τους συμβολή στην επίτευξη των στρατηγικών στόχων της ΕΕ, ιδίως εκείνων της Στρατηγικής «Ευρώπη 2020». Επισημαίνεται ότι τα τελευταία χρόνια έχει προοδεύσει όλος ιδιαίτερος ο προσαρμοσμένος στα άτομα με αναπηρία αθλητισμός και τα ειδικά αθλήματα για τα άτομα αυτά. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα είναι οι Παραολυμπιακοί αγώνες του Λονδίνου το 2012, όπου τα μέσα επικοινωνίας κινητοποιήθηκαν πολύ δραστήρια για την κάλυψη και την προώθηση του παραολυμπιακού κινήματος.
6. εφιστά την προσοχή στην αδιαμφισβήτητη αξία του αθλητισμού για τη συνολική ευημερία του ατόμου, στις θετικές επιδράσεις του όσον αφορά τις δυνατότητες αποκατάστασης και επανένταξης των ατόμων με ειδικές ανάγκες και στο γεγονός ότι η δυνατότητα άσκησης αθλητικών δραστηριοτήτων αποτελεί για τα άτομα με αναπηρίες, πρωτίστως, ένα θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα.
7. επισημαίνει ότι ο «αθλητισμός για τα άτομα με αναπηρία» καλύπτει ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων, από τον αθλητισμό υψηλού επιπέδου έως την ψυχαγωγική αθλητική δραστηριότητα, και από την προσαρμοσμένη φυσική αγωγή έως τις διαδικασίες επανεκπαίδευσης μέσω του αθλητισμού, φάσμα η πολυμορφία του οποίου ανταγωνίζεται, αν δεν υπερβαίνει, την πολυμορφία των ορισμών της έννοιας «αθλητισμός». Για αυτό, μεταξύ άλλων, υφίστανται διαφορετικοί ορισμοί στις διαφορετικές περιφέρειες της Ευρώπης. Στον χώρο της σωματικής άσκησης και του αθλητισμού, υπάρχουν πολλές διαφοροποιήσεις, ανάλογα με το κατά πόσο η σωματική άσκηση έχει στόχους άθλησης, ψυχαγωγίας, υγείας κ.λπ. Σε κάθε περίπτωση, τον προσανατολισμό τον επιλέγει ο αθλούμενος, με τη διαφορά ότι, κατά γενικό κανόνα, η άθληση συμβάλλει στη βελτίωση της υγείας, σωματικής και ψυχικής, και τούτο σε κάθε είδους άτομα.
8. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι οι διαφορετικοί όροι και έννοιες που σχετίζονται με τον τομέα ή χρησιμοποιούνται από τους αρμόδιους φορείς αποτελούν αντικείμενο πολυάριθμων συζητήσεων. Στο παρόν πλαίσιο, ο χρησιμοποιούμενος όρος είναι ο «αθλητισμός για τα άτομα με αναπηρία», προκειμένου η προσέγγιση να βασιζέται στο άτομο, έχοντας ταυτόχρονα γενικό πεδίο εφαρμογής.

9. επαναλαμβάνει ότι η αρχή της επικουρικότητας και της αυτονομίας των αθλητικών αρχών, συμπεριλαμβανομένων των ανεξάρτητων αθλητικών οργανώσεων, πρέπει να γίνεται πλήρως σεβαστή. Οι συστάσεις της παρούσας γνωμοδότησης έχουν ως στόχο να διαδραματίσουν καταλυτικό ρόλο στην ενίσχυση του αντικτύπου των δράσεων των κρατών μελών και των τοπικών και περιφερειακών αρχών, καθώς και να οδηγήσουν σε αλλαγή αντιλήψεων που θα δίνει έμφαση στις ικανότητες των ατόμων με αναπηρία στην ευρύτερη κοινότητα.

Πολιτικό υπόβαθρο

10. εκφράζει την ικανοποίησή της και τη στήριξή της στις αναφορές των πολιτικών της ΕΕ στην αναγνώριση του αθλητισμού για τα άτομα με αναπηρία, και ειδικότερα στην ευρωπαϊκή στρατηγική 2010-2020 για τα άτομα με αναπηρία ⁽¹⁾, την ανακοίνωση της Επιτροπής με θέμα «Η ευρωπαϊκή διάσταση του αθλητισμού» ⁽²⁾ και τη Λευκή Βίβλο για τον αθλητισμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ⁽³⁾.

11. εκφράζει, ωστόσο, τη λύπη της για το γεγονός ότι στην αρχική πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το πρόγραμμα ERASMUS+, το νέο πρόγραμμα της Ένωσης για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τη νεολαία και τον αθλητισμό την περίοδο 2014-2020, δεν γίνεται καμία αναφορά στα άτομα με αναπηρία. Απευθύνει, συνεπώς, έκκληση για την ενσωμάτωση στο νέο πρόγραμμα — το οποίο βρίσκεται ακόμα στο στάδιο της διαπραγμάτευσης — σαφούς αναφοράς στην ανάγκη προαγωγής βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης, μέσω της διευκόλυνσης της πρόσβασης ατόμων με αναπηρία σε αθλητικές δραστηριότητες.

12. συμφωνεί ότι οι εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές, στο πλαίσιο των εκάστοτε αρμοδιοτήτων και των δημοσιονομικών δυνατοτήτων τους, διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του αθλητισμού για άτομα με αναπηρία, ιδίως όσον αφορά την προώθηση και τις επενδύσεις σε αθλητικές υποδομές και μακροπρόθεσμες αθλητικές δραστηριότητες· υπογραμμίζει επίσης ότι πρέπει να εξασφαλιστούν κονδύλια για έργα στις περιφέρειες όπου οι υποδομές των σχολείων και των άλλων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων δεν έχουν αναπτυχθεί επαρκώς και δεν υπάρχουν ή είναι περιορισμένες άλλες δυνατότητες για τα παιδιά με αναπηρία να συμμετάσχουν σε αθλητικές δραστηριότητες.

13. φρονεί, όσον αφορά τη χρήση δημόσιων υποδομών, πως οι δημόσιοι φορείς θα πρέπει να συνεκτιμούν κατάλληλα τις πτυχές του αθλητισμού για άτομα με αναπηρία, ώστε να λαμβάνεται υπόψη το αίτημα για ισότιμους όρους διαβίωσης των ατόμων αυτών. Η εξάλειψη όλων των εμποδίων συνιστά σημαντικό στοιχείο, από αυτήν την άποψη.

14. επιβεβαιώνει τον ιδιαίτερο ρόλο των φορέων του αθλητισμού για τα άτομα με αναπηρία στην αξιοποίηση της ικανότητας του αθλητισμού να ευνοεί την κοινωνική ένταξη, την άρση του κοινωνικού αποκλεισμού και την ισότητα ευκαιριών.

15. επισημαίνει ότι, σε πολυάριθμες περιπτώσεις, ο αθλητισμός για άτομα με αναπηρία δεν αναφέρεται συγκεκριμένα, παρά μόνο στο πλαίσιο μιας κοινωνίας χωρίς αποκλεισμούς. Ζητεί να αναγνωριστούν ευρέως οι διαφορετικές πτυχές του αθλητισμού για τα άτομα με αναπηρία, οι οποίες ενδέχεται να αφορούν τον αθλητισμό υψηλού επιπέδου, τον ψυχαγωγικό αθλητισμό, τη φυσική αγωγή, τις δυνατότητες εκπαίδευσης και κατάρτισης μέσω του αθλητισμού, την προσαρμοσμένη σωματική δραστηριότητα, την επανεκπαίδευση μέσω του αθλητισμού ή τις ειδικές αθλητικές δραστηριότητες θεραπευτικού χαρακτήρα.

16. ζητεί μεγαλύτερη συμμετοχή των εκπροσώπων του τομέα σε όλες τις δραστηριότητες ανάπτυξης και αξιολόγησης του μαζικού αθλητισμού που υποστηρίζονται από τα ευρωπαϊκά όργανα. Θα πρέπει να προβλεφθεί η διάθεση ειδικών κονδυλίων για να καταστεί αυτή η συμμετοχή, όπως και η ειδική κατάρτιση των επαγγελματιών που δραστηριοποιούνται στον χώρο του αθλητισμού.

17. ζητεί την κατάρτιση λεπτομερούς στρατηγικού εγγράφου βασισμένου στις υφιστάμενες πολιτικές αλλά με επίκεντρο τον αθλητισμό για άτομα με αναπηρία προκειμένου να καθοριστούν προτεραιότητες μεταξύ των κυρίων ζητημάτων που αφορούν συγκεκριμένα αυτόν τον τομέα.

Ειδικές προκλήσεις: συμμετοχή σε αθλητικές δραστηριότητες

18. επισημαίνει ότι, παρά την αυξανόμενη πολιτική σκοπιμότητα της συμμετοχής των ατόμων με αναπηρία σε αθλητικές δραστηριότητες, οι δείκτες συμμετοχής σε αυτές παραμένουν σε υπερβολικά χαμηλά επίπεδα. Αυτό οφείλεται, μεταξύ άλλων, στους περιορισμούς της πρόσβασης σε αθλητικές υποδομές προσαρμοσμένες στις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία.

⁽¹⁾ COM(2010) 636 final

⁽²⁾ COM(2011) 12 final

⁽³⁾ COM(2007) 391 final

19. σημειώνει ότι, πέραν των σωματικών και κοινωνικοοικονομικών φραγμών και των φραγμών επικοινωνίας, την αθλητική άσκηση επηρεάζουν επίσης ορισμένοι πολιτιστικοί φραγμοί και ψυχολογικοί παράγοντες, όπως η στάση των οργανωτών και των φορέων δραστηριοτήτων μαζικού αθλητισμού απέναντι στην αναπηρία. Η στάση αυτή οφείλεται στην έλλειψη γνώσεων και πόρων για την αντιμετώπιση μιας διαφορετικής κατάστασης· πρέπει, επομένως, να διεξαχθούν εκστρατείες ενημέρωσης και κατάρτισης που να διευκολύνουν την αποδοχή των ατόμων με αναπηρία στις αθλητικές δραστηριότητες. Συνιστάται η λήψη κάθε μέτρου για τη βελτίωση της πρόσβασης σε αθλητικές δραστηριότητες μετά από δέουσα διαβούλευση των φορέων του τομέα, καθότι διαφορετικές ομάδες του πληθυσμού μπορεί να χρειάζονται διαφορετική υποστήριξη·

20. τονίζει πως η βελτίωση της προσβασιμότητας, όσον αφορά την προσαρμογή των διόδων φυσικής πρόσβασης στις αθλητικές εγκαταστάσεις και τη βελτίωση της επικοινωνίας, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την αύξηση των δεικτών συμμετοχής σε αθλητικές δραστηριότητες·

21. ζητεί τη διοργάνωση συντονισμένων εκστρατειών ευαισθητοποίησης για τις υφιστάμενες δυνατότητες αθλητικής άσκησης. Αυτές οι εκστρατείες θα μπορούσαν μεν να δρομολογηθούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο, πρέπει ωστόσο να απευθύνονται στο περιφερειακό και στο τοπικό επίπεδο, όπου προτείνεται η συγκεκριμένη προσφορά. Είναι σημαντικό να απευθύνονται στα ίδια τα άτομα με αναπηρία και να τα ενημερώνουν. Ιδανικό θα ήταν αυτές οι εκστρατείες να διοργανώνονται με την υποστήριξη των οργανισμών που προωθούν τον μαζικό αθλητισμό, των εθνικών αθλητικών ομοσπονδιών και των ομοσπονδιών αθλητισμού για άτομα με αναπηρία, καθώς και των οργανώσεων (ιδίως των Ενώσεων) ατόμων με αναπηρία· επιπλέον, είναι σημαντικό να διοργανωθούν εκστρατείες ενημέρωσης, όχι μόνο για τα άτομα με αναπηρία αλλά και για το ευρύ κοινό, προκειμένου αυτό να κατανοήσει, να αποδεχθεί και να εντάξει τα άτομα με αναπηρία και να μάθει πώς μπορεί να βοηθήσει τους συνανθρώπους του με αναπηρία. Πρέπει να ενισχυθεί στον μέγιστο βαθμό η αυτονομία των ατόμων με αναπηρία, τα οποία πρέπει να ενθαρρύνονται και να υποστηρίζονται να προάγουν και να οργανώνουν τέτοιες δράσεις·

22. υπογραμμίζει ότι ενδέχεται να είναι απαραίτητο οι εκστρατείες να απευθύνονται μεμονωμένα στις διαφορετικές ομάδες-στόχους και να λαμβάνουν υπόψη τις επιμέρους ικανότητές τους, τις ηλικιακές τους κατηγορίες και την κοινωνική τους κατάσταση· ιδιαίτερη σημασία έχει η ευαισθητοποίηση και η στήριξη των νέων. Σημαντικό επίσης είναι να γίνεται σεβαστή η διάρθρωση του αθλητισμού που ισχύει στο εκάστοτε κράτος μέλος, καθώς και οι τοπικές και περιφερειακές ιδιαιτερότητες. Θα ήταν σκόπιμη η στήριξη της παροχής ενημέρωσης που να είναι ποιοτική, προσβάσιμη και τακτικά προσαρμοσμένη στα νέα δεδομένα, προκειμένου οι διάφορες ομάδες στόχοι να μπορούν να ενημερώνονται συνεχώς σχετικά με τις προσφερόμενες αθλητικές δραστηριότητες στις οποίες μπορούν να έχουν πρόσβαση. Η ενίσχυση και η υποστήριξη της ανάπτυξης ενός οργανωμένου κινήματος πολιτών στον τομέα αυτό μπορεί να διευκολύνει τη διάδοση αυτού του είδους πληροφοριών και την πρόσβαση σε αυτές τις δραστηριότητες·

23. φρονεί πως είναι απαραίτητη η ύπαρξη σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο ενός δικτύου μεταφορών κατάλληλα προσαρμοσμένου ώστε να μπορούν τα άτομα με αναπηρία να μεταβαίνουν στις αθλητικές εγκαταστάσεις, είτε για ερασιτεχνικό αθλητισμό είτε για αθλητισμό υψηλών επιδόσεων·

24. επισημαίνει ότι οι γονείς διαδραματίζουν μείζονα ρόλο στην ενθάρρυνση των νέων να συμμετάσχουν σε αθλητικές δραστηριότητες και ότι οι εθελοντές αποτελούν τη ραχοκοκαλιά του τομέα. Υπάρχει, επομένως, ανάγκη ευαισθητοποίησης σχετικά με τη σημασία της εθελοντικής εργασίας, και έπειτα πρέπει να προβλεφθεί η δημιουργία βημάτων προσέλκυσης και κατάρτισης των εθελοντών, καθώς και μέτρα για την αναγνώριση και την ανταμοιβή της συνεισφοράς τους·

25. προτείνει να δημιουργηθεί πλατφόρμα ενημέρωσης σχετικά με τις αθλητικές εγκαταστάσεις στην ΕΕ, σε συνδυασμό με μια δημόσια ιστοσελίδα, όπου τα άτομα με αναπηρία θα μπορούν να βρίσκουν πληροφορίες σχετικά με τις αθλητικές υποδομές, τις τεχνικές δυνατότητες κλπ. που υπάρχουν στην περιοχή/περιφέρεια κατοικίας τους·

26. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι ορισμένες ομάδες του πληθυσμού βρίσκονται αντιμέτωπες με διπλά ή τριπλά διακριτική μεταχείριση όταν αντιμετωπίζουν όχι μία, αλλά πολλαπλές αναπηρίες, είτε, επίσης, όταν έχουν μεταναστευτική προέλευση ή είναι μέλη μειονοτήτων ή είναι θύματα κοινωνικού αποκλεισμού που σχετίζεται με την ομοφοβία ή το φύλο. Είναι σημαντική η εγγύηση στήριξης και ίσων ευκαιριών για όλους όσον αφορά την πρόσβαση σε αθλητικές δραστηριότητες·

27. επισημαίνει ότι ο αθλητισμός για τα άτομα με αναπηρία δεν πρέπει να παραμένει στο περιθώριο του συστήματος μαζικού αθλητισμού και ότι η γενίκευσή του, μέσω του επιμερισμού της ευθύνης οργάνωσής του με μεγάλα αθλητικά σωματεία, αποτελεί ήδη πολιτικό στόχο προτεραιότητας. Κρίνεται συνεπώς σκόπιμο να ληφθεί μέριμνα ώστε η συμμετοχή χωρίς αποκλεισμούς ατόμων με αναπηρία σε αθλητικές δραστηριότητες να αυξάνεται και να μπορέσουν να υιοθετηθούν παράλληλα διαφορετικά οργανωτικά πρότυπα, λύσεις και διαρθρώσεις σύμφωνα με τις πραγματικές ικανότητες του κάθε ατόμου με αναπηρία και με στόχο τη συμμετοχή στην άθληση·

28. τονίζει πως πρέπει να ενθαρρυνθεί η άθληση των ατόμων με αναπηρία εντός της αθλητικής ομοσπονδίας του αντίστοιχου αθλήματος σε συνεργασία και με σεβασμό προς τον ρόλο όσων αθλητικών ομοσπονδιών ασχολούνται κυρίως με άτομα με αναπηρία και των οποίων η ζωτική σημασία δράση στην υπηρεσία των ατόμων αυτών πρέπει να ενισχυθεί·

29. επισημαίνει πως οι αθλητικές ομοσπονδίες θα έπρεπε να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή στις συνελεύσεις τους, με συμβουλευτική ψήφο, των αθλητικών σωματείων που δεν είναι μέλη τους, αλλά έχουν ως αντικείμενο την άσκηση του ίδιου αθλήματος από άτομα με αναπηρία·

30. διαπιστώνει, βάσει καταγεγραμμένων παραδειγμάτων, ότι η προσέγγιση συνδυασμού του τουρισμού με τον αθλητισμό και την αναψυχή για όλους αποτελεί καλό εργαλείο για την πρώτη επαφή με τον αθλητισμό των ατόμων με αναπηρία στο πλαίσιο της αύξησης των δεικτών αθλητικής άσκησης και της ευαισθητοποίησης του κοινού ως προς τις ικανότητές τους.

Ειδικές προκλήσεις: εκπαίδευση

31. φρονεί ότι, ως τουριστική αθλητική διαφήμιση, θα πρέπει να προσφέρεται αξιόπιστη και ενημερωμένη πληροφόρηση σχετικά με την ύπαρξη αθλητικών δραστηριοτήτων κατάλληλων για άτομα με αναπηρία, καθώς και μεταφορικών μέσων και αθλητικών εγκαταστάσεων προσβάσιμων στα άτομα αυτά·

32. αναγνωρίζει ότι η κατάλληλη ανάπτυξη του αθλητισμού για άτομα με αναπηρία απαιτεί επαγγελματίες με ικανό επίπεδο εκπαίδευσης και κατάρτισης·

33. εκτιμά ότι ακόμη και αν τα άτομα με αναπηρία δεν υφίστανται στιγματισμό, συχνά αποτελούν αντικείμενο αποκλεισμού καθώς πολλοί άνθρωποι δεν γνωρίζουν πώς να τα υποδεχθούν και να τα εντάξουν στις αθλητικές δραστηριότητες και εγκαταστάσεις. Ζητεί συντονισμένη ενημέρωση, μέσω πρωτοβουλιών εκπαίδευσης και κατάρτισης, που δεν θα απευθύνεται μόνο στα άτομα τα οποία έχουν άμεση σχέση με τη διοργάνωση αθλητικών δραστηριοτήτων, αλλά και σε ευρύτερη κλίμακα, στο ευρύ κοινό, π.χ. μέσω της χρήσης εύκολα προσβάσιμων διαδικτυακών εργαλείων κατάρτισης. Προς τούτο, κρίνεται σκόπιμη η ταυτόχρονη ενίσχυση της ευαισθητοποίησης ως προς τα δικαιώματα, τις ανάγκες και τις ικανότητες των ατόμων με αναπηρία·

34. υπογραμμίζει ότι όλοι οι μαθητές πρέπει να έχουν πρόσβαση στη φυσική και αθλητική αγωγή, και ότι η αναπηρία δεν πρέπει να αποτελεί φραγμό στην ένταξη στα αθλητικά σχολικά προγράμματα. Συχνά, οι νέοι γνωρίζουν τις αθλητικές δραστηριότητες και αγαπούν τον αθλητισμό μέσα από τα μαθήματα φυσικής αγωγής στο σχολείο, το ίδιο δε ισχύει για τους νέους με αναπηρία. Παράλληλα, το αθλητικό περιβάλλον στο σχολείο παρέχει την ευκαιρία εκπαίδευσης των νέων χωρίς αναπηρία και ευαισθητοποίησής τους ως προς τις ικανότητες των συμμαθητών τους. Σε αυτό το πλαίσιο, κρίνεται σκόπιμο να ενθαρρυνθεί ειδικότερα η υλοποίηση «αθλητικών προγραμμάτων προσβάσιμων σε όλους». Η ιδέα της αντίστροφης ένταξης, δηλαδή της ένταξης αθλητών χωρίς αναπηρία στον αθλητισμό για άτομα με αναπηρία, αποτελεί καλό παράδειγμα που επιτρέπει την αλλαγή των αντιλήψεων ως προς τις ικανότητες των άλλων αθλητών. Ομοίως, πρωτοβουλίες «από κοινού αθλητισμού» πρέπει να στηρηθούν και να αναπτυχθούν. Προς τούτο, έχει ζωτική σημασία η ειδική εκπαίδευση και κατάρτιση των διδασκόντων των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ιδίως δε των εκπαιδευτών φυσικής αγωγής, καθώς και το να δοθεί στους γονείς παιδιών με αναπηρία πρόσβαση σε πληροφόρηση σχετικά με τις διαθέσιμες αθλητικές δραστηριότητες·

35. διαπιστώνει ότι οι γνώσεις και δεξιότητες των γυμναστών συχνά δεν αξιοποιούνται ελλείψει ανταλλαγών και συντονισμού μεταξύ του αθλητισμού για άτομα με αναπηρία και των φορέων του μαζικού αθλητισμού. Προτείνεται η υλοποίηση συνεργατικών πρωτοβουλιών κατάρτισης μεταξύ αυτών των οργανώσεων, με τη στήριξη των φορέων κατάρτισης και των κρατικών αρχών·

36. συνιστά μεγαλύτερη συμμετοχή των εκπροσώπων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στις διαδικασίες προσαρμογής για τη μείωση του αποκλεισμού των ατόμων με αναπηρία. Η δράση αυτή θα πρέπει να αποσκοπεί σε αλλαγές στην κατάρτιση των μελλοντικών καθηγητών φυσικής αγωγής, ώστε να μπορούν να κατανοούν καλύτερα τις διαφορές της υγείας των ατόμων που έχουν υπό την ευθύνη τους·

37. φρονεί ότι πρέπει να βελτιωθεί η εικόνα του αθλητισμού για άτομα με αναπηρία. Να προωθηθεί ο αθλητισμός υψηλού επιπέδου των αθλητών με αναπηρία που επιτυγχάνουν τις υψηλότερες επιδόσεις. Να τους αναγνωριστεί το ίδιο καθεστώς με τους αθλητές υψηλού επιπέδου χωρίς αναπηρία. Είναι γενικά αποδεκτό ότι η ευαισθητοποίηση ως προς τις επιδόσεις των αθλητών με αναπηρία στο πλαίσιο του αθλητισμού υψηλού επιπέδου θα οδηγήσει στην αλλαγή αυτής της εικόνας. Για αυτόν το σκοπό, έχει μεγάλη σημασία η στρατηγική επικοινωνίας για τους Παραολυμπιακούς αγώνες και τις αθλητικές εκδηλώσεις υψηλού επιπέδου για τα άτομα με αναπηρία·

38. αναγνωρίζει ότι ο αθλητισμός για άτομα με αναπηρία βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στον εθελοντισμό. Αναγνωρίζει επίσης ότι πρέπει να συνεχιστεί η προώθηση ποιοτικής κατάρτισης για αυτούς τους εθελοντές. Αυτή η κατάρτιση πρέπει να προσαρμοστεί στις ανάγκες των ενδιαφερόντων όσον αφορά ορισμένες πτυχές. Επίσης, η διαχείριση των εθελοντών είναι ολοένα σημαντικότερη. Οι οργανώσεις που ασχολούνται με τον αθλητισμό για άτομα με αναπηρία πρέπει να βελτιώσουν τη λειτουργία τους μέσω εργαλείων διαχείρισης ανθρωπίνων πόρων και ανάπτυξης της ποιότητας. Εάν επιθυμούμε να βελτιωθεί η ποιότητα της μέριμνας για τα άτομα με αναπηρία, πρέπει να φροντίσουμε για την κατάρτιση ειδικευμένων επαγγελματιών, οι οποίοι είναι ακόμα πιο απαραίτητοι όταν πρόκειται για ειδικές ομάδες. Η ζητούμενη κατεύθυνση πρέπει να είναι ο επαγγελματισμός·

39. διαπιστώνει με λύπη ότι συχνά υποτιμάται το δυναμικό των ατόμων με αναπηρία. Υπογραμμίζει ότι η αθλητική δραστηριότητα ενισχύει την προσωπική ανέλιξη των ατόμων με αναπηρία, γεγονός που συμβάλλει ουσιαστικά στην επιτυχή ένταξη τους παρατηρεί ότι στην Ευρώπη το δυναμικό του ανθρωπίνου κεφαλαίου παραμένει αναξιοποίητο, ιδίως λόγω της συχνής υποτίμησης του δυναμικού των ατόμων με αναπηρία. Υπογραμμίζει ότι ο αθλητισμός εκ φύσεως καλλιεργεί στα άτομα με αναπηρία ικανότητες κατάλληλες για την αγορά εργασίας·

40. επικροτεί τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ όσον αφορά τη διπλή σταδιοδρομία των αθλητών⁽⁴⁾ οι οποίες υπογραμμίζουν ότι «η ισότιμη εφαρμογή μέτρων προς όφελος της διπλής σταδιοδρομίας για όλους τους αθλητές θα αποτελέσει σημαντική πρόοδο για τον αθλητισμό εν γένει και τον αθλητισμό για άτομα με αναπηρία ειδικότερα». Επίσης, η ΕΤΠ συμμερίζεται πλήρως την άποψη που εκφράζεται στις κατευθυντήριες γραμμές ότι, καθώς οι αθλητικές οργανώσεις γενικού χαρακτήρα ενσωματώνουν πολλά αθλήματα για άτομα με αναπηρία, υπάρχει ανάγκη «να δοθεί ειδική προσοχή σε αυτήν την ομάδα, προκειμένου να διασφαλιστεί ισότιμη μεταχείριση και να αναπτυχθούν ειδικά συστήματα όταν δεν είναι δυνατή η χρήση των συστημάτων που απευθύνονται σε αθλητές χωρίς αναπηρία»·

41. υπογραμμίζει ότι ο τομέας πρέπει να προσπαθήσει άμεσα να ανεξαρτητοποιήσει τους νεότερους αθλητές του και να τους συνδράμει στην προσωπική τους ανάπτυξη. Προς τούτο, θα ήταν σκόπιμη η στήριξη ειδικών εκπαιδευτικών δράσεων για τους νέους αθλητές κατά τις αθλητικές εκδηλώσεις·

Ειδικές προκλήσεις: υγεία

42. αναγνωρίζει την αξία του αθλητισμού στην προώθηση και την εκπαίδευση σχετικά με την υγεία και τονίζει την ειδική σχέση μεταξύ των προσαρμοσμένων σωματικών δραστηριοτήτων και της επανένταξης των ατόμων με αναπηρία στο βαθμό που διακυβεύεται η σωματική και πνευματική τους υγεία·

43. υποστηρίζει τις εργασίες της ομάδας εμπειρογνομόνων «Αθλητισμός, υγεία και συμμετοχή» της ΕΕ, στην οποία ανατέθηκε από το Συμβούλιο να προτείνει μέτρα για την προώθηση της σωματικής άσκησης για τη βελτίωση της υγείας και τη συμμετοχή σε τοπικές αθλητικές δραστηριότητες, καθώς και να εντοπίσει τα σχετικά μέτρα έως τα μέσα του 2013. Η ΕΤΠ και εμμένει στην ανάγκη η σωματική δραστηριότητα και ο αθλητισμός να αναγνωριστούν και να στηριχθούν ρητά ως θεραπευτικά εργαλεία για τα άτομα με αναπηρία·

44. λαμβάνει γνώση των αποτελεσμάτων των εργασιών της ομάδας εμπειρογνομόνων «Καταπολέμηση της φαρμακοδιέγερσης» της ΕΕ, στην οποία ανατέθηκε από το Συμβούλιο η εκπόνηση σχεδίου παρατηρήσεων της ΕΕ για την αναθεώρηση του Κώδικα του Παγκόσμιου Οργανισμού κατά της Φαρμακοδιέγερσης (WADA) και τη σημασία της «καλής διακυβέρνησης» στον αθλητισμό. Η ΕΤΠ συνιστά τη μεγαλύτερη συμμετοχή των ενδιαφερομένων φορέων από το παραολυμπιακό κίνημα·

45. εκτιμά ότι όλα τα εργαλεία χρηματοδότησης του νέου πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου θα πρέπει να περιλαμβάνουν το ζήτημα της προσβασιμότητας των ατόμων με αναπηρίες·

Ειδικές προκλήσεις: δημοσιονομική και δομική στήριξη

46. λαμβάνει υπό σημείωση την γραμμή προϋπολογισμού για τον αθλητισμό η οποία προτείνεται στο πρόγραμμα Erasmus+, που βρίσκεται ακόμα υπό διαπραγμάτευση. Ωστόσο, προτρέπει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναφερθεί ειδικά στον αθλητισμό για άτομα με αναπηρία στον οδηγό προς τους δικαιούχους του προγράμματος Erasmus+, καθώς και να αναγνωρίσει ότι ο αθλητισμός για αυτή την ομάδα αποτελεί προτεραιότητα στο πλαίσιο της δράσης για τον αθλητισμό του εν λόγω προγράμματος·

47. προτείνει στην Επιτροπή να ενθαρρύνει ειδικές δράσεις για προγράμματα προώθησης του αθλητισμού για άτομα με αναπηρία σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο·

48. εκτιμά ότι ο τομέας χαρακτηρίζεται από κατακερματισμό μεταξύ διαφορετικών μέσων της ΕΕ με παρόμοιους στόχους. Η καλύτερη εναρμόνιση, συνοδευόμενη από δεσμεύσεις μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης, τουλάχιστον όσον αφορά τους κύριους εκπροσώπους το τομέα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, θα ήταν ιδιαίτερα επωφελής·

49. ενθαρρύνει τη χρήση των Διαρθρωτικών Ταμείων για την ανάπτυξη αθλητικών υποδομών προσβάσιμων και ανοιχτών σε όλους σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο· Έχει επίσης θεμελιώδη σημασία να χρηματοδοτηθεί η έρευνα για τεχνολογίες στον τομέα του αθλητισμού για άτομα με αναπηρία μέσω του προγράμματος «Ορίζοντας 2020». Οι επενδύσεις σε έρευνα και καινοτομία έχουν καίρια σημασία, ιδίως μέσω των πανεπιστημίων και των επιχειρήσεων του κλάδου. Πολλοί επαγγελματίες, άλλωστε, στρέφουν σήμερα το ενδιαφέρον τους ως προς το θέμα της διδακτορικής τους διατριβής στο πεδίο αυτό. Πρέπει δε να δοθεί έμφαση στην άλληλη ως θεραπευτικό εργαλείο (π.χ. η ιπποθεραπεία)·

50. καλεί τα όργανα της ΕΕ να συνεχίσουν να στηρίζουν μακροπρόθεσμα τις ανοιχτές σε όλους, και ιδίως στους νέους με αναπηρία, αθλητικές εκδηλώσεις·

Ο ρόλος των τοπικών και των περιφερειακών αρχών

51. εκτιμά πως οι τοπικές και περιφερειακές αρχές διαδραματίζουν θεμελιώδη ρόλο στην ανάπτυξη της ευρωπαϊκής διάστασης του αθλητισμού για άτομα με αναπηρία, στον βαθμό που τους το επιτρέπουν οι θεσμικές τους αρμοδιότητες·

(4) <http://ec.europa.eu/sport/library/documents/c3/dual-career-guidelines-final.pdf>

52. επισημαίνει την ανάγκη ενίσχυσης της συμμετοχής των τοπικών και περιφερειακών αρχών στη βάση ενός από κοινού διαμορφωμένου προγράμματος με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Συμβούλιο και τις εθνικές αρμόδιες για τον αθλητισμό, τα άτομα με αναπηρία και τις σχετικές αθλητικές δραστηριότητες αρχές, με στόχο την ένταξη στις αθλητικές δραστηριότητες εν γένει. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές δύνανται να προσεγγίσουν την ΕΕ με το τοπικό επίπεδο, προκειμένου να δημιουργηθούν σύνδεσμοι με τις πρωτοβουλίες των συλλόγων, των σχολείων ή των γονέων·

53. αναγνωρίζει ότι υφίστανται, ιδίως σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, εμπειρία και διαρθρωμένες συνεργίες για την προώθηση της ανάπτυξης του αθλητισμού και της αθλητικής δραστηριότητας για άτομα με αναπηρία. Ζητεί την ανταλλαγή αυτών των ορθών πρακτικών και επισημαίνει ότι η ίδια είναι σε θέση να τις διαδώσει με την ανάλογη στήριξη από τα ευρωπαϊκά όργανα και τους ενδιαφερόμενους φορείς. Η μετάφραση του υφιστάμενου υλικού αποτελεί μείζονα πρόκληση και θα πρέπει να ενθαρρυνθεί. Θα ήταν σκόπιμο να προβλεφθεί σύστημα ανταμοιβής για «αξιοσημειώτες πρακτικές»·

54. στηρίζει το σύστημα των περιφερειακών αρμοδίων φορέων για την ανάπτυξη του αθλητισμού για άτομα με αναπηρία. Αυτοί θα μπορούσαν να ηγούνται της ανταλλαγής και της υλοποίησης ορθών πρακτικών, μεταξύ άλλων και με τη χρήση των εργαλείων της πληροφορικής, και να αποτελούν τον σύνδεσμο μεταξύ ευρωπαϊκών πολιτικών και περιφερειακής πραγματικότητας. Η προώθηση και ανάπτυξη ευρωπαϊκών προγραμμάτων για την ανταλλαγή ορθών πρακτικών θα προσφέρει την ευκαιρία να εφαρμοστούν επιτυχείς λύσεις για κοινά προβλήματα, καθώς και να γίνουν γνωστές οι ανάγκες άλλων περιφερειών και χωρών·

Πρόσθετα συμπεράσματα

55. λαμβάνει γνώση των πρώτων πρωτοβουλιών προώθησης «Ευρωπαϊκής εβδομάδας αθλητισμού» και τονίζει την ανάγκη να προβλεφθούν σε αυτό το πλαίσιο αθλήματα που να απευθύνονται συγκεκριμένα στα άτομα με αναπηρία και να εντάσσονται σε δραστηριότητες μαζικού αθλητισμού. Τονίζει δε την ανάγκη εξέτασης του ενδεχόμενου θέσπισης ετήσιας «Ευρωπαϊκής ημέρας αθλητισμού για άτομα με αναπηρία»·

56. διαπιστώνει την έλλειψη συγκρίσιμων περιφερειακών δεδομένων στον τομέα και ζητεί την καθιέρωση διαδικασιών συλλογής αξιόπιστων δεδομένων. Προς τούτο, θα ήταν σκόπιμο, π.χ. να ζητηθεί ειδική έρευνα από το Ευρωβαρόμετρο σχετικά με τον αθλητισμό για άτομα με αναπηρία ή τουλάχιστον να συμπεριληφθούν πιο ειδικές σχετικές ερωτήσεις στις μελλοντικές έρευνες του Ευρωβαρομέτρου για τον αθλητισμό ή την αναπηρία·

57. ενθαρρύνει θερμά τη δημιουργία ευρωπαϊκής ομάδας εμπειρογνομόνων επί του θέματος, η οποία θα αναγνωρίζει τη διαφορετική αποστολή του τομέα και θα βασίζεται σε συνεισφορές από ευρύ φάσμα σχετικών φορέων. Αυτή η ομάδα εμπειρογνομόνων θα μπορούσε να αναλάβει τις ακόλουθες δράσεις:

— σε σημειολογικό επίπεδο

— να προτείνει κοινό ορισμό για τις έννοιες «Handisport», «προσαρμοσμένος αθλητισμός» και «διαμοιρασμένος αθλητισμός» προκειμένου να αναγνωρίζονται ευκολότερα·

— σε τεχνικό επίπεδο

— να εντοπίσει και να συλλέξει τις σημαντικότερες περιφερειακές και τοπικές εμπειρίες για τη δημιουργία προτύπων και τη διάδοσή τους·

— να δοθούν σε πολιτικό επίπεδο τα απαραίτητα τεχνικά μέσα για την ευαισθητοποίησή τους και να επιτραπεί στην ΕτΠ να κάνει πράξη τη φιλοδοξία της να διευκολύνουν την εκστρατεία ευαισθητοποίησης σε ένα πεδίο όπου οι τοπικές και περιφερειακές αρχές διαδραματίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο.

Βρυξέλλες, 29 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας»

(2014/C 114/07)

I. ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1. επιδοκιμάζει την αναθεώρηση των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και την πρόσφατη δημόσια διαβούλευση που διενήργησε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο αυτής της αναθεώρησης·
2. υπογραμμίζει ότι είναι σημαντικό η αναθεώρηση αυτή να ενταχθεί στο πλαίσιο (i) της μεταρρύθμισης της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΠ), (ii) των διαπραγματεύσεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ), των λοιπών Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων (ΕΔΕΤ), καθώς και άλλων συναφών χρηματοδοτικών προγραμμάτων της ΕΕ στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, και (iii) του ευρύτερου θεματολογίου της ΓΔ Ανταγωνισμού για τον εκσυγχρονισμό των κρατικών ενισχύσεων·
3. εκφράζει την ισχυρή υποστήριξη της στους γενικούς στόχους της μεταρρύθμισης της ΚΑΠ για στροφή προς τη βιώσιμη αλιεία και χαιρετίζει την πολιτική συμφωνία που επιτεύχθηκε σχετικά με αυτό το θέμα κατά την ιρλανδική Προεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ·
4. επαναλαμβάνει ότι η μεταρρύθμιση των κανονισμών περί κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας πρέπει να εφαρμοστεί με γνώμονα τη στήριξη και την πιο απρόσκοπτη υλοποίηση της μεταρρύθμισης της ΚΑΠ ως θεμελιώδους, βασικής αρχής· ομοίως, με τις διαπραγματεύσεις για το ΕΤΘΑ, θα πρέπει να εξασφαλιστεί ότι το Ταμείο αυτό αξιοποιείται για την επίτευξη των στόχων της ΚΑΠ·
5. τονίζει με έμφαση ότι η βιωσιμότητα του τομέα της αλιείας συνεπάγεται τη μακροπρόθεσμη αποδοτικότητα και βιωσιμότητα των αλιευτικών αποθεμάτων στα ύδατα της ΕΕ και το οικονομικοκοινωνικό μέλλον των αλιευτικών κοινοτήτων σε ολόκληρη την ΕΕ, διαμορφώνοντας μια ισορροπία για την ανάπτυξη και των δύο πτυχών·
6. εφιστά την προσοχή στο παράδοξο που αντιμετωπίζει η ΕΕ: από τη μια πλευρά διαπιστώνεται μεγάλη εξάρτηση από τις εισαγωγές αλιευτικών προϊόντων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας (περίπου το 60% της συνολικής κατανάλωσης) για να καλυφθούν η ζήτηση και οι προσδοκίες των ευρωπαίων καταναλωτών και, από την άλλη πλευρά, υπάρχει πραγματική ανάγκη να επανερευθεί και τηρηθεί η μέγιστη βιώσιμη απόδοση (ΜΒΑ) των αλιευτικών αποθεμάτων της ΕΕ για να εξασφαλιστεί η διαθεσιμότητά τους για τις μελλοντικές γενιές. Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι οι δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας συμβάλλουν στον εφοδιασμό με ένα ισοδύναμο προϊόν στον τομέα της θαλάσσιας αλιείας, και μάλιστα με βιώσιμο τρόπο και χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η διατήρηση των αλιευτικών πόρων· άλλωστε η υδατοκαλλιέργεια παρέχει υψηλά επίπεδα απασχόλησης και αποτελεί έτσι ένα πραγματικό δίκτυο κοινωνικής ασφάλειας σε περιόδους κρίσης·
7. υπογραμμίζει τη σημασία της αποτελεσματικής στοχοδότησης των ενισχύσεων έτσι ώστε οι μικρής κλίμακας αλιευτικοί στόλοι –οι οποίοι αποτελούν την πλειονότητα του συνολικού αλιευτικού στόλου της ΕΕ σε πλήθος σκαφών– να λαμβάνουν μέρος των κονδυλίων της ΚΑΠ και του ΕΤΘΑ ανάλογο με την αριθμητική τους παρουσία, εφόσον λειτουργούν βάσει βιώσιμων αλιευτικών πρακτικών·
8. υπογραμμίζει ότι, για να επιτευχθεί η πιο αειφόρος χρήση των δημόσιων επιδοτήσεων στον τομέα της αλιείας, απαιτείται ισχυρή πολιτική βούληση και δράση σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης στην ΕΕ, όπως διαπιστώνεται από την αποτυχία των μεταρρυθμίσεων της ΚΑΠ το 2002 να υλοποιήσουν τους περιβαλλοντικούς, κοινωνικούς και οικονομικούς στόχους που είχαν τεθεί και δεδομένου ότι μόνον το 22% των αλιευτικών αποθεμάτων βρίσκεται στη μέγιστη βιώσιμη απόδοση, το 35% υφίσταται υπερεκμετάλλευση και το 43% βρίσκεται εκτός ασφαλών βιολογικών ορίων (πηγή: μελέτη του Ινστιτούτου Ευρωπαϊκής Πολιτικής Περιβάλλοντος (ΙΕΠΠ) το 2011 για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο)·
9. επισημαίνει ότι στην Ειδική Έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου αριθ. 12/2011 δηλώνεται ότι η πλεονάζουσα ικανότητα του αλιευτικού στόλου εξακολουθεί να αποτελεί μία από τις αιτίες της αποτυχίας της ΚΑΠ σε ό,τι αφορά τη διασφάλιση μιας βιώσιμης αλιευτικής δραστηριότητας·
10. αναγνωρίζει ότι, για την επίτευξη του στόχου της βιωσιμότητας, απαιτούνται διαρθρωτικές αλλαγές και διαφοροποίηση στον τομέα της αλιείας, υπογραμμίζει δε ότι οι κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων και τα σχετικά μέτρα πρέπει να διευκολύνουν αυτές τις αλλαγές και να εστιαστούν ιδίως στην υποστήριξη της ανάπτυξης της ενδοχώρας οικονομίας (μεταποιητική βιομηχανία, αειφόρος υδατοκαλλιέργεια, τοπικές αγορές αλιείας, νέα προϊόντα, τοπικές αλυσίδες εφοδιασμού, κλπ.), των νέων και βιώσιμων μορφών αλιείας στις θάλασσες και τους ωκεανούς της Ευρώπης (επισημαίνοντας ιδίως τον ρόλο των στόλων παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας και παραδοσιακής αλιείας, αλλά προσδίδοντας επίσης προσοχή στη βελτίωση της επιλεκτικότητας, της ενεργειακής απόδοσης κλπ. από άλλα τμήματα του στόλου που συμβάλλουν στην παροχή των προϊόντων αλιείας στην ΕΕ, ειδικά εάν προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση), καθώς και των ευρύτερων κλάδων της θάλασσας και της υδατοκαλλιέργειας· οι κρατικές ενισχύσεις δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την προώθηση μη βιώσιμων αλιευτικών πρακτικών·

11. αναγνωρίζει την αξία και τη σημασία του αλιευτικού κλάδου για την ΕΕ, ενώ, ταυτόχρονα, σημειώνει την υψηλή συγκέντρωση απασχόλησης σε ορισμένα εδάφη και περιοχές της Ευρώπης όπως επίσης και τον αντίκτυπο που έχουν οι αναδιαρθρώσεις του τομέα της αλιείας στις κοινότητες των περιοχών αυτών·
12. κατανοεί ότι οι πιέσεις που ασκούνται στις αγροτικές, στις παράκτιες και τις αλιευτικές κοινότητες είναι ιδιαίτερα έντονες στο πλαίσιο της τρέχουσας κοινωνικοοικονομικής κρίσης που διέρχεται η Ευρώπη, γεγονός που σημαίνει ότι η στοχευμένη στήριξη σε τοπικό επίπεδο είναι ζωτική για τη μακροπρόθεσμη ευημερία και βιωσιμότητα αυτών των κοινοτήτων·
13. σημειώνει ότι ο τομέας της αλιείας, όπως και πολλοί άλλοι τομείς, λαμβάνει επιδοτήσεις και ότι αυτό συνιστά σημαντική πρόκληση — από άποψη υπερβολικής εξάρτησης από τη δημόσια χρηματοδότηση — αλλά, συγχρόνως, και μια ευκαιρία, καθότι παρέχει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στα κράτη μέλη και στις τοπικές και περιφερειακές κοινότητες τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν τους δημόσιους πόρους προκειμένου να δρομολογήσουν μείζονες μεταρρυθμίσεις στον κλάδο·
14. επαναβεβαιώνει την ανάγκη να αξιοποιηθούν όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερα όλοι οι διαθέσιμοι πόροι και ζητεί να δοθεί μεγάλη προτεραιότητα στην προετοιμασία των Συμφωνιών Εταιρικής Σχέσης και των μελλοντικών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων ούτως ώστε τα Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία (ΕΔΕΤ) να στηρίξουν τις παράκτιες και τις αλιευτικές κοινότητες, με βάση ένα αναθεωρημένο ρυθμιστικό πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις, το οποίο να είναι ευαίσθητο και να ανταποκρίνεται στις οικονομικές ανάγκες αυτών των κοινοτήτων·
15. ζητεί να υπάρξει ευελιξία στη χρήση των ΕΔΕΤ έτσι ώστε οι πόροι να διοχετεύονται στις αγροτικές, στις παράκτιες και τις αλιευτικές κοινότητες, καλεί δε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναλάβει σαφή δέσμευση όσον αφορά την αναθεώρηση των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων έτσι ώστε οι κανόνες αυτοί να διευκολύνουν παρά να παρεμποδίσουν την υλοποίηση του προαναφερόμενου στόχου·
16. υποστηρίζει ότι οι πόροι αυτοί, αν διοχετευτούν αποτελεσματικά και αποδοτικά, μπορούν να προσφέρουν τη δυνατότητα μετασηματοδότησης των κλάδων της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στην ΕΕ και να προωθήσουν την ανάπτυξη ενός αειφόρου τομέα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, ανταποκρινόμενοι ταυτόχρονα στις ευρύτερες προσδοκίες της Στρατηγικής Γαλάζιας Ανάπτυξης για ενίσχυση της θαλάσσιας οικονομίας και της οικονομίας του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας καθώς και των δεσμών τους με τη χερσαία οικονομία· παράλληλα, ενισχύεται η αξία των προϊόντων αλιείας με την ανάπτυξη της εγχώριας οικονομίας, των τοπικών αγορών και των καινοτόμων προϊόντων αλλά και η ευαισθητοποίηση των καταναλωτών (ιδίως όσον αφορά πτυχές όπως η βραχεία αλυσίδα εφοδιασμού, η εποχικότητα και τα χαρακτηριστικά του προϊόντος, κλπ.)·
17. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη μέλη και άλλες δημόσιες αρχές σε ολόκληρη την Ευρώπη να εκμεταλλευτούν την ευκαιρία και να αξιοποιήσουν την περίοδο 2014-2020 για την προώθηση ουσιαστικών αλλαγών·
18. υπογραμμίζει ότι οι κανόνες *de minimis* (ενισχύσεις ήσσονος σημασίας) και οι κανονισμοί απαλλαγής κατά κατηγορία δεν παρουσιάζουν την πλήρη εικόνα των επιδοτήσεων που διατίθενται στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, δεδομένου ότι τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόσουν «κοινοποιηθέντα» καθεστώτα ενισχύσεων (για τα οποία απαιτείται προέγκριση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή)·
19. επισημαίνει ότι ο τομέας της αλιείας επωφελείται επίσης από φορολογικές απαλλαγές στα καύσιμα, γεγονός που συνεπάγεται άμεσο όφελος σε ό,τι αφορά το λειτουργικό κόστος των αλιευτικών σκαφών, το οποίο εκτιμάται σε 1,5 δις ευρώ ετησίως στην ΕΕ· συγχρόνως, οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (*de minimis*) επιτρέπουν τη χορήγηση επιδοτήσεων για τα καύσιμα των σκαφών·
20. εφιστά την προσοχή σε μια μελέτη που εκπονήθηκε το 2009 για λογαριασμό της Γενικής Διεύθυνση Θαλάσσιας Πολιτικής και Αλιείας, όπου εκτιμάται ότι είναι διαθέσιμα περίπου 718 εκατομμύρια ευρώ δυνάμει του κανονισμού για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (*de minimis*), μολονότι είναι δύσκολο να υπάρξει πρόσβαση σε πραγματικά αριθμητικά στοιχεία λόγω έλλειψης αποτελεσματικής παρακολούθησης σε επίπεδο ΕΕ· επίσης, εκτιμάται ότι διατίθενται στον αλιευτικό τομέα επιπλέον 8 εκατομμύρια ευρώ ετησίως βάσει του κανονισμού απαλλαγής κατά κατηγορία·
21. σημειώνει ότι στη μελέτη του 2009 που εκπονήθηκε για τη ΓΔ Θαλάσσιας Πολιτικής και Αλιείας αναδεικνύεται επίσης μια σειρά κινδύνων σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (*de minimis*), όπως: (i) οι δυνητικές αρνητικές επιπτώσεις στη χρήση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας (ΕΤΑ) σε κράτη μέλη όπου δόθηκε προτεραιότητα στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (*de minimis*), (ii) ο ενδεχόμενος στρεβλωτικός αντίκτυπος της μεταβλητότητας που εφαρμόζουν διάφορα κράτη μέλη στη χρήση των *de minimis* ενισχύσεων και (iii) ο κίνδυνος οι *de minimis* ενισχύσεις να χρησιμοποιηθούν για να διατηρηθεί η λειτουργία των αλιευτικών σκαφών, αντίθετα προς τους ευρύτερους μεταρρυθμιστικούς στόχους με τους οποίους επιδιώκεται η μείωση του μεγέθους και της κλίμακας του αλιευτικού στόλου·
22. επιδοκιμάζει τη διαφάνεια που προσδίδει στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (*de minimis*) η συμπερίληψη των σχετικών δεδομένων στις ετήσιες εκθέσεις των κρατών μελών ως σημαντικού παράγοντα για τη διασφάλιση της διαφάνειας του συστήματος·

23. αναγνωρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να εξισορροπήσει τις προσπάθειες που καταβάλλει για μείωση της γραφειοκρατίας και να κωδικοποιήσει τις απαιτήσεις παρακολούθησης, εξασφαλίζοντας συγχρόνως επαρκή διαφάνεια και έλεγχο, και επαναλαμβάνει ότι οι γενικοί στόχοι των μεταρρυθμίσεων της ΚΑΠ δικαιολογούν επαρκώς την ανάγκη για στενή και διαφανή παρακολούθηση της χρήσης των κρατικών ενισχύσεων στον συγκεκριμένο τομέα

24. αναγνωρίζει ότι, επί του παρόντος, ζητείται να αυξηθούν τα όρια των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας (30 000 ευρώ σε μία επιχείρηση για περίοδο τριών οικονομικών ετών), ούτως ώστε να δοθεί στις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές μεγαλύτερη ευελιξία στη στήριξη των παρεμβάσεων στο τοπικό επίπεδο, οι οποίες θεωρούνται εξαιρετικά σημαντικές, δεδομένης της υψηλής συγκέντρωσης αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ορισμένες περιφέρειες και κοινότητες. Επίσης, αντιλαμβάνεται ότι κάθε αναθεώρηση του ορίου των υφιστάμενων ενισχύσεων ήσσονος σημασίας πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη επίδειξης σεβασμού στον ανταγωνισμό και την ενιαία αγορά·

25. θεωρεί, ωστόσο, ότι, με την αύξηση των ορίων *de minimis*, υπάρχει κίνδυνος να επεκταθούν τα περιθώρια στήριξης των μη βιώσιμων αλιευτικών πρακτικών, γεγονός που μπορεί να υπονομεύσει τον συνολικό στόχο των μεταρρυθμίσεων της ΚΑΠ για επίτευξη βιώσιμης αλιείας σε ολόκληρη την ΕΕ· είναι όμως δυνατόν να αποφευχθεί ο κίνδυνος σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και σε εθνικό επίπεδο όταν η έλλειψη βιωσιμότητας προκαλείται από αίτια άσχετα με τον κλάδο της αλιείας ή της υδατοκαλλιέργειας·

26. καλεί, συνεπώς, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στην εκτίμηση αντικτύπου που θα εκπονήσει για τους αναθεωρημένους κανονισμούς και στο πλαίσιο της αξιολόγησης των απαντήσεων που θα ληφθούν κατά τη διαβούλευση, να προβεί σε λεπτομερή ανάλυση του δυνητικού αντικτύπου (στην υλοποίηση των ευρύτερων μεταρρυθμίσεων της ΚΑΠ) (i) της διατήρησης των υφιστάμενων ορίων *de minimis* για τον αλιευτικό τομέα, (ii) της αύξησης των ορίων *de minimis* και (iii) της μείωσης ή της πλήρους κατάργησης των ορίων *de minimis*·

27. υποστηρίζει ότι στην προτεινόμενη εκτίμηση αντικτύπου θα πρέπει επίσης να εξεταστεί ο ρόλος που διαδραματίζουν τα μέτρα των ενισχύσεων *de minimis* στο πλαίσιο της ευρύτερης δέσμης δημοσίων παρεμβάσεων στον αλιευτικό τομέα, ιδίως όσον αφορά τον τρόπο αντιμετώπισης των «κενών» στη χορήγηση κονδυλίων που δεν μπορούν να καλυφθούν από το νέο ΕΤΘΑ, τον γενικό κανονισμό απαλλαγής κατά κατηγορία για τον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας και τα κοινοποιηθέντα καθεστώτα ενισχύσεων που εφαρμόζονται στον συγκεκριμένο τομέα·

28. υπογραμμίζει την ανάγκη αποτελεσματικότερης χρήσης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ) κατά την περίοδο 2014-2020 σε σύγκριση με την έως σήμερα χρήση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας (ΕΤΑ), λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το ΕΤΘΑ αποτελεί μείζονα χρηματοδοτικό μηχανισμό μέσω του οποίου οι πιστώσεις μπορούν να διοχετευθούν στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας για την υλοποίηση των συνολικών στόχων των μεταρρυθμίσεων της ΚΑΠ·

29. θεωρεί σκόπιμο να διερευνηθεί η δυνατότητα αφαίρεσης της χρηματοδοτικής στήριξης που διοχετεύεται στη μεταποίηση και την εμπορική προώθηση των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας από τους τομεακούς κανονισμούς *de minimis* και απαλλαγής κατά κατηγορία και συμπερίληψής της στους γενικούς κανονισμούς *de minimis* και απαλλαγής κατά κατηγορία·

30. πιστεύει ότι μια τέτοια μετατόπιση εντάσσεται στη λογική του στόχου που θέτει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την ανάπτυξη ενός πιο εμπορευματοποιημένου τομέα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που να εστιάζεται στις επιχειρήσεις, και την αναζήτηση τρόπων ενίσχυσης της προστιθέμενης αξίας των αλιευτικών προϊόντων και ανάπτυξης αλυσίδων εφοδιασμού, της ευρύτερης εγχώρια οικονομία, καθώς και νέων, καινοτόμων προσεγγίσεων·

31. επισημαίνει ότι η μετατόπιση της χρηματοδοτικής στήριξης που διατίθεται για τις εγχώριες δραστηριότητες του τομέα μεταποίησης της βιώσιμης αλιείας και υδατοκαλλιέργειας στον γενικό κανονισμό *de minimis* θα επιτρέψει να εφαρμοστούν σε τέτοιου είδους δράσεις υψηλότερα όρια παρέμβασης από εκείνα που προβλέπει ο ισχύων κανονισμός (επί του παρόντος 200 000 ευρώ) και, με αυτόν τον τρόπο, να υπερκεραστούν τα εμπόδια για επενδύσεις στην εγχώρια οικονομία, συμβάλλοντας παράλληλα στην εκπλήρωση του επιδιωκόμενου στόχου της μεγιστοποίησης της δυνητικής «προστιθέμενης αξίας» των αλιευτικών προϊόντων για τις τοπικές αλιευτικές κοινότητες·

32. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συνυπολογίσει αυτή την παράμετρο στην αναθεώρηση των κανονισμών περί κρατικών ενισχύσεων στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας και, ειδικότερα, να αξιολογήσει τα δυνητικά οικονομικά οφέλη που θα μπορούσε να αποφέρει μια τέτοια προσέγγιση στην εγχώρια οικονομία και στις αλιευτικές κοινότητες· συγχρόνως, κρίνεται σκόπιμο να εκτιμήσει η Επιτροπή τον βαθμό στον οποίο μια τέτοια μεταβολή θα μπορούσε να οδηγήσει σε «ακούσιες συνέπειες», για παράδειγμα σε επέκταση των μη βιώσιμων αλιευτικών πρακτικών·

33. προτρέπει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επανεξετάσει τον κατάλογο των μέτρων ενίσχυσης που περιέχονται στον κανονισμό απαλλαγής κατά κατηγορία έτσι ώστε αυτά να συνάδουν με τη μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και να μην υπάρχουν περιθώρια στήριξης μη βιώσιμων αλιευτικών πρακτικών ούτε μέσω των κανονισμών περί κρατικών ενισχύσεων, αλλά ούτε μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ)·

34. υπογραμμίζει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού απαλλαγής κατά κατηγορία, ο οποίος προωθεί τη στήριξη μιας σειράς υδατοπεριβαλλοντικών μέτρων και μέτρων διαφύλαξης, συνιστά δε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διατηρήσει και να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής αυτού του κανονισμού, ούτως ώστε να ενθαρρυνθούν οι επενδύσεις που στοχεύουν στην προστασία, στη διαφύλαξη και στη βελτίωση του θαλάσσιου και υδρόβιου περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης της στήριξης της θαλάσσιας έρευνας και της έρευνας στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας, της συλλογής δεδομένων και της στήριξης του κλάδου σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και σε εθνικό επίπεδο όταν η έλλειψη βιωσιμότητας προκαλείται από αίτια άσχετα με τον κλάδο της αλιείας ή της υδατοκαλλιέργειας, κλπ·

35. καλεί τα κράτη μέλη, τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές, καθώς και άλλους ενδιαφερόμενους φορείς να αξιοποιήσουν δημιουργικά τις δυνατότητες που παρέχουν οι υπό εξέταση κανονισμοί (και το ΕΤΘΑ), ώστε να εξασφαλιστεί η βέλτιστη εφαρμογή των μέτρων που ενισχύουν τη βιωσιμότητα του αλιευτικού τομέα, της υδατοκαλλιέργειας, του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των παράκτιων κοινοτήτων·

Βρυξέλλες, 29 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές για τη βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας στην ΕΕ»

(2014/C 114/08)

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1. επικροτεί την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές για τη βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας στην ΕΕ, τονίζοντας ότι θα πρέπει να θεωρείται στρατηγικής σημασίας η παραγωγή από υδατοκαλλιέργειες (όπως και οι άλλες παραγωγές του πρωτογενούς τομέα) προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι μελλοντικές προκλήσεις στους τομείς των τροφίμων, των φυσικών πόρων και της περιφερειακής ανάπτυξης·
2. επαναλαμβάνει τη σημασία της γαλάζιας ανάπτυξης και την απόλυτη ανάγκη μιας στρατηγικής σε ευρωπαϊκό επίπεδο υπέρ της βιώσιμης ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της απασχόλησης και της αύξησης της παραγωγικότητας του τομέα, σύμφωνα με την στρατηγική «Ευρώπη 2020» για την ανάκαμψη της οικονομίας στην ΕΕ·
3. ζητεί βασικός στόχος των κατευθυντήριων γραμμών να είναι η μείωση της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας μέσω μιας προσέγγισης πολυεπίπεδης διακυβέρνησης·
4. υπενθυμίζει ότι έχει υποστηρίξει το θέμα της υδατοκαλλιέργειας σε μια σειρά από προγενέστερες γνωμοδοτήσεις της, ζητώντας η πολιτική αυτή να αναγνωρίζεται ως αυτούσια πολιτική, να χρηματοδοτείται και να προωθείται επαρκώς, ώστε να καταστεί μια ισχυρή εναλλακτική λύση στην παραδοσιακή αλιεία –για τον λόγο αυτό, η ΕτΠ θα πρέπει να αναγνωριστεί ως βασικός εταίρος στην προώθηση αυτής της πολιτικής·
5. εφιστά την προσοχή στις εκτιμήσεις του FAO σύμφωνα με τις οποίες σήμερα το 47% του συνόλου των ιχθύων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση προέρχεται από την υδατοκαλλιέργεια και εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι η παραγωγή της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας αντιπροσωπεύει μόνο το 2,3% σε όγκο και το 4% όσον αφορά την αξία σε παγκόσμια κλίμακα ⁽¹⁾·
6. εκφράζει την έντονη ενησυχία της για το γεγονός ότι η Ευρώπη, η οποία κατείχε ηγετική θέση στην παραγωγή εκτρεφόμενων ιχθύων, χρειάζεται τώρα να εισάγει πάνω από το 60% των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, ενώ είναι απόλυτα ικανή να παράγει την τροφή αυτή στο έδαφος της Ένωσης, παρέχοντας θέσεις εργασίας στους πολίτες της και τηρώντας τα υψηλότερα πρότυπα·
7. αναγνωρίζει την ανάγκη ανάπτυξης του δυναμικού της υδατοκαλλιέργειας ώστε αυτός ο στάσιμος τομέας να εξελιχθεί σε ένα ανθηρό κλάδο της οικονομίας·
8. εκφράζει την ικανοποίησή της διότι έχει αναγνωριστεί η ανάγκη να μειωθεί η διαφορά μεταξύ του επιπέδου κατανάλωσης των προϊόντων της θάλασσας στην ΕΕ και του όγκου των αλιευμάτων που προέρχονται από αλιευτικές δραστηριότητες στην ΕΕ, καθώς επίσης και ο ρόλος που πρέπει να διαδραματίζει ο τομέας της υδατοκαλλιέργειας για την επίτευξη αυτού του στόχου·
9. τονίζει ότι η βιωσιμότητα της ανάπτυξης έχει καταστεί, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, απαραίτητη προϋπόθεση κάθε είδους κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης και πρέπει να τύχει πολιτικής δέσμευσης και χορήγησης πόρων σε όλους τους τομείς·
10. πιστεύει ότι η βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας είναι στρατηγικής σημασίας, δεδομένου του άμεσου ενδιαφέροντος όλων των περιφερειών και των τοπικών κοινοτήτων (ακόμη και μη θαλάσσιων) και της αλληλεξάρτησης των πολιτικών για το περιβάλλον, της ποιότητας των υδάτων (θαλάσσιων και εσωτερικών) και της οικονομικής επίδοσης του τομέα·
11. υπενθυμίζει ότι η ευρωπαϊκή υδατοκαλλιέργεια δεν συνιστά ομοιογενή τομέα, αλλά χαρακτηρίζεται από ένα ετερογενές σύνολο τεχνικών εκτροφής, μεταξύ των οποίων συστήματα κλειστού και ανοικτού κυκλώματος, εκτατικά ή εντατικά, ότι πραγματοποιείται στην ξηρά, σε λίμνες, έλη, κοιλάδες και λεκάνες, είτε κοντά στην ακτή είτε σε ανοικτή θάλασσα, και καλύπτει την εκτροφή ιχθύων γλυκού και θαλασσινού νερού και οστρακοειδών, εκτεινόμενη από τα κρύα νερά της Σκανδιναβίας έως τις θερμές θάλασσες της νότιας Ευρώπης. Αλλά ανεξάρτητα από τις διαφορές αυτές, η ευρωπαϊκή υδατοκαλλιέργεια πρέπει να υποστηριχθεί προκειμένου να καταστεί ένας ανταγωνιστικός οικονομικός τομέας υψηλής αξίας, καθώς και πηγή απασχόλησης, τεχνολογίας και υπερηφάνειας σε τοπικό επίπεδο·

⁽¹⁾ Facts and Figures on the Common Fisheries Policy 2012 (Στοιχεία και αριθμοί σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική το 2012).

12. αναγνωρίζει την ανάγκη μιας εκστρατείας επικοινωνίας που να αξιολογεί αυτόν τον πλούτο και την ποικιλομορφία και προτείνει μεγαλύτερη διαφάνεια ακόμη και στη σήμανση των προϊόντων της υδατοκαλλιέργειας, ώστε να καθίσταται δυνατή η διάκριση των προϊόντων που προέρχονται από εντατική εκτροφή από τα προϊόντα που προέρχονται από εκτροφές που σέβονται περισσότερο τις φυσικές συνθήκες (π.χ. κλωβοί ανοιχτής θαλάσσης κλπ).
13. εκτιμά ότι η ΕΕ πρέπει να αναλάβει ρόλο καθοδήγησης στην ανάπτυξη οικολογικών και βιώσιμων μεθόδων ιχθυοκαλλιέργειας, ανοίγοντας το δρόμο για την «γαλάζια επανάσταση» μέσω της χρήσης τεχνολογιών και καινοτόμων συστημάτων παραγωγής, εκτροφής, επώασης και αλίευσης που έχουν αναπτυχθεί στο εσωτερικό της Ένωσης.
14. συμμερίζεται την ανησυχία όσον αφορά την στασιμότητα της υδατοκαλλιέργειας στην ΕΕ, η οποία εξακολουθεί να μην επωφελείται επαρκώς από το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα που αντιπροσωπεύει η υψηλή ποιότητα και η ασφάλεια των ευρωπαϊκών προϊόντων ιχθυοκαλλιέργειας.
15. συνιστά να διατηρήσει η ΕΕ στο μέγιστο επίπεδο τους ελέγχους εγγύησης ακόμη και των εισαγόμενων προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, τα οποία συχνά αποτελούν την πρώτη ύλη για περαιτέρω επεξεργασία από τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις και να εξασφαλίσει ένα τυποποιημένο πλαίσιο υγιεινών και υγειονομικών, εργασιακών και περιβαλλοντικών όρων τόσο για τα εισαγόμενα προϊόντα όσο και για τα προϊόντα «Made in the EU».
16. εφιστά την προσοχή στις θετικές οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις που μπορεί να προκύψουν από τη συνεχιζόμενη στον χρόνο ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας (και των παραγωγικών κλάδων που συνδέονται με αυτήν), δεδομένης της δυνατότητας ικανοποίησης του αυξανόμενου ποσοστού της εγχώριας ζήτησης, που σήμερα καλύπτεται από εισαγωγές, και της προώθησης των διαδικασιών αύξησης των θέσεων εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
17. επικροτεί τη δέσμευση που δείχνει η Επιτροπή όσον αφορά την προώθηση μιας διαδικασίας εθελοντικής συνεργασίας, με τη συμμετοχή των κρατών μελών, κατά την εκπόνηση των πολυετών εθνικών στρατηγικών σχεδίων· συνιστά, όμως, η κατάρτιση δεικτών για τη μέτρηση της προόδου να μην οδηγήσει σε πρόσθετη γραφειοκρατική επιβάρυνση για τις επιχειρήσεις και τις τοπικές αρχές.
18. εκφράζει τη λύπη της για την απουσία αναφοράς στο ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές στην προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας, προωθώντας, για παράδειγμα, τη γνώση για τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας με προγράμματα ενημέρωσης στα σχολεία και παροτρύνοντας την κατανάλωση τοπικών και εποχιακών προϊόντων (βραχεία αλυσίδα).
19. συνιστά να ενισχυθεί η συμβολή των περιφερειών, οι οποίες σε ορισμένα κράτη μέλη έχουν αρμοδιότητα στον τομέα της οικονομικής ανάπτυξης, στο πλαίσιο του προτεινόμενου γνωμοδοτικού συμβουλίου υδατοκαλλιέργειας.
20. συμφωνεί με τη σπουδαιότητα που μπορεί να έχει, για τη βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας, η τήρηση της ενωσιακής νομοθεσίας για το περιβάλλον, τη δημόσια υγεία, την προστασία των καταναλωτών και την περιβαλλοντική αειφορία, βάσει της οποίας πρέπει να σχεδιάζονται και να τίθενται οι κοινοί στόχοι των πολυετών εθνικών στρατηγικών σχεδίων.
21. συμφωνεί επίσης με την ανάγκη να διευκολυνθεί στο μέγιστο η εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας σχετικά με το περιβάλλον χωρίς την επιβολή άσκοπων επιβαρύνσεων στους φορείς της αλυσίδας εφοδιασμού· εν προκειμένω μπορεί να είναι καθοριστικής σημασίας η τεχνογνωσία των ίδιων των παραγωγών, των τοπικών και των περιφερειακών αρχών στο πλαίσιο του γνωμοδοτικού συμβουλίου υδατοκαλλιέργειας.
22. τονίζει τη σημασία που είχαν οι διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη και ελπίζει οι εν λόγω διαβουλεύσεις να μπορούν να επαναληφθούν μέχρι τα τέλη του 2017, με την ευκαιρία της προβλεπόμενης ενδιάμεσης επανεξέτασης των εθνικών σχεδίων.
23. συμμερίζεται τις προτεραιότητες που έχει θέσει η Επιτροπή όσον αφορά τις προκλήσεις και τις αντίστοιχες κατευθυντήριες γραμμές, με επίκεντρο την ανάγκη για: α) μείωση των διοικητικών δαπανών· β) διευκόλυνση της πρόσβασης στο χώρο και στα ύδατα· γ) ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του τομέα· και δ) εξασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού μέσω της αξιοποίησης των ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων που παρέχει η υδατοκαλλιέργεια της ΕΕ.
24. υπενθυμίζει ότι πάνω από το 90% των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας πραγματοποιούνται από μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, τα συνολικά έσοδα των οποίων, καθώς και η βιώσιμη ανάπτυξη τους, εξαρτώνται από τη διαφάνεια, από αποτελεσματικές διοικητικές διαδικασίες και από την προβλεψιμότητα. Χωρίς σαφές πλαίσιο οι οικονομικοί φορείς αδυνατούν πράγματι να κάνουν συνειδητές επιλογές προκειμένου να επενδύσουν και να επεκτείνουν τις επιχειρήσεις τους, να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας και να αυξήσουν την παραγωγή.

Απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών

25. εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι τα εμπόδια για τη δημιουργία νέων εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας, που είχαν ήδη επισημανθεί στην ανακοίνωση του 2002 και στη σχετική γνωμοδότηση της ΕτΠ, όχι μόνο εξακολουθούν να υπάρχουν, αλλά εμποδίζουν ακόμη περισσότερο την πρόσβαση σε αυτήν την εμπορική δραστηριότητα. Η αποτρεπτική μέση διάρκεια των 2-3 ετών της διαδικασίας που απαιτείται για τη δημιουργία μιας νέας επιχείρησης υδατοκαλλιέργειας (σε σύγκριση με τους μόλις 6 μήνες που απαιτούνται στη Νορβηγία, κορυφαίο παραγωγό της Ευρώπης στον τομέα αυτό) αποθαρρύνει πολλούς εν δυνάμει επιχειρηματίες και θέτει το σύνολο της ΕΕ σε μειονεκτική θέση έναντι των ανταγωνιστών της σε παγκόσμια κλίμακα. Μια νομοθεσία που να μειώνει τη μέση διάρκεια και τις διαφορές μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών κρίνεται ολοένα και περισσότερο αναγκαία·

26. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να λάβει υπόψη της τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση κατά την εκπόνηση των στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών της·

27. συμφωνεί με την πρόταση να συνεργάζεται η Επιτροπή, στη βάση των στοιχείων που έχουν συλλέξει τα κράτη μέλη, με τις αρμόδιες αρχές προκειμένου να εντοπίσει τις βέλτιστες πρακτικές και να επιτύχει περιθώρια βελτίωσης όσον αφορά την διοικητική αποτελεσματικότητα· επιπλέον· εξάλλου, η προσέγγιση αυτή θα πρέπει να εφαρμοστεί και στις διαδικασίες που αφορούν την παροχή των κοινοτικών συνεισφορών σε επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας·

28. υπενθυμίζει ότι στην Ευρώπη, η έκδοση αδειών για τα ιχθυοτροφεία και τη στήριξη των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας που δραστηριοποιούνται στον τομέα είναι συχνά αρμοδιότητα των τοπικών και των περιφερειακών αρχών. Λόγω των αυστηρών περιβαλλοντικών νόμων, της πίεσης των περιβαλλοντικών ΜΚΟ και της τουριστικής βιομηχανίας, αφενός, και της οικονομικής παρακμής της παραδοσιακής αλιείας και της αυξανόμενης ανεργίας, αφετέρου, οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές μόνο οφέλη θα μπορούσαν από σαφείς κατευθυντήριες γραμμές για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας·

29. επισημαίνει ότι, ακόμη και όσον αφορά την προώθηση των ορθών διοικητικών πρακτικών, οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές μπορούν να συμβάλουν σημαντικά παρέχοντας τις πληροφορίες που κατέχουν και τις οποίες τα κράτη μέλη καλούνται να συλλέξουν έως το τέλος του 2013·

Εξασφάλιση της βιώσιμης ανάπτυξης και της ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας μέσω του συντονισμένου χωροταξικού σχεδιασμού

30. επισημαίνει ότι η υδατοκαλλιέργεια τείνει να εμφανίζεται ολοένα και πιο ευάλωτη από την αλιεία όσον αφορά τη ρύπανση και ότι είναι σημαντικό να ενθαρρυνθούν τα κράτη μέλη να προβλέψουν «χάρτες κινδύνων» και «χάρτες αντικτύπου» με αντικείμενο τις εσωτερικές περιοχές, τα χωρικά ύδατα και την παράκτια ζώνη· αυτοί οι χάρτες θα μπορούσαν να διαβιβάζονται στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας και θα πρέπει να περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με τις υποδομές και τις λειτουργίες χρήσης που έχουν πιθανόν επιπτώσεις στην ποιότητα των υδάτων, με τα σε εξέλιξη μέτρα άμβλυνσης, με τις εκστρατείες παρακολούθησης, με τα νέα μεγάλα έργα κλπ·

31. αναγνωρίζει ότι ο τομέας της υδατοκαλλιέργειας θα ωφεληθεί από τον συντονισμένο χωροταξικό σχεδιασμό, που είναι απαραίτητος και στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών προκειμένου να μειωθούν οι συγκρούσεις μεταξύ λειτουργικών χρήσεων που επικαλύπτονται και να αυξηθεί η βιωσιμότητά τους, να μειωθεί η αβεβαιότητα, να διευκολυνθούν οι επενδύσεις και να επιταχυνθεί η ανάπτυξη επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας·

32. συνιστά να αξιοποιηθεί στο έπακρο η δυνατότητα συμμετοχής των CAG (παράκτιων ομάδων δράσης) στη φάση του χωροταξικού σχεδιασμού. Πράγματι, οι ομάδες αυτές καθιστούν δυνατή τη συμμετοχή της περιφέρειας στον προγραμματισμό και στη διαχείριση των πόρων, ενεργώντας ως εκπρόσωποι ενός μεγάλου αριθμού τοπικών φορέων·

33. τονίζει τη σημασία της συνεργασίας υδατοκαλλιέργειας και αλιείας, η ανάπτυξη των οποίων βάσει συνεργιών οδηγεί σε ευεργετικά αποτελέσματα για τις επιχειρήσεις, τις παράκτιες και τις νησιωτικές κοινότητες, δεδομένου ότι οι μονάδες επεξεργασίας που εγκαταλείπουν την αλιεία θα μπορούσαν να απορροφηθούν από έναν αναπτυσσόμενο τομέα υδατοκαλλιέργειας –πίσης εάν η συνεργασία μεταξύ της υδατοκαλλιέργειας, της μεταποίησης και της εμπορικής δραστηριότητας, αναπτυχθεί με συντονισμό, μπορεί να δημιουργήσει προστιθέμενη αξία για τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας·

34. καλεί την Επιτροπή να ζητήσει από τα κράτη μέλη, κατά την εκπόνηση των πολυετών εθνικών στρατηγικών σχεδίων, να μελετούν σε βάθος τις επιπτώσεις που υφίστανται οι επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας που δραστηριοποιούνται στην παράκτια ζώνη, όσον αφορά τα κριτήρια για την άμβλυνση των επιπτώσεων και τα αντισταθμιστικά μέτρα από τα οποία μπορούν να επωφεληθούν·

35. συμφωνεί ότι έχει σημασία η αναγνώριση των πλέον κατάλληλων περιοχών για υδατοκαλλιέργεια γλυκών υδάτων, ελπίζοντας ότι μεταξύ των εθνικών ορθών πρακτικών που πρέπει να εντοπιστούν από τα κράτη μέλη θα υπάρχουν και ορισμένες με αντικείμενο την υδατοκαλλιέργεια γλυκών υδάτων·

36. συμφωνεί με τη δυνατότητα μείωσης του διοικητικού φόρτου για τους επιχειρηματίες με την αξιολόγηση, κατά τη διαδικασία του χωροταξικού σχεδιασμού, του θέματος των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας·

37. επιθυμεί, στο εσωτερικό των στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών, να υπάρχει αναφορά στη σημασία της αξιοποίησης των υφάλμυρων υδάτων (κοιλιάδες και λιμνοθάλασσες), στο πλαίσιο του συντονισμένου χωροταξικού σχεδιασμού της παράκτιας ζώνης, τα οποία μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην κοινωνικοοικονομική κατάσταση, σε περίοδο κρίσης, καθώς και στην αύξηση της παραγωγής προϊόντων υδατοκαλλιέργειας της ΕΕ·

Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της υδατοκαλλιέργειας στην ΕΕ

38. συμφωνεί ότι ενδεχομένως θα υπάρξουν θετικές επιπτώσεις για τις επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας από μια αποτελεσματικότερη οργάνωση της αγοράς και από πιο δομημένες οργανώσεις παραγωγών·

39. καλεί την Επιτροπή να συνεχίσει την άμεση διαβούλευση με τις οργανώσεις παραγωγών που δραστηριοποιούνται στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας με στόχο τον εντοπισμό των κυριότερων εμποδίων στην ανάπτυξη που αντιμετωπίζουν οι εν λόγω οργανώσεις, καθώς και των ενδεχόμενων μηχανισμών επίλυσης·

40. αναγνωρίζει ότι τα σχέδια παραγωγής και εμπορίας, που καταρτίζουν οι οργανώσεις παραγωγών, αποτελούν βασικά εργαλεία για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας (από κοινού με τις τομεακές συμφωνίες, τις διεπαγγελματικές συμφωνίες και τις πολιτικές για το σήμα), καθώς και για την παροχή ικανοποιητικών απαντήσεων στις αυξανόμενες προσδοκίες των καταναλωτών σχετικά με την ποιότητα και την ποικιλία των τροφίμων·

41. υπογραμμίζει τον ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές και οι υπηρεσίες τους (που επιδίδονται στην έρευνα και τις δοκιμές) τόσο για την προώθηση της αγοραστροφούς έρευνας, της καινοτομίας και της μεταφοράς γνώσης, όσο και για την παροχή συνδρομής στα κράτη μέλη για την ενίσχυση και την υλοποίηση συνεργιών μεταξύ των διαφόρων εθνικών ερευνητικών προγραμμάτων·

42. παροτρύνει την Επιτροπή να επιστήσει ιδιαιτέρως την προσοχή στο σοβαρότατο πρόβλημα που αποτελεί για την εκτακτική υδατοκαλλιέργεια και τη βιοποικιλότητα η απειλή των ιχθυοβόρων πτηνών και άλλων ιχθυοβόρων ειδών (π.χ. ευρωπαϊκή βίδρα), και να αξιολογήσει την αποτελεσματικότητα των διατάξεων παρέκκλισης των οποίων ενδεχομένως κάνουν χρήση τα κράτη μέλη βάσει της οδηγίας για τη διατήρηση των πτηνών και των οικοτόπων τους· υποστηρίζει, επιπροσθέτως, ότι θα πρέπει επίσης να εξετάζεται άμεσα αν η αυστηρή προστασία των ιχθυοβόρων και άλλων «προβληματικών ειδών» σε συγκεκριμένες περιοχές εξακολουθεί να είναι απολύτως συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο, προκειμένου να είναι σε θέση εύκολα να δικαιολογήσει, βάσει των τροποποιημένων ταξινόμησεων, τις αναγκαίες παρεκκλίσεις στα κράτη μέλη·

43. επικροτεί την υποστήριξη και ανάπτυξη προγραμμάτων εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης προσαρμοσμένων στις ανάγκες της αγοράς της υδατοκαλλιέργειας, εκ μέρους των κρατών μελών και των περιφερειακών και των τοπικών αρχών, που θα πρέπει να κληθούν να παράσχουν στοιχεία για την τρέχουσα προσφορά και για τις επιδιωκόμενες γραμμές ανάπτυξης·

44. θεωρεί ότι, όσον αφορά τη μεταφορά γνώσεων, βελτιστων πρακτικών και καινοτομιών, η Επιτροπή μπορεί να δράσει είτε προβαίνοντας στη δημιουργία του προβλεπόμενου ευρωπαϊκού παρατηρητηρίου των αγορών, είτε ενθαρρύνοντας τα κράτη μέλη να κατευθύνουν τα μελλοντικά επιχειρησιακά προγράμματα προς μια ευρύτερη υποστήριξη των επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας (κυρίως των συλλογικών επιχειρήσεων) που υλοποιούν σχέδια μεταφοράς γνώσης και καινοτομίας·

Προώθηση ισότιμων όρων ανταγωνισμού για τους οικονομικούς παράγοντες της ΕΕ μέσω της αξιοποίησης των ανταγωνιστικών τους πλεονεκτημάτων

45. έχει επίγνωση της ανάγκης των καταναλωτών να ενημερώνονται με ακρίβεια για την ποιότητα όλων των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, ευρωπαϊκής και μη· η σωστή ενημέρωση ενισχύει την ανταγωνιστικότητα του κλάδου·

46. κρίνει σκόπιμο, όσον αφορά την σήμανση και τα προαιρετικά συστήματα πιστοποίησης, τα πολυετή εθνικά στρατηγικά σχέδια να παρέχουν ένα ενημερωμένο πλαίσιο και μια συνολική εκτίμηση των τελευταίων εξελίξεων, καθώς και να προωθούν την ομοιομορφία σε επίπεδο ΕΕ·

47. ελπίζει ότι, στο πλαίσιο των στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών για τη βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας στην ΕΕ, θα τονιστεί ο ρόλος των οργανώσεων παραγωγών (ΟΠ) και των ομάδων παράκτιας δράσης (GAC) για την ολοκληρωμένη προώθηση των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας και των περιοχών όπου πραγματοποιούνται οι εν λόγω παραγωγές, δεδομένου ότι οι περιφέρειες μπορούν να συμβάλουν με απτό τρόπο στην επίτευξη των στόχων αυτών·

48. εκτιμά ότι, όσον αφορά την ιχνηλασιμότητα των προϊόντων και τις βραχείες αλυσίδες εφοδιασμού τροφίμων, τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες θα πρέπει να αξιολογήσουν τις θετικές εμπειρίες από τον γεωργικό τομέα και να ενθαρρύνουν την εφαρμογή τους στις επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας, προκειμένου να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητά τους·

49. πιστεύει ότι τα τοπικά σχέδια διαχείρισης της αλιείας πρέπει να εξετάζονται και από πλευράς συνεργιών με τον τομέα της υδατοκαλλιέργειας, δεδομένου ότι σε αυτά αντιμετωπίζονται θέματα όπως οι περιοχές αναπαραγωγής, η εποχικότητα της παραγωγής, ο ανεφοδιασμός των αγορών, οι μονάδες επεξεργασίας που εγκαταλείπουν τον τομέα της αλιείας κλπ·

50. υπογραμμίζει πόσο σημαντικό είναι να επιστηθεί η προσοχή στη συμβολή της ζήτησης βιολογικών προϊόντων, που είναι σε συνεχή αύξηση, στην ανάπτυξη του κλάδου·

51. συμφωνεί με την κατανομή των στόχων (κράτη μέλη· Επιτροπή· γνωμοδοτικό συμβούλιο υδατοκαλλιέργειας)· όσον αφορά τον στόχο για τα κράτη μέλη, θεωρεί ότι ενδείκνυται να συμπεριληφθεί και η αξιοποίηση τοπικών συμπράξεων δημόσιου/ιδιωτικού τομέα που δημιουργούν τις ομάδες παράκτιας δράσης, φορείς που μπορούν να συμβάλουν στη βιώσιμη ανάπτυξη του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας·

Νέα διακυβέρνηση για τη στήριξη της υδατοκαλλιέργειας στην ΕΕ

52. εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη τη σύσταση της ΕτΠ (που διατύπωσε στη γνωμοδότηση CdR20/2003) όσον αφορά τη σύσταση ειδικής συμβουλευτικής επιτροπής για την υδατοκαλλιέργεια με καθήκον την παροχή αντικειμενικών στοιχείων στους υπεύθυνους λήψεως αποφάσεων. Υπενθυμίζει επίσης ότι η ΕτΠ «προσφέρεται να αποτελέσει φόρουμ διάδοσης και εγγυητή της συμμετοχής και της ενημέρωσης του κοινού σε σχετικά με την υδατοκαλλιέργεια ζητήματα, για να συμβάλει [...] στη βελτίωση της διακυβέρνησης του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας»⁽²⁾.

Βρυξέλλες, 29 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽²⁾ ΕΕ C 141, 29.5.2010, σ. 37–44..

III

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

104Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ 28 ΚΑΙ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2013

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ερευνητές, φοιτητές, εθελοντές και άλλες ομάδες από τρίτες χώρες»

(2014/C 114/09)

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Πλαίσιο αναφοράς

1. επισημαίνει ότι η Συνθήκη της Λισσαβώνας προβλέπει την ενίσχυση του ρόλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην πολιτική για τη μετανάστευση των υπηκόων τρίτων χωρών, με στόχο την αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, τη δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στα κράτη μέλη και την πρόληψη της παράνομης μετανάστευσης και της εμπορίας ανθρώπων. Προς τούτο, η Συνθήκη προβλέπει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα λαμβάνουν μέτρα, μεταξύ άλλων, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου, διαμονής και ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της Ε.Ε., καθώς και θα θέτουν τις προδιαγραφές κανόνες για τη χορήγηση από τα Κράτη Μέλη θεωρήσεων και αδειών διαμονής μακράς διάρκειας, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που αποσκοπούν στην επανένωση οικογενειών. Ως προς την ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών, η Συνθήκη ορίζει ρητά ότι η ΕΕ δύναται να θεσπίσει μέτρα στήριξης της δράσης των κρατών μελών, αλλά δεν επιδιώκεται η εναρμόνιση των νομοθετικών και των κανονιστικών διατάξεων των Κρατών Μελών·

2. διαπιστώνει ότι τα κράτη μέλη παραμένουν υπεύθυνα για τον καθορισμό του αριθμού των μεταναστών που δέχονται από τρίτες χώρες για σκοπούς εργασίας. Η ένταξη των μεταναστών εμπίπτει στα περισσότερα Κράτη Μέλη κατά κύριο λόγο στις αρμοδιότητες των εθνικών αρχών. Οι περιφερειακές και τοπικές αρχές είναι, όμως, αυτές που αναλαμβάνουν, κατά κύριο λόγο, να εφαρμόζουν τις πολιτικές ένταξης σε τομείς όπως η εκπαίδευση, η υγεία, η στέγαση και η αγορά εργασίας·

3. υπενθυμίζει ότι το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης, καθορίζοντας τις προτεραιότητες της Ένωσης στους τομείς της δικαιοσύνης, ελευθερίας και ασφάλειας για την περίοδο 2010-2014, αναγνωρίζει τη θετική συμβολή που δύναται να έχει η καλή διαχείριση των μεταναστευτικών ροών στην οικοδόμηση δίκαιης κοινωνίας χωρίς αποκλεισμούς και ανταγωνιστικής οικονομίας και τονίζει τη σημασία της αποτελεσματικής κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής ένταξης των νόμιμων μεταναστών για την εγγύηση των οφελών από τη μετανάστευση, τόσο για τους μετανάστες όσο και για τις κοινωνίες υποδοχής·

4. υπενθυμίζει ότι η ανανεωμένη «Ευρωπαϊκή Ατζέντα για την Ένταξη» των υπηκόων τρίτων χωρών εκτιμά ότι η μετανάστευση συμβάλλει θετικά στην ανάπτυξη της Ε.Ε. και προτείνει μέτρα για την καλύτερη ένταξη των μεταναστών. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αντιλαμβάνεται την ένταξη ως μια εξελισσόμενη διαδικασία που αποτελεί κοινή ευθύνη των διάφορων επιπέδων εξουσίας και που χρειάζεται διαρκείς προσπάθειες, προσαρμοσμένες στις εξελίξεις και συνεχή συνεργασία μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων·

5. εκτιμά ότι μία από τις προκλήσεις, που αντιμετωπίζει η Ευρώπη στις μέρες μας, είναι η δημογραφική γήρανση, που σε συνδυασμό με την πρόσφατη παγκόσμια οικονομική κρίση, οδηγεί σε έλλειψη εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού και έχει ως άμεση συνέπεια τη μείωση του ευρωπαϊκού οικονομικού δυναμισμού, της ανταγωνιστικής ικανότητας, της δημιουργικότητας και της καινοτομίας. Στο πλαίσιο αυτό, η εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπούς την έρευνα, τις σπουδές, την πρακτική άσκηση, την εθελοντική υπηρεσία, τη συμμετοχή σε προγράμματα ανταλλαγής και την απασχόληση ως εσωτερικών βοηθών (au pair) συμβάλλει στην αντιμετώπιση της ανάγκης σε ανθρώπινο κεφάλαιο·

6. επισημαίνει ότι οι ευρωπαϊκές χώρες αντιμετωπίζουν ελλείψεις εργατικού δυναμικού και κενές θέσεις σε ορισμένους τομείς που δεν μπορούν να καλυφθούν από δεόντως εξειδικευμένο εγχώριο ή προερχόμενο από την ΕΕ εργατικό δυναμικό, ιδίως σε συγκεκριμένους τομείς, όπως για παράδειγμα στην υγεία, στην επιστήμη και στην τεχνολογία·
7. υπενθυμίζει ότι η ενδυνάμωση του ανθρώπινου δυναμικού έχει καθοριστεί ως σαφής πολιτικός στόχος της στρατηγικής "Ευρώπη 2020" για μία έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη της Ε.Ε·
8. διαπιστώνει ότι η οδηγία 2005/71/ΕΚ προβλέπει μια ταχεία διαδικασία για την εισδοχή ερευνητών οι οποίοι είναι υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν υπογράψει σύμβαση υποδοχής με εγκεκριμένο ερευνητικό οργανισμό από Κράτος Μέλος. Με τη σύμβαση υποδοχής επιβεβαιώνεται ότι υπάρχει έγκυρο ερευνητικό σχέδιο και ότι ο ερευνητής διαθέτει τις επιστημονικές δεξιότητες για να το ολοκληρώσει, καθώς και επαρκείς πόρους και ασφάλιση υγείας. Επιπλέον, παρέχεται η δυνατότητα στους ερευνητές να διαμένουν σε άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο του ερευνητικού σχεδίου τους και να διδάσκουν σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία·
9. διαπιστώνει ότι η οδηγία 2004/114/ΕΚ θεσπίζει υποχρεωτικές διατάξεις για την εισδοχή σπουδαστών από τρίτες χώρες. Η εφαρμογή της οδηγίας σε μαθητές, εθελοντές και άμισθους ασκούμενους επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των Κρατών Μελών. Εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις, οι σπουδαστές δικαιούνται άδειας διαμονής, έχουν ορισμένα δικαιώματα όσον αφορά την απασχόλησή τους, και μπορούν να μετακινούνται μεταξύ διαφορετικών Κρατών Μελών για τις σπουδές τους·
10. διαπιστώνει ότι δεν υφίσταται οδηγία για την εισδοχή των έμμοιων ασκούμενων και των εσωτερικών βοηθών (au pair) και ότι όλα τα Κράτη Μέλη δεν διαθέτουν ένα ενιαίο ή συναφές νομικό πλαίσιο που να διέπει την εργασία τους. Επιπλέον, η μεγάλη πλειοψηφία των Κρατών Μελών δεν έχει υιοθετήσει τη «Συμφωνία για τους κατ' οίκον απασχολούμενους» της Διεθνούς Οργάνωσης για την Εργασία (I.L.O.), που θα τεθεί σε ισχύ τον Σεπτέμβριο του 2013·
11. επισημαίνει ότι η παρούσα γνωμοδότηση βασίζεται στο πλαίσιο που έθεσαν παλαιότερες γνωμοδοτήσεις της ΕτΠ και έχει ως στόχο να παράσχει την άποψη της ΕτΠ αναφορικά με τον τρόπο ρύθμισης της εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών στην ευρωπαϊκή επικράτεια με σκοπό την έρευνα, τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την έμμοιη και άμισθη πρακτική, την εθελοντική υπηρεσία και την απασχόληση ως εσωτερικών βοηθών (au pair). Επίσης, η γνωμοδότηση περιλαμβάνει προτάσεις που αποβλέπουν στην ενεργότερη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών, καθώς και στην αποτελεσματική εφαρμογή της οδηγίας·

Βασικές αρχές

12. εκτιμά ότι οι πολιτικές για την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών πρέπει να είναι σε αρμονία με τις θεμελιώδεις ευρωπαϊκές αξίες, όπως ο σεβασμός των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και της πολυμορφίας, η καταπολέμηση των διακρίσεων, η προαγωγή της ισότητας ευκαιριών και της ανεκτικότητας. Επιπλέον, πρέπει να συνάδουν με τις βασικές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνοχή, την απασχόληση, την ανάπτυξη, τις εξωτερικές σχέσεις, καθώς και για την ελευθερία, ασφάλεια και δικαιοσύνη·
13. θεωρεί ότι η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσδιορίζει σημαντικά την ποιότητα των δημοκρατικών συστημάτων και αποτελεί βασική κατάκτηση και αναπόσπαστο στοιχείο του πολιτισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

Μέθοδος

14. εκτιμά ότι η μέθοδος της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης είναι η καταλληλότερη για την επίτευξη βέλτιστων αποτελεσμάτων στην είσοδο και διαμονή υπηκόων τρίτων χωρών. Μια τέτοια προσέγγιση θα πρέπει να είναι σύμφωνη με την αρχή της επικουρικότητας που διέπει τη συνεργασία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των Κρατών Μελών και των περιφερειακών και τοπικών αρχών·
15. πιστεύει ότι για την επίτευξη συγκεκριμένων αποτελεσμάτων, κάθε πρωτοβουλία στον τομέα της μετανάστευσης πρέπει να βασίζεται σε στρατηγικές, στόχους και κοινές δεσμεύσεις με τις τρίτες χώρες. Οι προσπάθειες να καταστεί η Ένωση ελκυστική και πιο προσιτή στους υπηκόους τρίτων χωρών πρέπει να γίνονται υπό το πρίσμα του διαλόγου της Ε.Ε. με τις τρίτες χώρες και σύμφωνα με τους στόχους της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής εξωτερικής μετανάστευσης της ΕΕ, όπως ορίζονται στην ανανεωμένη σφαιρική προσέγγιση της μετανάστευσης και της κινητικότητας (GAMM)·

Βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου και αντιμετώπιση των αδυναμιών

16. εκτιμά ότι πρέπει να αντιμετωπιστούν οι αδυναμίες του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η κινητικότητα των ερευνητών και των σπουδαστών από τρίτες χώρες προς την Ε.Ε.. Η αύξηση της μεταναστευτικής ροής ανθρώπινου δυναμικού υψηλών δεξιοτήτων από τρίτες χώρες θα συνδράμει στην κάλυψη των αναγκών της Ένωσης·

17. υποστηρίζει την πρόταση οδηγίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (COM (2013) 151) αναφορικά με τη βελτίωση του νομικού πλαισίου που εφαρμόζεται στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι επιθυμούν να μεταβούν και να διαμείνουν προσωρινά στην ΕΕ, για διάστημα άνω των τριών μηνών, για σκοπούς έρευνας και σπουδών και για να αποκτήσουν πείρα ή/και να συμμετάσχουν σε διάφορες δραστηριότητες για να βελτιώσουν τις δεξιότητες και τις ικανότητές τους, μεταξύ άλλων, ως ερευνητές, σπουδαστές, εθελοντές, άμισθοι ή έμισθοι ασκούμενοι ή εσωτερικοί βοηθοί (au pair).
18. υποστηρίζει την προσπάθεια που καταβάλλει η Ε.Ε. για να παραμείνει ένας βασικός πόλος έλξης σπουδαστών και ερευνητών. Η Ένωση διατηρεί ένα σημαντικό δυναμικό αναφορικά με τις δεξιότητες και την υποδομή που είναι απαραίτητες για την ανάπτυξη των διεθνών κέντρων αριστείας σε διάφορους ερευνητικούς τομείς και επιστημονικούς κλάδους. Ωστόσο, αν η Ε.Ε. θέλει να παραμείνει ανταγωνιστική σε διεθνές επίπεδο, θα πρέπει τα Κράτη Μέλη να αναπτύξουν την οικονομική και επιστημονική συνεργασία τους και παράλληλα, να υιοθετήσουν κοινά προγράμματα και στόχους. Επιπλέον, λαμβάνοντας υπόψη ότι άλλες περιοχές του πλανήτη γίνονται ολοένα και πιο ελκυστικές για τους σπουδαστές, ερευνητές και εργαζόμενους μετανάστες με υψηλά προσόντα, θα πρέπει η Ε.Ε. να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά και άμεσα τις αδυναμίες που εντοπίστηκαν στην προσέλκυση των συγκεκριμένων ομάδων στην Ευρώπη.
19. εκτιμά ότι η μορφή της οδηγίας είναι το κατάλληλο νομοθετικό μέσο για την αντιμετώπιση των αδυναμιών του υφιστάμενου καθεστώτος, καθώς και για την εξασφάλιση ενός συνεκτικού νομικού πλαισίου. Η οδηγία επιτρέπει τη θέσπιση κοινών δεσμευτικών κανόνων αναφορικά με τους όρους εισδοχής, τις διαδικασίες και τις εγκρίσεις, αλλά συγχρόνως παρέχει στα Κράτη Μέλη το απαραίτητο περιθώριο ευελιξίας στην εφαρμογή της.
20. εκφράζει την λύπη της για το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν κάνει ευθέως λόγο για την υιοθέτηση ενός μοντέλου «από κάτω προς τα πάνω» και ότι η «αξιολόγηση επιπτώσεων» που πραγματοποίησε δεν έχει λάβει υπόψη τις ειδικές επιπτώσεις που επιφέρει η πολιτική εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.
21. χαιρετίζει τη δημιουργία ενός κοινού πλαισίου για όλες τις εξεταζόμενες κατηγορίες υπηκόων τρίτων χωρών. Ένα αποτελεσματικό σύστημα για την προσέλκυση ταλαντούχων μεταναστών, είναι αναγκαίο να βασίζεται σε κοινές και απλοποιημένες προϋποθέσεις και απαιτήσεις εισδοχής.
22. αναγνωρίζει την ανάγκη να δημιουργηθεί ένα διαφανές και συντονισμένο νομοθετικό πλαίσιο αναφορικά με τις συνθήκες εισόδου και διαμονής των υπηκόων τρίτων χωρών, προκειμένου να καταστεί η Ένωση πιο ελκυστική και πιο προσίτη στους υπηκόους τρίτων χωρών. Η νομοθεσία της Ε.Ε. πρέπει να καλύπτει τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής, τις θεωρήσεις και τις άδειες διαμονής μακράς διάρκειας, τα δικαιώματα των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε μία χώρα της Ε.Ε., καθώς και τις προϋποθέσεις που ρυθμίζουν την κινητικότητά τους στο εσωτερικό της Ε.Ε.
23. εκφράζει την ικανοποίησή της για την εφαρμογή των κοινών διατάξεων της οδηγίας στους έμισθους ασκούμενους και τους εσωτερικούς άμισθους βοηθούς (au pair) και εκτιμά ότι η εξασφάλιση νομικού καθεστώτος στις δύο ομάδες θα παράσχει τις απαραίτητες εγγυήσεις για την δίκαιη μεταχείριση των εν λόγω υπηκόων τρίτων χωρών.
24. υποστηρίζει τη θέσπιση διαδικαστικών εγγυήσεων αναφορικά με τη χορήγηση ή μη άδειας (άρθρο 29).
25. κρίνει θετική τη θέσπιση διατάξεων που ενισχύουν την κινητικότητα εντός της Ένωσης για όλες τις ομάδες, ενώ εισάγονται ευνοϊκότεροι κανόνες για τους δικαιούχους των ευρωπαϊκών προγραμμάτων κινητικότητας, όπως το Erasmus Mundus και το Marie Curie (άρθρο 29).
26. συμφωνεί με την απλοποίηση των διαδικασιών για τη λήψη της άδειας παραμονής και κρίνει θετική την υποχρέωση παροχής πληροφόρησης από μέρους των Κρατών Μελών σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής (άρθρο 30).
27. συμφωνεί με την εισαγωγή της αρχής της αναλογικότητας στην επιβολή του τέλους για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων (άρθρο 31).
28. εκφράζει την ικανοποίησή της για την αναγνώριση ίσης μεταχείρισης σε όλες τις ομάδες, σε σχέση με τους υπηκόους του κράτους υποδοχής, ως προς την πρόσβαση στα αγαθά και τις υπηρεσίες, με εξαίρεση τις διαδικασίες για την απόκτηση στέγης (άρθρο 21 παρ. 2).
29. υποστηρίζει τις διατάξεις που παρέχουν το δικαίωμα στους σπουδαστές να εργάζονται τουλάχιστον 20 ώρες ανά εβδομάδα στη χώρα υποδοχής, δίνουν πρόσβαση στην αγορά εργασίας στα μέλη της οικογένειας των ερευνητών, ενώ μετά την ολοκλήρωση των σπουδών τους θα επιτρέπεται να παραμένουν στο Κράτος Μέλος, για μέγιστη συνολική περίοδο 12 μηνών, προκειμένου να αναζητήσουν εργασία.

30. συμφωνεί με τις διατάξεις (άρθρα 32 και 33) που αποβλέπουν στη συλλογή των αναγκαίων στατιστικών στοιχείων, ώστε να καταγραφεί ο όγκος των υπηκόων τρίτων χωρών που θα λάβουν άδειες εισδοχής με βάση τη νέα οδηγία·

31. θεωρεί σημαντικό ότι δεν εφαρμόζονται στους ερευνητές οι περιορισμοί που τίθενται από την Οδηγία 2011/98/ΕΚ για την Ενιαία Άδεια σχετικά με την κοινωνική ασφάλιση·

Προτάσεις για την επίτευξη των στόχων

32. εκτιμά ότι χρειάζεται μία ολοκληρωμένη προσέγγιση για την επίτευξη των στόχων της οδηγίας, που έχει ως απώτερο σκοπό την ανάπτυξη μιας ανταγωνιστικής ευρωπαϊκής οικονομίας σε ένα διεθνές περιβάλλον. Οι προσπάθειες που στοχεύουν στην προσέλκυση ανθρώπινου δυναμικού από τρίτες χώρες δεν πρέπει να περιορίζονται μόνο στις συνθήκες εισόδου και διαμονής των υπηκόων τρίτων χωρών, αλλά παράλληλα, να υποστηρίζουν τα απαραίτητα μέτρα για την ένταξή τους στις τοπικές κοινωνίες, που μπορούν να εκτείνονται σε μεγάλο φάσμα πολιτικών, όπως για παράδειγμα την εκπαίδευση, την απασχόληση, τη δημόσια υγεία, την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή·

33. ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να θεσπίσουν ενδεδειγμένο νομικό πλαίσιο για τη διασφάλιση της ισότιμης μεταχείρισης των έμμισθων ασκουμένων και των εσωτερικών βοηθών (au pair) και τα προτρέπει να υιοθετήσουν τη «Συμφωνία για τους κατ' οίκον απασχολούμενους» της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας·

34. εκτιμά ότι η εφαρμογή της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για την επιτυχή ρύθμιση του καθεστώτος εισόδου και παραμονής στην ευρωπαϊκή επικράτεια των υπηκόων τρίτων χωρών. Η ΕτΠ εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι είναι αναγκαίο, για την αποτελεσματική εφαρμογή της πολιτικής προσέλκυσης ταλαντούχων μεταναστών, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές να συμμετέχουν ενεργά στην προαγωγή της κινητικότητας των ομάδων που εξετάζονται στην πρόταση οδηγίας. Ο καθορισμός των συνθηκών εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών στην Ε.Ε. και κατά συνέπεια η υποδοχή και η ένταξη αυτών στο εσωτερικό των Κρατών Μελών αποτελεί ένα σημαντικό τομέα δράσης και ενδιαφέροντος για τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές. Οι περιφερειακοί φορείς διαδραματίζουν αποφασιστικό ρόλο στη δημιουργία των κατάλληλων προϋποθέσεων υπό τις οποίες οι υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες και υπηρεσίες που αφορούν στην εκπαίδευση, στην υγειονομική περίθαλψη, στην απασχόληση, στη στέγαση και άλλες υπηρεσίες δημοσίου χαρακτήρα·

35. πιστεύει ότι μια συνεπής ευρωπαϊκή προσέγγιση πρέπει να συνοδεύεται με την αντίστοιχη ανάλυση κόστους, προκειμένου να ληφθεί υπόψη το οικονομικό κόστος και το διοικητικό βάρος που ενδέχεται να έχει η εφαρμογή των νέων διατάξεων για τα Κράτη Μέλη, τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές. Η ΕτΠ υπενθυμίζει ότι οι περιφερειακές και τοπικές αρχές αποτελούν το συνδετικό κρίκο που επιτρέπει στους μετανάστες να αναπτύξουν μια ισχυρή και εποικοδομητική σχέση με την κοινωνία υποδοχής. Ο ρόλος αυτός ενδέχεται να επιφέρει πρόσθετες δαπάνες στις περιφέρειες και τους δήμους που συχνά καλούνται να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις της ένταξης, πράγμα ιδιαίτερα δύσκολο αλλά ακόμα πιο αναγκαίο σε εποχή οικονομικής ύφεσης και μεγάλης δημοσιονομικής λιτότητας.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Αιτιολογική σκέψη 6

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Η παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να αποσκοπεί στην προώθηση των επαφών μεταξύ των λαών και στην κινητικότητα, στοιχείων σημαντικών για την εξωτερική πολιτική της Ένωσης, ιδίως έναντι των χωρών της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας ή των στρατηγικών εταίρων της Ένωσης. Αναμένεται να επιτρέψει την καλύτερη συμβολή σε μια παγκόσμια προσέγγιση της μετανάστευσης και της κινητικότητας και των εταιρικών σχέσεων κινητικότητας που παρέχουν ένα συγκεκριμένο πλαίσιο για διάλογο και συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, μεταξύ άλλων σε ό,τι αφορά τη διευκόλυνση και την οργάνωση της νόμιμης μετανάστευσης.</p>	<p>Η παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να αποσκοπεί στην προώθηση των επαφών μεταξύ των λαών και στην κινητικότητα, στοιχείων σημαντικών για την εξωτερική πολιτική της Ένωσης, ιδίως έναντι των χωρών της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας ή των στρατηγικών εταίρων της Ένωσης. Αναμένεται να επιτρέψει την καλύτερη συμβολή σε μια παγκόσμια προσέγγιση της μετανάστευσης και της κινητικότητας και των εταιρικών σχέσεων κινητικότητας που παρέχουν ένα συγκεκριμένο πλαίσιο για διάλογο και συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, <u>μεταξύ άλλων σε ό,τι αφορά</u> <u>Η συνεργασία αυτή, στην οποία συμμετέχουν επίσης οι τοπικές αρχές και οι φορείς της κοινωνίας των πολιτών, έχει καθοριστική σημασία για την ανάπτυξη και συμβάλλει στη διευκόλυνση και την οργάνωση της νόμιμης μετανάστευσης.</u></p>

Αιτιολογία

Βλ. σημείο 34 της γνωμοδότησης.

Τροπολογία 2

Αιτιολογική σκέψη 32

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Οι κανόνες μετανάστευσης και τα προγράμματα της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων κινητικότητας, πρέπει να αλληλοσυμπληρώνονται. Εθνικοί ερευνητές και σπουδαστές τρίτων χωρών που καλύπτονται από τέτοια προγράμματα της Ένωσης θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να μετακινούνται στα κράτη μέλη που προβλέπονται βάσει της άδειας που χορηγήθηκε από το πρώτο κράτος μέλος εφόσον ο πλήρης κατάλογος των εν λόγω κρατών μελών είναι γνωστός πριν από την είσοδό τους στην Ένωση. Η άδεια αυτή θα πρέπει να τους επιτρέπει να αναπτύσσουν κινητικότητα χωρίς να χρειάζεται να υποβάλουν πρόσθετες πληροφορίες ή να ολοκληρώσουν οποιεσδήποτε άλλες συναφείς με την αίτηση διαδικασίες. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να διευκολύνουν την ενδοενοσιακή κινητικότητα των εθελοντών υπηκόων τρίτων χωρών, εφόσον τα προγράμματα εθελοντισμού καλύπτουν περισσότερα του ενός κράτη μέλη.</p>	<p>Οι κανόνες μετανάστευσης και τα προγράμματα της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων κινητικότητας, πρέπει να αλληλοσυμπληρώνονται. Εθνικοί ερευνητές και σπουδαστές τρίτων χωρών που καλύπτονται από τέτοια προγράμματα της Ένωσης θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να μετακινούνται στα κράτη μέλη που προβλέπονται βάσει της άδειας που χορηγήθηκε από το πρώτο κράτος μέλος εφόσον ο πλήρης κατάλογος των εν λόγω κρατών μελών είναι γνωστός πριν από την είσοδό τους στην Ένωση. Η άδεια αυτή θα πρέπει να τους επιτρέπει να αναπτύσσουν κινητικότητα χωρίς να χρειάζεται να υποβάλουν πρόσθετες πληροφορίες ή να ολοκληρώσουν οποιεσδήποτε άλλες συναφείς με την αίτηση διαδικασίες. Τα κράτη μέλη <u>και οι δημόσιες αρχές τους σε όλα τα επίπεδα</u> ενθαρρύνονται να διευκολύνουν την ενδοενοσιακή κινητικότητα των εθελοντών υπηκόων τρίτων χωρών, εφόσον τα προγράμματα εθελοντισμού καλύπτουν περισσότερα του ενός κράτη μέλη.</p>

Αιτιολογία

Βλ. σημείο 34 της γνωμοδότησης.

Τροπολογία 3

Αιτιολογική σκέψη 35

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν την αρμοδιότητα των κρατών μελών να ρυθμίζουν τους όγκους εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών για σκοπούς απασχόλησης.</p>	<p>Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν την αρμοδιότητα των κρατών μελών να ρυθμίζουν τους όγκους εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών για σκοπούς απασχόλησης <u>λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες που υπάρχουν στην αγορά εργασίας στο τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο.</u></p>

Αιτιολογία

Βλ. σημείο 34 της γνωμοδότησης.

Τροπολογία 4

Άρθρο 14

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Ειδικές προϋποθέσεις για εσωτερικούς άμισθους βοηθούς (au pair)</p> <p>Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος υποβάλλει αίτηση εισδοχής με σκοπό να εργαστεί ως εσωτερικός άμισθος βοηθός (au pair), πρέπει εκτός των γενικών όρων που καθορίζονται στο άρθρο 6:</p> <p>α) να είναι τουλάχιστον 17 ετών αλλά όχι άνω των 30 ή, μόνο σε ατομικά αιτιολογημένες περιπτώσεις, να είναι άνω των 30 ετών·</p> <p>β) να παρέχει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η οικογένεια υποδοχής αποδέχεται την ευθύνη για αυτόν/αυτήν καθ' όλη την περίοδο της παρουσίας στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, ιδίως όσον αφορά τη διαμονή, τη στέγαση, την υγειονομική περίθαλψη, τη μητρότητα ή τους κινδύνους ατυχημάτων·</p> <p>γ) να προσκομίζει συμφωνία μεταξύ του εσωτερικού άμισθου βοηθού (au pair) και της οικογένειας υποδοχής στην οποία καθορίζονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του, συμπεριλαμβανομένων λεπτομερών ρυθμίσεων για τα χρήματα που προβλέπεται να λάβει για τα καθημερινά έξοδα και κατάλληλων ρυθμίσεων που του επιτρέπουν να παρακολουθεί μαθήματα και να συμμετέχει στα καθημερινά οικογενειακά καθήκοντα.</p>	<p>Ειδικές προϋποθέσεις για εσωτερικούς άμισθους βοηθούς (au pair)</p> <p>Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος υποβάλλει αίτηση εισδοχής με σκοπό να εργαστεί ως εσωτερικός άμισθος βοηθός (au pair), πρέπει εκτός των γενικών όρων που καθορίζονται στο άρθρο 6:</p> <p>α) να είναι τουλάχιστον 17 ετών αλλά όχι άνω των 30 ή, μόνο σε ατομικά αιτιολογημένες περιπτώσεις, να είναι άνω των 30 ετών·</p> <p>β) να παρέχει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η οικογένεια υποδοχής αποδέχεται την ευθύνη για αυτόν/αυτήν καθ' όλη την περίοδο της παρουσίας στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, ιδίως όσον αφορά τη διαμονή, τη στέγαση, την υγειονομική περίθαλψη, τη μητρότητα ή τους κινδύνους ατυχημάτων·</p> <p>γ) να προσκομίζει συμφωνία μεταξύ του εσωτερικού άμισθου βοηθού (au pair) και της οικογένειας υποδοχής στην οποία καθορίζονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του, συμπεριλαμβανομένων λεπτομερών ρυθμίσεων για τα χρήματα που προβλέπεται να λάβει για τα καθημερινά έξοδα και κατάλληλων ρυθμίσεων που του επιτρέπουν να παρακολουθεί μαθήματα και να συμμετέχει στα καθημερινά οικογενειακά καθήκοντα·</p> <p>δ) <u>η συμφωνία μεταξύ του εσωτερικού άμισθου βοηθού (au pair) και της οικογένειας υποδοχής να προβλέπει τουλάχιστον μία ολόκληρη ελεύθερη ημέρα την εβδομάδα.</u></p>

Αιτιολογία

Σκοπός της συνιστώμενης τροπολογίας είναι να εξασφαλιστεί η ίση αντιμετώπιση των εσωτερικών άμισθων βοηθών (au pair) με τους άλλους εργαζομένους ως προς την εβδομαδιαία περίοδο ανάπαυσης, μέσω της υποχρεωτικής πρόβλεψης τουλάχιστον μίας ολόκληρης ημέρας ανάπαυσης την εβδομάδα.

Βρυξέλλες, 28 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης»

(2014/C 114/10)

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Γενικές παρατηρήσεις

1. θεωρεί ότι το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής «το Ταμείο») συνιστά το κυριότερο εργαλείο που διαθέτει η Ένωση για την αντιμετώπιση μεγάλων καταστροφών στα κράτη μέλη, ή στις χώρες που είναι υποψήφιες για ένταξη, αποδεικνύοντας με αυτόν τον τρόπο την αλληλεγγύη της με τις χώρες, τις περιφέρειες ή τους δήμους που πλήττονται (σύμφωνα με το άρθρο 222 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης).

2. διαπιστώνει ότι το Ταμείο εκπληρώνει, σε γενικές γραμμές, ικανοποιητικά τους στόχους του, αλλά εκτιμά ότι η λειτουργία του θα μπορούσε να βελτιωθεί, κυρίως με την απλοποίηση των διοικητικών διαδικασιών που απαιτούνται για την έγκριση των ενισχύσεων του Ταμείου, ώστε να συντομευτεί αισθητά ο χρόνος που παρέρχεται από την στιγμή της καταστροφής έως την χορήγηση της ενίσχυσης. Επίσης θα πρέπει να καταστούν σαφέστεροι οι κανόνες λειτουργίας του Ταμείου ώστε να επιτυγχάνεται πιο εύστοχη και άμεση ανταπόκριση στις ανάγκες των πληττόμενων περιοχών.

3. εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι η μέγιστη ετήσια χρηματοδότηση του Ταμείου που προτείνεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή συνεχώς από το 2002 παραμένει αμετάβλητη στο ποσό των 500 εκατ. ευρώ (σε τιμές 2011), με συνέπεια να τίθεται σε κίνδυνο η βοήθεια σε όλες τις μεγάλες καταστροφές, δεδομένου ότι τέτοιες καταστροφές τείνουν να παρουσιάζονται ολοένα συχνότερα.

Επικουρικότητα και αναλογικότητα

4. κρίνει ότι τόσο ο ισχύων κανονισμός όσο και οι προτεινόμενες τροποποιήσεις συνάδουν με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.

Σημασία σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο

5. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι οι μεγάλες φυσικές καταστροφές έχουν ολέθριες συνέπειες κυρίως για τους δήμους και τις περιφέρειες που πλήττουν. Συχνά προκαλούνται σοβαρές ζημιές στις βασικές υποδομές και στον φυσικό και πολιτιστικό πλούτο.

6. υπενθυμίζει ότι κατά κανόνα οι κατεστραμμένες υποδομές ανήκουν στις τοπικές και περιφερειακές αρχές, οι οποίες ευθύνονται συνεπώς και για την αποκατάστασή τους. Επίσης, οι αρχές αυτές αναλαμβάνουν τη διάσωση, την προσωρινή στέγαση των πληγέντων ατόμων στις περιοχές που εκκενώθηκαν καθώς και τον καθαρισμό της πληγείσας περιοχής.

7. θεωρεί, συνεπώς, ότι, αν και κύριοι παραλήπτες των ενισχύσεων του Ταμείου είναι τα κράτη μέλη ή οι υποψήφιες για ένταξη χώρες, τα κονδύλια του Ταμείου χρησιμεύουν σε τελική ανάλυση για τη χρηματοδότηση των μέτρων αποκατάστασης σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

8. υπογραμμίζει ότι για τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές το κυριότερο είναι η ταχύτητα παρέμβασης του Ταμείου και η δυνατότητα να επικεντρώνονται οι διαθέσιμοι πόροι κατά εύστοχο τρόπο ώστε οι πραγματικές ανάγκες να αντιμετωπίζονται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

9. εκτιμά συνεπώς πολύ θετικά τις προτάσεις της Επιτροπής, διότι συμβάλλουν ώστε η βοήθεια του Ταμείου να παρέχεται ταχύτερα και με πιο εύστοχο τρόπο και διατυπώνει ορισμένες σημαντικές συστάσεις κυρίως όσον αφορά τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές.

10. εφιστά την προσοχή στην ανάγκη να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη κατάσταση των εξόχως απόκεντρων περιφερειών, οι οποίες είναι πιο ευάλωτες απέναντι στα ακραία καιρικά φαινόμενα.

Πεδίο παρέμβασης του Ταμείου (άρθρο 2)

11. εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι αποσαφηνίζεται το πεδίο παρέμβασης του Ταμείου, γεγονός που συμβάλει στην εξάλειψη της υφιστάμενης νομικής ασάφειας και στην αποφυγή της υποβολής αιτήσεων που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις.

Ενεργοποίηση του Ταμείου σε περίπτωση μείζονος περιφερειακής καταστροφής (άρθρο 2)

12. επιδοκιμάζει τις προσπάθειες της Επιτροπής για την απλοποίηση του ορισμού της «περιφερειακής καταστροφής», εισάγοντας ένα σαφές κριτήριο με βάση το ΑΕγχΠ. Ο νέος αυτός ορισμός θα διευκολύνει την αξιολόγηση των αιτήσεων από την Επιτροπή και θα συμβάλει στη βελτίωση της διαφάνειας και της αποτελεσματικότητας του Ταμείου. Οι ενδεχόμενοι δικαιούχοι θα μπορούν να κρίνουν ευκολότερα, πριν υποβάλλουν αίτηση, αν δικαιούνται ενισχύσεις για την συγκεκριμένη καταστροφή·

13. προτείνει να οριστεί το κριτήριο για τον χαρακτηρισμό μίας καταστροφής ως «περιφερειακή φυσική καταστροφή» στο 1,0 % του ΑΕγχΠ της περιφέρειας όσον αφορά τις περιφέρειες του επιπέδου NUTS 2. Κατά τη γνώμη της ΕπιΤ, το κριτήριο αυτό θα αποδείκνυε καλύτερα την βούληση να παρέχεται σε περίπτωση περιφερειακής φυσικής καταστροφής λίγο ως πολύ το ίδιο ύψος ενισχύσεων·

14. εκτιμά πως οι δείκτες που προτείνονται πρέπει να υφίστανται προσαρμογή σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών που συντελούνται σε κάποιο από τα νησιά των αρχιπελαγικών περιοχών, επιπέδου NUTS 2, προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο η αποκλειστικά περιφερειακή αξιολόγηση να μην καταστήσει δυνατή τη χρήση του εν λόγω ταμείου σε αυτές τις περιπτώσεις·

Ορισμός περιφερειακού κριτηρίου για την ενεργοποίηση του Ταμείου στο επίπεδο NUTS 3 (άρθρο 2)

15. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι ολόένα συχνότερα οι καταστροφές πλήττουν περιοχές που διαφέρουν σημαντικά από τις περιοχές του επιπέδου NUTS 2 (σε ορισμένα κράτη μέλη οι περιοχές αυτές ορίζονται μόνον με καθαρά διοικητικά κριτήρια), και ότι συχνά υπερβαίνουν τα σύνορα πολλών περιοχών που οριοθετούνται με βάση αυτό το κριτήριο· συνεπώς, δεν θα ήταν αντικειμενικό να καθορίζεται το περιφερειακό κριτήριο μόνο με βάση τα όρια των περιοχών του επιπέδου NUTS 2·

16. προτείνει να εισαχθεί ένα κριτήριο για τις περιφερειακές καταστροφές σε επίπεδο NUTS 3, σε περίπτωση που διάφορες περιφέρειες του επιπέδου NUTS 3 οι οποίες γειτνιάζουν άμεσα και πλήττονται από μία καταστροφή, καλύπτουν συνολικά έκταση που αντιστοιχεί στο μέγεθος του επιπέδου NUTS 2 (τουλάχιστον 800 000 κατοίκους). Σε αυτήν την περίπτωση, το ποσοστό του ΑΕγχΠ που προκύπτει θα υπολογίζεται με βάση τον μέσο σταθμισμένο όρο των αξιών των διαφόρων περιφερειών του επιπέδου NUTS 3·

Διασυνοριακές φυσικές καταστροφές μείζονος χαρακτήρα (άρθρο 2)

17. επισημαίνει ότι δεδομένου ότι πολλές καταστροφές έχουν διασυνοριακό χαρακτήρα, η παρέμβαση της ΕΕ σε αυτές τις περιπτώσεις θα είχε σημαντική πρόσθετη αξία και θα απευθύνε σαφές θετικό μήνυμα στους πολίτες·

18. προτείνει να χρησιμοποιηθεί για τον ορισμό της έννοιας της «μείζονος διασυνοριακής φυσικής καταστροφής» το κριτήριο του επιπέδου NUTS 3 που προαναφέρθηκε, με βάση το οποίο, γειτονικές περιφέρειες του επιπέδου NUTS 3 θα μπορούσαν να ανήκουν σε διάφορα κράτη μέλη·

Ορισμός των επιλέξιμων δράσεων (άρθρο 3)

19. εκφράζει την ικανοποίησή της όσον αφορά τη δυνατότητα χρησιμοποίησης των πόρων του Ταμείου όχι μόνον για «επείγουσες» δράσεις αλλά και για τις δράσεις που συνδέονται άμεσα με την καταστροφή αλλά για τις οποίες ενδέχεται να απαιτείται περισσότερος χρόνος εφαρμογής·

20. επισημαίνει ότι μετά από καταστροφές, υπάρχει σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο πραγματική ανάγκη για αποκατάσταση της λειτουργίας των υποδομών, κατά τρόπο που να τις καθιστά πιο ανθεκτικές σε μελλοντικές καταστροφές. Σε ορισμένες περιπτώσεις ίσως μάλιστα να χρειάζεται η μετατόπιση αυτών των υποδομών προς πιο κατάλληλη τοποθεσία·

21. συνιστά να διευκρινιστούν οι επιλέξιμες δράσεις για ενισχύσεις του Ταμείου και να συμπεριληφθεί η δυνατότητα χρηματοδότησης όχι μόνον της αποκατάστασης των υποδομών αλλά και της προσαρμογής της επαναλειτουργίας τους ώστε να καταστούν πιο ανθεκτικές για επόμενες φυσικές καταστροφές. Προτείνει επίσης να προστεθεί στις επιλέξιμες δράσεις για ενισχύσεις και η μετατόπιση υποδομών που βρίσκονται σε τοποθεσία που απειλείται από μελλοντικές φυσικές καταστροφές·

Τεχνική βοήθεια (άρθρο 3)

22. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι η παροχή εξωτερικής τεχνικής υποστήριξης είναι για ορισμένες τοπικές και περιφερειακές αρχές απολύτως αναγκαία για την αντιμετώπιση μιας καταστροφής και για την αποτελεσματική οργάνωση όλων των δράσεων που αφορούν την αποκατάσταση των πληττόμενων περιοχών·

23. προτείνει να συμπεριληφθούν οι δαπάνες για την εξωτερική τεχνική υποστήριξη στις επιλέξιμες δαπάνες για χρηματοδότηση από το Ταμείο εφόσον δεν υπερβαίνουν το 2% του ανώτατου ορίου χρηματοδότησης που χορηγεί το Ταμείο·

Προθεσμία υποβολής των αιτήσεων (άρθρο 4)

24. παρατηρεί ότι οι αρμόδιες αρχές χρειάζονται πάρα πολύ χρόνο για την προσεκτική προετοιμασία της αίτησης και ιδιαίτερα για την αξιολόγηση των ζημιών και την συγκέντρωση όλων των αποδεικτικών στοιχείων για την υποστήριξη της αίτησης, και αυτό τη στιγμή που πρέπει να οργανώσουν επείγοντως όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αντιμετώπιση των συνεπειών της καταστροφής. Η δυσκολία αυτή αποδεικνύεται ακόμη μεγαλύτερη σε περίπτωση σταδιακά εξελισσόμενης φυσικής καταστροφής, όπως η ξηρασία ή φαινόμενα όπως οι πλημμύρες που ενίοτε διαρκούν πολλές εβδομάδες ή ακόμη και μήνες και οι ζημιές μπορούν να εκτιμηθούν μόνον μετά την υποχώρηση των υδάτων. Επομένως και η σοβαρότητα της καταστροφής δεν μπορεί να διαπιστωθεί παρά μόνον μεταγενέστερα·

25. επιδοκιμάζει, συνεπώς την πρόταση της Επιτροπής να λάβει υπόψη την ιδιαιτερότητα των σταδιακά εξελισσόμενων φυσικών καταστροφών·

26. εφιστά επίσης την προσοχή στο γεγονός ότι όσον αφορά άλλες μορφές φυσικών καταστροφών, η πρόταση διατηρεί τις ισχύουσες διατάξεις και ότι δεν προσφέρει λύση όσον αφορά τις δυσκολίες σχετικά με την προετοιμασία της αίτησης σε περίπτωση πλημμυρών μεγάλης διάρκειας·

27. προτείνει για τον λόγο αυτόν να προβλεφθεί σε περίπτωση πλημμυρών μεγάλης διάρκειας η δυνατότητα υποβολής της αίτησης εντός έξι εβδομάδων από τη στιγμή που λήγει η απειλή φυσικής καταστροφής (για παράδειγμα από τη στιγμή που αίρεται η κατάσταση έκτακτης ανάγκης από τις αρχές του κράτους μέλους ή της περιφέρειας, κλπ.)·

Μέτρα για την πρόληψη καταστροφών (άρθρο 4)

28. συμφωνεί με την άποψη της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία έχει καθοριστική σημασία η υιοθέτηση μέτρων πρόληψης φυσικών καταστροφών και πρέπει να επιδιώκεται η συνεχής βελτίωσή τους·

29. εκφράζει τον φόβο μήπως η υποχρέωση συμπερίληψης στην αίτηση και πληροφοριών σχετικά με την πρόληψη των κινδύνων καταστροφών προκαλέσει πρόσθετη διοικητική επιβάρυνση για τον αιτούντα, με αποτέλεσμα να καθυστερήσει η επεξεργασία και η εξέταση των αιτήσεων, γεγονός που θα ήταν αντίθετο με τον αρχικό στόχο που είναι η απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών για την έγκριση ενισχύσεων του Ταμείου·

30. προτείνει να απαιτείται από τον αιτούντα, κατά το στάδιο διεκπεραίωσης της αίτησης, μόνον μία σύντομη περιγραφή της εφαρμογής της νομοθεσίας της Ένωσης (παράγραφος 1 στοιχείο ε) και να καταργηθεί η υποχρέωση άλλων σχετικών συμπληρωματικών πληροφοριών (παράγραφος 1 στοιχείο στ), διότι οι πληροφορίες αυτές πρέπει να περιλαμβάνονται στην έκθεση σχετικά με την χρησιμοποίηση των ενισχύσεων του Ταμείου·

Η δυνατότητα λήψης προκαταβολής (άρθρο 4α)

31. επιδοκιμάζει την πρόταση της Επιτροπής να καθιερωθεί η δυνατότητα προκαταβολής, ώστε να μπορεί το Ταμείο να αντιδρά ταχύτερα. Ωστόσο, προτείνει να μην ενταχθεί το σύστημα των προκαταβολών στο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και στα συγκεκριμένα διαρθρωτικά ταμεία που προτείνονται·

Παράταση της προθεσμίας χρήσης των ενισχύσεων του Ταμείου (άρθρο 8)

32. χαιρετίζει την πρόθεση της Επιτροπής να επιταχύνει την διοικητική διαδικασία έγκρισης των ενισχύσεων του Ταμείου, ώστε οι πληγείσες περιοχές να λαμβάνουν ταχύτερα τις ενισχύσεις. Εφιστά ωστόσο την προσοχή στο γεγονός ότι η πραγματική προθεσμία που διατίθεται για τη χρήση των ενισχύσεων του Ταμείου είναι πολύ πιο σύντομη·

33. εισηγείται την παράταση στους 24 μήνες της προθεσμίας για τη χρήση των ενισχύσεων του Ταμείου, κυρίως επειδή η επισκευή των βασικών υποδομών και η εκ νέου παροχή των βασικών υπηρεσιών μπορεί να αποβεί χρονοβόρος επειδή απαιτείται η συγκέντρωση των απαραίτητων εγγράφων και η τήρησης των κανόνων σχετικά με τις δημόσιες αγορές προμηθειών·

Χρήση των μηχανισμών απλοποίησης

34. Οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί και οι εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές έχουν επισημάνει πολλάκις την ανάγκη μέγιστης αξιοποίησης της απλοποίησης της διοίκησης προκειμένου να επιτραπεί ο προσανατολισμός με γνώμονα τις επιδόσεις ⁽¹⁾. Αυτή η απλοποίηση είναι ακόμα πιο σημαντική στην περίπτωση του Ταμείου αλληλεγγύης, το οποίο δραστηριοποιείται σε καταστάσεις ιδιαίτερα έκτακτης ανάγκης και στις επιλέξιμες δαπάνες του οποίου περιλαμβάνονται δαπάνες για την αντιμετώπιση προσωπικών άμεσων αναγκών. Προς τούτο θα ήταν σκόπιμο να επιτραπεί η χρήση κόστους ανά μονάδα όσον αφορά τις δαπάνες για την αντιμετώπιση των αναγκών του πληγέντος πληθυσμού που δεν συνίστανται στην αποκατάσταση των υποδομών.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ**Τροπολογία 1**

Αιτιολογική σκέψη 11

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Το Ταμείο θα πρέπει να συμβάλει στην επαναφορά των υποδομών σε κατάσταση λειτουργίας, στον καθαρισμό των ζωνών που έχουν πληγεί από την καταστροφή και στην κάλυψη των δαπανών που επιβαρύνουν τις υπηρεσίες διάσωσης, καθώς και στην προσωρινή στέγαση του πληγέντος πληθυσμού στη διάρκεια όλης της περιόδου εφαρμογής. Θα πρέπει επίσης να καθοριστεί το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η στέγαση των αστέγων λόγω της καταστροφής μπορεί να χαρακτηρίζεται ως προσωρινή.</p>	<p>Το Ταμείο θα πρέπει να συμβάλει στην επαναφορά των υποδομών σε κατάσταση λειτουργίας ή <u>σε κατάσταση στην οποία θα είναι σε θέση να αντέξουν ευκολότερα φυσικές καταστροφές, συμπεριλαμβανομένης της μετεγκατάστασης,</u> στον καθαρισμό των ζωνών που έχουν πληγεί από την καταστροφή και στην κάλυψη των δαπανών που επιβαρύνουν τις υπηρεσίες διάσωσης, καθώς και στην προσωρινή στέγαση του πληγέντος πληθυσμού στη διάρκεια όλης της περιόδου εφαρμογής. Θα πρέπει επίσης να καθοριστεί το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η στέγαση των αστέγων λόγω της καταστροφής μπορεί να χαρακτηρίζεται ως προσωρινή.</p>

Αιτιολογία

Συνάδει με την τροπολογία 7 του εισηγητή για το άρθρο 3 παρ. 2.

Τροπολογία 2

Αιτιολογική σκέψη 13

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Θα πρέπει επίσης να διευκρινιστεί ότι οι επιλέξιμες ενέργειες δεν μπορούν να περιλαμβάνουν δαπάνες για τεχνική βοήθεια.</p>	<p>~~Θα πρέπει επίσης να διευκρινιστεί ότι οι επιλέξιμες ενέργειες δεν μπορούν να περιλαμβάνουν δαπάνες για τεχνική βοήθεια.~~</p>

Αιτιολογία

Για ορισμένες τοπικές και περιφερειακές αρχές, η εξωτερική τεχνική βοήθεια είναι πολλές φορές απαραίτητη για την αντιμετώπιση των καταστροφών και την αίσια αποπεράτωση των δράσεων για την αποκατάσταση των περιοχών που επλήγησαν. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή των Περιφερειών προτείνει να συμπεριληφθούν στις επιλέξιμες δαπάνες του ταμείου οι δαπάνες για την εξωτερική τεχνική βοήθεια, σε ποσοστό όριο 2 % κατ' ανώτατο όριο της συνολικής συνεισφοράς του εν λόγω ταμείου. Η προτεινόμενη τροπολογία του άρθρου 3 παρ. 5 συνδέεται με την παρούσα.

⁽¹⁾ Μεταξύ άλλων, η γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με τίτλο «Συστάσεις για την καλύτερη διαχείριση των δαπανών», Οκτώβριος 2013 (CDR 3609-2013_00_00_AC).

Τροπολογία 3

Αιτιολογική σκέψη 15

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Ορισμένα είδη φυσικής καταστροφής, όπως είναι η ξηρασία, εκδηλώνονται για μεγαλύτερη χρονική περίοδο, προτού γίνουν αισθητά τα καταστροφικά αποτελέσματά τους. Θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για την αξιοποίηση του Ταμείου και σε τέτοιες περιπτώσεις.	Ορισμένα είδη φυσικής καταστροφής, όπως είναι η ξηρασία, εκδηλώνονται για μεγαλύτερη χρονική περίοδο, προτού γίνουν αισθητά τα καταστροφικά αποτελέσματά τους, <u>ενώ άλλα — όπως οι πλημμύρες — είναι μακράς διάρκειας</u> . Θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για την αξιοποίηση του Ταμείου και σε τέτοιες περιπτώσεις.

Αιτιολογία

Η προετοιμασία της αίτησης για ενίσχυση εκ μέρους των δημοσίων αρχών αποδεικνύεται ιδιαίτερα χρονοβόρος, ιδίως όταν πρέπει να γίνει εκτίμηση των ζημιών και συλλογή αποδεικτικών στοιχείων για την υποστήριξη της αίτησης, ενώ ταυτόχρονα οι δημόσιες αρχές καλούνται να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση των συνεπειών της καταστροφής. Η δυσκολία αυξάνεται όταν παρέρχεται μεγάλο χρονικό διάστημα πριν γίνει αισθητή η καταστροφή — όπως στην περίπτωση των ξηρασιών — ή όταν το φαινόμενο διαρκεί για εβδομάδες ή μήνες — όπως στην περίπτωση των πλημμυρών, όπου οι ζημιές μπορούν να εκτιμηθούν μόνο αφού υποχωρήσουν τα ύδατα και ως εκ τούτου, η έκταση της καταστροφής δεν μπορεί να αξιολογηθεί παρά μόνο σε μεταγενέστερο στάδιο. Αν και η πρόταση κανονισμού λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες των καταστροφών της πρώτης περίπτωσης, σε ό,τι αφορά τις υπόλοιπες φυσικές καταστροφές διατηρεί τις ισχύουσες διατάξεις και δεν λύνει τα προβλήματα που σχετίζονται με την προετοιμασία της αίτησης σε περίπτωση πλημμύρας μακράς διάρκειας. Για αυτόν το λόγο, προτείνεται να προστεθεί νέα παράγραφος στο άρθρο 4.

Τροπολογία 4

Άρθρο 2 παράγραφος 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, «περιφερειακή φυσική καταστροφή» νοείται κάθε φυσική καταστροφή σε περιφέρεια κράτους μέλους ή χώρας που συμμετέχει στις διαπραγματεύσεις για την ένταξη της στην Ένωση σε επίπεδο NUTS 2, σε άμεση ζημία καθ' υπέρβαση του 1,5% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος της περιφέρειας (ΑΕγχΠ). Όταν η καταστροφή αφορά διάφορες περιφέρειες σε επίπεδο NUTS 2, το κατώφλιο εφαρμόζεται στο μέσο σταθμισμένο ΑΕγχΠ των περιφερειών αυτών.	Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, «περιφερειακή φυσική καταστροφή» νοείται κάθε φυσική καταστροφή σε περιφέρεια κράτους μέλους ή χώρας που συμμετέχει στις διαπραγματεύσεις για την ένταξη της στην Ένωση σε επίπεδο NUTS 2 <u>— ή σε κλίμακα πολλών άμεσα γειτονικών περιφερειών σε επίπεδο NUTS 3, οι οποίες οριοθετούν από κοινού μια περιοχή που εμπίπτει στο ελάχιστο κριτήριο του επιπέδου NUTS 2 —</u> σε άμεση ζημία καθ' υπέρβαση του ~~1,5%~~ <u>1,0%</u> του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος της περιφέρειας (ΑΕγχΠ). Όταν η καταστροφή αφορά διάφορες περιφέρειες σε επίπεδο NUTS 2 <u>ή NUTS 3</u> , το κατώφλι εφαρμόζεται στο μέσο σταθμισμένο ΑΕγχΠ των περιφερειών αυτών.

Αιτιολογία

Ο κυριότερος λόγος για τον οποίο το κατώφλι της περιφερειακής φυσικής καταστροφής είχε τεθεί σε 1,5 % ήταν η βούληση να εξασφαλιστούν παρόμοια αποτελέσματα με αυτά που επετεύχθησαν χάρη στις αποφάσεις που είχαν ληφθεί στο παρελθόν, οι οποίες είχαν σαν βάση σχετικά αόριστα κριτήρια. Ωστόσο η εφαρμογή αυτού του κριτηρίου δεν θα είχε επιτρέψει την παροχή βοήθειας στην περίπτωση δύο περιφερειακών φυσικών καταστροφών, όπου τα αιτήματα έγιναν δεκτά στην πράξη (πρόκειται για την έκρηξη ενός ηφαιστείου στη Σικελία το 2003, με ζημιές ύψους 1,36 % του ΑΕγχΠ της περιοχής και την πλημμύρα στο Δέλτα του Ροδανού το 2004, με ζημιές ύψους 1,05 % του ΑΕγχΠ). Ένα τόσο υψηλό κατώφλι δεν θα επιτρέψει να εξασφαλιστούν τα αποτελέσματα που προσμένουν οι πολίτες-θύματα αυτών των καταστροφών. Ως εκ τούτου, η ΕτΠ προτείνει να μειωθεί σε 1,0 % του ΑΕγχΠ.

Για τον ορισμό της περιφερειακής φυσικής καταστροφής, η πρόταση κανονισμού χρησιμοποιεί ως μονάδα αναφοράς το επίπεδο NUTS 2. Δεδομένου ότι όλο και πιο συχνά οι καταστροφές πλήττουν ζώνες που διαφέρουν σημαντικά από τις περιοχές του επιπέδου NUTS 2 (σε ορισμένα κράτη μέλη ορίζονται μόνο διοικητικά) και που υπερβαίνουν τα σύνορα πολλών περιφερειών που έχουν οριοθετηθεί κατ' αυτόν τον τρόπο, το περιφερειακό κριτήριο δεν πρέπει να λάβει υπόψη μόνο τη χάραξη των περιφερειών σε επίπεδο NUTS 2, διότι υπάρχει ο κίνδυνος να μην είναι αντικειμενικό. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η ΕτΠ προτείνει να διευρυνθεί το κριτήριο σε επίπεδο NUTS 3, όταν πολλές άμεσα γειτονικές περιφέρειες σε επίπεδο NUTS 3 οριοθετούν από κοινού περιοχή της οποίας τα χαρακτηριστικά αντιστοιχούν τουλάχιστον στο ελάχιστο κριτήριο του επιπέδου NUTS 2 (πληθυσμός τουλάχιστον 800 000 κατοίκων). Σε αυτήν την περίπτωση, το ποσοστό του ΑΕγχΠ που προκύπτει θα υπολογίζεται με βάση τον μέσο σταθμισμένο όρο των αξιών των διαφόρων περιφερειών του επιπέδου NUTS 3.

Τροπολογία 5

Άρθρο 2, νέα παράγραφος μετά την παράγραφο 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
	<p><u>Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, «διασυνοριακή φυσική καταστροφή» νοείται κάθε φυσική καταστροφή που προκαλεί — στο έδαφος κρατών μελών ή χωρών που συμμετέχουν στις διαπραγματεύσεις για ένταξη στην Ένωση, σε κλίμακα άμεσα γειτονικών περιφερειών σε επίπεδο NUTS 3, οι οποίες οριοθετούν από κοινού περιοχή που αντιστοιχεί στο ελάχιστο κριτήριο του επιπέδου NUTS 2 — άμεση ζημία καθ' υπέρβαση του 1,0% του μέσου σταθμισμένου ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕγχΠ) αυτών των περιφερειών.</u></p>

Αιτιολογία

Πολλές καταστροφές έχουν διασυνοριακό χαρακτήρα. Σε αυτή την κατηγορία περιπτώσεων, η επέμβαση της ΕΕ θα μπορούσε να έχει σημαντική προστιθέμενη αξία και να απευθύνει ένα αμιγώς θετικό μήνυμα στους πολίτες. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Επιτροπή των Περιφερειών επιθυμεί να συμπεριλάβει ένα νέο κριτήριο για τον ορισμό της «διασυνοριακής φυσικής καταστροφής». Αυτό το κριτήριο θα εκτιμάται σε επίπεδο περιφερειών επιπέδου NUTS 3 που ανήκουν σε διαφορετικά κράτη μέλη ή σε κράτη που συμμετέχουν στις διαπραγματεύσεις για την ένταξή τους στην Ένωση. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η έκταση της καταστροφής θα αξιολογείται στην κλίμακα πολλών περιφερειών που γειτνιούνται άμεσα σε επίπεδο NUTS 3 και σχηματίζουν από κοινού μια περιοχή που αντιστοιχεί στο κριτήριο ορισμού της περιοχής σε επίπεδο NUTS 2 (πληθυσμός τουλάχιστον 800 000 κατοίκων). Το ποσοστό ΑΕγχΠ που προκύπτει θα υπολογίζεται με βάση τον σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών των διαφορετικών περιφερειών σε επίπεδο NUTS 3. Οι δικαιούχοι θα είναι τα κράτη μέλη στο έδαφος των οποίων βρίσκεται η περιοχή που έχει οριοθετηθεί κατ' αυτόν τον τρόπο.

Τροπολογία 6

Άρθρο 2 παράγραφος 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>4. Ενίσχυση από το Ταμείο μπορεί επίσης να κινητοποιηθεί για κάθε φυσική καταστροφή σε επιλέξιμο κράτος η οποία είναι μείζων φυσική καταστροφή σε γειτονικό κράτος μέλος ή χώρα που συμμετέχει σε διαπραγματεύσεις για την ένταξή της στην Ένωση.</p>	<p>4. Ενίσχυση από το Ταμείο μπορεί επίσης να κινητοποιηθεί για κάθε φυσική καταστροφή σε επιλέξιμο κράτος η οποία είναι μείζων <u>ή περιφερειακή</u> φυσική καταστροφή σε γειτονικό κράτος μέλος ή χώρα που συμμετέχει σε διαπραγματεύσεις για την ένταξή της στην Ένωση.</p>

Αιτιολογία

Η δυνατότητα των γειτονικών κρατών μελών να ζητούν ενίσχυση σε περίπτωση «μείζονος φυσικής καταστροφής» χωρίς αυτά τα ίδια να πληρούν τις προϋποθέσεις θα πρέπει να ισχύει και για «περιφερειακές φυσικές καταστροφές». Διαφορετικά, αυτό θα ήταν ασυμβίβαστο προς την ευρωπαϊκή ιδέα.

Τροπολογία 7

Άρθρο 3 παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Το Ταμείο έχει σκοπό να συμπληρώνει τις προσπάθειες των οικείων κρατών και να καλύπτει ένα μέρος από τις κρατικές δαπάνες, προκειμένου να βοηθήσει το επιλέξιμο κράτος να προβεί, ανάλογα με τη φύση της καταστροφής, στις ακόλουθες ενέργειες έκτακτης ανάγκης και ανάκαμψης:</p> <p>α) αποκατάσταση της λειτουργίας υποδομών και εξοπλισμού στους τομείς της ενέργειας, των υδάτων, της αποχέτευσης, των τηλεπικοινωνιών, των μεταφορών, της υγείας και της εκπαίδευσης·</p> <p>β) εφαρμογή προσωρινών μέτρων στέγασης και χρηματοδότηση υπηρεσιών διάσωσης με σκοπό την κάλυψη των αναγκών του σχετικού πληθυσμού·</p> <p>γ) διασφάλιση των υποδομών πρόληψης και λήψη μέτρων για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς·</p> <p>δ) καθαρισμός των περιοχών που επλήγησαν από την καταστροφή, συμπεριλαμβανομένων των περιοχών του φυσικού περιβάλλοντος.</p>	<p>Το Ταμείο έχει σκοπό να συμπληρώνει τις προσπάθειες των οικείων κρατών και να καλύπτει ένα μέρος από τις κρατικές δαπάνες, προκειμένου να βοηθήσει το επιλέξιμο κράτος να προβεί, ανάλογα με τη φύση της καταστροφής, στις ακόλουθες ενέργειες έκτακτης ανάγκης και ανάκαμψης:</p> <p>α) αποκατάσταση της λειτουργίας υποδομών και εξοπλισμού στους τομείς της ενέργειας, των υδάτων, της αποχέτευσης, των τηλεπικοινωνιών, των μεταφορών, της υγείας και της εκπαίδευσης·</p> <p>β) εφαρμογή προσωρινών μέτρων στέγασης και χρηματοδότηση υπηρεσιών διάσωσης με σκοπό την κάλυψη των αναγκών του σχετικού πληθυσμού·</p> <p>γ) διασφάλιση των υποδομών πρόληψης και λήψη μέτρων για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς·</p> <p>δ) καθαρισμός των περιοχών που επλήγησαν από την καταστροφή, συμπεριλαμβανομένων των περιοχών του φυσικού περιβάλλοντος.</p> <p><u>Για τους σκοπούς του στοιχείου α) «αποκατάσταση της λειτουργίας» νοείται η αποκατάσταση κατά τρόπο που να εξασφαλίζει την καλύτερη αντοχή σε φυσική καταστροφή – συμπεριλαμβανομένης της μετακίνησης έργων υποδομών που προφανώς βρίσκονται σε τοποθεσία η οποία ενδέχεται να κινδυνεύσει εκ νέου στο μέλλον από φυσική καταστροφή.</u></p>
<p>Για τους σκοπούς του στοιχείου β) «προσωρινή στέγαση» νοείται η στέγαση που διαρκεί έως ότου ο πληθυσμός που επλήγη είναι σε θέση να επιστρέψει στις αρχικές οικίες του, ύστερα από επισκευή ή ανακατασκευή τους.</p>	<p>Για τους σκοπούς του στοιχείου β) «προσωρινή στέγαση» νοείται η στέγαση που διαρκεί έως ότου ο πληθυσμός που επλήγη είναι σε θέση να επιστρέψει στις αρχικές οικίες του, ύστερα από επισκευή ή ανακατασκευή τους.</p>

Αιτιολογία

Το Ταμείο επιτρέπει γενικά τη χρηματοδότηση της αποκατάστασης της λειτουργίας των κατεστραμμένων υποδομών που επανέρχονται έτσι στην αρχική τους κατάσταση. Η εμπειρία των περιφερειών δείχνει ότι τα διάφορα έργα υποδομών — όπως οι οδικοί άξονες ή οι μεγάλες σιδηροδρομικές συνδέσεις υπερ-περιφερειακής σημασίας — πρέπει να μετακινούνται, λαμβάνοντας υπόψη τις νέες εμπειρίες που αποκομίζονται σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την προστασία από τις καταστροφές. Επιπλέον, η επισκευή ορισμένων τμημάτων υποδομών τα οποία έχουν καταστραφεί σε μεγάλο βαθμό (όπως οι γέφυρες), απαιτεί επενδύσεις που μπορούν να απομακρύνουν τον κίνδυνο ζημιών από μια μελλοντική φυσική καταστροφή. Σε αυτές τις περιπτώσεις, το να αρκестούμε στην απλή αποκατάσταση της λειτουργίας των υποδομών είναι ανεπαρκές και αντιπαραγωγικό.

Τροπολογία 8

Άρθρο 3 παράγραφος 5

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Η τεχνική βοήθεια, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης, της παρακολούθησης, της ενημέρωσης και επικοινωνίας, της διευθέτησης παραπόνων και του ελέγχου και της επιθεώρησης δεν είναι επιλέξιμη για ενίσχυση από το Ταμείο.</p>	<p>Η <u>εξωτερική</u> τεχνική βοήθεια, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης, της παρακολούθησης, της ενημέρωσης και επικοινωνίας, της διευθέτησης παραπόνων και του ελέγχου και της επιθεώρησης, ~~δεν~~ είναι επιλέξιμη για ενίσχυση από το Ταμείο <u>σε ποσοστό 2% κατ' ανώτατο όριο της συνολικής συνεισφοράς του Ταμείου.</u></p>

Αιτιολογία

Για ορισμένες τοπικές και περιφερειακές αρχές, η εξωτερική τεχνική βοήθεια είναι πολλές φορές απαραίτητη για την αντιμετώπιση καταστροφών και τις δράσεις αποκατάστασης των περιοχών που επλήγησαν. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή των Περιφερειών προτείνει να συμπεριληφθούν στις επιλέξιμες δαπάνες του ταμείου οι δαπάνες για την εξωτερική τεχνική βοήθεια, σε ποσοστό 2 % κατ' ανώτατο όριο της συνολικής συνεισφοράς του εν λόγω ταμείου.

Τροπολογία 9

Άρθρο 4 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Όσο το δυνατόν συντομότερα και το αργότερο μέσα σε δέκα εβδομάδες, αφότου προκλήθηκε η πρώτη ζημία από την καταστροφή, ένα κράτος μπορεί να υποβάλει αίτηση για ενίσχυση από το Ταμείο στην Επιτροπή, παρέχοντας όλες τις σχετικές διαθέσιμες πληροφορίες, μεταξύ άλλων, με:</p> <p>α) τις συνολικές ζημιές που προκάλεσε η καταστροφή και τις συνέπειές της για τον πληθυσμό, την οικονομία και το περιβάλλον που αφορούν·</p> <p>β) το εκτιμώμενο κόστος των ενεργειών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2·</p> <p>γ) τυχόν άλλους πόρους της χρηματοδότησης της Ένωσης·</p> <p>δ) τυχόν άλλες εθνικές ή διεθνείς πηγές χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένης της δημόσιας και ιδιωτικής ασφαλιστικής κάλυψης που είναι δυνατόν να συμβάλει στο κόστος αποκατάστασης των ζημιών·</p> <p>ε) την εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης για την πρόληψη και τη διαχείριση του κινδύνου πρόκλησης καταστροφής που έχει άμεση σχέση με τη φύση της καταστροφής·</p> <p>στ) τυχόν άλλες σχετικές πληροφορίες για μέτρα πρόληψης και μετριασμού που έχουν ληφθεί ως προς τη φύση της καταστροφής.»</p>	<p>Όσο το δυνατόν συντομότερα και το αργότερο μέσα σε δέκα εβδομάδες, αφότου προκλήθηκε η πρώτη ζημία από την καταστροφή, ένα κράτος μπορεί να υποβάλει αίτηση για ενίσχυση από το Ταμείο στην Επιτροπή, παρέχοντας όλες τις σχετικές διαθέσιμες πληροφορίες, μεταξύ άλλων, με:</p> <p>α) τις συνολικές ζημιές που προκάλεσε η καταστροφή και τις συνέπειές της για τον πληθυσμό, την οικονομία και το περιβάλλον που αφορούν·</p> <p>β) το εκτιμώμενο κόστος των ενεργειών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2·</p> <p>γ) τυχόν άλλους πόρους της χρηματοδότησης της Ένωσης·</p> <p>δ) τυχόν άλλες εθνικές ή διεθνείς πηγές χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένης της δημόσιας και ιδιωτικής ασφαλιστικής κάλυψης που είναι δυνατόν να συμβάλει στο κόστος αποκατάστασης των ζημιών·</p> <p>ε) <u>σύντομη περιγραφή</u> της εφαρμογής της νομοθεσίας της Ένωσης για την πρόληψη και τη διαχείριση του κινδύνου πρόκλησης καταστροφής που έχει άμεση σχέση με τη φύση της καταστροφής·</p> <p>~~στ) τυχόν άλλες σχετικές πληροφορίες για μέτρα πρόληψης και μετριασμού που έχουν ληφθεί ως προς τη φύση της καταστροφής.»~~</p>

Αιτιολογία

Η υποχρέωση συμπερίληψης στην αίτηση πληροφοριών σχετικά με τα μέτρα για την πρόληψη της καταστροφής, μπορεί να προκαλέσει σημαντικό διοικητικό φόρτο για τον αιτούντα και να καθυστερήσει την εκπόνηση και την επεξεργασία των αιτήσεων, κάτι που αντίκειται στον αρχικό στόχο του μέσου υπό εξέταση, δηλαδή την απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών για την χορήγηση πόρων από το Ταμείο. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή των Περιφερειών συνιστά να διατηρηθεί η παράγραφος ε) του άρθρου 4, περιορίζοντας όμως την απαίτηση σε σύντομη περιγραφή της εφαρμογής της νομοθεσίας της Ένωσης, και να διαγραφεί η παράγραφος στ) του ίδιου άρθρου, εφόσον οι ίδιες πληροφορίες ζητείται να αναφέρονται στην έκθεση για την υλοποίηση της ενίσχυσης από το Ταμείο (άρθρο 8, παράγραφος 3).

Τροπολογία 10

Άρθρο 4, νέα παράγραφος μετά την παράγραφο 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
	<p><u>Για τις φυσικές καταστροφές μακράς διάρκειας (όπως οι πλημμύρες), η προθεσμία δέκα εβδομάδων που προβλέπεται για την υποβολή αιτήσεων στην οποία έγινε αναφορά στην πρώτη παράγραφο αρχίζει την ημέρα στην οποία οι δημόσιες αρχές του επιλέξιμου κράτους δηλώνουν επίσημα ότι δεν υπάρχει πλέον κίνδυνος από την φυσική καταστροφή (για παράδειγμα, άρση της κατάστασης ανάγκης που κήρυξε ένα κράτος μέλος ή μια περιφερειακή αρχή, κλπ.).</u></p>

Αιτιολογία

Η προετοιμασία της αίτησης για ενίσχυση εκ μέρους των δημοσίων αρχών αποδεικνύεται ιδιαίτερα χρονοβόρος, ιδίως όταν πρέπει να γίνει εκτίμηση των ζημιών και συλλογή αποδεικτικών στοιχείων για την υποστήριξη της αίτησης, ενώ ταυτόχρονα οι δημόσιες αρχές καλούνται να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση των συνεπειών της καταστροφής. Η δυσκολία αυξάνεται όταν παρέχεται μεγάλο χρονικό διάστημα πριν γίνει αισθητή η καταστροφή — όπως στην περίπτωση των ξηρασιών — ή όταν το φαινόμενο διαρκεί για εβδομάδες ή μήνες — όπως στην περίπτωση των πλημμυρών, όπου οι ζημιές μπορούν να εκτιμηθούν μόνο αφού υποχωρήσουν τα ύδατα και ως εκ τούτου, η έκταση της καταστροφής δεν μπορεί να αξιολογηθεί παρά μόνο σε μεταγενέστερο στάδιο. Αν και η πρόταση κανονισμού λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες των καταστροφών της πρώτης περίπτωσης, σε ό,τι αφορά τις υπόλοιπες φυσικές καταστροφές διατηρεί τις ισχύουσες διατάξεις και δεν λύνει τα προβλήματα που σχετίζονται με την προετοιμασία της αίτησης σε περίπτωση πλημμύρας μακράς διάρκειας.

Ως εκ τούτου η ΕτΠ προτείνει να προβλεφθεί η δυνατότητα — στην περίπτωση πλημμυρών μακράς διάρκειας — υποβολής της αίτησης εντός δέκα εβδομάδων από τη στιγμή που δεν υπάρχει πλέον κίνδυνος από την φυσική καταστροφή (για παράδειγμα όταν αρθεί η κατάσταση ανάγκης που κήρυξε ένα κράτος μέλος ή μια περιφερειακή αρχή, κλπ.).

Τροπολογία 11

Άρθρο 8 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Η ενίσχυση από το Ταμείο χρησιμοποιείται εντός ενός έτους από την ημερομηνία εκταμίευσης του πλήρους ποσού της ενίσχυσης από την Επιτροπή. Το μέρος της ενίσχυσης που δεν χρησιμοποιείται εντός της προθεσμίας αυτής ή που διαπιστώνεται ότι χρησιμοποιήθηκε για μη επιλέξιμες ενέργειες επιστρέφεται από το κράτος δικαιούχο στην Επιτροπή.	Η ενίσχυση από το Ταμείο χρησιμοποιείται εντός ~~ενός έτους~~ <u>24 μηνών</u> από την ημερομηνία εκταμίευσης του πλήρους ποσού της ενίσχυσης από την Επιτροπή. Το μέρος της ενίσχυσης που δεν χρησιμοποιείται εντός της προθεσμίας αυτής ή που διαπιστώνεται ότι χρησιμοποιήθηκε για μη επιλέξιμες ενέργειες επιστρέφεται από το κράτος δικαιούχο στην Επιτροπή.

Αιτιολογία

Η επιτάχυνση της διοικητικής διαδικασίας για την έγκριση της παρέμβασης του Ταμείου θα επιτρέψει στις πληγείσες περιοχές να τύχουν ταχύτερα ενίσχυσης. Ωστόσο, πρέπει να τονιστεί ότι έχουμε στη διάθεσή μας συντομότερη πραγματική προθεσμία για τη χρήση της συνεισφοράς του Ταμείου. Προς τούτο, η Επιτροπή των Περιφερειών προτείνει να παραταθεί η προθεσμία χρήσης της συνεισφοράς του Ταμείου στα 2 έτη, κυρίως λόγω του χρόνου που απαιτεί η αποκατάσταση των βασικών υποδομών, εξαιτίας της υποχρέωσης να συγκεντρώνεται τα απαραίτητα έγγραφα και να τηρείται η νομοθεσία περί δημοσίων συμβάσεων.

Βρυξέλλες, 28 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πλαίσιο για τη μελλοντική λιμενική πολιτική της ΕΕ»

(2014/C 114/11)

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Πολιτικές συστάσεις

1. επιδοκιμάζει, δεδομένου ότι σήμερα 3 εκατομμύρια άνθρωποι είναι, άμεσα ή έμμεσα, εργαζόμενοι σε λιμένες της ΕΕ και καθώς προβλέπεται ο όγκος των εμπορευμάτων που θα διακινούνται από αυτούς να αυξηθεί κατά 50%, έως το 2030, το γεγονός ότι η Επιτροπή διαμορφώνει τη δέσμη μέτρων της για τους λιμένες σύμφωνα με τις ακόλουθες προτεραιότητες:

- εστίαση των προτεινόμενων μέτρων στους 319 λιμένες που αποτελούν μέρος του διευρωπαϊκού δικτύου, η δε εφαρμογή της πρότασης κανονισμού σε άλλους λιμένες θα επαφίεται στα κράτη μέλη·
- εκσυγχρονισμός των λιμενικών υπηρεσιών και προσέλκυση επενδύσεων στους λιμένες μέσω της εξασφάλισης ελεύθερης πρόσβασης στην αγορά και της αύξησης της δημοσιονομικής διαφάνειας των λιμενικών υπηρεσιών, με ταυτόχρονη αναγνώριση σημαντικού βαθμού αυτονομίας στις λιμενικές αρχές·
- συνεκτίμηση των αποτελεσμάτων του ευρωπαϊκού κοινωνικού διαλόγου για τον λιμενικό τομέα που ξεκίνησε στις 19 Ιουνίου 2013·
- εξασφάλιση μεγαλύτερης συνοχής στην περιβαλλοντική διαχείριση των λιμένων·
- εξασφάλιση συνεκτικότητας με το πολιτικό σχέδιο της ΕΕ «Γαλάζια Ζώνη», το οποίο αποσκοπεί να συμβάλει στη δημιουργία μιας ενιαίας αγοράς θαλάσσιων μεταφορών, όπως καθορίζεται στην πράξη II για την ενιαία αγορά·

2. αμφιβάλλει, ωστόσο, για το κατά πόσο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υιοθετεί μια ολιστική προσέγγιση ως προς τη λιμενική πολιτική, αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, στη «δέσμη μέτρων για τους λιμένες», δεν γίνεται καμία αναφορά ούτε στη στρατηγική «Ευρώπη 2020» ούτε στην πρωτοβουλία «Γαλάζια Ζώνη», ενώ απουσιάζει οποιαδήποτε αναφορά στην αναθεώρηση των εξαιρετικά σημαντικών για τους λιμένες κανονισμών σχετικά με τα όρια περιεκτικότητας σε θείο των καυσίμων που χρησιμοποιούνται στις θαλάσσιες μεταφορές και δεν υπάρχει συγχρονισμός με την αναθεώρηση των κατευθυντηρίων γραμμών περί κρατικών ενισχύσεων που εφαρμόζονται στον λιμενικό τομέα·

Μεθοδολογία

3. σημειώνει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προέβη στην πολιτικά γενναία επιλογή της υποβολής σχεδίου κανονισμού του οποίου ορισμένες νομοθετικές παράμετροι —όπως η πρόταση οδηγίας για τις συμβάσεις παραχώρησης, το σχέδιο κανονισμού ΔΕΔ-Μ ή το σχέδιο κανονισμού για την πρόσβαση των προϊόντων και υπηρεσιών τρίτων χωρών προϊόντα στην εσωτερική αγορά της Ένωσης στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων (COM [2012] 124 final) — δεν έχουν ακόμη εγκριθεί και, ως εκ τούτου, παραμένουν «κινούμενοι στόχοι»·

4. αναγνωρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε πραγματοποιήσει, από το 2011, μία σειρά εντατικών διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη· εκφράζει, ωστόσο, τη λύπη της, διότι ούτε η Επιτροπή των Περιφερειών ούτε οι ενώσεις που εκπροσωπούν τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές έλαβαν άμεσα μέρος σε αυτές· εκφράζει, επίσης, την απογοήτευσή της για το γεγονός ότι, παρά το πρόσφατο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής για την εκτίμηση του εδαφικού αντικτύπου⁽¹⁾, τα έγγραφα αναφοράς δεν περιλαμβάνουν ρητή αναφορά στην εδαφική διάσταση· αυτό δε είναι ακόμη πιο λυπηρό εάν ληφθούν υπόψη οι προκλήσεις που τίθενται στην ευρωπαϊκή λιμενική πολιτική με την συνάρτηση με την εδαφική συνοχή — οι προκλήσεις αυτές επιτείνονται σήμερα εξαιτίας του φαινομένου των μεταφορών με εμπορευματοκιβώτια και της απειλής συμφορήσεων στην ενδοχώρα των μεγαλύτερων λιμένων·

5. τονίζει την ανάγκη να ληφθεί υπόψη η ποικιλομορφία των λιμένων της ΕΕ, που οφείλεται στις γεωγραφικές θέσεις και στα διάφορα είδη οικονομικών δραστηριοτήτων των επιμέρους εθνικών λιμένων, καθώς και στα ποικίλα κανονιστικά καθεστώτα και πλαίσια πολιτικής που εφαρμόζονται σε αυτούς· υπενθυμίζει στο πλαίσιο αυτό ότι, σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 661/2010/ΕΕ περί των προσανατολισμών της Ένωσης για την ανάπτυξη του ευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών (άρθρο 12 παράγραφος 2) η δέσμη μέτρων για τους λιμένες θα ισχύσει για τους θαλάσσιους λιμένες που αντιστοιχούν σε μια από τις κατηγορίες Α, Β ή Γ, οι οποίες ορίζονται ως εξής:

- «Α: Θαλάσσιοι λιμένες διεθνούς σημασίας: λιμένες οι οποίοι έχουν συνολικό ετήσιο όγκο διακίνησης τουλάχιστον 1,5 εκατομμύρια τόνους εμπορευμάτων ή 200 000 επιβάτες και οι οποίοι, εκτός εάν αυτό είναι αδύνατο, είναι συνδεδεμένοι με χερσαία στοιχεία του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών και, κατά συνέπεια, διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στο διεθνές θαλάσσιο εμπόριο·

(¹) SWD(2013) 3 final, http://ec.europa.eu/governance/impact/key_docs/docs/cswd_ati_en.pdf

- Β: Θαλάσσιοι λιμένες ενωσιακής σημασίας (...): οι λιμένες αυτοί έχουν συνολικό ετήσιο όγκο διακίνησης τουλάχιστον 0,5 εκατομμύρια τόνους εμπορευμάτων ή 100 000 έως 199 999 επιβάτες, είναι συνδεδεμένοι, εκτός εάν αυτό είναι αδύνατο, με χερσαία στοιχεία του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών και διαθέτουν τις εγκαταστάσεις μεταφόρτωσης που απαιτούνται για τις θαλάσσιες μεταφορές μικρών αποστάσεων·
- Γ: Λιμένες περιφερειακής πρόσβασης: οι λιμένες αυτοί (...) ευρίσκονται σε νησιωτικές, απόκεντρες ή εξόχως απόκεντρες περιοχές και συνδέουν τις περιοχές αυτές δια θαλάσσης ή/και με τις κεντρικές περιοχές της Ένωσης·

6. επικροτεί το ότι οι κοινωνικοί εταίροι του λιμενικού τομέα έχουν συγκροτήσει μια Επιτροπή Κοινωνικού Διαλόγου σε επίπεδο ΕΕ και υπενθυμίζει τη σπουδαιότητα της ενθάρρυνσης του κοινωνικού διαλόγου σε εθνικό και σε τοπικό επίπεδο ως μέσου βελτίωσης των όρων διαβίωσης και εργασίας, καθώς και ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας του λιμενικού τομέα·

Νομική βάση, επικουρικότητα, αναλογικότητα

7. συμφωνεί με την επιχειρηματολογία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ως προς την επιλογή της νομικής βάσης (άρθρο 100 [2] της ΣΛΕΕ) και ως προς την συμμόρφωση με την αρχή της επικουρικότητας, όπως αυτή εκτίθεται στην αιτιολογική έκθεση του σχεδίου κανονισμού (σημείο 3.3.)· όσον αφορά, ωστόσο, την αρχή της αναλογικότητας, η Επιτροπή των Περιφερειών δεν έχει πεισθεί ως προς την καταλληλότητα της επιλογής κανονισμού αντί οδηγίας, όπως συνέβη στην περίπτωση των προηγούμενων προτάσεων που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή της συναφούς νομοθεσίας (ιδίως για τις συμβάσεις παραχώρησης). Θα ήταν αντιφατικό να επιλεγεί ένα νομικό μέσο το οποίο είναι άμεσα δεσμευτικό ως προς όλα τα μέρη του, όπως είναι ο κανονισμός, ενώ συγχρόνως αναγνωρίζεται ο κεντρικός ρόλος των κρατών μελών, των περιφερειακών και των τοπικών δημόσιων αρχών στην ανάπτυξη των λιμενικών υποδομών. Εξάλλου, η επιλογή μιας οδηγίας θα ήταν καταλληλότερη λαμβανομένης υπόψη της ευρείας ποικιλομορφίας των λιμένων στην ΕΕ·

Διαρθρωτικά ταμεία και κρατικές ενισχύσεις

8. τονίζει ότι από το 2000 η ΕΕ έχει διαθέσει περίπου 6,2 δισ. ευρώ, μέσω των διαρθρωτικών ταμείων και του ταμείου συνοχής, για τη συγχρηματοδότηση της κατασκευής υποδομών θαλάσσιων λιμένων· επιπλέον, μεταξύ 2007 και 2012, το 4% των κονδυλίων που διατέθηκαν για τις ΔΕΔ-Μ (ύψους 244,6 δισ. ευρώ) διοχετεύθηκαν σε λιμένες·

9. εφιστά την προσοχή στην ειδική έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου αριθ. 4/2012 σχετικά με την αποτελεσματικότητα της χρησιμοποίησης των διαρθρωτικών ταμείων και του ταμείου συνοχής για τη συγχρηματοδότηση υποδομών μεταφορών σε θαλάσσιους λιμένες⁽²⁾. Εξάγει τη σύσταση του Ελεγκτικού Συνεδρίου «να θέσει ως προϋπόθεση για τη χορήγηση ενίσχυσης από το Ταμείο Συνοχής κατά την προσεχή περίοδο την ύπαρξη μιας ολοκληρωμένης μακροπρόθεσμης στρατηγικής για την ανάπτυξη των λιμενικών εγκαταστάσεων (βάσει εκτίμησης των αναγκών) για το σύνολο των λιμένων της οικείας περιφέρειας»·

10. επικροτεί το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή⁽³⁾ αναγνωρίζει ότι οι κρατικές ενισχύσεις για τις υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος (ΥΓΟΣ), συμπεριλαμβανομένων των συνεισφορών από το ΕΠΠΑ, δεν θα συμπεριληφθούν στον υπολογισμό των ανωτάτων ορίων έντασης των περιφερειακών ενισχύσεων, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στην Απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2011⁽⁴⁾·

11. υπενθυμίζει τη σημασία της αποσαφήνισης της ορθής εφαρμογής του καθεστώτος κρατικών ενισχύσεων στα έργα υποδομής, δεδομένων των προβλημάτων που συνδέονται με την ερμηνεία της απόφασης του Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 σχετικά με τις συνεκδικασθείσες υποθέσεις *Freistaat Sachsen* και *Land Sachsen-Anhalt (T-443/08)* και *Mitteldeutsche Flughafen AG* και *Flughafen Leipzig-Halle GmbH (T- 455/08)* κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία οδήγησε σε σημαντικές καθυστερήσεις στην εκ των προτέρων επαλήθευση περίπου 200 έργων υποδομής που χρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία·

12. εκφράζει την απογοήτευσή της για το ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν συμπεριέλαβε απευθείας στη δέσμη μέτρων για τους λιμένες προτάσεις για να διευκρινιστεί η έννοια της ενίσχυσης όσον αφορά τη χρηματοδότηση υποδομών και στον λιμενικό τομέα (Δράση 5)· Αντ' αυτού, στις 3 Ιουλίου 2013, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απέστειλε αποκλειστικά προς τις μόνιμες αντιπροσωπείες όλων των κρατών μελών ερωτηματολόγιο σχετικά με τη λειτουργία και τη φορολόγηση των λιμένων· ζητεί, κατά συνέπεια, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υιοθετηθεί μια πιο περιεκτική προσέγγιση κατά τους προσεχείς μήνες και να προωθήσει τη συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών μέσω της ΕΤΠ στην αναθεώρηση των εφαρμοστέων κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων στον τομέα των υποδομών γενικά και, ειδικότερα, στον λιμενικό τομέα, κυρίως δε κατά την ενδεχόμενη θέσπιση κανονισμών απαλλαγής κατά κατηγορία στον τομέα των λιμενικών εγκαταστάσεων έως τα τέλη του 2013·

⁽²⁾ <http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/14018736.PDF>.

⁽³⁾ Οδηγός για την εφαρμογή των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, τις δημόσιες συμβάσεις και την εσωτερική αγορά στις υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος, και ιδίως στις κοινωνικές υπηρεσίες κοινωνικής ωφέλειας, SWD(2013) 53, 15.02.2013.

⁽⁴⁾ Σε συμφωνία με την απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2011 σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 106 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης δημόσιας υπηρεσίας που χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος.

Νομοθετική πρόταση

13. συνιστά την εξαίρεση των υπηρεσιών βυθοκόρησης, πρόσδεσης, πλοήγησης πλοίων και ρυμούλκησης από το πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου κανονισμού, καθότι αυτές οι υπηρεσίες ανταποκρίνονται σε στόχους γενικού συμφέροντος, όπως ασφάλεια και προστασία του περιβάλλοντος. Καλεί την Επιτροπή να άρει τις αντιφάσεις στις υπάρχουσες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων και να διασαφηνίσει τους σχετικούς περιορισμούς. Οι προϋποθέσεις και οι απαιτήσεις για τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων ρυθμίζονται ήδη από την οδηγία 2000/59. Ειδικότερα, οι διατάξεις του άρθρου 8 είναι αντίθετες με την ελεύθερη πρόσβαση στην αγορά για όλους τους παρόχους υπηρεσιών διαχείρισης αποβλήτων. Εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης λιμένος επιλέγει μεμονωμένες λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής και τις ενσωματώνει στο σύστημα επιβολής τελών που προβλέπεται στην οδηγία, ισχύουν οι κανόνες υποβολής προσφορών της οδηγίας 2004/17.

14. εκφράζει τη λύπη για το ότι στο άρθρο 2 («ορισμοί») δεν περιέχεται ορισμός της «αρμόδιας αρχής», η οποία όμως διαδραματίζει αξιοσημείωτο ρόλο στα άρθρα 8 και 9·

15. εκφράζει τη λύπη της για την ανεπαρκή αναγνώριση του ρόλου των τοπικών και των περιφερειακών αρχών στην εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας ή στη θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την παροχή λιμενικών υπηρεσιών (Άρθρο 4.2 δ· άρθρο 4.4· άρθρο 6.4)·

16. θεωρεί σκόπιμη την επέκταση των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας που περιλαμβάνει το άρθρο 8, προκειμένου κυρίως να συμπεριληφθούν κριτήρια που συνδέονται με την εδαφική συνοχή, όπως η δυνατότητα πρόσβασης σε απομακρυσμένες ή νησιωτικές και εξόχως απόκεντρες περιοχές·

17. ερωτά για ποιο λόγο, στο πλαίσιο της διαδικασίας περιορισμού του αριθμού των παρόχων λιμενικής υπηρεσίας –όπως ορίζεται στο άρθρο 7–, η Επιτροπή προβλέπει, στο άρθρο 10, μόνον τη δυνατότητα και όχι την υποχρέωση να χορηγούνται στα μέλη του προσωπικού που απασχολούσε προηγουμένως ο επίσημος φορέας λιμενικών υπηρεσιών τα δικαιώματα τα οποία θα κατείχαν εάν είχε γίνει μεταβίβαση κατά την έννοια της οδηγίας 2001/23/EK·

18. διερωτάται, όσον αφορά τις προϋποθέσεις που περιλαμβάνονται στο άρθρο 12, μήπως ο βαθμός λεπτομέρειας των πληροφοριών που πρέπει να παρέχουν οι λιμενικές αρχές σχετικά με τη ληφθείσα δημόσια χρηματοδότηση και η υποχρέωση να τηρούν χωριστούς λογαριασμούς είναι δυσανάλογες απαιτήσεις, κυρίως εάν ληφθούν υπόψη οι πολύ διαφορετικές διαρθρώσεις του κόστους ανάλογα με την γεωγραφική θέση των επιμέρους λιμένων·

19. ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διευκρινίσει περαιτέρω τί νοείται –στο άρθρο 14, εδάφιο 5– ως «κοινές αρχές χρέωσης», δεδομένου ότι οποιαδήποτε παραχώρηση αρμοδιοτήτων στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο σαφής·

20. αμφισβητεί την προστιθέμενη αξία της σύστασης μιας ανεξάρτητης εποπτικής αρχής που προτείνεται να έχει την ευθύνη της παρακολούθησης και της εποπτείας της εφαρμογής του κανονισμού (αιτιολογική σκέψη 27 και άρθρο 17). Επιπλέον παρόμοια αρχή ενδέχεται να προκαλέσει πρόσθετη διοικητική επιβάρυνση κατά τον σχεδιασμό της ανάπτυξης των λιμένων και να έχει επιπτώσεις για τον προϋπολογισμό των κρατών μελών·

21. ομοίως, διερωτάται για ποιο λόγο είναι απαραίτητη η συνεργασία μεταξύ των ανεξάρτητων εποπτικών αρχών είναι απαραίτητη (άρθρο 18) για τη διευκόλυνση της ομοιόμορφης εφαρμογής ενός κανονισμού ο οποίος έχει εξ ορισμού άμεση εφαρμογή.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ**Τροπολογία 1**

Τίτλος

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη θέσπιση πλαισίου όσον αφορά την πρόσβαση στην αγορά λιμενικών υπηρεσιών και τη χρηματοοικονομική διαφάνεια των λιμένων	Πρόταση ΟΔΗΓΙΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη θέσπιση πλαισίου όσον αφορά την πρόσβαση στην αγορά λιμενικών υπηρεσιών και τη χρηματοοικονομική διαφάνεια των λιμένων

Αιτιολογία

Η Επιτροπή των Περιφερειών δεν έχει πεισθεί ως προς την καταλληλότητα της επιλογής κανονισμού αντί οδηγίας, όπως συνέβη στην περίπτωση των προηγούμενων προτάσεων που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή της συναφούς νομοθεσίας (ιδίως για τις συμβάσεις παραχώρησης). Εξάλλου, η επιλογή μιας οδηγίας θα ήταν καταλληλότερη λαμβανομένης υπόψη της ευρείας ποικιλομορφίας των λιμένων στην ΕΕ.

Τροπολογία 2

Αιτιολογική σκέψη 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Η συντριπτική πλειονότητα της θαλάσσιας κυκλοφορίας της Ένωσης διέρχεται από τους θαλάσσιους λιμένες του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών. Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος του παρόντος κανονισμού κατά τρόπο αναλογικό, χωρίς την επιβολή τυχόν περιττού φόρτου σε άλλους λιμένες, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ισχύει στους λιμένες του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, καθένας εκ των οποίων διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στο ευρωπαϊκό σύστημα μεταφορών είτε επειδή διαχειρίζεται άνω του 0,1% του συνόλου των εμπορευμάτων της ΕΕ ή του συνολικού αριθμού επιβατών, είτε επειδή βελτιώνει την προσβασιμότητα νησιωτικών ή περιφερειακών περιοχών, με την επιφύλαξη, ωστόσο, της δυνατότητας των κρατών μελών να αποφασίζουν για την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού και σε άλλους λιμένες. Οι υπηρεσίες πλοήγησης που εκτελούνται στην ανοιχτή θάλασσα δεν έχουν άμεσο αντίκτυπο στην απόδοση των λιμένων, καθώς δεν χρησιμοποιούνται για την άμεση είσοδο και έξοδο από τους λιμένες και, συνεπώς, δεν χρειάζεται να συμπεριληφθούν στον παρόντα κανονισμό.</p>	<p>Η συντριπτική πλειονότητα της θαλάσσιας κυκλοφορίας της Ένωσης διέρχεται από τους θαλάσσιους λιμένες του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών. Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της παρούσας οδηγίας του παρόντος κανονισμού κατά τρόπο αναλογικό, χωρίς την επιβολή τυχόν περιττού φόρτου σε άλλους λιμένες, η παρούσα οδηγία ~~ο παρών κανονισμός~~ θα πρέπει να ισχύει στους λιμένες του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, καθένας εκ των οποίων διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στο ευρωπαϊκό σύστημα μεταφορών είτε επειδή διαχειρίζεται άνω του 0,1% του συνόλου των εμπορευμάτων της ΕΕ ή του συνολικού αριθμού επιβατών, είτε επειδή βελτιώνει την προσβασιμότητα νησιωτικών, ή περιφερειακών <u>ή εξόχως απόκεντρων</u> περιοχών, με την επιφύλαξη, ωστόσο, της δυνατότητας των κρατών μελών να αποφασίζουν για την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας του εν λόγω κανονισμού και σε άλλους λιμένες. Οι <u>τεχνικο-ναυτικές</u> υπηρεσίες πλοήγησης που <u>εκπληρώνουν αποστολές γενικού συμφέροντος που εκτελούνται στην ανοιχτή θάλασσα</u> δεν έχουν άμεσο αντίκτυπο στην απόδοση των λιμένων, καθώς δεν χρησιμοποιούνται για την άμεση είσοδο και έξοδο από τους λιμένες και, συνεπώς, δεν χρειάζεται να συμπεριληφθούν <u>στην παρούσα Οδηγία</u> στον παρόντα κανονισμό.</p>

Αιτιολογία

Η τροπολογία συνδέεται με την τροπολογία επί του άρθρου 1 (πεδίο εφαρμογής).

Τροπολογία 3

Αιτιολογική σκέψη 19

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Τα κράτη μέλη πρέπει να διατηρούν τη δυνατότητα να διασφαλίζουν επαρκή κοινωνική προστασία στο προσωπικό των επιχειρήσεων που παρέχουν λιμενικές υπηρεσίες. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή των κοινωνικών και εργασιακών κανόνων των κρατών μελών. Σε περίπτωση περιορισμού του αριθμού των παρόχων λιμενικών υπηρεσιών, όπου η σύναψη μιας σύμβασης παροχής λιμενικής υπηρεσίας δύναται να επιφέρει αλλαγή του φορέα παροχής λιμενικής υπηρεσίας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να είναι σε θέση να ζητήσουν από τον επιλεγμένο φορέα παροχής υπηρεσίας να εφαρμόσει τις διατάξεις της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων.</p>	<p>Τα κράτη μέλη πρέπει να διατηρούν τη δυνατότητα να διασφαλίζουν επαρκή κοινωνική προστασία στο προσωπικό των επιχειρήσεων που παρέχουν λιμενικές υπηρεσίες. <u>Η παρούσα οδηγία</u> ~~Ο παρών κανονισμός~~ δεν θίγει την εφαρμογή των κοινωνικών και εργασιακών κανόνων των κρατών μελών. Σε περίπτωση περιορισμού του αριθμού των παρόχων λιμενικών υπηρεσιών, όπου η σύναψη μιας σύμβασης παροχής λιμενικής υπηρεσίας δύναται να επιφέρει αλλαγή του φορέα παροχής λιμενικής υπηρεσίας, ~~οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να είναι σε θέση να ζητήσουν από τον~~ <u>ο</u> επιλεγμένος φορέας παροχής υπηρεσίας <u>εφαρμόζει να εφαρμόσει</u> τις διατάξεις της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων.</p>

Αιτιολογία

Η τροπολογία συνδέεται με την τροπολογία επί του Άρθρου 10 παράγραφος 2.

Τροπολογία 4

Αιτιολογική σκέψη 29

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Για τη συμπλήρωση και την τροποποίηση ορισμένων μη ουσιαδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού και ιδίως για την προώθηση της ομοιόμορφης εφαρμογής των περιβαλλοντικών τελών, την ενίσχυση της συνοχής των περιβαλλοντικών τελών σε όλη την Ένωση και τη διασφάλιση κοινών αρχών χρέωσης όσον αφορά την προώθηση των θαλάσσιων μεταφορών μικρών αποστάσεων, η εξουσία θέσπισης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να ανατίθεται στην Επιτροπή όσον αφορά την κοινή ταξινόμηση πλοίων, καυσίμων και τύπων δραστηριοτήτων, στις οποίες θα βασίζεται η διαφοροποίηση των τελών υποδομών και οι κοινές αρχές για τα τέλη λιμενικών υποδομών. (...)</p>	<p>Για τη συμπλήρωση και την τροποποίηση ορισμένων μη ουσιαδών στοιχείων ~~της παρούσας οδηγίας του παρόντος κανονισμού~~ και ιδίως για την προώθηση της ομοιόμορφης εφαρμογής των περιβαλλοντικών τελών, την ενίσχυση της συνοχής των περιβαλλοντικών τελών σε όλη την Ένωση και τη διασφάλιση κοινών αρχών χρέωσης όσον αφορά την προώθηση των θαλάσσιων μεταφορών μικρών αποστάσεων, η εξουσία θέσπισης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να ανατίθεται στην Επιτροπή όσον αφορά την κοινή ταξινόμηση πλοίων, καυσίμων και τύπων δραστηριοτήτων, <u>βάσει των οποίων ενδέχεται να διαφοροποιούνται</u> ~~στις οποίες θα βασίζεται η διαφοροποίηση των τελών υποδομών και οι κοινές αρχές για τα~~ τέλη λιμενικών υποδομών. (...)</p>

Αιτιολογία

Η τροπολογία συνδέεται με την τροπολογία επί του Άρθρου 14 παράγραφος 5. Όσον αφορά την κοινή ταξινόμηση πλοίων, καυσίμων και τύπων δραστηριοτήτων, μόνο οι λιμενικές αρχές μπορούν να αποφασίζουν τη διαφοροποίηση των λιμενικών τελών.

Τροπολογία 5

Άρθρο 1 — Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει:</p> <p>α) ένα σαφές πλαίσιο για την πρόσβαση στην αγορά λιμενικών υπηρεσιών·</p> <p>β) κοινούς κανόνες ως προς τη χρηματοοικονομική διαφάνεια και τα τέλη που θα εφαρμόζονται από τους διαχειριστικούς φορείς ή τους παρόχους λιμενικών υπηρεσιών.</p> <p>2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται όσον αφορά την παροχή των ακόλουθων κατηγοριών λιμενικών υπηρεσιών, είτε εντός της λιμενικής ζώνης είτε στην πλωτή οδό πρόσβασης προς και από τους λιμένες.</p> <p>α) εφοδιασμός με καύσιμο·</p> <p>β) διακίνηση φορτίων·</p> <p>γ) βυθοκόρηση·</p> <p>δ) πρόσδεση·</p> <p>ε) υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών·</p> <p>στ) λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής·</p> <p>ζ) πλοήγηση πλοίων και</p> <p>η) ρυμούλκηση.</p>	<p>1. <u>Η παρούσα οδηγία</u> ~~Ο παρών κανονισμός~~ θεσπίζει:</p> <p>α) ένα σαφές πλαίσιο για την πρόσβαση στην αγορά λιμενικών υπηρεσιών·</p> <p>β) κοινούς κανόνες ως προς τη χρηματοοικονομική διαφάνεια και τα τέλη που θα εφαρμόζονται από τους διαχειριστικούς φορείς ή τους παρόχους λιμενικών υπηρεσιών.</p> <p>2. <u>Η παρούσα οδηγία</u> ~~Ο παρών κανονισμός~~ εφαρμόζεται όσον αφορά την παροχή των ακόλουθων κατηγοριών λιμενικών υπηρεσιών, είτε εντός της λιμενικής ζώνης είτε στην πλωτή οδό πρόσβασης προς και από τους λιμένες.</p> <p>α) εφοδιασμός με καύσιμο·</p> <p>β) διακίνηση φορτίων·</p> <p>~~γ) βυθοκόρηση·~~</p> <p>~~δ) πρόσδεση·~~</p> <p><u>(γ)</u> υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών·</p> <p><u>(δ)</u> λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής·</p> <p>~~ε) πλοήγηση πλοίων και~~</p> <p>~~στ) ρυμούλκηση·~~</p>

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλους τους θαλάσσιους λιμένες του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, όπως ορίζεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού XXX [κανονισμός για τις κατευθυντήριες γραμμές για το ΔΕΔ-Μ].</p> <p>4. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να εφαρμόσουν τον παρόντα κανονισμό σε άλλους θαλάσσιους λιμένες. Όταν τα κράτη μέλη αποφασίσουν να εφαρμόσουν τον παρόντα κανονισμό σε άλλους θαλάσσιους λιμένες, κοινοποιούν την απόφασή τους στην Επιτροπή.</p>	<p>3. <u>Η παρούσα οδηγία</u> ~~Ο παρών κανονισμός~~ εφαρμόζεται σε όλους τους θαλάσσιους λιμένες του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, όπως ορίζεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού XXX [κανονισμός για τις κατευθυντήριες γραμμές για το ΔΕΔ-Μ].</p> <p>4. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να εφαρμόσουν <u>την παρούσα οδηγία</u> ~~τον παρόντα κανονισμό~~ σε άλλους θαλάσσιους λιμένες. Όταν τα κράτη μέλη αποφασίσουν να εφαρμόσουν <u>την παρούσα οδηγία</u> ~~τον παρόντα κανονισμό~~ σε άλλους θαλάσσιους λιμένες, κοινοποιούν την απόφασή τους στην Επιτροπή.</p>

Αιτιολογία

- Η πλοήγηση πλοίων, η ρυμούλκηση και η πρόδωση συνιστούν λιμενικές υπηρεσίες γενικού συμφέροντος (στόχο αποτελεί η εγγύηση της ασφάλειας των θαλάσσιων μεταφορών και η προστασία του περιβάλλοντος), οι οποίες ρυθμίζονται αυστηρά από τα κράτη μέλη και δεν μπορούν να υπόκεινται σε μια προσέγγιση της αγοράς.
- Η ένταξη των υπηρεσιών βυθοκόρησης στον κανονισμό αποτελεί παρέμβαση στην κυριότητα των λιμένων, διότι οι λιμένες δεν υποχρεούνται πλέον να συντηρούν οι ίδιοι τις πλωτές οδούς και τη λιμενολεκάνη τους με δικά τους μέσα. Επιπλέον, η βυθοκόρηση στους λιμένες είναι συγκρίσιμη με τα έργα συντήρησης στις αποβάθρες και τους υδατοφράκτες, αλλά όχι με άλλες λιμενικές υπηρεσίες που σχετίζονται άμεσα με κάθε ελλιμενισμό και τιμολογούνται χωριστά για κάθε πλοίο.

Τροπολογία 6

Άρθρο 2, προσθήκη νέου σημείου 2α) — Ορισμοί

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
	<p><u>ως «αρμόδια αρχή» νοείται κάθε δημόσια αρχή ή ομάδα δημοσίων αρχών κράτους μέλους ή κρατών μελών, η οποία έχει την εξουσία να επεμβαίνει στις δημόσιες επιβατικές μεταφορές σε δεδομένη γεωγραφική περιοχή, ή κάθε άλλο όργανο στο οποίο έχει ανατεθεί τέτοια αρμοδιότητα.</u></p>

Αιτιολογία

Ο όρος «αρμόδια αρχή» χρησιμοποιείται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1370/2007 για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές, όπου ορίζεται ως «κάθε δημόσια αρχή ή ομάδα δημοσίων αρχών κράτους μέλους ή κρατών μελών, η οποία έχει την εξουσία να επεμβαίνει στις δημόσιες επιβατικές μεταφορές σε δεδομένη γεωγραφική περιοχή, ή κάθε άλλο όργανο στο οποίο έχει ανατεθεί τέτοια αρμοδιότητα» (άρθρο 2 σημείο β)). Αυτός ο ορισμός συμβάλλει στη συνοχή των νομικών κειμένων της ΕΕ και ενισχύει τη νομική διαφάνεια προκειμένου να αναπτυχθεί ένας εναρμονισμένος ορισμός που δεν περιορίζεται μόνο στις υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών.

Τροπολογία 7

Άρθρο 2 παράγραφος 14 — Ορισμοί

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>ως «υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας» νοείται μια απαίτηση που προσδιορίζεται ή καθορίζεται προκειμένου να διασφαλιστεί η παροχή των εν λόγω λιμενικών υπηρεσιών προς όφελος του γενικού συμφέροντος, τις οποίες ο φορέας εκμετάλλευσης, αν λάμβανε αποκλειστικά υπόψη τα δικά του συμφέροντα δεν θα αναλάμβανε ή δεν θα αναλάμβανε στην ίδια έκταση ή με τους αυτούς όρους·</p>	<p>ως «υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας» νοείται μια απαίτηση που προσδιορίζεται ή καθορίζεται <u>από μια αρμόδια αρχή</u> προκειμένου να διασφαλιστεί η παροχή των εν λόγω λιμενικών υπηρεσιών προς όφελος του γενικού συμφέροντος, τις οποίες ο φορέας εκμετάλλευσης, αν λάμβανε αποκλειστικά υπόψη τα δικά του συμφέροντα δεν θα αναλάμβανε ή δεν θα αναλάμβανε στην ίδια έκταση ή με τους αυτούς όρους <u>χωρίς αντιστάθμιση</u>·</p>

Αιτιολογία

Στην τροπολογία αυτή αντανακλάται ιδίως η αιτιολογική σκέψη 16, στην οποία αναφέρεται ότι «Ο παρών κανονισμός δεν αποκλείει τη δυνατότητα των αρμόδιων αρχών να χορηγούν αποζημίωση για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας, υπό την προϋπόθεση ότι συμμορφώνεται με τους ισχύοντες κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις».

Τροπολογία 8

Άρθρο 2 παράγραφος 15 — Ορισμοί

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
ως «θαλάσσιες μεταφορές μικρών αποστάσεων» νοείται η θαλάσσια μετακίνηση φορτίων και επιβατών μεταξύ λιμένων ευρισκόμενων γεωγραφικά στην Ευρώπη ή μεταξύ αυτών των λιμένων και λιμένων ευρισκόμενων σε μη ευρωπαϊκές χώρες των οποίων η ακτογραμμή βρίσκεται στις περικλειστές θάλασσες που συνορεύουν με την Ευρώπη·	ως «θαλάσσιες μεταφορές μικρών αποστάσεων» νοείται η θαλάσσια μετακίνηση φορτίων και επιβατών μεταξύ λιμένων ευρισκόμενων γεωγραφικά στην Ευρώπη ή μεταξύ αυτών των λιμένων και λιμένων ευρισκόμενων σε μη ευρωπαϊκές χώρες των οποίων η ακτογραμμή βρίσκεται στις περικλειστές θάλασσες που συνορεύουν με την Ευρώπη <u>ή, στην περίπτωση των εξόχως απόκεντρων περιφερειών, λιμένων που βρίσκονται στις χώρες του κοντινού γεωγραφικού τους περιβάλλοντος·</u>

Αιτιολογία

Δεν δικαιολογείται να περιορίζεται το κοντινό γεωγραφικό περιβάλλον αποκλειστικά στην ΕΕ. Η έννοια πρέπει να επεκταθεί σε όλα τα εδάφη της ΕΕ, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση, ειδικότερα δε στις ΕΑΠ, όπου η ΕΕ αναπτύσσει μια στρατηγική ενίσχυσης της ένταξης τους στο κοντινό τους γεωγραφικό περιβάλλον.

Τροπολογία 9

Άρθρο 2 παράγραφος 16 — Ορισμοί

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
ως «θαλάσσιος λιμένας» νοείται μια χερσαία και θαλάσσια έκταση που αποτελείται από έργα και εξοπλισμό που επιτρέπουν, κυρίως, την υποδοχή πλοίων, τη φόρτωση και εκφόρτωσή τους, την αποθήκευση εμπορευμάτων, την παραλαβή και παράδοση των εν λόγω εμπορευμάτων και την επιβίβαση και αποβίβαση επιβατών, καθώς και κάθε άλλη υποδομή που χρειάζονται οι επιχειρήσεις μεταφορών εντός της ζώνης του λιμένα·	ως «θαλάσσιος λιμένας» νοείται μια χερσαία και θαλάσσια έκταση που αποτελείται από έργα και εξοπλισμό που επιτρέπουν, κυρίως, την υποδοχή πλοίων, τη φόρτωση και εκφόρτωσή τους, την αποθήκευση εμπορευμάτων, την παραλαβή και παράδοση των εν λόγω εμπορευμάτων και την επιβίβαση και αποβίβαση επιβατών, ~~καθώς και κάθε άλλη υποδομή που χρειάζονται οι επιχειρήσεις μεταφορών εντός της ζώνης του λιμένα·~~

Αιτιολογία

Προτείνεται να διαγραφεί το τελευταίο τμήμα του ορισμού του «θαλάσσιου λιμένα». Μολονότι αυτό το τμήμα είναι καινούργιο σε σύγκριση με τους προηγούμενους προτεινόμενους ορισμούς, δεν ορίζεται η έννοια «ζώνη του λιμένα». Αυτό θα μπορούσε να προκαλέσει σύγχυση σε σχέση με τις υποδομές μεταφορών που παρέχουν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές μεταξύ του λιμένα και της ενδοχώρας.

Τροπολογία 10

Άρθρο 2 παράγραφος 16α) (νέο σημείο)– Ορισμοί

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
	<u>ως «τεχνικο-ναυτικές υπηρεσίες» νοούνται οι λιμενικές υπηρεσίες γενικού συμφέροντος που παρέχονται με στόχο τη διαφύλαξη της ασφάλειας των θαλάσσιων μεταφορών και την προστασία του περιβάλλοντος, όπως λόγου χάρη η πρόσδεση, η πλοήγηση πλοίων και η ρυμούλκηση·</u>

Αιτιολογία

Προκύπτει από τις τροπολογίες επί των Άρθρων 2 και 18.

Τροπολογία 11

Κεφάλαιο II — Τίτλος

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ II — Πρόσβαση στην αγορά	~~ΚΕΦΑΛΑΙΟ II — Πρόσβαση στην αγορά~~ <u>Αρχές που διέπουν την παροχή και την πρόσβαση στις λιμενικές υπηρεσίες</u>

Αιτιολογία

Ο τίτλος του κεφαλαίου, ως έχει, αφήνει να εννοηθεί ότι ο στόχος που επιδιώκει η Επιτροπή είναι η απελευθέρωση, ενώ το κεφάλαιο αυτό αφορά κυρίως τις διατάξεις που διέπουν την παροχή λιμενικών υπηρεσιών οι οποίες δεν είναι κατ' ανάγκη ανοιχτές στην αγορά.

Τροπολογία 12

Άρθρο 4 — Ελάχιστες απαιτήσεις για την παροχή λιμενικών υπηρεσιών

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>1. Ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα δύναται να απαιτήσει από τους παρόχους λιμενικών υπηρεσιών τη συμμόρφωσή τους με ελάχιστες απαιτήσεις ως προς την εκτέλεση της αντίστοιχης λιμενικής υπηρεσίας.</p> <p>2. Οι ελάχιστες απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1 δύναται να αφορούν, κατά περίπτωση, τα εξής: (...)</p> <p>δ) τη συμμόρφωση με τις τοπικές, εθνικές, ενωσιακές και διεθνείς περιβαλλοντικές απαιτήσεις.</p> <p>(...)</p> <p>4. Όπου οι ελάχιστες απαιτήσεις περιλαμβάνουν ειδικές τοπικές γνώσεις ή εξοικείωση με τις τοπικές συνθήκες, ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα εξασφαλίζει την ύπαρξη επαρκούς πρόσβασης στη σχετική εκπαίδευση, υπό διαφανείς και αμερόληπτες συνθήκες, εκτός εάν η επαρκής πρόσβαση στη σχετική εκπαίδευση εξασφαλίζεται από το κράτος μέλος.</p>	<p>1. Ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα, <u>κατόπιν διαβουλεύσεων με τις σχετικές αρμόδιες αρχές</u>, δύναται να απαιτήσει από τους παρόχους λιμενικών υπηρεσιών τη συμμόρφωσή τους με ελάχιστες απαιτήσεις ως προς την εκτέλεση της αντίστοιχης λιμενικής υπηρεσίας.</p> <p>2. Οι ελάχιστες απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1 δύναται να αφορούν, κατά περίπτωση, τα εξής: (...)</p> <p>δ) τη συμμόρφωση με τις τοπικές, <u>περιφερειακές</u>, εθνικές, ενωσιακές και διεθνείς περιβαλλοντικές απαιτήσεις.</p> <p>(...)</p> <p>4. Όπου οι ελάχιστες απαιτήσεις περιλαμβάνουν ειδικές τοπικές γνώσεις ή εξοικείωση με τις τοπικές συνθήκες, ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα εξασφαλίζει την ύπαρξη επαρκούς πρόσβασης στη σχετική εκπαίδευση, υπό διαφανείς και αμερόληπτες συνθήκες, εκτός εάν η επαρκής πρόσβαση στη σχετική εκπαίδευση εξασφαλίζεται από <u>τη σχετική αρμόδια αρχή</u> ~~το κράτος μέλος~~.</p>

Αιτιολογία

Η ανωτέρω τροπολογία αποσκοπεί να ενισχυθεί η αναγνώριση του ρόλου των τοπικών και των περιφερειακών αρχών σε ό,τι αφορά την ισχύουσα νομοθεσία ή τον καθορισμό ελάχιστων απαιτήσεων για την παροχή λιμενικών υπηρεσιών.

Τροπολογία 13

Άρθρο 6 παράγραφος 4 — Περιορισμοί στον αριθμό των παρόχων λιμενικών υπηρεσιών

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Όταν ένας διαχειριστικός φορέας λιμένα παρέχει λιμενικές υπηρεσίες ο ίδιος ή μέσω νομικά ανεξάρτητης οντότητας την οποία ελέγχει άμεσα ή έμμεσα, το κράτος μέλος δύναται να αναθέσει τη θέσπιση της απόφασης περιορισμού του αριθμού των παρόχων λιμενικών υπηρεσιών σε αρχή η οποία είναι ανεξάρτητη από τον διαχειριστικό φορέα του λιμένα. Εάν το κράτος μέλος δεν αναθέσει την έκδοση της απόφασης περιορισμού του αριθμού των παρόχων λιμενικών υπηρεσιών σε τέτοια αρχή, ο αριθμός των παρόχων δεν μπορεί να είναι μικρότερος από δύο.</p>	<p>Όταν ένας διαχειριστικός φορέας λιμένα παρέχει λιμενικές υπηρεσίες ο ίδιος ή μέσω νομικά ανεξάρτητης οντότητας την οποία ελέγχει άμεσα ή έμμεσα, η σχετική αρμόδια αρχή το κράτος μέλος δύναται να αναθέσει τη θέσπιση της απόφασης περιορισμού του αριθμού των παρόχων λιμενικών υπηρεσιών σε αρχή η οποία είναι ανεξάρτητη από τον διαχειριστικό φορέα του λιμένα. Ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα αποδεικνύει ότι η κατάσταση της αγοράς καθιστά δυνατό αυτόν τον περιορισμό. Ο περιορισμός θα έχει προσωρινό χαρακτήρα. Εάν η σχετική αρμόδια αρχή το κράτος μέλος δεν αναθέσει την έκδοση της απόφασης περιορισμού του αριθμού των παρόχων λιμενικών υπηρεσιών σε τέτοια αρχή, ο αριθμός των παρόχων δεν μπορεί να είναι μικρότερος από δύο.</p>

Τροπολογία 14

Άρθρο 7

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>1. Κάθε περιορισμός του αριθμού των παρόχων λιμενικής υπηρεσίας σύμφωνα με το άρθρο 6, βασίζεται σε μια ανοιχτή προς όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, αμερόληπτη και διαφανή διαδικασία επιλογής.</p> <p>2. Εάν η εκτιμώμενη αξία της λιμενικής υπηρεσίας υπερβαίνει το όριο που καθορίζεται στην παράγραφο 3, ισχύουν οι κανόνες για τη διαδικασία ανάθεσης, οι διαδικαστικές εγγυήσεις και η μέγιστη διάρκεια των παραχωρήσεων όπως ορίζονται στην οδηγία ..../.... [παραχωρήσεις].</p> <p>3. Το όριο και η μέθοδος για τον προσδιορισμό της αξίας της λιμενικής υπηρεσίας είναι εκείνα των σχετικών και εφαρμοστέων διατάξεων που ορίζονται στην οδηγία ..../.... [παραχωρήσεις].</p> <p>4. Ο επιλεγμένος πάροχος ή οι επιλεγμένοι πάροχοι και ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα συνάπτουν σύμβαση παροχής λιμενικών υπηρεσιών.</p> <p>5. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, μια ουσιαδής τροποποίηση κατά την έννοια της οδηγίας ..../... [παραχωρήσεις] για τις διατάξεις της σύμβασης παροχής λιμενικών υπηρεσιών εντός της εν λόγω περιόδου λαμβάνεται υπόψη ως μια νέα σύμβαση παροχής λιμενικών υπηρεσιών και απαιτεί μια νέα διαδικασία, η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 2.</p>	<p>1. Κάθε περιορισμός του αριθμού των παρόχων λιμενικής υπηρεσίας σύμφωνα με το άρθρο 6, βασίζεται σε μια ανοιχτή προς όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, αμερόληπτη και διαφανή διαδικασία επιλογής.</p> <p>~~2. Εάν η εκτιμώμενη αξία της λιμενικής υπηρεσίας υπερβαίνει το όριο που καθορίζεται στην παράγραφο 3, ισχύουν οι κανόνες για τη διαδικασία ανάθεσης, οι διαδικαστικές εγγυήσεις και η μέγιστη διάρκεια των παραχωρήσεων όπως ορίζονται στην οδηγία ..../.... [παραχωρήσεις].~~</p> <p>~~3. Το όριο και η μέθοδος για τον προσδιορισμό της αξίας της λιμενικής υπηρεσίας είναι εκείνα των σχετικών και εφαρμοστέων διατάξεων που ορίζονται στην οδηγία ..../.... [παραχωρήσεις].~~</p> <p>~~4.2~~ . Ο επιλεγμένος πάροχος ή οι επιλεγμένοι πάροχοι και ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα συνάπτουν σύμβαση παροχής λιμενικών υπηρεσιών.</p> <p>~~5. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, μια ουσιαδής τροποποίηση κατά την έννοια της οδηγίας ..../... [παραχωρήσεις] για τις διατάξεις της σύμβασης παροχής λιμενικών υπηρεσιών εντός της εν λόγω περιόδου λαμβάνεται υπόψη ως μια νέα σύμβαση παροχής λιμενικών υπηρεσιών και απαιτεί μια νέα διαδικασία, η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 2.~~</p>

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
6. Οι παράγραφοι 1 έως 5 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9.	~~6~~ <u>3</u> . Οι παράγραφοι 1 ~~και 2~~ ~~έως 5~~ του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9.
7. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της οδηγίας ..../.... [παραχωρήσεις] [1], της οδηγίας ..../.... [υπηρεσίες κοινής ωφέλειας] [2] και της οδηγίας ..../.... [δημόσιες συμβάσεις] [3]	~~7~~ <u>4</u> . Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της οδηγίας ..../.... [παραχωρήσεις] [1], της οδηγίας ..../.... [υπηρεσίες κοινής ωφέλειας] [2] και της οδηγίας ..../.... [δημόσιες συμβάσεις] [3] <u>4α.</u> Η διάρκεια των συμβάσεων παροχής λιμενικών υπηρεσιών είναι ανάλογη των επενδύσεων που πραγματοποιούνται.

Τροπολογία 15

Άρθρο 8 — Υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν την επιβολή υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας οι οποίες σχετίζονται με τις λιμενικές υπηρεσίες στους παρόχους, προκειμένου να εξασφαλίζουν τα εξής:	1. <u>Οι αρμόδιες αρχές</u> Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν την επιβολή υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας οι οποίες σχετίζονται με τις λιμενικές υπηρεσίες στους παρόχους, προκειμένου να εξασφαλίζουν τα εξής:
(α) τη διαθεσιμότητα της αδιάλειπτης παροχής της υπηρεσίας κατά τη διάρκεια της ημέρας, της νύχτας, της εβδομάδας και του έτους·	(α) τη διαθεσιμότητα της αδιάλειπτης παροχής της υπηρεσίας κατά τη διάρκεια της ημέρας, της νύχτας, της εβδομάδας και του έτους·
(β) τη διαθεσιμότητα της υπηρεσίας σε όλους τους χρήστες·	(β) τη διαθεσιμότητα της υπηρεσίας σε όλους τους χρήστες·
(γ) την οικονομική προσιτότητα της υπηρεσίας σε ορισμένες κατηγορίες χρηστών·	(γ) την οικονομική προσιτότητα της υπηρεσίας σε ορισμένες κατηγορίες χρηστών·
	~~(δ) την εκπλήρωση των κριτηρίων της εδαφικής συνοχής, όπως για παράδειγμα η προσβασιμότητα των απομακρυσμένων και νησιωτικών ή εξόχως απόκεντρων περιοχών·~~
	~~(ε) την εκπλήρωση συγκεκριμένων καθηκόντων, μεταξύ άλλων, ασφάλειας ή προστασίας του περιβάλλοντος, τα οποία, για οικονομικούς λόγους δεν αναλαμβάνονται από τους παρόχους λιμενικών υπηρεσιών.~~
2. Οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να ορίζονται σαφώς, να είναι διαφανείς, αμερόληπτες και επαληθεύσιμες, και να εξασφαλίζουν την ισότιμη πρόσβαση όλων των παρόχων λιμενικών υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι στην ένωση.	2. Οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να ορίζονται σαφώς, να είναι διαφανείς, αμερόληπτες και επαληθεύσιμες, και να εξασφαλίζουν την ισότιμη πρόσβαση όλων των παρόχων λιμενικών υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι στην ένωση.
3. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο της επικράτειάς τους, οι οποίες θα επιβάλουν τις εν λόγω υποχρεώσεις παροχής δημόσιων υπηρεσιών. Ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα δύναται να είναι η αρμόδια αρχή. (...)	3. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο της επικράτειάς τους, οι οποίες θα επιβάλουν τις εν λόγω υποχρεώσεις παροχής δημόσιων υπηρεσιών. Ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα δύναται, <u>εάν είναι δημόσιος</u> , να είναι η αρμόδια αρχή. (...)

Αιτιολογία

- Προτείνεται να επεκταθεί η υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας και να συμπεριληφθούν τα κριτήρια της εδαφικής συνοχής, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση της υπό εξέταση πρότασης κανονισμού (στο τέλος του σημείου 1.4). Επιπλέον, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα κριτήρια για την ασφαλή λειτουργία των λιμένων και την προστασία του περιβάλλοντος, τα οποία είναι ιδιαίτερα σημαντικά αλλά δαπανηρά.
- Δεδομένου ότι ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα μπορεί να είναι ιδιωτικός οργανισμός και να δέχεται δημόσια χρηματοδότηση, η δυνατότητα που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3, σύμφωνα με την οποία, ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα δύναται να είναι η αρμόδια αρχή για τον καθορισμό των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας, θα πρέπει να περιοριστεί στους δημόσιους διαχειριστικούς φορείς.

Τροπολογία 16

Άρθρο 9 — Εγχώριος φορέας

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>1. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β, η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει να παρέχει η ίδια κάποια λιμενική υπηρεσία στο πλαίσιο υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας ή να επιβάλει υποχρεώσεις απευθείας σε μια νομικά ξεχωριστή οντότητα, στην οποία ασκεί έλεγχο ανάλογο εκείνου που ασκεί επί των δικών της υπηρεσιών. Σε αυτήν την περίπτωση, ο πάροχος λιμενικής υπηρεσίας θεωρείται ως εγχώριος φορέας για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.</p> <p>(...)</p> <p>4. Εάν αρμόδια αρχή αποφασίσει να εφαρμόσει την παράγραφο 1 σε όλους τους θαλάσσιους λιμένες που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό σε ένα κράτος μέλος, πρέπει να ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή.</p> <p>(...)</p>	<p>1. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β, η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει να παρέχει η ίδια κάποια λιμενική υπηρεσία ~~στο~~ <u>πλαίσιο υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας ή μέσω να επιβάλει υποχρεώσεις απευθείας σε</u> μιας νομικά ξεχωριστής οντότητας, στην οποία ασκεί έλεγχο ανάλογο εκείνου που ασκεί επί των δικών της υπηρεσιών. Σε αυτήν την περίπτωση, ο πάροχος λιμενικής υπηρεσίας θεωρείται ως εγχώριος φορέας για τους σκοπούς <u>της παρούσας οδηγίας του παρόντος κανονισμού</u>.</p> <p>(...)</p> <p>4. Εάν αρμόδια αρχή αποφασίσει να εφαρμόσει την παράγραφο 1 σε όλους τους θαλάσσιους λιμένες που καλύπτονται από <u>την παρούσα οδηγία τον παρόντα κανονισμό</u> σε ένα κράτος μέλος, πρέπει να ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή.</p> <p>(...)</p>

Αιτιολογία

Είναι αμφίβολο εάν η περίπτωση κατά την οποία ο πάροχος λιμενικής υπηρεσίας θεωρείται ως «εγχώριος φορέας» περιορίζεται μόνο στις λιμενικές υπηρεσίες στο πλαίσιο των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας. Θα μπορούσαν πράγματι να υφίστανται αμιγώς εμπορικοί λόγοι για τους οποίους ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα (ο οποίος δύναται να είναι ιδιωτικός οργανισμός) ενδεχομένως να αποφασίσει να παρέχει ο ίδιος κάποια λιμενική υπηρεσία χωρίς η συγκεκριμένη υπηρεσία να έχει οριστεί ειδικά ως δημόσια υπηρεσία.

Τροπολογία 17

Άρθρο 10 παράγραφος 2 — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Με την επιφύλαξη του εθνικού δικαίου και του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των συλλογικών συμβάσεων μεταξύ κοινωνικών εταίρων, οι διαχειριστικοί φορείς του λιμένα δύναται να απαιτήσουν από τον διορισμένο πάροχο λιμενικών υπηρεσιών ο οποίος ορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 7, σε περίπτωση που ο εν λόγω πάροχος διαφέρει από τον επίσημο πάροχο λιμενικών υπηρεσιών, να χορηγήσει στο προσωπικό που απασχολούσε προηγουμένως ο επίσημος φορέας λιμενικών υπηρεσιών, τα δικαιώματα τα οποία θα κατείχαν εάν είχε γίνει μεταβίβαση κατά την έννοια της οδηγίας 2001/23/ΕΚ.</p>	<p>2. Με την επιφύλαξη του εθνικού δικαίου και του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των συλλογικών συμβάσεων μεταξύ κοινωνικών εταίρων, οι διαχειριστικοί φορείς του λιμένα δύναται να απαιτήσουν από τον διορισμένο πάροχο λιμενικών υπηρεσιών ο οποίος ορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 7, σε περίπτωση που ο εν λόγω πάροχος διαφέρει από τον επίσημο πάροχο λιμενικών υπηρεσιών, να χορηγήσει στο προσωπικό που απασχολούσε προηγουμένως ο επίσημος φορέας λιμενικών υπηρεσιών, τα δικαιώματα τα οποία θα κατείχαν εάν είχε γίνει μεταβίβαση κατά την έννοια της οδηγίας 2001/23/ΕΚ.</p>

Αιτιολογία

Δεν γίνεται κατανοητό για ποιο λόγο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προβλέπει μόνον τη δυνατότητα και όχι την υποχρέωση να χορηγηθούν στο προσωπικό που απασχολούσε προηγουμένως ο επίσημος φορέας λιμενικών υπηρεσιών, τα δικαιώματα τα οποία θα κατείχαν εάν είχε γίνει μεταβίβαση κατά την έννοια της οδηγίας 2001/23/ΕΚ.

Τροπολογία 18

Άρθρο 10 παράγραφος 3 — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Σε περίπτωση που οι διαχειριστικοί φορείς του λιμένα απαιτήσουν από τους παρόχους λιμενικών υπηρεσιών να συμμορφωθούν με ορισμένα κοινωνικά πρότυπα όσον αφορά την παροχή των αντίστοιχων λιμενικών υπηρεσιών, τα τεύχη δημοπράτησης και οι συμβάσεις παροχής λιμενικών υπηρεσιών πρέπει να αναφέρουν το οικείο προσωπικό και να περιλαμβάνουν διαφανή στοιχεία σχετικά με τα συμβατικά τους δικαιώματα και τις συνθήκες υπό τις οποίες οι υπάλληλοι θεωρούνται ότι συνδέονται με τις λιμενικές υπηρεσίες.</p>	<p>Σε περίπτωση που οι διαχειριστικοί φορείς του λιμένα απαιτήσουν από τους παρόχους λιμενικών υπηρεσιών να συμμορφωθούν με ορισμένα κοινωνικά πρότυπα όσον αφορά την παροχή των αντίστοιχων λιμενικών υπηρεσιών, τα τεύχη δημοπράτησης και οι συμβάσεις παροχής λιμενικών υπηρεσιών πρέπει να αναφέρουν το οικείο προσωπικό και να περιλαμβάνουν διαφανή στοιχεία σχετικά με τα συμβατικά τους δικαιώματα <u>διευκρινίζουν το καθεστώς των συμβατικών του δικαιωμάτων</u> και τις συνθήκες υπό τις οποίες οι υπάλληλοι θεωρούνται ότι συνδέονται με τις λιμενικές υπηρεσίες.</p>

Αιτιολογία

Η δημοσίευση «διαφανών στοιχείων σχετικά με συμβατικά δικαιώματα» του προσωπικού ενδεχομένως να θίγει τα δικαιώματα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Τροπολογία 19

Άρθρο 12 παράγραφος 2 — Διαφάνεια των χρηματοοικονομικών σχέσεων

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Όταν ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα που δέχεται δημόσιους πόρους παρέχει ο ίδιος λιμενικές υπηρεσίες, πρέπει να τηρεί χωριστούς λογαριασμούς για κάθε λιμενική υπηρεσία, κατά τρόπον ώστε:</p> <p>(α) όλες οι δαπάνες και τα έσοδα να καταλογίζονται ή να κατανέμονται ορθά με βάση τις αρχές αναλυτικής λογιστικής που εφαρμόζονται με συνέπεια και δικαιολογούνται αντικειμενικά και</p> <p>(β) να έχουν οριστεί σαφώς οι αρχές της αναλυτικής λογιστικής με βάση τις οποίες τηρούνται οι χωριστοί λογαριασμοί.</p>	<p>Όταν ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα που δέχεται δημόσιους πόρους παρέχει ο ίδιος λιμενικές υπηρεσίες, πρέπει να τηρεί χωριστούς λογαριασμούς για κάθε λιμενική υπηρεσία, κατά τρόπον που να επιτρέπει την παρακολούθηση της απαγόρευσης της μεταφοράς δημόσιων κονδυλίων από έναν τομέα δραστηριοτήτων σε άλλον και την παρακολούθηση της χρήσης των εσόδων που προέρχονται από τα τέλη υποδομής και των πλεονασμάτων από λοιπές εμπορικές δραστηριότητες.</p> <p>(α) όλες οι δαπάνες και τα έσοδα να καταλογίζονται ή να κατανέμονται ορθά με βάση τις αρχές αναλυτικής λογιστικής που εφαρμόζονται με συνέπεια και δικαιολογούνται αντικειμενικά και</p> <p>(β) να έχουν οριστεί σαφώς οι αρχές της αναλυτικής λογιστικής με βάση τις οποίες τηρούνται οι χωριστοί λογαριασμοί.</p>

Αιτιολογία

Η συνιστώμενη απλούστευση των λογιστικών απαιτήσεων απορρέει από το Άρθρο 6 της οδηγίας 2012/34/ΕΕ για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου.

Τροπολογία 20

Άρθρο 14 παράγραφος 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, τα τέλη λιμενικών υποδομών ενδέχεται να διαφέρουν ανάλογα με τις εμπορικές πρακτικές που σχετίζονται με συχνούς χρήστες ή προκειμένου να προωθηθεί η αποτελεσματικότερη χρήση των λιμενικών υποδομών, οι θαλάσσιες μεταφορές μικρών αποστάσεων ή οι υψηλές περιβαλλοντικές επιδόσεις, η ενεργειακή αποδοτικότητα ή η αποδοτικότητα των μεταφορών από πλευράς άνθρακα. Τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για την εν λόγω διαφοροποίηση πρέπει να είναι κατάλληλα, αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα και να σέβονται τους κανόνες ανταγωνισμού. Ειδικότερα, η προκύπτουσα διαφοροποίηση θα είναι στη διάθεση των οικείων χρηστών λιμενικών υπηρεσιών επί ίσοις όροις.</p>	<p>4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, τα τέλη λιμενικών υποδομών ενδέχεται να διαφέρουν ανάλογα με τις εμπορικές πρακτικές που σχετίζονται με συχνούς χρήστες ή προκειμένου να προωθηθεί η αποτελεσματικότερη χρήση των λιμενικών υποδομών, οι θαλάσσιες μεταφορές μικρών αποστάσεων ή οι υψηλές περιβαλλοντικές επιδόσεις, η ενεργειακή αποδοτικότητα ή η αποδοτικότητα των μεταφορών από πλευράς άνθρακα <u>ή ακόμη για λόγους εδαφικής συνοχής, όπως λ.χ. η προσβασιμότητα των εξόχως απόκεντρων περιφερειών.</u> Τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για την εν λόγω διαφοροποίηση πρέπει να είναι κατάλληλα, αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα και να σέβονται τους κανόνες ανταγωνισμού. Ειδικότερα, η προκύπτουσα διαφοροποίηση θα είναι στη διάθεση των οικείων χρηστών λιμενικών υπηρεσιών επί ίσοις όροις.</p>

Αιτιολογία

Με την τροπολογία επιδιώκεται να ενσωματωθούν στον κανόνα και άλλα κριτήρια καθορισμού των τιμολογίων, όπου να λαμβάνεται υπόψη η δυσχέρεια πρόσβασης στις ΕΑΠ και η ανάγκη αντιστάθμισης του πρόσθετου κόστους μεταφοράς, με στόχο την επίτευξη ισότιμων συνθηκών για όλους τους χρήστες, όπως αναγνωρίζεται στο άρθρο 349 της ΣΛΕΕ.

Τροπολογία 21

Άρθρο 14 — Τέλη λιμενικών υποδομών

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>(...)</p> <p>5. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εγκρίνει, όπου είναι απαραίτητο, κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21, όσον αφορά την κοινή ταξινόμηση πλοίων, καυσίμων και τύπων δραστηριοτήτων βάσει των οποίων διαφοροποιούνται τα τέλη υποδομών και κοινές αρχές χρέωσης για τα τέλη λιμενικών υποδομών.</p> <p>(...)</p> <p>7. Ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα θέτει στη διάθεση της αρμόδιας ανεξάρτητης εποπτικής αρχής και της Επιτροπής, κατόπιν σχετικού αιτήματος, τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 4 και τις αναλυτικές δαπάνες και έσοδα που λειτουργούν ως βάση για τον προσδιορισμό της δομής και του επιπέδου των τελών λιμενικών υποδομών και τη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό των τελών λιμενικών υποδομών σε σχέση με τις εγκαταστάσεις και τις υπηρεσίες στις οποίες αντιστοιχούν τα εν λόγω λιμενικά τέλη.</p>	<p>(...)</p> <p>5. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εγκρίνει, όπου είναι απαραίτητο, κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21, όσον αφορά την κοινή ταξινόμηση πλοίων, καυσίμων και τύπων δραστηριοτήτων βάσει των οποίων διαφοροποιούνται τα τέλη υποδομών <u>και κοινές αρχές χρέωσης για τα τέλη λιμενικών υποδομών.</u></p> <p>(...)</p> <p>7. ~~Ο διαχειριστικός φορέας του λιμένα θέτει στη διάθεση της αρμόδιας ανεξάρτητης εποπτικής αρχής και της Επιτροπής, κατόπιν σχετικού αιτήματος, τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 4 και τις αναλυτικές δαπάνες και έσοδα που λειτουργούν ως βάση για τον προσδιορισμό της δομής και του επιπέδου των τελών λιμενικών υποδομών και τη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό των τελών λιμενικών υποδομών σε σχέση με τις εγκαταστάσεις και τις υπηρεσίες στις οποίες αντιστοιχούν τα εν λόγω λιμενικά τέλη.~~</p>

Αιτιολογία

Η εμπορική ελευθερία των διαχειριστικών φορέων των λιμένων δεν πρέπει να περιοριστεί από αυτές τις αρχές (η επιβολή χρεώσεων και η τιμολόγηση συνιστούν έναν ανταγωνιστικό τομέα). Επιπλέον, οποιαδήποτε παραχώρηση αρμοδιοτήτων στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων θα πρέπει να διατηρηθεί όσο το δυνατόν πιο σαφής και περιορισμένη.

Τροπολογία 22

Άρθρο 17

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p style="text-align: center;">Ανεξάρτητη εποπτική αρχή</p> <p>1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι μια ανεξάρτητη εποπτική αρχή παρακολουθεί και εποπτεύει την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σε όλους τους θαλάσσιους λιμένες που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό στην επικράτεια κάθε κράτους μέλους.</p> <p>2. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή είναι νομικά και λειτουργικά ανεξάρτητη από κάθε διαχειριστικό φορέα του λιμένα ή πάροχο λιμενικών υπηρεσιών. Τα κράτη μέλη τα οποία διατηρούν την κυριότητα ή τον έλεγχο των λιμένων ή των διαχειριστικών αρχών του λιμένα εξασφαλίζουν τον αποτελεσματικό διαρθρωτικό διαχωρισμό των λειτουργιών που σχετίζονται με την εποπτεία και την παρακολούθηση του παρόντος κανονισμού και των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την εν λόγω κυριότητα ή έλεγχο. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή ασκεί τις εξουσίες της κατά τρόπο αμερόληπτο και διαφανή.</p> <p>3. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή χειρίζεται καταγγελίες που υποβάλλονται από κάθε ενδιαφερόμενο μέρος με έννομο συμφέρον, καθώς και τις διαφορές που παραπέμπονται σε εκείνη και οι οποίες προκύπτουν σε σχέση με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.</p> <p>4. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών που είναι εγκατεστημένα σε διαφορετικά κράτη μέλη, αρμόδια για την επίλυση της διαφοράς θα είναι η ανεξάρτητη εποπτική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο λιμένας όπου θεωρείται ότι έχει προκύψει η διαφορά.</p> <p>5. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή έχει το δικαίωμα να απαιτήσει από τους διαχειριστικούς φορείς του λιμένα, τους παρόχους λιμενικών υπηρεσιών και τους χρήστες του λιμένα, την υποβολή των στοιχείων που απαιτούνται για τη διασφάλιση της παρακολούθησης και εποπτείας της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.</p> <p>6. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή δύναται να εκδίδει γνωμοδοτήσεις κατόπιν αιτήματος μιας αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους για ζητήματα που σχετίζονται με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.</p> <p>7. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή δύναται να συμβουλευέται τη συμβουλευτική επιτροπή χρηστών του λιμένα του οικείου λιμένα κατά την αντιμετώπιση των καταγγελιών ή των διαφορών.</p> <p>8. Οι αποφάσεις της ανεξάρτητης εποπτικής αρχής έχουν δεσμευτικά αποτελέσματα, με την επιφύλαξη δικαστικής προσφυγής.</p> <p>9. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την ταυτότητα των ανεξάρτητων εποπτικών αρχών έως την 1η Ιουλίου 2015 το αργότερο καθώς και τυχόν μεταγενέστερη τροποποίησή τους. Η Επιτροπή δημοσιεύει και επικαιροποιεί τον κατάλογο των ανεξάρτητων εποπτικών αρχών στον δικτυακό τόπο της.</p>	<p style="text-align: center;">Ανεξάρτητη εποπτική αρχή</p> <p>~~1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι μια ανεξάρτητη εποπτική αρχή παρακολουθεί και εποπτεύει την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σε όλους τους θαλάσσιους λιμένες που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό στην επικράτεια κάθε κράτους μέλους.~~</p> <p>~~2. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή είναι νομικά και λειτουργικά ανεξάρτητη από κάθε διαχειριστικό φορέα του λιμένα ή πάροχο λιμενικών υπηρεσιών. Τα κράτη μέλη τα οποία διατηρούν την κυριότητα ή τον έλεγχο των λιμένων ή των διαχειριστικών αρχών του λιμένα εξασφαλίζουν τον αποτελεσματικό διαρθρωτικό διαχωρισμό των λειτουργιών που σχετίζονται με την εποπτεία και την παρακολούθηση του παρόντος κανονισμού και των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την εν λόγω κυριότητα ή έλεγχο. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή ασκεί τις εξουσίες της κατά τρόπο αμερόληπτο και διαφανή.~~</p> <p>~~3. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή χειρίζεται καταγγελίες που υποβάλλονται από κάθε ενδιαφερόμενο μέρος με έννομο συμφέρον, καθώς και τις διαφορές που παραπέμπονται σε εκείνη και οι οποίες προκύπτουν σε σχέση με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.~~</p> <p>~~4. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών που είναι εγκατεστημένα σε διαφορετικά κράτη μέλη, αρμόδια για την επίλυση της διαφοράς θα είναι η ανεξάρτητη εποπτική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο λιμένας όπου θεωρείται ότι έχει προκύψει η διαφορά.~~</p> <p>~~5. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή έχει το δικαίωμα να απαιτήσει από τους διαχειριστικούς φορείς του λιμένα, τους παρόχους λιμενικών υπηρεσιών και τους χρήστες του λιμένα, την υποβολή των στοιχείων που απαιτούνται για τη διασφάλιση της παρακολούθησης και εποπτείας της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.~~</p> <p>~~6. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή δύναται να εκδίδει γνωμοδοτήσεις κατόπιν αιτήματος μιας αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους για ζητήματα που σχετίζονται με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.~~</p> <p>~~7. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή δύναται να συμβουλευέται τη συμβουλευτική επιτροπή χρηστών του λιμένα του οικείου λιμένα κατά την αντιμετώπιση των καταγγελιών ή των διαφορών.~~</p> <p>~~8. Οι αποφάσεις της ανεξάρτητης εποπτικής αρχής έχουν δεσμευτικά αποτελέσματα, με την επιφύλαξη δικαστικής προσφυγής.~~</p> <p>~~9. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την ταυτότητα των ανεξάρτητων εποπτικών αρχών έως την 1η Ιουλίου 2015 το αργότερο καθώς και τυχόν μεταγενέστερη τροποποίησή τους. Η Επιτροπή δημοσιεύει και επικαιροποιεί τον κατάλογο των ανεξάρτητων εποπτικών αρχών στον δικτυακό τόπο της.~~</p>

Αιτιολογία

Η προστιθέμενη αξία (της σύστασης) μιας ανεξάρτητης εποπτικής αρχής αρμόδιας για την παρακολούθηση και την εποπτεία της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού δημιουργεί αμφιβολίες. Οι υφιστάμενες αρμόδιες αρχές (συμπεριλαμβανομένων των τοπικών και των περιφερειακών αρχών) μπορούν να αναλάβουν την ευθύνη αυτής της εποπτείας. Εκτός αυτού, ένας κανονισμός είναι εξ ορισμού «άμεσα δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του» και, συνεπώς, δεν είναι αναγκαία η λήψη περαιτέρω μέτρων για τη διευκόλυνση της ομοιόμορφης εφαρμογής του. Σε κάθε περίπτωση, στο άρθρο 19 προβλέπεται μηχανισμός άσκησης προσφυγής.

Τροπολογία 23

Άρθρο 18 — Συνεργασία μεταξύ ανεξάρτητων εποπτικών αρχών

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p style="text-align: center;">Συνεργασία μεταξύ ανεξάρτητων εποπτικών αρχών</p> <p>1. Οι ανεξάρτητες εποπτικές αρχές θα ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με το έργο τους και τις αρχές και πρακτικές λήψης αποφάσεων για τη διασφάλιση της ομοιόμορφης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Για τον σκοπό αυτόν, συμμετέχουν και συνεργάζονται σε στο πλαίσιο δικτύου που συνέρχεται ανά τακτά διαστήματα και τουλάχιστον μία φορά ετησίως. Η Επιτροπή συμμετέχει, συντονίζει και στηρίζει το έργο του δικτύου.</p> <p>2. Οι ανεξάρτητες εποπτικές αρχές συνεργάζονται στενά για λόγους αμοιβαίας συνδρομής στα καθήκοντά τους, συμπεριλαμβανομένης της διενέργειας ερευνών που απαιτούνται για τη διαχείριση των καταγγελιών και των διαφορών σε περιπτώσεις που αφορούν λιμένες διαφορετικών κρατών μελών. Για τον σκοπό αυτόν, μια ανεξάρτητη εποπτική αρχή θέτει στη διάθεση μιας άλλης αντίστοιχης αρχής, κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης, τις πληροφορίες που απαιτούνται προκειμένου η εν λόγω αρχή να μπορέσει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.</p> <p>3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι ανεξάρτητες συμβουλευτικές αρχές παρέχουν στην Επιτροπή, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος, τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκπλήρωση των καθηκόντων της. Οι ζητούμενες από την Επιτροπή πληροφορίες είναι ανάλογες προς την εκπλήρωση των καθηκόντων αυτών.</p> <p>4. Εάν οι πληροφορίες θεωρούνται εμπιστευτικές από την ανεξάρτητη εποπτική αρχή σύμφωνα με τους ενωσιακούς και τους εθνικούς κανόνες περί επιχειρηματικού απορρήτου, η άλλη ανεξάρτητη εποπτική αρχή και η Επιτροπή εξασφαλίζουν την εμπιστευτικότητα αυτή. Οι πληροφορίες δύναται να χρησιμοποιηθούν μόνο για το σκοπό για τον οποίο ζητήθηκαν.</p> <p>5. Βάσει της πείρας των ανεξάρτητων εποπτικών αρχών και των δραστηριοτήτων του δικτύου που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και προκειμένου να εξασφαλιστεί ένα επαρκές επίπεδο συνεργασίας, η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει κοινές αρχές για τις κατάλληλες ρυθμίσεις σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των ανεξάρτητων εποπτικών αρχών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 2.</p>	<p style="text-align: center;">Συνεργασία μεταξύ ανεξάρτητων εποπτικών αρχών</p> <p>1. ~~Οι ανεξάρτητες εποπτικές αρχές θα ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με το έργο τους και τις αρχές και πρακτικές λήψης αποφάσεων για τη διασφάλιση της ομοιόμορφης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Για τον σκοπό αυτόν, συμμετέχουν και συνεργάζονται σε στο πλαίσιο δικτύου που συνέρχεται ανά τακτά διαστήματα και τουλάχιστον μία φορά ετησίως. Η Επιτροπή συμμετέχει, συντονίζει και στηρίζει το έργο του δικτύου.~~</p> <p>2. Οι ανεξάρτητες εποπτικές αρχές συνεργάζονται στενά για λόγους αμοιβαίας συνδρομής στα καθήκοντά τους, συμπεριλαμβανομένης της διενέργειας ερευνών που απαιτούνται για τη διαχείριση των καταγγελιών και των διαφορών σε περιπτώσεις που αφορούν λιμένες διαφορετικών κρατών μελών. Για τον σκοπό αυτόν, μια ανεξάρτητη εποπτική αρχή θέτει στη διάθεση μιας άλλης αντίστοιχης αρχής, κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης, τις πληροφορίες που απαιτούνται προκειμένου η εν λόγω αρχή να μπορέσει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.</p> <p>3. ~~Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι ανεξάρτητες συμβουλευτικές αρχές παρέχουν στην Επιτροπή, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος, τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκπλήρωση των καθηκόντων της. Οι ζητούμενες από την Επιτροπή πληροφορίες είναι ανάλογες προς την εκπλήρωση των καθηκόντων αυτών.~~</p> <p>4. ~~Εάν οι πληροφορίες θεωρούνται εμπιστευτικές από την ανεξάρτητη εποπτική αρχή σύμφωνα με τους ενωσιακούς και τους εθνικούς κανόνες περί επιχειρηματικού απορρήτου, η άλλη ανεξάρτητη εποπτική αρχή και η Επιτροπή εξασφαλίζουν την εμπιστευτικότητα αυτή. Οι πληροφορίες δύναται να χρησιμοποιηθούν μόνο για το σκοπό για τον οποίο ζητήθηκαν.~~</p> <p>5. Βάσει της πείρας των ανεξάρτητων εποπτικών αρχών και των δραστηριοτήτων του δικτύου που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και προκειμένου να εξασφαλιστεί ένα επαρκές επίπεδο συνεργασίας, η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει κοινές αρχές για τις κατάλληλες ρυθμίσεις σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των ανεξάρτητων εποπτικών αρχών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 2.</p>

Αιτιολογία

Παρόμοια αιτιολογία με εκείνη για την τροπολογία επί του άρθρου 17: Παραμένει ασαφές για ποιο λόγο είναι απαραίτητη η συνεργασία μεταξύ ανεξάρτητων εποπτικών αρχών. Η ασάφεια ενισχύεται ακόμη περισσότερο αν ακολουθήσουμε τη λογική της Επιτροπής, η οποία επέλεξε έναν κανονισμό που, εξ ορισμού, είναι «άμεσα δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του» και ο οποίος «θα αποτρέψει την πρόσθετη διοικητική επιβάρυνση των κρατών μελών και της Επιτροπής» και, συνεπώς, δεν είναι αναγκαία η λήψη περαιτέρω μέτρων για τη διευκόλυνση της ομοιόμορφης εφαρμογής του. Σε κάθε περίπτωση, στο άρθρο 19 προβλέπεται μηχανισμός άσκησης προσφυγής.

Τροπολογία 24

Άρθρο 19 — Προσφυγές

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>1. Κάθε ενδιαφερόμενο μέρος με έννομο συμφέρον έχει το δικαίωμα προσφυγής κατά των αποφάσεων ή των επιμέρους μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού από τις αρμόδιες αρχές, τον διαχειριστικό φορέα του λιμένα ή την ανεξάρτητη εποπτική αρχή, σε όργανο προσφυγής το οποίο είναι ανεξάρτητο από τα εμπλεκόμενα μέρη. Το εν λόγω όργανο προσφυγής δύναται να είναι δικαστήριο.</p> <p>2. Εάν το όργανο προσφυγής που αναφέρεται στην παράγραφο 1, δεν έχει δικαιοδοτικό χαρακτήρα, αιτιολογεί εγγράφως τις αποφάσεις του. Επίσης, οι αποφάσεις του υπόκεινται σε αναθεώρηση από εθνικό δικαστήριο.</p>	<p>1. Κάθε ενδιαφερόμενο μέρος με έννομο συμφέρον έχει το δικαίωμα προσφυγής κατά των αποφάσεων ή των επιμέρους μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού από τις αρμόδιες αρχές, ή τον διαχειριστικό φορέα του λιμένα ή ~~την ανεξάρτητη εποπτική αρχή~~, σε όργανο προσφυγής το οποίο είναι ανεξάρτητο από τα εμπλεκόμενα μέρη. Το εν λόγω όργανο προσφυγής δύναται να είναι δικαστήριο.</p> <p>2. Εάν το όργανο προσφυγής που αναφέρεται στην παράγραφο 1, δεν έχει δικαιοδοτικό χαρακτήρα, αιτιολογεί εγγράφως τις αποφάσεις του. Επίσης, οι αποφάσεις του υπόκεινται σε αναθεώρηση από εθνικό δικαστήριο.</p>

Αιτιολογία

Προκύπτει από τις τροπολογίες επί των Άρθρων 17 και 18.

Βρυξέλλες, , 28 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Στρατηγικές ένταξης των Ρομά»

(2014/C 114/12)

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Γενικές παρατηρήσεις: προώθηση της ένταξης και αντιμετώπιση των διακρίσεων

1. χαιρετίζει την ανακοίνωση της Επιτροπής, ως απτή απόδειξη της δέσμευσης της ΕΕ να προωθήσει την ένταξη των κοινοτήτων Ρομά⁽¹⁾ και, μέσω των εθνικών στρατηγικών ένταξης, να καταπολεμήσει τις διακρίσεις που υφίστανται συχνά,
2. υπενθυμίζει ότι, με εκτιμώμενο πληθυσμό 10-12 εκατομμυρίων στην Ευρώπη (εκ των οποίων έξι εκατομμύρια ζουν στην ΕΕ), οι Ρομά αποτελούν τη μεγαλύτερη εθνοτική μειονότητα στην Ευρώπη. Οι περισσότεροι Ρομά είναι πολίτες της ΕΕ·
3. το μέγεθος του πληθυσμού και η κοινωνική και οικονομική κατάσταση των Ρομά διαφέρουν ανά περιφέρεια και κράτος μέλος· συνεπώς οι εθνικές προσεγγίσεις για την ένταξη των Ρομά θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένες στις ιδιαίτερες περιστάσεις και ανάγκες κατά τόπους, μεταξύ άλλων υιοθετώντας ή συνεχίζοντας την εφαρμογή πολιτικών που απευθύνονται στις περιθωριοποιημένες και μειονεκτούσες ομάδες, όπως οι Ρομά, σε ευρύτερο πλαίσιο·
4. πιστεύει ότι τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τα κράτη μέλη έχουν κοινή ευθύνη για τη βελτίωση της κοινωνικής ένταξης και ενσωμάτωσης των Ρομά. Υπενθυμίζει ότι η αντιμετώπιση των διακρίσεων, των προκαταλήψεων και του κοινωνικού αποκλεισμού που αντιμετωπίζουν οι Ρομά αποτελεί κατά Συνθήκη υποχρέωση και νομική απαίτηση⁽²⁾, όσον αφορά την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας, φύλου ή γενετήσιου προσανατολισμού. Ως εκ τούτου, καταδικάζει απεριφραστα κάθε μορφή διακρίσεων κατά των κοινοτήτων Ρομά·
5. υποστηρίζει ότι οι εθνικές πολιτικές που ορθώς επιδιώκουν να προωθήσουν και να προασπίσουν την τήρηση της αρχής του κράτους δικαίου όσον αφορά τους Ρομά, δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να θέσουν υπό αμφισβήτηση ή μάλιστα να αρνηθούν στους Ρομά, οι οποίοι είναι πολίτες ενός κράτους μέλους (δεν είναι απόλιδες), το δικαίωμα στην ευρωπαϊκή ιθαγένεια· αποδοκιμάζει την προσφυγή σε ασαφείς διαδικασίες απέλασης που έχουν σκοπό την εκ των προτέρων άρνηση της υποδοχής με την απόρριψη κάθε στόχου ενσωμάτωσης· καλεί την ΕΕ να διασαφηνίσει τη θέση της επί του θέματος·
6. καταδικάζει τα στερεότυπα και την περιορισμένη πρόσβαση σε δημόσιες υπηρεσίες λόγω προκαταλήψεων περί πολιτιστικών διαφορών. Επαναλαμβάνει τη στήριξη της στις προσπάθειες της Επιτροπής για την εξάλειψη των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι κοινότητες των Ρομά και, συγκεκριμένα, τη φτώχεια, τα εμπόδια στην αγορά εργασίας, την πρόσβαση στη στέγαση και την υγειονομική περίθαλψη, εστιάζοντας στις προϋποθέσεις για την επιτυχή εφαρμογή των στρατηγικών ένταξης· καθόσον τα συγκεκριμένα προβλήματα δεν έχουν ακόμη επιλυθεί όπως θα έπρεπε, συνιστά την ενίσχυση των προσπαθειών αυτών μεταξύ άλλων και μέσω της ανάθεσης περισσότερων ευθυνών στις περιφερειακές και τοπικές αρχές·
7. τονίζει ότι η ενσωμάτωση αποτελεί αμφίδρομη διαδικασία. Σε αυτό το πλαίσιο, οι οργανώσεις που εκπροσωπούν τους Ρομά θα πρέπει να τους ενημερώνουν τόσο για τα οφέλη που μπορούν να αποκτήσουν αν ενσωματωθούν ικανοποιητικά στη χώρα που τους φιλοξενεί όσο και για τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη διαμονή τους στην εκάστοτε χώρα·
8. στηρίζει την ιεράρχηση των προτεραιοτήτων που προτείνει η Επιτροπή ως προς τις διάφορες διαρθρωτικές προϋποθέσεις που είναι σημαντικές για την επιτυχημένη εφαρμογή των στρατηγικών ενσωμάτωσης, και συγκεκριμένα τη στενότερη συνεργασία με τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές και την αναλογική κατανομή των οικονομικών πόρων.

Εφαρμογή της Στρατηγικής της ΕΕ

9. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ορίσει σαφείς και μετρήσιμους στόχους και δείκτες για κάθε κράτος μέλος όπου υπάρχει κοινότητα Ρομά, με σκοπό την παρακολούθηση της προόδου και στους τέσσερις πυλώνες, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας με τις τοπικές και περιφερειακές αρχές·

⁽¹⁾ Όπως και στην Ανακοίνωση, έτσι και στο παρόν έγγραφο ο όρος «Ρομά» αναφέρεται σε διάφορες ομάδες όπως Ρομά, Kale, Gypsies, Romanichels, Boyash, Ashkali, Egyptians, Yenish, Dom, Lom και περιλαμβάνει και τους Travellers.

⁽²⁾ Οδηγία 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής.

10. επαναλαμβάνει τη σημασία που έχει για τα κράτη μέλη η υιοθέτηση ολοκληρωμένης, πολυτομεακής και συντονισμένης στρατηγικής για την ένταξη. Πράγματι, οι κύριοι τομείς πολιτικής της στρατηγικής πλαίσιο της ΕΕ είναι αλληλένδετοι. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη δεν δύνανται να λύσουν όλα τα προβλήματα μέσω άνωθεν κατευθυνόμενων στρατηγικών που επιχειρούν να ανυψώσουν το επίπεδο των Ρομά με άνωθεν παρεμβάσεις, και θα πρέπει να βασίζονται στη συνεργασία με όλους τους παράγοντες σε όλα τα επίπεδα·
11. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να θεσπίσει πιο ισχυρό μηχανισμό παρακολούθησης για την πιο αποτελεσματική αξιολόγηση της προόδου όσον αφορά την επίτευξη των στόχων κάθε κράτους μέλους όπου υπάρχει κοινότητα Ρομά, και συνιστά πρακτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν από κάθε τέτοιο κράτος μέλος·
12. αποδοκιμάζει το γεγονός ότι το έγγραφο της Επιτροπής ελάχιστα ασχολείται με τις προσπάθειες ένταξης των Ρομά στο νεότερο κράτος μέλος της ΕΕ και στις υποψήφιες και δυνάμει υποψήφιες χώρες, μερικές από τις οποίες έχουν μεγάλο πληθυσμό Ρομά με μεγάλη ανάγκη στήριξης, φαινόμενο το οποίο προκαλείται ή επιδεινώνεται λόγω της περιθωριοποίησης και των διακρίσεων·
13. καλεί τις υποψήφιες για ένταξη και τις δυνάμει υποψήφιες χώρες να συνεχίσουν να υιοθετούν νομοθεσία κατά των διακρίσεων και να διαμορφώσουν ή να αναθεωρήσουν τις δικές τους εθνικές στρατηγικές ένταξης των Ρομά, σε συνεργασία με τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές, καθώς και να προβλέψουν μετρήσιμους στόχους και ρυθμίσεις σχετικά με την υποχρέωση τακτικής δημοσίευσης των αποτελεσμάτων·
14. χαιρετίζει την ιδέα της δημιουργίας ενός δικτύου Εθνικών σημείων επαφής για τους Ρομά, προκειμένου να διευκολυνθεί η πολυμερής ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών, η μάθηση μέσω ομοτίμων και η συνεργασία. Επίσης, ζητεί την συμμετοχή στο δίκτυο των εκπροσώπων των τοπικών και περιφερειακών αρχών και των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών. Η πλατφόρμα αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει εκπροσώπους από τις υποψήφιες για ένταξη στην ΕΕ και δυνάμει υποψήφιες χώρες·
15. αναγνωρίζει το έργο του Κογκρέσου των τοπικών και περιφερειακών αρχών (Συμβούλιο της Ευρώπης, και ιδίως το ψήφισμά του με θέμα «Η κατάσταση των Ρομά στην Ευρώπη: μια πρόκληση για τις τοπικές και περιφερειακές αρχές»⁽³⁾). Καλεί τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να συνεργαστούν πιο στενά με το Συμβούλιο της Ευρώπης σχετικά με τη βελτίωση της κατάστασης των Ρομά, συμπεριλαμβανομένης της στήριξης της νεοοργανωμένης Ευρωπαϊκής Συμμαχίας των Πόλεων και των Περιφερειών για την ένταξη των Ρομά καθώς και της πολύ επιτυχημένης εκστρατείας «Dosta!»·
16. καλεί τα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν ότι οι Ρομά προστατεύονται βάσει του διεθνούς δικαίου και ιδίως βάσει της Σύμβασης Πλαίσιο για την Προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων⁽⁴⁾·
17. ζητεί να προβλεφθούν πολιτικές, στρατηγικές και χρηματοδότηση, που να συμπεριλαμβάνουν ρητά τους πληθυσμούς Ρομά που μετακινούνται από άλλα κράτη μέλη και από τρίτες χώρες, και όχι μόνο τους μόνιμα εγκατεστημένους πληθυσμούς Ρομά·
18. προτείνει να καλέσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα κράτη μέλη και τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές να δημιουργήσουν συστήματα καθοδήγησης ώστε να υπάρξουν σύνδεσμοι μεταξύ των Ρομά και των δημόσιων αρχών και να διευρυνθούν οι ευκαιρίες απασχόλησης των Ρομά·
19. τονίζει ότι η κοινωνία των πολιτών δεν πρέπει να περιοριστεί σε έναν απλό συμβουλευτικό ρόλο, αλλά να αναλάβει ενεργό ρόλο στην εφαρμογή και παρακολούθηση των εθνικών στρατηγικών·
20. επαναλαμβάνει τη σημασία της συμμετοχής σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης εκπροσώπων των κοινοτήτων Ρομά, με σκοπό τη διαμόρφωση των πολιτικών και των στρατηγικών που σχετίζονται με την ένταξη των Ρομά·
21. αναγνωρίζει ότι οι γυναίκες Ρομά υφίστανται πολλαπλές διακρίσεις και ζητεί τη δέσμευση των τοπικών και των περιφερειακών αρχών που συνεργάζονται με τους εθνικούς κρατικούς φορείς και την κοινωνία των πολιτών, προκειμένου να αντιμετωπίσουν το ζήτημα αυτό, για παράδειγμα με τη διαμόρφωση στρατηγικών για την ενθάρρυνση της ενεργού συμμετοχής και τη δραστηριοποίηση των γυναικών αυτών σε προγράμματα εστιασμένα στην πρόληψη και στην ένταξη.

Χρηματοδότηση

22. χαιρετίζει θερμά τη σύσταση της Επιτροπής να συμπεριληφθεί ρητά η ένταξη των Ρομά στις συμφωνίες εταιρικής σχέσης για την περίοδο προγραμματισμού 2014-2020·

⁽³⁾ Congress Resolution 333, Οκτώβριος 2011 (www.coe.int/congress/texts)

⁽⁴⁾ Συμβούλιο της Ευρώπης, 1995 (www.coe.int/t/dghl/monitoring/minorities/)

23. ζητεί μια πιο «δυναμική προσέγγιση» όσον αφορά την κατανομή των κονδυλίων για την καλύτερη αντιμετώπιση των διαφορετικών αναγκών σε διάφορα μέρη της Ευρώπης, έτσι ώστε να διασφαλιστεί η αποτελεσματική στήριξη στις περιοχές με ποσοστό πληθυσμού Ρομά υψηλότερο του μέσου όρου και/ή σημαντική εισροή πληθυσμού Ρομά· ζητεί, επιπλέον, τη σαφή, διαρκή και δυναμική στήριξη προς τις τοπικές και περιφερειακές αρχές που είτε εφαρμόζουν ήδη είτε σχεδιάζουν την εφαρμογή ειδικών σχεδίων για την ανάπτυξη και πρόωθηση των Ρομά·

24. επαναλαμβάνει την ανάγκη παροχής επαρκών πόρων στις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές οι οποίες, μέσω των πολιτικών τους στους τομείς παιδικής και νηπιακής πρόνοιας και της πρόωξης του δικαιώματος στην εκπαίδευση, διαδραματίζουν στρατηγικό ρόλο στη διασφάλιση της συμμετοχής παιδιών Ρομά στα προσχολικά και σχολικά συστήματα·

25. θεωρεί ότι οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών που εκπροσωπούν ή στηρίζουν τους Ρομά πρέπει να έχουν καλύτερη πρόσβαση στην κρατική χρηματοδότηση (συμπεριλαμβανομένων των πόρων της ΕΕ) για τη διαμόρφωση και εφαρμογή πολιτικών ένταξης·

26. προτείνει τον αποτελεσματικότερο συντονισμό των πόρων που προέρχονται από διάφορες πηγές για την πρόωξη της ένταξης των Ρομά. Μια τέτοια θεματική προσέγγιση θα ήταν εξαιρετικά χρήσιμη στις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές με σημαντικό πληθυσμό Ρομά, έτσι ώστε να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τις νέες προκλήσεις και να προσφέρουν έγκαιρα ευκαιρίες για την πρόληψη του κοινωνικού αποκλεισμού, καθώς και για να προωθήσουν δεσμούς με τις τοπικές κοινότητες·

27. τονίζει ότι οι πανομοιότυπες γενικές πολιτικές ενδέχεται να αποδειχθούν αντιπαραγωγικές όσον αφορά τους Ρομά, ενώ οι πολιτικές που βασίζονται στα άτομα και δίνουν έμφαση στην ενθάρρυνση, την τόνωση και την επιβράβευση επιμέρους πρωτοβουλιών, ιδίως όσον αφορά την απασχόληση και την αυτοαπασχόληση, θα είναι παραγωγικότερες. Αυτό συμβαίνει, για παράδειγμα, με τις πολιτικές για τη συστηματική σκιαγράφηση του προφίλ και την κατάρτιση ατόμων και οικογενειών, για τη στήριξη νέων επιχειρήσεων και για την εκπαίδευση, με ιδιαίτερη έμφαση στους ταλαντούχους σπουδαστές Ρομά.

Παιδιά και εκπαίδευση: καθοριστικός παράγοντας για την ένταξη

28. υπενθυμίζει ότι ο πληθυσμός των Ρομά είναι νέος: ποσοστό 35,7 % είναι κάτω των 15 ετών σε σύγκριση με το 15,7 % του πληθυσμού της ΕΕ συνολικά, ενώ η μέση ηλικία των Ρομά είναι 24 έτη, σε σύγκριση με 40 σε όλη την ΕΕ. Η μεγάλη πλειονότητα Ρομά σε ηλικία εργασίας στερείται της απαραίτητης εκπαίδευσης για την εξεύρεση βιώσιμων θέσεων εργασίας. Για τον λόγο αυτό, είναι σημαντική η επένδυση στην εκπαίδευση των παιδιών Ρομά, έτσι ώστε να μπορέσουν αργότερα να εισέλθουν με επιτυχία στην αγορά εργασίας και προκειμένου να διευκολυνθεί η ένταξή τους στην κοινωνία·

29. θεωρεί ότι, για να επιτύχει ένα πρόγραμμα ένταξης, πρέπει να δοθεί έμφαση τόσο στην εστιασμένη εκπαίδευση του γενικότερου πληθυσμού όσο και στην εκπαίδευση των μειονοτήτων·

30. επαναλαμβάνει την ανάγκη για μια πιο ολιστική προσέγγιση της ένταξης και προτείνει να διασφαλίζονται στοιχειώδεις γνώσεις ανάγνωσης και αριθμητικής για τους γονείς, διότι τις θεωρεί καίριες για την επιτυχημένη εκπαίδευση των παιδιών Ρομά, όπως άλλωστε και των άλλων παιδιών·

31. ζητεί το τέλος της πρακτικής του διαχωρισμού και της τοποθέτησης παιδιών Ρομά σε σχολεία για παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες, καθώς και του διαχωρισμού στα γενικά σχολεία·

32. φρονίζει ότι οι πρακτικές θετικών διακρίσεων θα πρέπει να εισάγονται μόνο με τη μέγιστη δυνατή προσοχή και σε περιορισμένη κλίμακα, προκειμένου να μην θίγονται οι αρχές των ίσων δικαιωμάτων και ευκαιριών,

33. θεωρεί σκόπιμο να αναληφθούν δράσεις για την ενθάρρυνση της εκπαίδευσης δασκάλων και μαθητών, προκειμένου να είναι πιο ανεκτικοί απέναντι στους Ρομά·

34. τονίζει ότι θα πρέπει να αποφεύγεται ο διαχωρισμός στα σχολεία και ότι η περιεκτική σχολική εκπαίδευση θα πρέπει να αποτελεί τον κανόνα, προκειμένου να αποτρέπεται ο αποκλεισμός και ο διαχωρισμός από την πλειονότητα. Οι ίδιοι οι Ρομά, μάλιστα, θα πρέπει να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο στην άρση των φραγμών της εχθρότητας, προβλέποντας τη συμμετοχή των γονέων στη σχολική και προσχολική εκπαίδευση·

35. εκτιμά ότι για να αποφευχθεί η περιθωριοποίηση και ο αποκλεισμός των παιδιών Ρομά, είναι απαραίτητη η ανάληψη δράσης ήδη από την πρώιμη παιδική ηλικία, με την εξασφάλιση της παροχής εκπαίδευσης και φροντίδας στα παιδιά προσχολικής ηλικίας·

36. πιστεύει ότι η απασχόληση περισσότερων δασκάλων και βοηθών δασκάλων Ρομά θα μειώσει ενεργά τις εθνικές εντάσεις στα σχολεία,
37. συμπεριζέται τον φόβο ότι τα παιδιά Ρομά ενδέχεται να διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο να πληγούν από σοβαρή και ακραία φτώχεια από ό,τι οποιαδήποτε άλλη μειονότητα στην Ευρώπη·
38. ευελπιστεί ότι τα κράτη μέλη θα υιοθετήσουν αποτελεσματικές στρατηγικές για την καταπολέμηση της παιδικής εργασίας, της καταναγκαστικής επαιτείας, της πρακτικής των αναγκαστικών γάμων και των γάμων με ανήλικους, καθώς και ότι θα καταπολεμήσουν πιο αποτελεσματικά την εμπορία ανθρώπων·
39. υπενθυμίζει τις προηγούμενες γνωμοδοτήσεις της για τους Ρομά⁽⁵⁾ όπου τονίζει την ανάγκη για πλήρη συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών και των κοινοτήτων Ρομά στις εργασίες με θέμα την ένταξη των Ρομά και τις εθνικές πολιτικές κατά του κοινωνικού αποκλεισμού·

Ρόλος και συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών

40. επαναλαμβάνει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές αποτελούν το επίπεδο διακυβέρνησης με τις περισσότερες αρμοδιότητες για την ένταξη των Ρομά·
41. τονίζει ότι μόνο οι καλά λειτουργούσες εταιρικές σχέσεις με συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών, συμπεριλαμβανομένων των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και των τοπικών και των περιφερειακών αρχών, μπορούν να οδηγήσουν στο σχεδιασμό αποτελεσματικών στρατηγικών ένταξης των Ρομά. Πιστεύει ότι η τρέχουσα κατιούσα προσέγγιση αδυνατεί να διαμορφώσει ένα ικανοποιητικό αποτέλεσμα·
42. θεωρεί ότι η μετανάστευση των Ρομά μεταβάλλει τα χαρακτηριστικά των πληθυσμών τους και τις εμπειρίες τους από τον κοινωνικό αποκλεισμό σε τοπικό επίπεδο και απαιτεί διαφορετικά μοντέλα παρέμβασης, ώστε να επιτευχθεί η ένταξη. Συνεπώς, μια συγκεντρωτική και καθολική στρατηγική δεν έχει πιθανότητες επιτυχίας. Ως εκ τούτου, θεωρεί ότι μια πιο αποκεντρωμένη προσέγγιση θα είναι αποτελεσματικότερη για την αντιμετώπιση του ζητήματος·
43. συνιστά να συμβαδίζουν οι στρατηγικές ένταξης των Ρομά με τις στρατηγικές της ΕΕ για τη μείωση της φτώχειας και του κοινωνικού και οικονομικού αποκλεισμού και συγχρόνως να διαμορφωθούν και να υλοποιηθούν, σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, ειδικά προγράμματα και πρωτοβουλίες προς τον σκοπό αυτό με βάση συγκεκριμένους και μετρήσιμους στόχους·
44. εκφράζει ανησυχία για το γεγονός ότι μόνο 20 κράτη μέλη έχουν συμπεριλάβει τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές σε ένα δομημένο διάλογο για την εφαρμογή των εθνικών στρατηγικών για τους Ρομά, ότι μόνο 12 κράτη μέλη έχουν προωθήσει την ανταλλαγή εμπειριών και τη συνεργασία μεταξύ των τοπικών αρχών και ότι μόνο 15 κράτη μέλη έχουν διαθέσει πόρους για την ένταξη των Ρομά στις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές. Καλεί, συνεπώς, τις κυβερνήσεις των κρατών μελών να διασφαλίσουν την πιο ενεργή συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών στη χάραξη των εθνικών στρατηγικών για την ένταξη των Ρομά·
45. τονίζει την ανάγκη επίτασης των προσπαθειών για την καταπολέμηση των διακρίσεων και του ρατσισμού εις βάρος των Ρομά, επιδιώκοντας την καλύτερη ενημέρωση τόσο των εθνικών κοινωνιών των πολιτών σχετικά με τα οφέλη της κοινωνικής και οικονομικής ένταξης των Ρομά όσο και των ίδιων των Ρομά σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους·
46. προτείνει κυρώσεις, όπως την απόλυση χρηματοοικονομικών προνομίων, στο πλαίσιο κάθε προγράμματος ή πρωτοβουλίας που περιλαμβάνει δημόσιες επιδοτήσεις. Οι κυρώσεις θα πρέπει να επιβάλλονται μόνο όταν καταστρατηγούνται συμφωνημένοι κώδικες συμπεριφοράς ή όταν παραβιάζεται η νομοθεσία. Πράγματι, κρίνεται σκόπιμο να ενθαρρυνθούν προσπάθειες για τη μείωση της μακροχρόνιας εξάρτησης από το κράτος μέσω της βελτίωσης της απασχολησιμότητας των Ρομά και της προώθησης της απόκτησης εισοδήματος από την εργασία το οποίο να υπερβαίνει το εισόδημα από τα επιδόματα ανεργίας·
47. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να παραθέσει πιο συγκεκριμένα στοιχεία σχετικά με τη συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών στην εφαρμογή των εθνικών στρατηγικών των Ρομά·
48. ζητεί τη σύσταση σε κάθε κράτος μέλος ενός σημείου επαφής με τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές με σκοπό την ενίσχυση του διαλόγου και τη διασφάλιση της συμμετοχής·
49. καλεί τους κυβερνητικούς οργανισμούς να στηρίξουν και να διευκολύνουν προγράμματα εκπαίδευσης και κατάρτισης ενηλίκων προκειμένου να αποκτήσουν οι Ρομά συγκεκριμένες δεξιότητες που έχουν ζήτηση. Ο ιδιωτικός τομέας θα πρέπει να συμμετέχει στην προετοιμασία και τη λειτουργία αυτών των προγραμμάτων κατάρτισης. Για παράδειγμα, οι συμβάσεις εποχικής εργασίας μπορούν να αποτελέσουν έναν αποτελεσματικό και νόμιμο τρόπο προσφοράς θέσεων εργασίας στην ελεύθερη αγορά στα μέλη της μειονότητας Ρομά·

(5) «Πλαίσιο της ΕΕ για εθνικές στρατηγικές ένταξης των Ρομά μέχρι το 2020» (CdR 247/2011 fin), «Η κοινωνική και οικονομική ένταξη των Ρομά στην Ευρώπη» (CdR 178/2010 fin)

50. επαναλαμβάνει τη σημασία της χορήγησης των κατάλληλων οικονομικών και ανθρώπινων πόρων στις τοπικές αρχές, έτσι ώστε να μπορέσουν να συνεισφέρουν αποτελεσματικά σε όλες τις φάσεις της υλοποίησης των στρατηγικών ένταξης των Ρομά.

Επικουρικότητα και αναλογικότητα

51. στην προηγούμενη γνωμοδότησή της ⁽⁶⁾, η ΕτΠ αξιολόγησε τη συμμόρφωση με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και συγκεκριμένα:

- η πρόταση της Επιτροπής είναι σύμφωνη με την αρχή της επικουρικότητας, καθώς ο υπερεθνικός χαρακτήρας της ευρωπαϊκής κοινότητας Ρομά και οι κοινές πτυχές του κοινωνικού αποκλεισμού που υφίσταται αυτή η κοινότητα σε διάφορα μέρη της Ευρώπης καθιστούν καταλληλότερο για την υλοποίηση των προτεινόμενων δράσεων το ευρωπαϊκό επίπεδο·
- τα μέτρα που εισάγονται δεν αποτελούν νέα νομικά μέσα καθώς, αφενός, βασίζονται στην ανοιχτή μέθοδο συντονισμού και, αφετέρου, πολλά εξ αυτών βασίζονται σε υφιστάμενα κανονιστικά πλαίσια, γεγονός που συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΥΣΤΑΣΗΣ (COM(2013) 460 final)

Τροπολογία 1

Σημείο 4.2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Θα πρέπει να εξασφαλίσουν τη συμμετοχή των περιφερειών, των τοπικών αρχών και της τοπικής κοινωνίας των πολιτών, για την ανασκόπηση, τη διαχείριση, την υλοποίηση και την παρακολούθηση των εθνικών στρατηγικών τους. Οι ενδιαφερόμενοι παράγοντες θα πρέπει να συμμετέχουν στις συμφωνίες εταιρικής σχέσης και στα επιχειρησιακά προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία. Οι κεντρικές και οι τοπικές αρχές θα πρέπει να συνεργάζονται διαρκώς για την υλοποίηση των στρατηγικών. Προς τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χορηγήσουν επαρκή χρηματοδότηση στις δημόσιες τοπικές αρχές για τη διευκόλυνση της υλοποίησης στοχευμένων σειρών πολιτικής σε τοπικό επίπεδο.	Θα πρέπει να εξασφαλίσουν τη συμμετοχή των περιφερειών, των τοπικών αρχών και της τοπικής κοινωνίας των πολιτών, για την ανασκόπηση, τη διαχείριση, την υλοποίηση και την παρακολούθηση των εθνικών στρατηγικών τους. Οι ενδιαφερόμενοι παράγοντες θα πρέπει να συμμετέχουν <u>στην επεξεργασία και εφαρμογή των συμφωνιών στις συμφωνίες</u> εταιρικής σχέσης και στα επιχειρησιακά προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία. Οι ~~κεντρικές και οι~~ τοπικές, ~~περιφερειακές και εθνικές~~ αρχές θα πρέπει να συνεργάζονται διαρκώς για την υλοποίηση των στρατηγικών. Προς τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χορηγήσουν επαρκή χρηματοδότηση στις δημόσιες τοπικές <u>και/ή περιφερειακές αρχές</u> για τη διευκόλυνση της υλοποίησης στοχευμένων σειρών πολιτικής σε τοπικό <u>και/ή περιφερειακό</u> επίπεδο.

Αιτιολογία

Τροπολογία 2

Σημείο 4.7

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παράσχουν στα εθνικά σημεία επαφής για την ένταξη των Ρομά κατάλληλη εντολή, οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους, έτσι ώστε να μπορούν να συντονίσουν αποτελεσματικά την οριζόντια υλοποίηση και την παρακολούθηση των πολιτικών ένταξης των Ρομά σε εθνικό και τοπικό επίπεδο. Θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι ζητείται η γνώμη των εθνικών σημείων επαφής για την ένταξη των Ρομά στο πλαίσιο των διαδικασιών λήψης αποφάσεων που αφορούν τη χάραξη, τη χρηματοδότηση και την υλοποίηση των σχετικών πολιτικών. Τα εθνικά σημεία επαφής για την ένταξη των Ρομά θα πρέπει να διευκολύνουν τη συμμετοχή και την ανάμιξη της κοινωνίας των πολιτών Ρομά στην υλοποίηση των εθνικών στρατηγικών ένταξης των Ρομά και των τοπικών σχεδίων δράσης.	Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παράσχουν στα εθνικά σημεία επαφής για την ένταξη των Ρομά κατάλληλη εντολή, οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους, έτσι ώστε να μπορούν να συντονίσουν αποτελεσματικά την οριζόντια υλοποίηση και την παρακολούθηση των πολιτικών ένταξης των Ρομά σε εθνικό, <u>περιφερειακό</u> και τοπικό επίπεδο. Θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι ζητείται η γνώμη των εθνικών σημείων επαφής για την ένταξη των Ρομά στο πλαίσιο των διαδικασιών λήψης αποφάσεων που αφορούν τη χάραξη, τη χρηματοδότηση και την υλοποίηση των σχετικών πολιτικών. Τα εθνικά σημεία επαφής για την ένταξη των Ρομά θα πρέπει να διευκολύνουν τη συμμετοχή και την ανάμιξη της κοινωνίας των πολιτών Ρομά στην υλοποίηση των εθνικών στρατηγικών ένταξης των Ρομά και των τοπικών <u>ή περιφερειακών</u> σχεδίων δράσης. <u>Τα εθνικά σημεία επαφής για την ένταξη των Ρομά θα πρέπει να είναι σαφώς αναγνωρίσιμα, και το ίδιο ισχύει και για το διαδικτυο.</u>

Αιτιολογία

⁽⁶⁾ CdR 247/2011 fin

Τροπολογία 3

Σημείο 5.4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Σε αυτή τη βάση, η Επιτροπή θα παρακολουθεί στενά την κατάσταση και θα αξιολογήσει, τρία έτη μετά την έγκριση της σύστασης, την ανάγκη αναθεώρησης και επικαιροποίησής της.	Σε αυτή τη βάση, η Επιτροπή θα παρακολουθεί στενά την κατάσταση και θα αξιολογήσει, ~~τρία έτη~~ <u>30 μήνες</u> μετά την έγκριση της σύστασης, την ανάγκη αναθεώρησης και επικαιροποίησής της.

Αιτιολογία

Δίνοντας περιθώριο ενός έτους στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δηλαδή μέχρι τον Ιούνιο του 2016, προκειμένου να αξιολογήσει την εφαρμογή της υπό εξέταση σύστασης ενέχει τον κίνδυνο να μην υπάρχει χρονικό περιθώριο για να ενσωματωθούν τα συμπεράσματα της ενδιάμεσης αναθεώρησης των κανονισμών για τα διαρθρωτικά ταμεία.

Βρυξέλλες, 28 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα την ηλεκτρονική τιμολόγηση στο πλαίσιο των δημοσίων συμβάσεων και τις ηλεκτρονικές δημόσιες συμβάσεις από αρχής μέχρι τέλους

(2014/C 114/13)

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Γενικές παρατηρήσεις σχετικά με την προτεινόμενη οδηγία

1. επισημαίνει ότι, με την υπό εξέταση πρόταση οδηγίας για την ηλεκτρονική τιμολόγηση στο πλαίσιο των δημοσίων συμβάσεων, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποσκοπεί στα εξής: α) να καταρτιστεί ένα νέο ηλεκτρονικό πρότυπο για την ηλεκτρονική τιμολόγηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) και β) τα κράτη μέλη να είναι υποχρεωμένα να διασφαλίσουν ότι οι αναθέτουσες αρχές και οι αναθέτοντες φορείς δεν θα αρνούνται την παραλαβή ηλεκτρονικών τιμολογίων που είναι σύμφωνα με το εν λόγω ευρωπαϊκό πρότυπο –σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής, η συμμόρφωση προς τις προτεινόμενες διατάξεις είναι υποχρεωτική το αργότερο 48 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας· προτείνει, από την πλευρά της, η συμμόρφωση προς τις προτεινόμενες διατάξεις να είναι υποχρεωτική το αργότερο 30 μήνες από τη δημοσίευση των στοιχείων αναφοράς για τα ευρωπαϊκά πρότυπα σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας·
2. θεωρεί ότι η παρούσα πρόταση οδηγίας συνιστά ένα σημαντικό βήμα για τη μετάβαση σε μια δημόσια διοίκηση χωρίς χαρτί· τα αναγνωρισμένα πλεονεκτήματα της ηλεκτρονικής τιμολόγησης οδήγησαν διάφορα κράτη μέλη της ΕΕ να επιβάλουν την υποβολή ηλεκτρονικών τιμολογίων στο πλαίσιο των δημοσίων συμβάσεων, στο σύνολο ή σε μέρος του δημόσιου τομέα· ωστόσο, αυτές οι πρωτοβουλίες εδράζονται κατά το πλείστον σε εθνικά πρότυπα, τα περισσότερα από τα οποία δεν είναι διαλειτουργικά·
3. διαπιστώνει ότι, κατά τα τελευταία χρόνια, πολλοί παράγοντες έχουν ζητήσει να αναληφθεί δράση σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την τόνωση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης και μάλιστα έχουν προτείνει να καταστεί η ηλεκτρονική τιμολόγηση υποχρεωτική· λόγω χάρη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο ψήφισμά του της 20ής Απριλίου 2012, επεσήμανε τον κατακερματισμό της αγοράς λόγω των εθνικών κανόνων σχετικά με την ηλεκτρονική τιμολόγηση, καθώς και την ανάγκη εξεύρεσης διαλειτουργικών λύσεων ηλεκτρονικής τιμολόγησης στη βάση κοινών νομικών απαιτήσεων και τεχνικών προτύπων·
4. έχει ήδη επιδοκιμάσει την ηλεκτρονική ανταλλαγή πληροφοριών και τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων στο πλαίσιο των διαφόρων διαδικασιών σύναψης συμβάσεων⁽¹⁾, μολονότι, δεδομένων των διαφορετικών συνθηκών και κυρίως λαμβανομένων υπόψη των μικρών επιχειρήσεων, πρέπει να προβλεφθεί ένα εύλογο χρονικό πλαίσιο για την προετοιμασία·
5. κρίνει σκόπιμο και στη διαδικασία τιμολόγησης –η οποία αποτελεί το τελευταίο στάδιο της διαδικασίας σύναψης συμβάσεων– να χρησιμοποιηθούν ηλεκτρονικά μέσα, ώστε να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα και να μειωθεί το διοικητικό κόστος·
6. εκτιμά ότι η υπό εξέταση πρόταση οδηγίας μπορεί να συμβάλει στη βελτίωση των προϋποθέσεων διαλειτουργικότητας και στη βελτιστοποίηση της εσωτερικής αγοράς· με την παρούσα οδηγία διευκολύνεται το έργο των αναθετουσών αρχών και των αναθετόνων φορέων, καθώς και των προμηθευτών τους, και διατηρείται το κόστος σε χαμηλά επίπεδα· συγχρόνως, παρατηρείται ότι το σημερινό διασυνοριακό εμπόριο είναι πολύ μικρής έκτασης, επομένως, υφίσταται, από αυτήν την άποψη, ο κίνδυνος η οδηγία να έχει δυσανάλογα υψηλές οικονομικές επιπτώσεις·
7. επισημαίνει ότι η πρόταση οδηγίας εξουσιοδοτεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναθέτει στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Τυποποίησης την επεξεργασία υποδείγματος σημασιολογικών δεδομένων για το βασικό ηλεκτρονικό τιμολόγιο –με αυτόν τον τρόπο μετατίθεται σημαντικό μέρος του περιεχομένου προς έναν φορέα που δεν διαθέτει νομοθετικές εξουσίες· είναι της γνώμης ότι μόνον με βάση αυτά τα συγκεκριμένα και προς το παρόν μη διαθέσιμα περιεχόμενα των προτύπων που πρόκειται να θεσπιστούν, θα μπορεί να εκτιμηθεί πλήρως η δυνατότητα υλοποίησης, η ανάγκη προσαρμογής και το κόστος που συνεπάγεται· φρονεί, επομένως, ότι δεν είναι δυνατό να εκτιμηθεί σε αυτό το στάδιο αν η πρόταση συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας·

⁽¹⁾ Η Επιτροπή των Περιφερειών έχει ήδη εκφράσει τις απόψεις της για την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις συμβάσεις που συνάπτονται από φορείς που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών, COM(2011) 895 final, καθώς και για την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις, COM(2011) 896 final.

8. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι οι αναθέτουσες αρχές και οι αναθέτοντες φορείς, ακόμη και μετά την καθιέρωση του κοινού ευρωπαϊκού προτύπου, θα μπορούν να αποδέχονται και ηλεκτρονικά τιμολόγια που είναι σύμφωνα με άλλα πρότυπα, καθώς και τιμολόγια σε χαρτί, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στην εθνική νομοθεσία· αυτό παρέχει ευελιξία τόσο για τις αναθέτουσες αρχές και τους αναθέτοντες φορείς όσο και για τους προμηθευτές, που, επί του παρόντος, εφαρμόζουν διαφορετικά πρότυπα· το γεγονός ότι οι αναθέτουσες αρχές και οι αναθέτοντες φορείς που έχουν ήδη καθιερώσει την ηλεκτρονική τιμολόγηση σύμφωνα με ένα συγκεκριμένο πρότυπο υποχρεούνται να μεταβούν σε ένα νέο κοινό πρότυπο συνεπάγεται πρόσθετο κόστος αφενός για τις ίδιες τις αναθέτουσες αρχές και τους αναθέτοντες φορείς και, αφετέρου, για τους προμηθευτές· υπό το φως της προτεινόμενης οδηγίας, η Επιτροπή των Περιφερειών πιστεύει, επομένως, ότι θα πρέπει να συνεχιστεί η χρήση των υφιστάμενων μορφώσεων στο πλαίσιο της σταδιακής μετάβασης προς ένα κοινό ευρωπαϊκό πρότυπο· η ανάπτυξη ενός κοινού υποδείγματος σημασιολογικών δεδομένων θα διευκολύνει επίσης τη μετατροπή μεταξύ διαφορετικών τεχνικών μορφώσεων· όσον αφορά το περιεχόμενο το οποίο θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στα τιμολόγια πέρα από το βασικό περιεχόμενο, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, κρίνεται απαραίτητο να επιτραπεί, σε συγκεκριμένους τομείς και στα αντίστοιχα τιμολόγια με το εν λόγω περιεχόμενο, η χρήση των υφιστάμενων μορφώσεων, οι οποίοι, συχνά, ανταποκρίνονται σε αυτές τις ειδικές απαιτήσεις·

9. εφιστά, ωστόσο, την προσοχή στο ότι είναι σημαντικό το προτεινόμενο ευρωπαϊκό πρότυπο να μην παρεμποδίσει ούτε να δυσχεράνει το έργο των αναθετουσών αρχών και των αναθετότων φορέων· υπογραμμίζει ότι θα ήταν εξαιρετικά δαπανηρό εάν οι αναθέτουσες αρχές και οι αναθέτοντες φορείς ήταν υποχρεωμένοι να αποδέχονται ηλεκτρονικά τιμολόγια σε οποιονδήποτε τεχνικό μορφότυπο, ο οποίος ευθυγραμμίζεται με το υπόδειγμα σημασιολογικών δεδομένων·

10. συνιστά, ως εκ τούτου, να αποσαφηνιστεί στην υπό συζήτηση πρόταση οδηγίας ποιες είναι οι απαιτήσεις που οφείλουν να εκπληρώσουν οι αναθέτουσες αρχές και οι αναθέτοντες φορείς· για παράδειγμα, δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωμένοι να αποδέχονται όλους τους υφιστάμενους εθνικούς και κλειστούς τεχνικούς μορφότυπους, αλλά μόνον έναν περιορισμένο αριθμό· αντ' αυτού, οι αναθέτουσες αρχές δεν θα πρέπει να απορρίπτουν κανένα ηλεκτρονικό τιμολόγιο, το οποίο βασίζεται στο ευρωπαϊκό πρότυπο για το υπόδειγμα σημασιολογικών δεδομένων και στον τεχνικό μορφότυπο, που, με τη σειρά του, ακολουθεί το διεθνές πρότυπο που έχουν καθιερώσει διεθνείς οργανισμοί τυποποίησης, οι οποίοι αναγνωρίζονται από την ΕΕ (όπως η CEN, ο ISO, το CEFACCT του ΟΗΕ και ο OASIS)· υπό αυτό το πνεύμα, η προτεινόμενη οδηγία μπορεί να θεωρηθεί ως μια εναρμόνιση των διεθνών προτύπων, θα πρέπει ωστόσο να εξασφαλιστεί ότι το βασικό περιεχόμενο των τιμολογίων πληροί τις ευρωπαϊκές απαιτήσεις βάσει των κοινών διατάξεων·

11. φρονεί ότι η κατάρτιση του υποδείγματος σημασιολογικών δεδομένων βάσει των υφιστάμενων υποδειγμάτων που έχουν ήδη καθιερώσει οι διεθνείς οργανισμοί τυποποίησης, καθώς και ο περιορισμός σε έναν συγκεκριμένο τεχνικό μορφότυπο μπορεί να συμβάλει στην ενίσχυση της διαλειτουργικότητας και, ταυτόχρονα, στην εξοικονόμηση δαπανών· έτσι, δημιουργούνται ομοιόμορφες προϋποθέσεις για τους εμπόρους, οι οποίοι αναπτύσσουν ορθές πρακτικές στηριζόμενοι στο κοινό πρότυπο·

12. υπογραμμίζει, επίσης, ότι είναι πολύ σημαντικό η Επιτροπή να εξετάσει την προοπτική προώθησης της ηλεκτρονικής τιμολόγησης και στο πλαίσιο της συμφωνίας περί δημοσίων συμβάσεων· κατ' αυτόν τον τρόπο θα εξασφαλιζόταν η εφαρμογή των κανόνων που ισχύουν για τα περισσότερα μέλη του ΔΟΕ, συμπεριλαμβανομένων όλων των κρατών μελών της ΕΕ· αυτός είναι ένας επιπλέον λόγος για τον οποίο το πρότυπο που επιθυμεί να καθιερώσει η Επιτροπή θα πρέπει να στηρίζεται στα διεθνή πρότυπα, καθότι θα αποτελέσει όχι απλώς ένα ευρωπαϊκό, αλλά ένα διεθνές πρότυπο που πληροί και συμπεριλαμβάνει τις ευρωπαϊκές απαιτήσεις και ανάγκες, βάσει κοινών νομοθετικών διατάξεων, κλπ·

13. τονίζει περαιτέρω ότι είναι σημαντικό να συνυπολογιστούν οι προσπάθειες τυποποίησης που έχουν ήδη δρομολογηθεί, ιδίως η δράση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Τυποποίησης (CEN) που ορίζει τις απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται σε ό,τι αφορά τις πληροφορίες που περιλαμβάνουν οι εμπορικές ανακοινώσεις στον τομέα της ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων, όπως επίσης η διαδικασία για την ανταλλαγή των πληροφοριών αυτών μεταξύ των εταιρών· στην προσπάθεια αυτή συμμετέχουν ήδη διάφορα κράτη μέλη⁽²⁾, ενώ τα αποτελέσματα αυτής της δράσης θα εξακολουθήσουν επίσης να αξιοποιούνται σε έργα που έχει δρομολογήσει η Επιτροπή (όπως το e-SENS⁽³⁾ και το πρόγραμμα OpenPEPPOL⁽⁴⁾)·

14. κρίνει σημαντικό, κατά την εκπόνηση του τρέχοντος προτύπου ή την περαιτέρω ανάπτυξη των εργασιών που έχουν ήδη ξεκινήσει, να διασφαλιστεί ότι το πρότυπο είναι εύκολο στη χρήση του και ότι έχει δοκιμαστεί, προτού διαδοθεί παραπέρα· θα ήταν μάλιστα εύλογο, με κάποιου είδους πιστοποίηση, να καταδεικνύεται κατά πόσο τα τιμολόγια που αναφέρεται ότι βασίζονται στο καθιερωμένο πρότυπο πράγματι συμμορφώνονται προς αυτό· οι εμπειρίες από τα κράτη μέλη, στα οποία ισχύουν ήδη συγκεκριμένα πρότυπα, έχουν καταδείξει ότι είναι απαραίτητες κάποιες κατευθυντήριες γραμμές, ούτως ώστε να μην αναγκάζεται η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή ή ο κάθε αναθέτων φορέας να αιτιολογεί την απόρριψη ενός συγκεκριμένου ηλεκτρονικού τιμολογίου· μια τέτοια διαδικασία θα πρέπει επίσης να αναπτυχθεί στο πλαίσιο των προαναφερόμενων αναγνωρισμένων διεθνών οργανισμών τυποποίησης·

⁽²⁾ Βλ. www.cenbii.eu.

⁽³⁾ Βλ. www.esens.eu.

⁽⁴⁾ Βλ. www.peppol.eu.

15. επισημαίνει ότι η συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών στην ανάπτυξη του προτύπου είναι ύψιστης σημασίας –το αυτό ισχύει και για άλλες δημόσιες διοικήσεις και όργανα που χρηματοδοτούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό·

16. υπογραμμίζει ότι, στις τρέχουσες διαπραγματεύσεις σχετικά με την πρόταση για έναν νέο κανονισμό για την προστασία των δεδομένων, θα πρέπει να εξασφαλιστεί ότι οι διατάξεις του νέου κανονισμού θα στηρίζουν την εφαρμογή της ορθής ηλεκτρονικής τιμολόγησης·

17. τονίζει ότι, σύμφωνα με τους κανόνες για την ηλεκτρονική τιμολόγηση που προβλέπονται στην οδηγία 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, η ηλεκτρονική τιμολόγηση υπόκειται σε αποδοχή εκ μέρους του παραλήπτη· όπως υπογραμμίζεται ήδη στην παρούσα πρόταση οδηγίας, αυτή η παράμετρος πρέπει να συνεκτιμηθεί κατά την εκπόνηση των τρεχουσών διατάξεων·

18. διαπιστώνει ότι οι περισσότερες αναθέτουσες αρχές και οι αναθέτοντες φορείς δεν διαθέτουν, επί του παρόντος, τη δυνατότητα να αποδέχονται και να επεξεργάζονται ηλεκτρονικά τιμολόγια και, συνεπώς, φρονεί ότι θα πρέπει να προβλεφθεί η δέουσα προετοιμασία πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας· επιπλέον, η προτεινόμενη οδηγία δεν θα πρέπει να τεθεί σε ισχύ προτού ξεκινήσει η ισχύς των υπόλοιπων διαδικασιών ηλεκτρονικής σύναψης δημοσίων συμβάσεων, οι οποίες συμπεριλαμβάνονται στη δέση μέτρων για τις δημόσιες συμβάσεις· επίσης, η ΕτΠ κρίνει ότι ο κατάλληλος χρόνος για τη θέση σε ισχύ θα μπορούσε να είναι, για παράδειγμα, 30 μήνες μετά τη δημοσίευση των προτύπων από την Επιτροπή· με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται χρόνος για την εφαρμογή των προτύπων στα λογισμικά, οι δε αναθέτουσες αρχές και οι αναθέτοντες φορείς θα έχουν επίσης χρόνο ώστε να βρουν λύσεις που να προσιδιάζουν στα πρότυπα· πέραν τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παράσχουν κατάρτιση και στήριξη στις αναθέτουσες αρχές προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι διατάξεις της εξεταζόμενης πρότασης οδηγίας μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή μετά την ταχθείσα προθεσμία·

19. υπενθυμίζει ότι η ηλεκτρονική τιμολόγηση συνεπάγεται ότι πολλές αναθέτουσες αρχές και πολλοί αναθέτοντες φορείς θα πρέπει να εξασφαλίσουν τις κατάλληλες λύσεις ΤΠ και, γενικότερα, να διευρύνουν τις γνώσεις τους στον τομέα της επεξεργασίας των ηλεκτρονικών τιμολογίων· στις απαραίτητες ενέργειες που θα αναληφθούν στα διάφορα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να συμπεριληφθεί η παροχή στήριξης για την εγκατάσταση των συστημάτων ΤΠ που αποδέχονται τα ηλεκτρονικά τιμολόγια, ενδεχομένως υπό τη μορφή μιας κεντρικής συμφωνίας πλαισίου, στην οποία θα μπορούν να ανατρέχουν οι αναθέτουσες αρχές κατά την ανάθεση των συμβάσεων ή να στηρίζονται σε αυτήν κατά τον καθορισμό των απαιτήσεων για τις δικές τους διαδικασίες ανάθεσης συμβάσεων στον τομέα της ηλεκτρονικής τιμολόγησης·

20. πιστεύει ότι, πέρα από τις δράσεις στήριξης της κατάρτισης και άλλες δράσεις που απευθύνονται στις αναθέτουσες αρχές και τους αναθέτοντες φορείς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν δράσεις για τη βελτίωση των ικανοτήτων των επιχειρήσεων, ιδίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜμΕ)·

21. δεδομένου ότι ο στόχος της πρότασης οδηγίας, δηλαδή η επίλυση των προβλημάτων διαλειτουργικότητας στο διασυνοριακό εμπόριο, δεν μπορεί να επιτευχθεί ικανοποιητικά με μεμονωμένες ενέργειες των κρατών μελών, και καθότι η πρόταση οδηγίας αποτελεί το κατάλληλο μέσο, θεωρεί πως η υπό εξέταση πρόταση συνάδει με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας·

22. τονίζει πως η ΕτΠ έχει καταστήσει την ηλεκτρονική τιμολόγηση των δημοσίων συμβάσεων μία από τις πέντε προτεραιότητες του προγράμματος εργασίας της σχετικά με την επικουρικότητα για το 2013 και πως, σε αυτό το πλαίσιο, διεξήγαγε διαβούλευση επικουρικότητας με τους εταίρους του Δικτύου Παρακολούθησης της Επικουρικότητας και της Ομάδας Εμπειρογνομόνων για την Επικουρικότητα·

23. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αποτελέσει παράδειγμα και να φροντίσει ώστε να γίνονται δεκτά τα ηλεκτρονικά τιμολόγια κατά την ανάθεση συμβάσεων στο πλαίσιο προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από την ΕΕ·

Γενικές παρατηρήσεις σχετικά με την προτεινόμενη ανακοίνωση

24. λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η πλειοψηφία των αναθετουσών αρχών και των αναθετόντων φορέων δεν εφαρμόζουν την ηλεκτρονική τιμολόγηση, επιδοκιμάζει τις βασικές ενέργειες που προβλέπονται στην ενότητα 5.3 της πρότασης της Επιτροπής, οι οποίες αποσκοπούν, μεταξύ άλλων, να ωθήσουν τα κράτη μέλη να διαμορφώσουν εθνικές στρατηγικές και λεπτομερή σχέδια δράσης για τις ηλεκτρονικές δημόσιες συμβάσεις από αρχής μέχρι τέλους·

25. υπογραμμίζει ότι οι επιχειρήσεις, ειδικά οι ΜμΕ, θα πρέπει να διευρύνουν τα προσόντα τους στον τομέα της ηλεκτρονικής τιμολόγησης· ομοίως, πιθανόν να χρειαστεί να αναπτυχθούν οι κατάλληλες υποδομές σε πολλά κράτη μέλη· η ΕτΠ εκτιμά ότι η πρόταση της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία, τα κράτη μέλη εξετάζουν τη δυνατότητα χρησιμοποίησης των Διαρθρωτικών Ταμείων για τη χρηματοδότηση της κατάρτισης (ιδίως για τις ΜμΕ), μπορεί να συμβάλλει στην επίλυση αυτού του προβλήματος·

26. κρίνει ότι τα θέματα των υποδομών συνιστούν κεντρικό στοιχείο για την υλοποίηση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης και θεωρεί, επομένως, ότι η πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στην ενότητα 5.2 σημείο (4), να χρηματοδοτήσει και να στηρίξει την ανάπτυξη της υποδομής των ηλεκτρονικών δημοσίων συμβάσεων από αρχής μέχρι τέλους (συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρονικής τιμολόγησης) σε όλη την Ευρώπη, μέσω της προταθείσας Διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη» (ΔΣΕ) μπορεί να συμβάλει στην ομαλή λειτουργία των υποδομών για τις εμπορικές επικοινωνίες· η Επιτροπή των Περιφερειών φρονεί ότι μπορεί να χρειαστούν περαιτέρω δράσεις υποδομών, καθότι οι συνθήκες διαφέρουν κατά πολύ μεταξύ των κρατών μελών·

27. επικροτεί την πρόθεση της Επιτροπής να χρηματοδοτήσει έργα που προωθούν την ανάπτυξη διαλειτουργικών λύσεων ηλεκτρονικής τιμολόγησης (e-SENS)·

28. χαιρετίζει την πρόταση της Επιτροπής να εξακολουθήσει τις εργασίες του Ευρωπαϊκού Πολυμερούς Φόρουμ για την ηλεκτρονική τιμολόγηση, την προτρέπει, ωστόσο, ταυτόχρονα, να εξασφαλίσει την εκπροσώπηση του τοπικού και του περιφερειακού επιπέδου σε αυτό το φόρουμ.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

COM(2013) 449 final

Αιτιολογική σκέψη 7

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Το ευρωπαϊκό πρότυπο για το υπόδειγμα σημασιολογικών δεδομένων του βασικού ηλεκτρονικού τιμολογίου θα πρέπει να βασιστεί σε υφιστάμενες προδιαγραφές, συμπεριλαμβανομένων ιδίως εκείνων τις οποίες έχουν επεξεργαστεί ευρωπαϊκοί ή διεθνείς οργανισμοί, όπως η CEN (CWA 16356 και CWA 16562), ο ISO (χρηματοπιστωτικό τιμολόγιο βάσει της μεθοδολογίας του προτύπου ISO 20022), και το CEFACT του ΟΗΕ (CII v. 2.0). Δεν θα πρέπει να απαιτούνται ηλεκτρονικές υπογραφές. Στο εν λόγω ευρωπαϊκό πρότυπο θα πρέπει να καθορίζονται στοιχεία σημασιολογικών δεδομένων, ιδίως σχετικά με τα συμπληρωματικά δεδομένα πωλητή και αγοραστή, τα αναγνωριστικά της διαδικασίας, τα χαρακτηριστικά του τιμολογίου, τα λεπτομερή στοιχεία του τιμολογίου, τις πληροφορίες για την παράδοση, τις λεπτομέρειες και τους όρους πληρωμής. Το πρότυπο αυτό θα πρέπει επίσης να είναι συμβατό με τα υφιστάμενα πρότυπα για τις πληρωμές, προκειμένου να υπάρχει δυνατότητα αυτόματης επεξεργασίας των πληρωμών.</p>	<p>Το ευρωπαϊκό πρότυπο για το υπόδειγμα σημασιολογικών δεδομένων του βασικού ηλεκτρονικού τιμολογίου θα πρέπει να βασιστεί σε υφιστάμενες προδιαγραφές, συμπεριλαμβανομένων ιδίως εκείνων τις οποίες έχουν επεξεργαστεί ευρωπαϊκοί ή διεθνείς οργανισμοί, όπως η CEN (~~CWA 16356 και CWA 16562~~), ο ISO, (~~χρηματοπιστωτικό τιμολόγιο βάσει της μεθοδολογίας του προτύπου ISO 20022~~), και το CEFACT του ΟΗΕ (~~CII v. 2.0~~), και ο OASIS. Δεν θα πρέπει να απαιτούνται ηλεκτρονικές υπογραφές. Στο εν λόγω ευρωπαϊκό πρότυπο θα πρέπει να καθορίζονται στοιχεία σημασιολογικών δεδομένων, ιδίως σχετικά με τα συμπληρωματικά δεδομένα πωλητή και αγοραστή, τα αναγνωριστικά της διαδικασίας, τα χαρακτηριστικά του τιμολογίου, τα λεπτομερή στοιχεία του τιμολογίου, τις πληροφορίες για την παράδοση, τις λεπτομέρειες και τους όρους πληρωμής. Το πρότυπο αυτό θα πρέπει επίσης να είναι συμβατό με τα υφιστάμενα πρότυπα για τις πληρωμές, προκειμένου να υπάρχει δυνατότητα αυτόματης επεξεργασίας των πληρωμών.</p>

Αιτιολογία

Στην πρόταση οδηγίας της Επιτροπής γίνεται αναφορά σε ορισμένες προδιαγραφές. Τα πρότυπα τιμολόγησης τροποποιούνται κατά καιρούς και από τα παρατιθέμενα πρότυπα δεν έχουν ακόμη τεθεί όλα σε εφαρμογή. Εξάλλου, δεν γίνεται μείνα σε ορισμένα διεθνή πρότυπα που εφαρμόζονται σήμερα σε ορισμένα κράτη μέλη. Για τον λόγο αυτόν, ενδείκνυται περισσότερο να γίνει αναφορά σε προδιαγραφές για τα πρότυπα τιμολόγησης που έχουν αναπτυχθεί από ευρωπαϊκούς ή διεθνείς οργανισμούς όπως η CEN, ο ISO, το CEFACT του ΟΗΕ και ο OASIS. Ο Οργανισμός για την Προώθηση των Δομημένων Συστημάτων Πληροφοριών (OASIS) δεν αναφέρεται καν στο κείμενο της Επιτροπής. Ο OASIS αναπτύσσει de facto πρότυπα, τα οποία χρησιμοποιούνται σήμερα στον δημόσιο τομέα πολλών κρατών μελών.

Τροπολογία 2

Άρθρο 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Ηλεκτρονικά τιμολόγια σύμφωνα με το ευρωπαϊκό πρότυπο</p> <p>Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αναθέτουσες αρχές και οι αναθέτοντες φορείς να μην αρνούνται να παραλάβουν ηλεκτρονικά τιμολόγια που είναι σύμφωνα με το ευρωπαϊκό πρότυπο, του οποίου τα στοιχεία αναφοράς έχουν δημοσιευθεί, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2.</p>	<p>Ηλεκτρονικά τιμολόγια σύμφωνα με το ευρωπαϊκό πρότυπο</p> <p>Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αναθέτουσες αρχές και οι αναθέτοντες φορείς να μην αρνούνται να παραλάβουν ηλεκτρονικά τιμολόγια που είναι σύμφωνα με το ευρωπαϊκό πρότυπο, του οποίου τα στοιχεία αναφοράς έχουν δημοσιευθεί, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2, <u>και τα οποία βασίζονται σε τεχνικούς μορφώτυπους που έχουν καταρτίσει διεθνείς οργανισμοί πιστοποίησης που αναγνωρίζονται από τη νομοθεσία της ΕΕ.</u></p>

Αιτιολογία

Θα ήταν εξαιρετικά δαπανηρό εάν οι αναθέτουσες αρχές και οι αναθέτοντες φορείς υποχρεούνταν να αποδέχονται ηλεκτρονικά τιμολόγια σε οποιοδήποτε τεχνικό μορφώτυπο, ο οποίος να ευθυγραμμίζεται με το υπόδειγμα σημασιολογικών δεδομένων. Ένας τρόπος για να περιοριστεί ο αριθμός των μορφωτύπων συνίσταται στην απαίτηση τα ηλεκτρονικά τιμολόγια να ακολουθούν το ευρωπαϊκό πρότυπο για το υπόδειγμα σημασιολογικών δεδομένων του βασικού ηλεκτρονικού τιμολογίου και να στηρίζονται σε έναν τεχνικό μορφώτυπο (συντακτικό), ο οποίος έχει καθιερωθεί από οργανισμούς πιστοποίησης που αναγνωρίζει η ΕΕ (η CEN, ο CEFACCT του OHE, ο ISO και ο OASIS).

Τροπολογία 3

Άρθρο 6

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο</p> <p>Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο 48 μήνες μετά την έναρξη ισχύος. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.</p> <p>Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.</p> <p>Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.</p>	<p>Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο</p> <p><u>Τα κράτη μέλη εργάζονται ενεργά ώστε να εξασφαλίσουν ότι οι αναθέτουσες αρχές και οι αναθέτοντες φορείς θα είναι σε θέση να αποδέχονται ηλεκτρονικά τιμολόγια που συμμορφώνονται προς το ευρωπαϊκό πρότυπο, του οποίου τα στοιχεία αναφοράς έχουν δημοσιευθεί στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της παρούσας πρότασης οδηγίας, και συμφωνούν με έναν τεχνικό μορφώτυπο, ο οποίος βασίζεται σε ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα.</u> Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ, <u>το αργότερο 30 μήνες από τη δημοσίευση εκ μέρους της Επιτροπής των στοιχείων αναφοράς για τα ευρωπαϊκά πρότυπα σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2,</u> τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία ~~το αργότερο 48 μήνες μετά την έναρξη ισχύος.~~ Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.</p> <p>Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.</p> <p>Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.</p>

Αιτιολογία

Θα ήταν σκοπιμότερο να υπολογίζεται η προθεσμία έναρξης εφαρμογής βάσει ενός χρονικού διαστήματος μετά την δημοσίευση των προτύπων από την Επιτροπή. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται χρόνος για την εφαρμογή τεχνικών λύσεων και δοκιμών των προτύπων, ενώ καθίσταται δυνατό στις αναθέτουσες αρχές και τους αναθέτοντες φορείς να βρουν λύσεις με βάση τα πρότυπα αυτά. Μια κατάλληλη προθεσμία θα μπορούσε να είναι 30 μήνες μετά τη δημοσίευση των προτύπων από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2. Επιπλέον, είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να παρέχουν στις αναθέτουσες αρχές και στους αναθέτοντες φορείς την αναγκαία στήριξη ώστε να διευρύνουν τις ικανότητές τους στον τομέα της ηλεκτρονικής τιμολόγησης και, ενδεχομένως, να αποκτήσουν τα κατάλληλα συστήματα τεχνολογιών των πληροφοριών για την αποδοχή και την επεξεργασία ηλεκτρονικών τιμολογίων. Στις σχετικές δράσεις θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται και δράσεις κατάρτισης για τις επιχειρήσεις, ιδίως για τις ΜμΕ. Με την προτεινόμενη διατύπωση δημιουργούνται καλύτερες προϋποθέσεις για την αποδοχή των ηλεκτρονικών τιμολογίων που συνάδουν με το καθορισμένο πρότυπο εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών.

Βρυξέλλες, 28 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών — Ενισχυμένη συνεργασία των δημόσιων υπηρεσιών απασχόλησης

(2014/C 114/14)

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

1. υποστηρίζει σθεναρά την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ενίσχυση και την επισημοποίηση της συνεργασίας των ευρωπαϊκών δημόσιων υπηρεσιών απασχόλησης (ΔΥΑ) η οποία, διαμέσου της βελτίωσης των επιδόσεων των ΔΥΑ, αναμένεται ότι θα συμβάλλει στην υλοποίηση του στόχου που ορίζεται στο άρθρο 3 της Συνθήκης της Λισαβόνας για την προώθηση της πλήρους απασχόλησης, στην καταπολέμηση της ανεργίας των νέων και στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» όσον αφορά την απασχόληση·
2. τονίζει το γεγονός ότι το άρθρο 29 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων αναφέρει ότι «κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα πρόσβασης σε δωρεάν υπηρεσίες ευρέσεως εργασίας» και κατά συνέπεια εκφράζει την έκπληξή της για την απουσία αναφοράς στην εν λόγω διάταξη στην πρόταση απόφασης που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή·
3. υπενθυμίζει ότι οι δημόσιες υπηρεσίες απασχόλησης αποτελούν υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος και υπό αυτή την ιδιότητά τους διέπονται από το άρθρο 14 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και από το άρθρο 36 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων·
4. επισημαίνει την ποικιλομορφία των ΔΥΑ στα διάφορα κράτη μέλη της ΕΕ, από την άποψη των δομών, των μοντέλων παροχής υπηρεσιών και των δραστηριοτήτων τους, καθώς και το γεγονός ότι λειτουργούν υπό διαφορετικές συνθήκες στην εκάστοτε αγορά εργασίας και με ανομοιογενή διαθέσιμα επίπεδα πόρων·
5. επικροτεί τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν οι συμμετέχοντες στη διάσκεψη για την απασχόληση των νέων, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 3 Ιουλίου στο Βερολίνο, και ειδικότερα την υπόσχεση εκπροσώπων ευρωπαϊκών ΔΥΑ να διαδραματίσουν πρωταρχικό ρόλο με σκοπό την προώθηση της απασχόλησης των νέων στην Ευρώπη, τη μεγιστοποίηση της αποτελεσματικότητας και την ενδυνάμωση της συνεργασίας με άλλους ενδιαφερόμενους φορείς·

Έως τώρα εργασίες του δικτύου ΔΥΑ

6. διαπιστώνει ότι ένα ανεπίσημο συμβουλευτικό δίκτυο ευρωπαϊκών ΔΥΑ υπάρχει ήδη από το 1997, το οποίο διαθέτει ομάδες εργασίας επιφορτισμένες με θέματα όπως «Νέες δεξιότητες για νέες θέσεις εργασίας» ή αποτελεσματικότητα των ΔΥΑ, ένα πρόγραμμα αμοιβαίας μάθησης και διάλογο μεταξύ ΔΥΑ·
7. επιβεβαιώνει ότι το εν λόγω δίκτυο έχει συμβάλει σημαντικά στις εργασίες χάραξης πολιτικής της ΕΕ με την παροχή εξειδικευμένης ανάδρασης σχετικά με θέματα όπως η ευελιξία με ασφάλεια, ο ρόλος των ΔΥΑ για το «πώς θα γίνουν επωφελείς οι μεταβάσεις» και η «Εγγύηση για τη νεολαία»·
8. παρατηρεί ότι το δίκτυο αυτό λειτουργήσε ως εξαιρετικά χρήσιμο και οικονομικά αποδοτικό φόρουμ για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών μεταξύ ΔΥΑ, καθώς και ως σημαντική πηγή αμοιβαίας μάθησης και καινοτομίας σε ένα ευρύ φάσμα τομέων, όπως οι ψηφιακές υπηρεσίες και η διαμόρφωση της γενικής εικόνας των πελατών·
9. αναγνωρίζει ότι η μάθηση που αντλήθηκε από το δίκτυο συνέβαλε στη βελτίωση των υπηρεσιών και της επιτόπιας παροχής τους σε ορισμένα κράτη μέλη·

Ανάγκη ενισχυμένου δικτύου με νομική βάση

10. υπογραμμίζει ότι με την παρούσα νομοθετική πρόταση επιδιώκεται η δημιουργία ενός δικτύου ΔΥΑ εστιασμένου στην επέκταση, στην ενίσχυση και στην εδραίωση των τρεχουσών πρωτοβουλιών με σκοπό την περαιτέρω βελτίωση της αποτελεσματικότητας των ΔΥΑ και της λειτουργίας της αγοράς εργασίας·
11. τονίζει ότι η πρόταση απόφασης που υπέβαλε η Επιτροπή εμπίπτει στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων συντονισμού και στήριξης, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 149 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και είναι επομένως σύμφωνη προς την αρχή της επικουρικότητας·
12. εκτιμά ότι η παρούσα πρόταση εξασφαλίζει μεγαλύτερη προβολή, ενισχυμένη νομιμότητα και σαφέστερη πολιτική εντολή στο δίκτυο, αλλά υποστηρίζει ωστόσο ότι ο ρόλος του θα πρέπει να παραμένει συμβουλευτικός·
13. θεωρεί ότι η εν λόγω νομοθεσία θα μπορούσε να διασφαλίσει τη σημαντικότερη συμμετοχή των ΔΥΑ στο δίκτυο και να τους προσφέρει τη δυνατότητα να ενεργούν από κοινού, εφόσον κρίνεται απαραίτητο·

14. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι όλες οι ΔΥΑ δεν συμμετέχουν στον ίδιο βαθμό στο δίκτυο, πράγμα το οποίο είναι επιζήμιο για την ποιότητα του έργου που επιτελεί το δίκτυο και συγχρόνως αποδυναμώνει την πολιτική αντίδραση εκ μέρους του δικτύου·
15. υποστηρίζει ότι η επισημοποίηση του δικτύου θα διασφαλίσει τη συμμετοχή του συνόλου των κρατών μελών και θα τα υποχρεώσει να παρέχουν συστηματικά αποδείξεις σχετικά με τον τρόπο κατά τον οποίο υλοποιούν τις αλλαγές που υπαγορεύονται από τις αποφάσεις πολιτικής της ΕΕ, συντελώντας έτσι στον εντοπισμό ανεπαρκών επιδόσεων και συναφών διαρθρωτικών προβλημάτων·
16. δίδει έμφαση στη ζωτική σημασία που έχει η ύπαρξη αποτελεσματικών ΔΥΑ για την εφαρμογή ενός συστήματος παροχής εγγυήσεων για τη νεολαία, καθώς και στο γεγονός ότι είναι κεφαλαιώδους σημασίας να διαθέτουν όλες οι ΔΥΑ βαθιά γνώση της διάρθρωσης της ανεργίας των νέων, των ισχυρών και των αδύνατων σημείων των νέων, των δυνατοτήτων απασχόλησης και των ιδιαίτερων απαιτήσεων που τίθενται όσον αφορά τις διάφορες θέσεις εργασίας·
17. επιβεβαιώνει ότι οι αρμοδιότητες του δικτύου χρήζουν εξαιρετικά σαφούς προσδιορισμού, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν υφίσταται αλληλεπικάλυψη μεταξύ του έργου του και του έργου που επιτελείται, παραδείγματος χάρι, από την Επιτροπή Απασχόλησης (EMCO) και τις υποομάδες της, από κοινού με άλλες ομάδες όπως το Ευρωπαϊκό Δίκτυο για την πολιτική του διά βίου προσανατολισμού (ELGPN) και οι Ευρωπαϊκές Υπηρεσίες Απασχόλησης (EURES)· ωστόσο, κρίνει επίσης σκόπιμο το ενισχυμένο δίκτυο να επιδιώξει να επιτύχει συνέργειες με τις εν λόγω ομάδες, όπου αυτό ενδείκνυται·
18. τονίζει ότι τα αποτελέσματα που επιτυγχάνονται από το ενισχυμένο δίκτυο θα πρέπει να τροφοδοτούν τις εργασίες που σχετίζονται με την πολιτική για την απασχόληση σε επίπεδο ΕΕ και, ειδικότερα, τις εργασίες της EMCO και του Συμβουλίου Απασχόλησης, Κοινωνικής Πολιτικής, Υγείας και Καταναλωτών (EPSCO)·
19. αναγνωρίζει ότι η εντεινόμενη πολυπλοκότητα των αγορών εργασίας απαιτεί υψηλότερα επίπεδα συνεργασίας και εταιρικής σχέσης με τους κοινωνικούς εταίρους, αλλά και με άλλους δημόσιους, ιδιωτικούς και μη κερδοσκοπικούς φορείς, που θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο του ενισχυμένου δικτύου·

Συγκριτική αξιολόγηση/Συγκριτική μάθηση

20. συμφωνεί ότι υπάρχουν περιθώρια για περαιτέρω συγκριτική αξιολόγηση, η οποία αποτελεί προαπαιτούμενο για τη συγκριτική μάθηση, αλλά εκτιμά ότι η εν λόγω αξιολόγηση θα πρέπει να πραγματοποιείται με σύνεση και με πλήρη συνεκτίμηση των εθνικών/περιφερειακών διαφορών·
21. σημειώνει ότι βάσει της πρότασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και σύμφωνα με το άρθρο 8, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να υιοθετεί κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την υλοποίηση των πρωτοβουλιών συγκριτικής αξιολόγησης και αμοιβαίας μάθησης. Ως προς τούτο, η ΕτΠ υπογραμμίζει ότι δεν πρέπει να επιβληθεί σημαντικός διοικητικός φόρτος στις τοπικές και περιφερειακές αρχές με τη μορφή κατ' εξουσιοδότηση πράξεων·
22. εκτιμά ότι ο στόχος δεν θα πρέπει να συνίσταται στην εκπόνηση «πίνακα κατάταξης» ή στον καθορισμό στόχων, αλλά στη διευκόλυνση της μάθησης βάσει κοινής μεθοδολογίας· σύμφωνα με το άρθρο 14 της ΣΛΕΕ, οι εθνικές ή/και οι τοπικές και περιφερειακές αρχές είναι οι μόνες αρμόδιες για την αξιολόγηση των δημόσιων υπηρεσιών απασχόλησης της χώρας τους, βάσει μίας δέσμης ποσοτικών και ποιοτικών δεικτών·
23. υπογραμμίζει ότι η εστίαση της συγκριτικής αξιολόγησης/συγκριτικής μάθησης θα πρέπει να έχει περισσότερο ποιοτική παρά ποσοτική χροιά·
24. αιτείται τα αποτελέσματα που επιτυγχάνονται από το ενισχυμένο δίκτυο να βασίζονται σε ενδεδειγμένη και ανεξάρτητη έρευνα, με χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων·
25. συνιστά να παρέχει η νέα νομοθεσία τη δυνατότητα περαιτέρω ανάπτυξης της επιγραμματικής παρουσίας του δικτύου, με σκοπό την εκτενέστερη κοινοποίηση των εργασιών του και την ευρύτερη συμμετοχή του συνόλου των ενδιαφερομένων φορέων·
26. δηλώνει πεπεισμένη ότι ένα από τα αποτελέσματα που θα έχει να επιδείξει το ενισχυμένο δίκτυο θα είναι η μεγιστοποίηση της ικανότητας εργασίας σύμφωνα με μια πιο ολιστική μέθοδο η οποία θα καλύπτει τις βασικές αρμοδιότητες των ΔΥΑ, καθώς και ορισμένους στενά συνδεδεμένους τομείς όπως η μαθητεία, η σύσταση επιχειρήσεων και η καλλιέργεια του επιχειρηματικού πνεύματος. Ιδιαίτερη έμφαση θα πρέπει να δοθεί στη σπουδαιότητα και στην αποτελεσματικότητα της χρηματοδότησης της ΕΕ στους συγκεκριμένους τομείς·

Τοπική και περιφερειακή διάσταση

27. επισημαίνει ότι, σε ορισμένα κράτη μέλη, οι ΔΥΑ εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των περιφερειακών και των τοπικών αρχών, με αποκεντρωμένες δομές και διαδικασίες λήψης αποφάσεων, ενώ, σε πολλά άλλα κράτη μέλη, οι εν λόγω αρχές είναι υπεύθυνες για δραστηριότητες, όπως τα προγράμματα μαθητείας, η σωστή αντιστοίχιση και πρόβλεψη των δεξιοτήτων, η κατάρτιση, οι επιδοτήσεις για την απασχόληση, οι οποίες είτε συνδέονται στενά με τα κυριότερα καθήκοντα των ΔΥΑ είτε, σε ορισμένα κράτη μέλη, συμπεριλαμβάνονται στις αρμοδιότητες των ΔΥΑ·

28. διαβεβαιώνει ότι οι ορθές και οι βέλτιστες πρακτικές κάνουν συχνά την εμφάνισή τους σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο και θεωρεί, κατά συνέπεια, ότι η αναγνώριση της σημασίας του έργου που αναλαμβάνεται σε αυτό το επίπεδο αποτελεί επιτακτική ανάγκη· το δίκτυο θα πρέπει να συνεκτιμήσει και να διαδώσει τις βέλτιστες πρακτικές·

29. παρατηρεί, αφενός, ότι το τοπικό και περιφερειακό επίπεδο συχνά βρίσκεται πλησιέστερα στα άτομα που αναζητούν εργασία και στην πλειονότητα των εργοδοτών και, αφετέρου, ότι η αγορά εργασίας έχει κατ' εξοχήν τοπική εμβέλεια·

30. καλεί τους εκπροσώπους των κρατών μελών στο δίκτυο να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι απόψεις και οι εμπειρίες των τοπικών και περιφερειακών ΔΥΑ τροφοδοτούν τις δραστηριότητες του δικτύου, καθώς και ότι οι τοπικές και περιφερειακές ΔΥΑ είναι πλήρως ενήμερες για το έργο του· κρίνεται επίσης σημαντικό να επισημανθεί ότι οι εκπρόσωποι των κρατών μελών έχουν επίσης καθήκον να μεριμνήσουν τόσο για τη συνεκτίμηση των απόψεων και των εμπειριών των τοπικών και περιφερειακών φορέων ευρέσεως εργασίας εκ μέρους του δικτύου όσο και για την εξεύρεση της δέουσας διάρθρωσης προς το σκοπό αυτό, στο πλαίσιο του διαλόγου μεταξύ των τοπικών και περιφερειακών ΔΥΑ·

31. αιτείται τη συμμετοχή στο δίκτυο εκπροσώπου διορισμένου από την ΕτΠ, υπό καθεστώς παρατηρητή, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι απόψεις, οι εμπειρίες και οι πρακτικές του τοπικού και περιφερειακού επιπέδου αντικατοπτρίζονται στο δίκτυο.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Προοίμιο

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 149,	Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως ~~το άρθρο~~ <u>τα άρθρα</u> 149 <u>και</u> 14, <u>Έχοντας υπόψη τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και ιδίως τα άρθρα 29 και 36.</u>

Αιτιολογία

Σύμφωνα με τις τροπολογίες που υποβλήθηκαν στα σημεία 2α και 2β.

Τροπολογία 2

Αιτιολογική σκέψη 8

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Το Δίκτυο ΔΥΑ θα πρέπει να ενισχύσει τη συνεργασία μεταξύ των μελών του, να αναπτύξει κοινές πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στην ανταλλαγή πληροφοριών και ορθών πρακτικών σε όλους τους τομείς που καλύπτονται από τις ΔΥΑ, στη συγκριτική ανάλυση και στην παροχή συμβουλών καθώς και στην προώθηση νεωτεριστικών προσεγγίσεων όσον αφορά τον τρόπο παροχής των υπηρεσιών απασχόλησης. Χάρη στη δημιουργία του δικτύου αυτού θα είναι δυνατή η εμπειρισταμένη σύγκριση όλων των ΔΥΑ βάσει τεκμηριωμένων στοιχείων και με γνώμονα τις επιδόσεις τους με απώτερο σκοπό την επισήμανση των βέλτιστων πρακτικών. Τα αποτελέσματα αυτά, θα επιτρέψουν στα μέλη του δικτύου να διαμορφώσουν τον χαρακτήρα και τον τρόπο παροχής των υπηρεσιών απασχόλησης στο πλαίσιο των ειδικών αρμοδιοτήτων τους. Οι πρωτοβουλίες που θα διεξάγει το δίκτυο των ΔΥΑ θα βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα των ΔΥΑ και την ορθολογικότερη χρήση των δημόσιων δαπανών.	Το Δίκτυο ΔΥΑ θα πρέπει να ενισχύσει τη συνεργασία μεταξύ των μελών του, να αναπτύξει κοινές πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στην ανταλλαγή πληροφοριών και ορθών πρακτικών σε όλους τους τομείς που καλύπτονται από τις ΔΥΑ, στη συγκριτική ανάλυση και στην παροχή συμβουλών καθώς και στην προώθηση νεωτεριστικών προσεγγίσεων όσον αφορά τον τρόπο παροχής των υπηρεσιών απασχόλησης. ~~Χάρη στη δημιουργία του δικτύου αυτού θα είναι δυνατή η εμπειριστατομένη σύγκριση όλων των ΔΥΑ βάσει τεκμηριωμένων στοιχείων και με γνώμονα τις επιδόσεις τους με απώτερο σκοπό την επισήμανση των βέλτιστων πρακτικών. Τα αποτελέσματα αυτά, θα επιτρέψουν στα μέλη του δικτύου να διαμορφώσουν τον χαρακτήρα και τον τρόπο παροχής των υπηρεσιών απασχόλησης στο πλαίσιο των ειδικών αρμοδιοτήτων τους. Οι πρωτοβουλίες που θα διεξάγει το δίκτυο των ΔΥΑ θα βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα των ΔΥΑ και θα~~ <u>αποτελέσουν εγγύηση για την αποδοτική την ορθολογικότερη χρήση των δημόσιων δαπανών.</u>

Αιτιολογία

Το κείμενο που προτείνει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 8 είναι, ως επί το πλείστον, περιττό, διότι επαναλαμβάνει την αιτιολογική σκέψη 4. Ωστόσο, η πρώτη και η τελευταία πρόταση παρουσιάζουν συνοπτικά τον στόχο του δικτύου και τον τρόπο λειτουργίας του.

Τροπολογία 3

Άρθρο 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Δημιουργείται ένα ευρωπαϊκό δίκτυο δημόσιων υπηρεσιών απασχόλησης (ΔΥΑ), εφεξής καλούμενο «το δίκτυο» — για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020.</p> <p>Το δίκτυο θα αναλάβει τις πρωτοβουλίες που ορίζονται στο άρθρο 3.</p> <p>Το δίκτυο περιλαμβάνει:</p> <p>(α) τις δημόσιες υπηρεσίες απασχόλησης, όπως ορίζονται από τα κράτη μέλη, και</p> <p>(β) την Επιτροπή.</p> <p>Τα κράτη μέλη με περιφερειακές αυτόνομες δημόσιες υπηρεσίες απασχόλησης πρέπει να εξασφαλίζουν επαρκή εκπροσώπηση στις ειδικές πρωτοβουλίες του δικτύου.</p>	<p>Δημιουργείται ένα ευρωπαϊκό δίκτυο δημόσιων υπηρεσιών απασχόλησης (ΔΥΑ), εφεξής καλούμενο «το δίκτυο» — για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020.</p> <p>Το δίκτυο θα αναλάβει τις πρωτοβουλίες που ορίζονται στο άρθρο 3.</p> <p>Το δίκτυο περιλαμβάνει:</p> <p>(α) τις δημόσιες υπηρεσίες απασχόλησης, όπως ορίζονται από τα κράτη μέλη, και</p> <p>(β) την Επιτροπή.</p> <p>Τα κράτη μέλη με περιφερειακές αυτόνομες <u>και αποκεντρωμένες ή τοπικές</u> δημόσιες υπηρεσίες απασχόλησης πρέπει να <u>έχουν την υποχρέωση</u> να εξασφαλίζουν επαρκή εκπροσώπηση <u>των εν λόγω υπηρεσιών</u> στις ειδικές πρωτοβουλίες του δικτύου.</p>

Αιτιολογία

Η τροπολογία αποσκοπεί να εξασφαλίσει ότι, εφόσον υπάρχουν εν μέρει ή εξ ολοκλήρου αποκεντρωμένες ΔΥΑ, το δίκτυο έχει τη νομική υποχρέωση να μεριμνά για τη δέουσα συνεκτίμηση των υπηρεσιών αυτών στις ειδικές πρωτοβουλίες του δικτύου.

Τροπολογία 4

Άρθρο 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Στόχοι	Στόχοι
<p>Το μέτρο ενθάρρυνσης που προβλέπεται στην παρούσα απόφαση, μέσω του εν λόγω δικτύου, θα συμβάλει:</p> <p>(α) στην εφαρμογή της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για την απασχόληση και την έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, και των κύριων στόχων της, ιδίως εκείνων που αφορούν θέματα απασχόλησης</p> <p>(β) στην καλύτερη λειτουργία των αγορών εργασίας στην ΕΕ·</p> <p>(γ) στην καλύτερη ενσωμάτωση των αγορών εργασίας·</p> <p>(δ) στην αυξανόμενη γεωγραφική και επαγγελματική κινητικότητα·</p> <p>(ε) στην καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και στην ένταξη των προσώπων που βρίσκονται αποκλεισμένα από την αγορά εργασίας.</p>	<p>Το μέτρο ενθάρρυνσης που προβλέπεται στην παρούσα απόφαση, μέσω του εν λόγω δικτύου, θα συμβάλει:</p> <p>(α) στην εφαρμογή της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για την απασχόληση και την έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, και των κύριων στόχων της, ιδίως εκείνων που αφορούν θέματα απασχόλησης</p> <p>(β) <u>στην προαγωγή της ποιοτικής και βιώσιμης απασχόλησης·</u></p> <p>(γ) στην καλύτερη λειτουργία των αγορών εργασίας στην ΕΕ·</p> <p>(γδ) στην καλύτερη ενσωμάτωση των αγορών εργασίας·</p> <p>(δε) στην αυξανόμενη γεωγραφική και επαγγελματική κινητικότητα, <u>χωρίς φαινόμενα αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ των εργαζομένων, σύμφωνα με την οικεία νομοθεσία της ΕΕ·</u></p> <p>(εστ) στην καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και στην ένταξη των προσώπων που βρίσκονται αποκλεισμένα από την αγορά εργασίας.</p>

Αιτιολογία

Αυτεξήγητη

Τροπολογία 5

Άρθρο 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Συνεργασία	Συνεργασία
<p>1. Το δίκτυο συνεργάζεται με ενδιαφερόμενα μέρη της αγοράς εργασίας συμπεριλαμβανομένων άλλων πάροχων υπηρεσιών απασχόλησης μέσω της συμμετοχής τους στις σχετικές δραστηριότητες και συνεδριάσεις του δικτύου και της ανταλλαγής πληροφοριών και δεδομένων.</p>	<p>1. Το δίκτυο συνεργάζεται με ενδιαφερόμενα μέρη της αγοράς εργασίας συμπεριλαμβανομένων άλλων πάροχων υπηρεσιών απασχόλησης μέσω της συμμετοχής τους στις σχετικές δραστηριότητες και συνεδριάσεις του δικτύου και της ανταλλαγής πληροφοριών και δεδομένων.</p> <p>2. <u>Το δίκτυο θα παρέχει καθεστώς παρατηρητή σε εκπρόσωπο διορισμένο από την Επιτροπή των Περιφερειών.</u></p>

Αιτιολογία

Όπως και στην περίπτωση της προηγούμενης τροπολογίας, η προσθήκη αυτή είναι σημαντική στο βαθμό που αντανάκλα το γεγονός ότι οι περιφερειακές και τοπικές αρχές σε πολλά κράτη μέλη είτε είναι πλήρως υπεύθυνες για τις ΔΥΑ είτε αναλαμβάνουν δραστηριότητες, όπως η κατάρτιση, η καθοδήγηση, η παροχή συμβουλών, οι επιδοτήσεις για την απασχόληση, η πρόβλεψη των μελλοντικών αναγκών σε δεξιότητες κλπ, οι οποίες είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με το έργο των ΔΥΑ (ή, σε ορισμένα κράτη μέλη, εμπίπτουν στις αρμοδιότητες των ΔΥΑ).

Τροπολογία 6

Άρθρο 7

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 8, όσον αφορά ένα γενικό πλαίσιο για την υλοποίηση των πρωτοβουλιών συγκριτικής αξιολόγησης και αμοιβαίας μάθησης, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένης της μεθοδολογίας, των βασικών ποιοτικών και ποσοτικών δεικτών για την αξιολόγηση των επιδόσεων των ΔΥΑ, των μέσων μάθησης του ολοκληρωμένου προγράμματος αμοιβαίας μάθησης και των όρων συμμετοχής στις εν λόγω πρωτοβουλίες.</p>	<p>Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 8, όσον αφορά ένα γενικό πλαίσιο για την υλοποίηση των πρωτοβουλιών συγκριτικής αξιολόγησης και αμοιβαίας μάθησης, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένης της μεθοδολογίας, των βασικών ποιοτικών και ποσοτικών δεικτών για την αξιολόγηση ~~των επιδόσεων της λειτουργίας~~ των ΔΥΑ, των μέσων μάθησης του ολοκληρωμένου προγράμματος αμοιβαίας μάθησης και των όρων συμμετοχής στις εν λόγω πρωτοβουλίες.</p>

Αιτιολογία

Διόρθωση της ορολογίας σύμφωνα με την τροπολογία επί του σημείου 21.

Βρυξέλλες, 28 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα τη δέσμη μέτρων «Ευφυή σύνορα»

(2014/C 114/15)

I. ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Γενικές παρατηρήσεις**

1. χαιρετίζει την πρόσφατη υιοθέτηση της δέσμης «Διακυβέρνηση Σένγκεν», που απαρτίζεται από τον νέο μηχανισμό αξιολόγησης της εφαρμογής του κεκτημένου του Σένγκεν⁽¹⁾ και από κανόνες για την προσωρινή επαναφορά των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα σε εξαιρετικές περιστάσεις⁽²⁾.
2. αναγνωρίζει ότι η εύρυθμη λειτουργία του χώρου Σένγκεν εξαρτάται από την αμοιβαία εμπιστοσύνη και από την ικανότητα των κρατών μελών να ελέγχουν τα εξωτερικά σύνορα σύμφωνα με τους κοινούς κανόνες.
3. κρίνει εποικοδομητική τη θέσπιση κοινής ευθύνης των κρατών μελών και της Επιτροπής στα πλαίσια του νέου μηχανισμού αξιολόγησης του Σένγκεν, καθώς βγάζει τον μηχανισμό αυτό από ένα καθαρά διακυβερνητικό καθεστώς, γεγονός που μπορεί να συμβάλει στην αντιστάθμιση ελλείψεων και την προώθηση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, καθώς και στην επέκτασή του σε όλες τις πτυχές του κεκτημένου του Σένγκεν, συμπεριλαμβανομένης της απουσίας ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα, ούτως ώστε να αποτρέπονται τυχόν παράνομοι έλεγχοι που υπονομεύουν την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων.
4. υποστηρίζει ότι οποιαδήποτε επαναφορά ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα πρέπει να υπόκειται σε συντονισμό σε επίπεδο ΕΕ, ώστε να αποτρέπονται τυχόν μονομερείς αποφάσεις που αντιβαίνουν στην πλήρη ελευθερία κυκλοφορίας των προσώπων σε έναν χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα.
5. εκτιμά ότι η ύπαρξη μεταναστευτικών ροών στα εξωτερικά σύνορα δεν αποτελεί αφ' εαυτής απειλή για τη δημόσια τάξη ή την εσωτερική ασφάλεια που να μπορεί να δικαιολογήσει την επαναφορά ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα.
6. υπενθυμίζει ότι η αρχή της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης επιβάλλει, σε περιπτώσεις πιέσεων στα εξωτερικά σύνορα ενός κράτους μέλους, να κινητοποιούνται όλα τα μέτρα τεχνικής και χρηματοδοτικής στήριξης, εθνικά και ευρωπαϊκά, καθώς και η συνδρομή εκ μέρους των οργανισμών της ΕΕ, όπως ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRONTEX) και η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο (EASO).
7. χαιρετίζει τα μέτρα για την εξασφάλιση αυστηρότερων συνοριακών ελέγχων, την καλύτερη εφαρμογή του νόμου, τη συμβολή στη μάχη κατά των τρομοκρατικών ενεργειών και των άλλων σοβαρών ποινικών αδικημάτων και τη μείωση της παράνομης μετανάστευσης.
8. ως εκ τούτου, πιστεύει ότι η προσωρινή επαναφορά ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα λόγω συνεχιζόμενων σοβαρών ανεπαρκειών ως προς τον έλεγχο των εξωτερικών συνόρων πρέπει να οριοθετείται βάσει αντικειμενικής διαδικασίας αξιολόγησης και να επιτρέπεται μόνον ως εξαιρετικό μέτρο έσχατης ανάγκης.
9. ζητά να εξασφαλιστεί η πλήρης συμμετοχή των πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) στην αξιολόγηση και τον εντοπισμό των συνεχιζόμενων σοβαρών ανεπαρκειών ως προς τον έλεγχο των εξωτερικών συνόρων, ώστε να είναι εγγυημένο ότι οποιαδήποτε επαναφορά ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα θα απορρέει από ορθή αξιολόγηση της επιτόπιας κατάστασης, στηριζόμενη σε διάφορες πηγές πληροφόρησης και στη συμβολή διαφόρων φορέων.
10. συμφωνεί ότι ο έλεγχος των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ είναι σημαντικός για την εγγύηση όχι μόνο της ασφάλειας, αλλά και της κινητικότητας στο εσωτερικό της⁽³⁾.
11. χαιρετίζει την πρόσφατη υιοθέτηση του ευρωπαϊκού συστήματος επιτήρησης των συνόρων (EUROSUR), ενός μέτρου ενίσχυσης του ελέγχου στα εξωτερικά σύνορα μέσω της ανταλλαγής επιχειρησιακών πληροφοριών και της συνεργασίας μεταξύ των εθνικών αρχών επιτήρησης των εξωτερικών συνόρων —θαλάσσιων και χερσαίων— και της FRONTEX· τονίζει ότι η πρόληψη της απώλειας ανθρώπινων ζωών στη θάλασσα πρέπει να αποτελεί τον βασικό στόχο του εν λόγω μηχανισμού, πέραν του ρόλου του για τον εντοπισμό λαθρομεταναστών και για την ενίσχυση της εσωτερικής ασφάλειας, μέσω της πρόληψης της διασυνοριακής εγκληματικότητας, όπως η εμπορία ανθρώπων και το λαθρεμπόριο ναρκωτικών.

⁽¹⁾ COM(2011) 559 final.

⁽²⁾ COM(2011) 560 final.

⁽³⁾ Βλ. Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, εισηγήτρια: η κ. Anna Terrón i Cusi, ΕΕ C 79 της 27.3.2010, σ. 37, σημείο 52.

12. ωστόσο, προειδοποιεί ότι το σύστημα αυτό δεν πρέπει να υπονομεύει την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ούτε να υπερισχύει του δικαιώματος αναζήτησης ασύλου ή της προστασίας από την επαναπροώθηση, που θεσπίζονται στο άρθρο 18 και το άρθρο 19 παράγραφος 2 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽⁴⁾.

13. εκφράζει την ανησυχία της για τις τάσεις ανάκτησης διακριτικής εξουσίας σε τομείς που έχουν υπαχθεί στην ευρωπαϊκή αρμοδιότητα, όπως η ελεύθερη κυκλοφορία, ιδιαίτερα δε σε σχέση με πρόσφατη πρόταση ορισμένων κρατών μελών για εισαγωγή ευρύτερων δυνατοτήτων περιορισμού του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας, το οποίο συνιστά βασικό στοιχείο του καθεστώτος του πολίτη της Ένωσης.

14. επαναλαμβάνει ότι η ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων σε έναν χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα αποτελεί μία από τις θεμελιώδεις αρχές της ΕΕ και ένα από τα οφέλη της που είναι ιδιαίτερα απτό και σημαντικό για τους πολίτες και δεν πρέπει να τίθεται υπό αμφισβήτηση.

15. πιστεύει ότι η δέσμη μέτρων «ευφυή σύνορα» —που απαρτίζεται από τρεις προτάσεις κανονισμού: θέσπιση συστήματος εισόδου/εξόδου για την καταχώριση δεδομένων εισόδου και εξόδου των υπηκόων τρίτων χωρών που διέρχονται από τα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ (ΣΚΕΕ) ⁽⁵⁾, θέσπιση προγράμματος καταχώρισης ταξιδιωτών (ΠΚΤ) ⁽⁶⁾ και τροποποίηση του κώδικα συνόρων του Σένγκεν για να καταστεί δυνατή η εφαρμογή των δύο παραπάνω συστημάτων ⁽⁷⁾— πρέπει να αξιολογηθεί μέσα στο γενικό πλαίσιο της λειτουργίας του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

II. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Ειδικές παρατηρήσεις σχετικά με τη δέσμη μέτρων «ευφυή σύνορα»

16. αναγνωρίζει τη σημασία που έχουν οι νέες τεχνολογίες για την εξασφάλιση αποτελεσματικής διαχείρισης των συνόρων και την αντιμετώπιση της σημαντικής αύξησης του αριθμού διελεύσεων των εξωτερικών συνόρων, ενώ παράλληλα εξασφαλίζουν τον ασφαλή έλεγχο τους, όπως ήδη συμβαίνει σε πολλά κράτη μέλη.

17. σημειώνει ότι το σύστημα καταχώρισης εισόδου/εξόδου (ΣΚΕΕ) προτείνεται να αντικαταστήσει το ισχύον σύστημα της δια χειρός επίθεσης σφραγίδας εισόδου και εξόδου στο διαβατήριο, με την ηλεκτρονική καταχώριση της ημερομηνίας και του τόπου εισόδου και εξόδου των υπηκόων τρίτων χωρών που γίνονται δεκτοί για διαμονή βραχείας διάρκειας (έως τριών μηνών) στον χώρο Σένγκεν, ώστε να είναι δυνατός ο αυτόματος υπολογισμός της επιτρεπόμενης παραμονής.

18. χαιρετίζει τον θετικότατο στόχο του προγράμματος καταχώρισης ταξιδιωτών (ΠΚΤ): να διευκολύνεται η διέλευση των εξωτερικών συνόρων για τους υπηκόους τρίτων χωρών που ταξιδεύουν τακτικά και που θα έχουν υποβληθεί εκ των προτέρων σε έλεγχο ασφαλείας και προσωπικών εγγράφων, μέσω της διέλευσης από αυτοματοποιημένα συστήματα συνοριακού ελέγχου, γεγονός που θα διευκολύνει την είσοδο στον ευρωπαϊκό χώρο τακτικών ταξιδιωτών καλής πίστης.

Παρατηρήσεις σχετικά με τις επιπτώσεις της δέσμης μέτρων «ευφυή σύνορα» στα θεμελιώδη δικαιώματα

19. υπενθυμίζει την ανησυχία της για τη θέσπιση του ΣΚΕΕ και τις ενδεχόμενες επιπτώσεις στα θεμελιώδη δικαιώματα, ιδίως σε θέματα προστασίας προσωπικών δεδομένων ⁽⁸⁾.

20. αναγνωρίζει ότι τα συστήματα αυτά, λόγω της συλλογής σημαντικού όγκου προσωπικών δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων και βιομετρικών, βρίσκονται σε σχέση έντασης με τα θεμελιώδη δικαιώματα, ιδίως ως προς την ιδιωτικότητα και την προστασία των προσωπικών δεδομένων, γεγονός που υπαγορεύει αυστηρή οριοθέτηση της σκοπιμότητάς τους και ιδιαίτερη υπαγωγή στον έλεγχο της αναγκαιότητας και της αναλογικότητάς τους.

⁽⁴⁾ Για το ίδιο θέμα, βλ. επίσης τη γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών «Η συνολική προσέγγιση της μετανάστευσης και της κινητικότητας», εισηγητής: ο κ. Nichi Vendola, ΕΕ C 277 της 13.9.2012, σ. 6.

⁽⁵⁾ COM(2013) 95 final.

⁽⁶⁾ COM(2013) 97 final.

⁽⁷⁾ COM(2013) 96 final.

⁽⁸⁾ Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα το πρόγραμμα της Στοκχόλμης: Προκλήσεις και ευκαιρίες για ένα νέο πολυετές πρόγραμμα για τον χώρο ελευθερίας, ασφαλείας και δικαιοσύνης της ΕΕ, εισηγήτρια: η κ. Anna Terrón i Cusi, ΕΕ C 79 της 27.3.2010, σ. 37, σημείο 56.

21. υπενθυμίζει την υποστήριξή της προς ένα υψηλό επίπεδο προστασίας των προσωπικών δεδομένων και την ανησυχία της ως προς την εκθετική αύξηση των ψηφιακών πληροφοριών που αφορούν τους πολίτες, λόγω της ανάπτυξης των τεχνολογιών της πληροφορίας και των επικοινωνιών⁽⁹⁾.

22. επισημαίνει ότι, από την άποψη της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, τα προτεινόμενα συστήματα γεννούν σοβαρές ανησυχίες, λόγω των επιπτώσεων που έχουν στα θεμελιώδη δικαιώματα, ιδίως των υπηκόων τρίτων χωρών και των αιτούντων άσυλο που επιχειρούν να εισέλθουν στο έδαφος της ΕΕ.

Παρατηρήσεις σχετικά με την προστιθέμενη αξία, την αναγκαιότητα και την αναλογικότητα της δέσμης μέτρων «ευφυή σύνορα»

23. εκτιμά ότι, επειδή και τα δύο συστήματα της δέσμης «ευφυή σύνορα» συνεπάγονται την ευρείας κλίμακας συλλογή δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων και βιομετρικών, απαιτείται να αποδειχθεί δεόντως ότι είναι αναγκαία, θεμιτά και αναλογικά, ότι δηλαδή οι στόχοι τους δεν μπορούν να επιτευχθούν με συστήματα λιγότερο δαπανηρά και που να θίγουν λιγότερο την ιδιωτικότητα.

24. σημειώνει τη γνωμοδότηση του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ), ο οποίος έχει κατακρίνει τη δέσμη μέτρων «ευφυή σύνορα» και έχει αμφισβητήσει την αναγκαιότητα και την αναλογικότητά της, επειδή δεν υπάρχει αξιόπιστη απόδειξη που να τεκμηριώνει την ανάγκη νέων συστημάτων. Ειδικότερα, ο ΕΕΠΔ είναι της άποψης ότι το ΣΚΕΕ συνιστά παρέμβαση στο δικαίωμα στην ιδιωτικότητα και ότι γείρει ζητήματα κόστους/αποτελεσματικότητας από οικονομική άποψη και από άποψη θεμελιωδών δικαιωμάτων⁽¹⁰⁾.

25. σημειώνει επίσης ότι και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η ομάδα εργασίας του άρθρου 29 και η πλειονότητα των εκπροσώπων της κοινωνίας πολιτών έχουν εκφράσει αμφιβολίες ως προς την αναγκαιότητα και την προστιθέμενη αξία του ΣΚΕΕ⁽¹¹⁾.

26. αναγνωρίζει ότι τα ζητήματα της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας —ιδίως όσον αφορά τη θέσπιση του ΣΚΕΕ— είναι αμφιλεγόμενα, δεδομένου ότι δεν υπάρχουν αδιάσειστες αποδείξεις της αποτελεσματικότητάς του για την επίτευξη των προτεινόμενων στόχων: του αποτελεσματικού ελέγχου των συνόρων, της καταπολέμησης της παράτυπης εισόδου μεταναστών και της ενίσχυσης της καταπολέμησης των σοβαρών μορφών οργανωμένου εγκλήματος.

27. σημειώνει ότι κύριος στόχος του ΣΚΕΕ είναι να εντοπίζονται οι υπήκοοι τρίτων χωρών που εισέρχονται νόμιμα στον χώρο Σένγκεν, με ή χωρίς θεώρηση βραχείας διαμονής, και που υπερβαίνουν το διάστημα της επιτρεπόμενης παραμονής. Για τον σκοπό αυτόν, υπολογίζεται ηλεκτρονικά το διάστημα της επιτρεπόμενης παραμονής και ειδοποιούνται (alert) οι εθνικές αρχές για τα πρόσωπα που υπερβαίνουν το διάστημα αυτό, γεγονός που συντελεί στη σύλληψη και επαναπροώθηση των λαθρομεταναστών.

28. εκτιμά ότι η προστιθέμενη αξία του ΣΚΕΕ για την επίτευξη του στόχου αυτού δεν είναι προφανής, δεδομένου ότι η ειδοποίηση για παράτυπη παραμονή στηρίζεται στην παραδοχή ότι τα πρόσωπα που εισέρχονται με θεώρηση βραχείας διαμονής ή χωρίς θεώρηση υποχρεούνται άνευ όρων να εγκαταλείψουν το έδαφος της ΕΕ εντός μέγιστου διαστήματος τριών μηνών. Αυτό δεν λαμβάνει υπόψη απρόβλεπτες περιστάσεις, όπως η αίτηση ασύλου ή η νομιμοποίηση της διαμονής δυνάμει του εθνικού δικαίου.

29. επισημαίνει ότι η εξέταση της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας του ΣΚΕΕ είναι ακόμη περισσότερο αναγκαία επειδή, εάν δεν προκύψει κράτηση λόγω παράτυπης διαμονής, το σύστημα θα είναι ικανό να εντοπίσει τους λαθρομετανάστες μόνον όταν εγκαταλείπουν τον χώρο Σένγκεν, γεγονός που καθιστά το ΣΚΕΕ έναν «εξαιρετικά δαπανηρό μηχανισμό συλλογής στατιστικών στοιχείων περί μετανάστευσης»⁽¹²⁾.

30. παρατηρεί πως το ΣΚΕΕ δεν έχει την ικανότητα να εντοπίζει τους μετανάστες που νομιμοποιούν την παραμονή τους, δυνάμει της νομοθεσίας περί ασύλου ή των εθνικών κανόνων περί μετανάστευσης. Τα πρόσωπα αυτά κινδυνεύουν να υποστούν παράνομη κράτηση με βάση μια ειδοποίηση του ΣΚΕΕ, σύμφωνα με αυτόματο υπολογισμό του χρόνου παραμονής που δεν λαμβάνει υπόψη τέτοιου είδους περιστάσεις, ούτε και θα μπορούσε να τις λαμβάνει υπόψη.

⁽⁹⁾ Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα το πρόγραμμα της Στοκχόλμης: Προκλήσεις και ευκαιρίες για ένα νέο πολυετές πρόγραμμα για τον χώρο ελευθερίας, ασφαλείας και δικαιοσύνης της ΕΕ, εισηγήτρια: η κ. Anna Terrón i Cusi, ΕΕ C 79 της 27.3.2010, σ. 37.

⁽¹⁰⁾ Γνωμοδότηση του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ), της 18ης Ιουλίου 2013, για τις προτάσεις κανονισμού για τη θέσπιση του συστήματος καταχώρισης εισόδου/εξόδου (ΣΚΕΕ) και του προγράμματος καταχώρισης ταξιδιωτών (ΠΚΤ), (στα αγγλικά) στη διεύθυνση https://secure.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2013/13-07-18_Smart_borders_EN.pdf. Βλ. επίσης Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ), 2008, Προκαταρκτικές παρατηρήσεις σχετικά με την πρόταση για δέσμη μέτρων «ευφυή σύνορα», 3 Μαρτίου 2008, σ. 4, στη διεύθυνση <http://www.edps.europa.eu>, https://secure.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Comments/2008/08-03-03_Comments_border_package_EN.pdf, καθώς και τη γνωμοδότηση του ΕΕΠΔ για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, ΕΕ C 276 της 17.11.2009, σ. 8, σημείο 71.

⁽¹¹⁾ Έγγραφο εργασίας της Επιτροπής, Αξιολόγηση αντικτύπου που συνοδεύει την πρόταση κανονισμού σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εισόδου/εξόδου (ΣΚΕΕ), SWD(2013) 47 final (στα αγγλικά), Βρυξέλλες, 28.2.2013.

⁽¹²⁾ Bigo, Didier, Carrera, Sergio et al (2012), *Evaluating current and forthcoming proposals on JHA databases and a smart borders system at EU external borders*, μελέτη που εκπονήθηκε για λογαριασμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=79693>, σ. 37 (στα αγγλικά).

31. εκτιμά ότι το ΣΚΕΕ πρέπει, επίσης, να τεθεί υπό αμφισβήτηση για λόγους ταχύτητας των ελέγχων, δεδομένου ότι επιβάλλει τη συλλογή μεγάλου αριθμού αλφαριθμητικών και βιομετρικών στοιχείων. Αυτό θα αυξήσει τον χρόνο αναμονής των ταξιδιωτών στον έλεγχο των συνόρων, με δυσμενή αντίκτυπο στη διασυνοριακή κινητικότητα, ο οποίος δεν θα μπορεί να αντισταθμιστεί αποτελεσματικά από το ΠΚΤ. Αμφισβητείται, επίσης, κατά πόσον το κόστος του ΠΚΤ είναι αναλογικό με τον περιορισμένο αριθμό προσώπων που η Επιτροπή εκτιμά ότι θα επωφελούνται ετησίως από αυτό (5 εκατομμύρια), ήτοι 0,7 % του εκτιμώμενου συνολικού αριθμού προσώπων που διέρχονται ετησίως από τα εξωτερικά σύνορα (περίπου 700 εκατομμύρια) ⁽¹³⁾. Η ύπαρξη σε ορισμένες χώρες προγραμμάτων τακτικών ταξιδιωτών αποδεικνύει ότι η υλοποίησή τους είναι δυνατή χωρίς το ΠΚΤ. Διάφορα κράτη μέλη έχουν ήδη αναπτύξει αυτοματοποιημένα συστήματα ελέγχου για πολίτες της ΕΕ που διαθέτουν βιομετρικό διαβατήριο·

32. παρατηρεί ότι η αναλογικότητα και το θεμιτό των συστημάτων αυτών πρέπει επίσης να σταθμιστούν σε συνάρτηση με το υψηλό κόστος τους, που εκτιμάται σε 1.100 εκατομμύρια ευρώ και θα πρέπει να καλυφθεί από το Ταμείο Εσωτερικής Ασφάλειας, του οποίου ο προβλεπόμενος προϋπολογισμός για την περίοδο 2014-2020 είναι 4.600 εκ. ευρώ. Υπενθυμίζει ότι το ποσό αυτό υπερβαίνει κατά πολύ τις εκτιμήσεις της Επιτροπής του 2008, πέραν του ότι δεν υπάρχουν εγγυήσεις για την επάρκειά του, όπως έχει παρατηρήσει ο ΕΕΠΔ ⁽¹⁴⁾.

33. επαναλαμβάνει τις αμφιβολίες της ως προς το κατά πόσον η αύξηση της επένδυσης στους συνοριακούς ελέγχους συνιστά τον αποτελεσματικότερο τρόπο ουσιαστικής και μακροπρόθεσμης καταπολέμησης της λαθρομετανάστευσης ⁽¹⁵⁾.

34. αναγνωρίζει ότι μια ανάλυση της σχέσης κόστους-οφέλους πρέπει να λάβει επίσης υπόψη το υψηλό κόστος και το διοικητικό βάρος που συνεπάγονται τα εν λόγω συστήματα για τα κράτη μέλη με περιορισμένο αριθμό ταξιδιωτών που διέρχονται τα εξωτερικά τους σύνορα·

Ο ρόλος των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης στη σταδιακή εφαρμογή ενός ενιαίου συστήματος διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων

35. πιστεύει ότι μια συνεπής ευρωπαϊκή προσέγγιση των ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα περιλαμβάνει διάφορα επίπεδα και ενέχει διάφορες προκλήσεις για τις αρμόδιες περιφέρειες εθνικές αρχές, οι οποίες ενεργούν σε συνεργασία με διάφορους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης·

36. εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι η διάσταση της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης δεν λαμβάνεται επαρκώς υπόψη στους πολιτικούς προβληματισμούς της ΕΕ σχετικά με τον χώρο Σένγκεν, ενώ η δέουσα εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας απαιτεί συστηματικότερη ενσωμάτωση της τοπικής και περιφερειακής διάστασης·

37. απευθύνει έκκληση για μεγαλύτερη συμμετοχή των ΟΤΑ και της Επιτροπής των Περιφερειών, ώστε να εξασφαλίζεται μια προσέγγιση «από τη βάση προς την κορυφή» στους τομείς αυτούς, γεγονός που θα συμβάλει ώστε οι εμπειρίες και ανησυχίες των ΟΤΑ να λαμβάνονται υπόψη στα διάφορα στάδια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων της ΕΕ, ιδιαιτέρως δε ως προς την επαναφορά ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα, την αποδοτικότητα και την προστιθέμενη αξία της χρηματοδότησης εκ μέρους της ΕΕ και τη συνιστώσα της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης στη δέσμη μέτρων «ευφυή σύνορα»·

38. καλεί τους αρμόδιους για την εφαρμογή σε τοπικό επίπεδο του κώδικα συνόρων του Σένγκεν να αναπτύξουν εκπαιδευτικές δράσεις και εκστρατείες ευαισθητοποίησης σχετικά με την ευρωπαϊκή νομοθεσία σε θέματα συνόρων και δικαιωμάτων του πολίτη, ώστε να επιτευχθεί η συμμετοχή των ΟΤΑ και των κυριότερων επιτόπιων φορέων, να αυξηθεί η αμοιβαία εμπιστοσύνη και να αποτραπεί τυχόν δυσμενής αντίκτυπος στον χώρο ελεύθερης κυκλοφορίας και στα θεμελιώδη δικαιώματα·

39. υπενθυμίζει ότι οι ΟΤΑ μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην προώθηση της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων σε διάφορα επίπεδα ⁽¹⁶⁾, μεταξύ άλλων στα εσωτερικά και εξωτερικά σύνορα της ΕΕ·

40. διαπιστώνει ότι η χρηματοδότηση της ΕΕ για τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων επικεντρώνεται στην ασφάλεια και παραθεωρεί το ζήτημα των θεμελιωδών δικαιωμάτων· ως εκ τούτου, ζητεί να αποδοθεί μεγαλύτερη βαρύτητα στους ΟΤΑ κατά τον προσδιορισμό των δημοσιονομικών προτεραιοτήτων της ΕΕ σε θέματα διαχείρισης των συνόρων και χρηματοδότησης των πολιτικών μετανάστευσης και ασύλου, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι χρηματοδοτικοί πόροι θα διοχετεύονται προς τις υποδομές και τις υπηρεσίες των συνόρων που έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη στήριξης στον τομέα αυτόν·

41. συνιστά, επομένως, αυστηρότερη υποχρέωση διαβούλευσης των εθνικών κυβερνήσεων με τους ΟΤΑ για θέματα προγραμματισμού της χρηματοδότησης από την ΕΕ στους τομείς αυτούς·

⁽¹³⁾ Έγγραφο εργασίας της Επιτροπής, Αξιολόγηση αντικτύπου που συνοδεύει την πρόταση κανονισμού για τη θέσπιση προγράμματος καταχώρισης ταξιδιωτών, SWD(2013) 50 final (στα αγγλικά), Βρυξέλλες, 28.2.2013.

⁽¹⁴⁾ Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ), 2008, Προκαταρκτικές παρατηρήσεις σχετικά με την πρόταση για δέσμη μέτρων «ευφυή σύνορα», 3 Μαρτίου 2008, σ. 4, στη διεύθυνση <http://www.edps.europa.eu>.

⁽¹⁵⁾ Γνωμοδότηση για τα χρηματοδοτικά μέσα της ΕΕ στις εσωτερικές υποθέσεις, εισηγητής: ο κ. Samuel Azzopardi, CdR 12/2012 fin, σημείο 47, EE C 277 της 13.9.2012, σ. 23.

⁽¹⁶⁾ Βλ. Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα: «Στρατηγική για την αποτελεσματική εφαρμογή του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση» EE C 9 της 11.1.2012, σ. 61.

42. επαναλαμβάνει την έκκλησή της για ενδυνάμωση της θέσης των ΟΤΑ στους τομείς της μετανάστευσης και του ασύλου, «ανάλογα με τις αρμοδιότητες που διαθέτουν στο εθνικό επίπεδο της χώρας τους, λαμβάνοντας τα κατάλληλα μέτρα που θα τις καταστήσουν αποδέκτες επιδοτήσεων της Ένωσης, δίχως να απαιτείται η παρέμβαση των κεντρικών δημόσιων αρχών»⁽¹⁷⁾.

43. εκτιμά ότι τα συστήματα ΣΚΕΕ και ΠΚΤ συνεπάγονται βαθμιαία μεταβίβαση αρμοδιοτήτων ελέγχου και χρήσης των συλλεγόμενων δεδομένων από τις εθνικές αρχές προς φορείς της ΕΕ, γεγονός που θέτει ζητήματα επικουρικότητας·

44. ως εκ τούτου, ζητά αύξηση της διαβούλευσης με τους ΟΤΑ και με την Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με την εκχώρηση αυτή, λαμβανομένου υπόψη του αντίκτυπου στις παραμεθόριες περιοχές και του γεγονότος ότι η αντίληψη περί διαχείρισης των συνόρων σε τοπικό επίπεδο μπορεί να διαφέρει από τα συμφέροντα που καθορίζουν τους προσανατολισμούς των κεντρικών ή εθνικών αρχών, τις οποίες απασχολεί περισσότερο η πτυχή της εθνικής ασφάλειας απ' ό,τι η διευκόλυνση της διασυνοριακής κίνησης, που όμως είναι ζήτημα που απασχολεί τις παραμεθόριες περιοχές·

Συστάσεις σχετικά με τη δέσμη νομοθετικών μέτρων «ευφυή σύνορα»

45. ζητά εντόνως από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο να προβούν σε σοβαρή και εξαντλητική ανάλυση της σχέσης κόστους/οφέλους του ΣΚΕΕ και του ΠΚΤ —επιτακτική ανάγκη σε εποχή οικονομικής ύφεσης και μεγάλης δημοσιονομικής λιτότητας— καθώς και της αναγκαιότητας, της αναλογικότητας και της αποτελεσματικότητάς τους, προτού να προχωρήσουν στις σχετικές διαπραγματεύσεις·

46. καλεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, στην περίπτωση όπου θα δώσουν συνέχεια στο ΠΚΤ, να προβλέψουν εγγυήσεις ώστε να αποτρέπονται ειδοποιήσεις που ενδέχεται να καταλήξουν σε παράνομη κράτηση προσώπων, που το σύστημα τα εντοπίζει ως εάν είχαν παραμείνει παράτυπα, ενώ στην πραγματικότητα τους έχει χορηγηθεί άδεια παραμονής σε ένα κράτος μέλος και, συνεπώς, απολαμβάνουν δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας στον ευρωπαϊκό χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα·

47. επισημαίνει ότι, σε καιρούς δημοσιονομικής λιτότητας, απαιτείται να εξασφαλιστεί ότι οποιοδήποτε σύστημα αναπτυχθεί θα εγγυάται τη διαλειτουργικότητα με τα υφιστάμενα εθνικά συστήματα, ώστε να μην θιγεί η λειτουργία τους και να διαφυλαχθούν οι πραγματοποιηθείσες εθνικές επενδύσεις·

48. συνιστά να εισαχθούν ισχυρές εγγυήσεις αποφυγής των διακρίσεων και επαρκείς διασφαλίσεις του δικαιώματος προστασίας των προσωπικών δεδομένων, της ιδιωτικότητας και της πρόσβασης σε αποτελεσματική ένδικη προστασία για τους υπηκόους τρίτων χωρών, ιδιαίτερα για να προληφθεί τυχόν καταχρηστικός επαναπατρισμός λόγω λανθασμένης ειδοποίησης από το ΣΚΕΕ·

49. προτείνει, στην περίπτωση που θα θεσπιστούν τα συστήματα αυτά, να αναπτυχθούν δράσεις κατάρτισης με έμφαση στα δικαιώματα των προσώπων και εκστρατείες ευαισθητοποίησης των επαγγελματιών σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, ιδιαίτερα σχετικά με τους κινδύνους και με την ορθή/λανθασμένη εφαρμογή τους, ώστε να αποτραπεί, κατά το δυνατόν, η παράνομη χρήση τους ή χρήση που θα εισάγει διακρίσεις.

III. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

COM(2013) 95 final

Άρθρο 8

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία
Κάθε αρμόδια αρχή εξουσιοδοτημένη να έχει πρόσβαση στο ΣΚΕΕ σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό διασφαλίζει ότι η χρήση του ΣΚΕΕ είναι απαραίτητη, κατάλληλη και αναλογική προς την εκτέλεση των καθηκόντων των αρμόδιων αρχών.	Κάθε αρμόδια αρχή εξουσιοδοτημένη να έχει πρόσβαση στο ΣΚΕΕ σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό διασφαλίζει ότι η χρήση του ΣΚΕΕ είναι απαραίτητη, κατάλληλη και αναλογική προς την εκτέλεση των καθηκόντων των αρμόδιων αρχών, <u>σεβόμενη παράλληλα όλες τις σχετικές ενωσιακές και εθνικές διατάξεις που αφορούν την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.</u>

⁽¹⁷⁾ Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Η συνολική προσέγγιση της μετανάστευσης και της κινητικότητας», ΕΕ C 277 της 13.9.2012, σ. 6.

Αιτιολογία

Είναι σημαντικό να καθιερωθεί ως γενική αρχή στον παρόντα κανονισμό ο σεβασμός των σχετικών με την προστασία δεδομένων διατάξεων εκ μέρους των αρμόδιων αρχών.

Βρυξέλλες, 28 Νοεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Κανονισμός για τους επίσημους ελέγχους»

(2014/C 114/16)

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Γενικές παρατηρήσεις**

1. λαμβάνει υπό σημείωση την πρόταση της Επιτροπής σχετικά με τους επίσημους ελέγχους και τις άλλες επίσημες δραστηριότητες που διενεργούνται με σκοπό την εξασφάλιση της εφαρμογής της νομοθεσίας για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές και των λοιπών κανόνων για την υγεία και την καλή μεταχείριση των ζώων, την υγεία των φυτών, το φυτικό αναπαραγωγικό υλικό και τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα, αναγνωρίζοντας τους βασικούς στόχους του προτεινόμενου κανονισμού, που είναι η διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και η εγγύηση της καλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς·

2. παρατηρεί με ικανοποίηση ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει την ανάγκη ενίσχυσης των μέσων που έχουν στη διάθεσή τους οι αρμόδιες αρχές στα κράτη μέλη για την εξακρίβωση της συμμόρφωσης με τη νομοθεσία της ΕΕ (έλεγχοι, επιθεωρήσεις και δοκιμές)·

Αναφορές στην κοινή γεωργική πολιτική

3. συμφωνεί ότι η ποιότητα των γεωργικών προϊόντων της ΕΕ είναι μία από τις σημαντικότερες συνιστώσες της προστιθέμενης αξίας της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΚΓΠ) και ένα από τα μεγαλύτερα πλεονεκτήματα της ΕΕ στις παγκόσμιες αγορές, καθώς και ότι ο αποτελεσματικός έλεγχος της τήρησης της νομοθεσίας για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές και των λοιπών κανόνων για την υγεία και την καλή μεταχείριση των ζώων, την υγεία των φυτών, το φυτικό αναπαραγωγικό υλικό και τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα θα συμβάλει στην ανάπτυξη μιας πιο σταθερής αγοράς, βασισμένης στην εμπιστοσύνη των καταναλωτών στα ευρωπαϊκά προϊόντα·

4. φρονεί ότι η ανταγωνιστικότητα, είτε σε τοπικό είτε σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω της σταθερής βελτίωσης της ευρωπαϊκής αγροδιατροφικής αγοράς. Ως εκ τούτου, επικροτεί την παρούσα πρωτοβουλία, η οποία θα συμβάλει στην εξασφάλιση της ποιότητας των γεωργικών προϊόντων μέσω των επίσημων ελέγχων και των άλλων επίσημων δραστηριοτήτων·

5. πιστεύει ότι ο προτεινόμενος κανονισμός ανταποκρίνεται στην ανάγκη εξασφάλισης της γενικότερης ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων της τροφικής αλυσίδας που υπόκεινται σε επίσημους ελέγχους από τις αρμόδιες αρχές·

Επικουρικότητα, αναλογικότητα και βελτίωση της νομοθεσίας

6. σημειώνει ότι, στην πράξη, σε όλους τους τομείς που ρυθμίζονται βάσει της παρούσας πρότασης κανονισμού, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει τη δικαιοδοσία να εκδίδει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση (πρβλ. άρθρα 15-24). Διαφωνεί ιδίως με τη χορήγηση στην Επιτροπή της δικαιοδοσίας να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σχετικά με τους ειδικούς κανόνες διενέργειας των επίσημων ελέγχων, που προβλέπεται στα άρθρα 15-25, 110, 132 και 133 της νομοθετικής πρότασης. Θεωρεί απολύτως απαραίτητο να συμπεριληφθούν απευθείας στον παρόντα κανονισμό όλοι οι κανόνες που έχουν σημαντικό αντίκτυπο στις εποπτικές δραστηριότητες και στους εθνικούς προϋπολογισμούς. Εκτός αυτού, όσον αφορά τη δικαιοδοσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ορίζεται στο άρθρο 139, ζητεί από την Επιτροπή να αποσαφηνίσει πώς σκοπεύει να εφαρμόσει την προσέγγιση που περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 81 του εγγράφου της, σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή οφείλει να προβαίνει σε κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού έργου της, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομώνων. Θεωρεί αναγκαίο να προβλεφθεί ρητώς στο άρθρο 139 η συμμετοχή εθνικών εμπειρογνομώνων·

7. συμφωνεί ότι η εναρμόνιση της νομοθεσίας για τους επίσημους ελέγχους είναι χρήσιμη και σημαντική, καθώς μπορεί να συμβάλει στην εξασφάλιση επαρκούς επιπέδου ασφάλειας των τροφίμων και των ζωοτροφών, στη διασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων στην εσωτερική αγορά, στην αποτελεσματική προστασία της εσωτερικής αγοράς, του ελεύθερου ανταγωνισμού, καθώς και των συμφερόντων και της ενημέρωσης των καταναλωτών έναντι της απάτης και της διείσδυσης εμπορευμάτων που δεν πληρούν τις ευρωπαϊκές απαιτήσεις και στη διατήρηση της εμπιστοσύνης στα προϊόντα που εξέρχονται ή διέρχονται (διαμετακόμιση) από το έδαφος της ΕΕ·

8. παρατηρεί με ικανοποίηση ότι ο κανονισμός ενσωματώνει ευρύ φάσμα ρυθμίσεων που σχετίζονται με τους επίσημους ελέγχους στην αγροδιατροφική αλυσίδα, μεταξύ των οποίων τους κανόνες που αφορούν τα μέτρα καταπολέμησης των επιβλαβών για τα φυτά οργανισμών, τους κανόνες που διέπουν την παραγωγή φυτικού αναπαραγωγικού υλικού με σκοπό τη διάθεσή του στην αγορά και τους κανόνες για τα ζωικά υποπροϊόντα·

9. συμφωνεί ότι ο καλύτερος τρόπος να προστατευθούν αποτελεσματικά τα αγροδιατροφικά προϊόντα της ΕΕ είναι να εξασφαλιστεί ότι όλα τα προϊόντα που πωλούνται στην ΕΕ, ανεξαρτήτως της προέλευσής τους, υπόκεινται στους ίδιους ή σε ισοδύναμους ελέγχους υγιεινής, ασφάλειας και ποιότητας των τροφίμων. Παρατηρεί ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, ο κανονισμός δεν περιορίζει το δικαίωμα των κρατών μελών να θεσπίζουν μέτρα για την εξασφάλιση υψηλότερου επιπέδου προστασίας των καταναλωτών μέσω των επίσημων ελέγχων·

10. επικροτεί την απλοποίηση των κανόνων που αφορούν: τον ορισμό συνοριακών σταθμών ελέγχου, υποκείμενων σε κοινό σύνολο κανόνων· την καθιέρωση «κοινού υγειονομικού εγγράφου εισόδου» (KYEE) προς αντικατάσταση των διαφορετικών εγγράφων που χρησιμοποιούνται σε κάθε ελεγχόμενο τομέα σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες· την τυποποίηση και την εγγύηση της αξιοπιστίας των εγγράφων· την καθιέρωση ενωσιακού συστήματος εποπτείας των ευρωπαϊκών επίσημων ελέγχων και τη μηχανογράφηση του·

11. σημειώνει ότι οι κανόνες που ισχύουν σήμερα όσον αφορά τους επίσημους ελέγχους για τα κατάλοιπα κτηνιατρικών φαρμάκων αντικαθίστανται με ρυθμίσεις που βασίζονται περισσότερο στην εκτίμηση της επικινδυνότητας, υπό τον όρο ότι θα διατηρηθούν οι κατάλληλες συνθήκες για την προστασία της ανθρώπινης υγείας·

Αυστηρότεροι έλεγχοι των προϊόντων από τρίτες χώρες

12. επικροτεί τη συμπερίληψη στην πρόταση της Επιτροπής διατάξεων για την ενίσχυση των ελέγχων των προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις για την τροφική αλυσίδα και οι συνακόλουθοι κίνδυνοι για την ασφάλεια των πολιτών της ΕΕ·

13. εκφράζει την ικανοποίησή της για την απλοποίηση των κανόνων που αφορούν την αντικατάσταση των συνοριακών σημείων ελέγχου (για τα ζώα και τα προϊόντα ζωικής προέλευσης), των καθορισμένων σημείων εισόδου (για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές φυτικής προέλευσης) και των σημείων εισόδου (για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα) με συνοριακούς σταθμούς ελέγχου που υπόκεινται σε ένα κοινό σύνολο κανόνων. Η προσέγγιση αυτή εξασφαλίζει σαφώς καλύτερη προστασία της ευρωπαϊκής αγοράς κατά της διεισδυσης αγροδιατροφικών ή άλλων προϊόντων που δεν πληρούν τις ευρωπαϊκές απαιτήσεις·

14. επικροτεί τη θέσπιση μηχανισμών «διοικητικής συνδρομής», που θα διευκολύνουν τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών ελέγχου για τη διασυνοριακή εφαρμογή της νομοθεσίας με ομοιόμορφο και συνεπή τρόπο. Εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι οι παραβάσεις της νομοθεσίας της ΕΕ δεν θα επισύρουν κυρώσεις μόνο στο κράτος μέλος όπου διαπιστώθηκε η παράβαση, αλλά και στο κράτος μέλος όπου διαπράχθηκε·

Τοπικός και περιφερειακός αντίκτυπος

15. παρατηρεί ότι η νέα προσέγγιση των ελέγχων, με βάση την εκτίμηση της επικινδυνότητας, καθιστά δυνατή την ταχεία λήψη μέτρων και αποφάσεων για τις διάφορες κατηγορίες προϊόντων, σύμφωνα με τις εκάστοτε διαθέσιμες γνώσεις·

16. διαπιστώνει ότι η υποχρέωση σε κάθε επίσημο έλεγχο να συντάσσεται έκθεση που θα τίθεται στη διάθεση της ελεγχόμενης επιχείρησης αποτελεί σημαντική επιβάρυνση για τις αρμόδιες αρχές. Τούτο πρέπει να απορριφθεί διότι διογκώνει τη γραφειοκρατία και ανοίγει το δρόμο για ενδεχόμενες προσφυγές στη δικαιοσύνη. Εάν η Επιτροπή δεν ανακαλέσει την υποχρέωση αυτή, θα πρέπει να πραγματοποιηθεί λεπτομερής αξιολόγηση αντικτύπου, προκειμένου να ποσοτικοποιηθούν οι επιπρόσθετες οικονομικές και διοικητικές δαπάνες. Για τον ίδιο λόγο, θα πρέπει να συμπεριληφθεί στο άρθρο 34 της πρότασης της Επιτροπής, η διευκρίνιση ότι η εν λόγω δεύτερη πραγματογνωμοσύνη σχετικά με μια εν εξελίξει διαδικασία θα διεξάγεται σύμφωνα με μια μέθοδο επανελέγχου/δεύτερου ελέγχου από τον υπεύθυνο επιχείρησης και δεν θα εισαγάγει νέα διαδικασία·

17. συμμερίζεται κατ' αρχήν την προσέγγιση της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία κατά τον υπολογισμό των τελών θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα των μικρών επιχειρήσεων. Ωστόσο, η γενικευμένη εξαίρεση των επιχειρήσεων που απασχολούν λιγότερα από 10 άτομα και των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών ή ισολογισμός δεν υπερβαίνει τα 2 εκατ. ευρώ από την καταβολή των τελών, που προτείνεται στον παρόντα κανονισμό, αντιβαίνει στις βασικές αρχές του άρθρου 76, στο οποίο ορίζεται ότι πρέπει να διασφαλίζεται η ύπαρξη επαρκών χρηματικών και ανθρώπινων πόρων. Συνιστάται να ενσωματωθεί στη νέα ρύθμιση των τελών μια διάταξη ανάλογη με το άρθρο 27 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004, που επιτρέπει στα κράτη μέλη να ρυθμίζουν αυτόνομα το είδος και το εύρος των εξαιρέσεων·

18. επισημαίνει ότι το άρθρο 80 προβλέπει ευνοϊκή μεταχείριση των επιχειρήσεων που τηρούν τις υποχρεώσεις τους, στο βαθμό που τα τέλη των ελέγχων εισπράττονται σε ένα κατ' αποκοπή ποσό, σύμφωνα με το άρθρο 79 παράγραφος 1 στοιχείο α). Αντ' αυτού, συνιστάται να ενσωματωθεί στον νέο κανονισμό μια διάταξη ανάλογη με το άρθρο 27 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004, που επιτρέπει στα κράτη μέλη να ρυθμίζουν αυτόνομα το είδος και το εύρος των εξαιρέσεων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τις πολύ μικρές επιχειρήσεις·

19. εφιστά την προσοχή στην ανάγκη αποτελεσματικής (επαρκούς) προστασίας των δεδομένων και των πληροφοριών που θα περιέχονται στα συστήματα που θα δημιουργηθούν για την εφαρμογή της νομοθεσίας όσον αφορά τους πλεονασμούς και τη μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση, χωρίς ωστόσο να παραγνωρίζεται η ανάγκη και η υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να ενημερώνουν την κοινή γνώμη για σημαντικά περιστατικά στην αγροδιατροφική αλυσίδα. Η ύπαρξη, σε ορισμένα κράτη μέλη, κοινής αρμοδιότητας διαφόρων οργανισμών όσον αφορά τον έλεγχο της τροφικής αλυσίδας καθιστά απαραίτητο, κατά την ανάπτυξη των συστημάτων πληροφορικής, να συγκεντρώνονται σε ένα ενιαίο έγγραφο οι διάφορες δραστηριότητες επίσημου ελέγχου, καθώς επίσης και να δημιουργηθεί και να αναπτυχθεί ένα ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης των πληροφοριών των επίσημων ελέγχων·

20. επικροτεί, πέρα από τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής των υφιστάμενων πειθαρχικών μέτρων, τη θέσπιση ελάχιστων προθεσμιών για την εφαρμογή ορισμένων μορφών κινήτρων, όπως π.χ. την απαλλαγή ή τη μείωση των επίσημων τελών για τους φορείς που έχουν επιτύχει και διατηρούν την απαιτούμενη συμμόρφωση με τη νομοθεσία για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές και τους λοιπούς κανόνες για την τροφική αλυσίδα. Ωστόσο, η λήψη των αποφάσεων για την επιβολή υποχρεωτικών τελών στις περιπτώσεις ελέγχων ρουτίνας θα πρέπει να επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών·

21. υπογραμμίζει ότι οι εκτεταμένες εξουσίες έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων περιορίζουν τις δυνατότητες συμμετοχής των κρατών μελών, τα οποία δεν μπορούν να προβλέπουν αν θα χρειαστούν περισσότερες δαπάνες για ανθρώπινους ή για χρηματικούς πόρους.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Άρθρο 1.1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Ο παρών κανονισμός ορίζει κανόνες για:</p> <p>(α) τη διενέργεια των επίσημων ελέγχων και των άλλων επίσημων δραστηριοτήτων που διενεργούνται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών·</p> <p>(β) τη χρηματοδότηση των επίσημων ελέγχων·</p> <p>(γ) τη διοικητική συνδρομή και συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών για τη σωστή εφαρμογή των κανόνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2·</p> <p>(δ) τη διενέργεια ελέγχων από την Επιτροπή στα κράτη μέλη και σε τρίτες χώρες·</p> <p>ε) την έγκριση των όρων που πρέπει να πληρούν τα ζώα και τα αγαθά που εισάγονται στην Ένωση από τρίτη χώρα·</p> <p>στ) τη δημιουργία ηλεκτρονικού συστήματος πληροφορικής για τη διαχείριση των πληροφοριών και των στοιχείων που αφορούν τους επίσημους ελέγχους.</p>	<p>Ο παρών κανονισμός ορίζει κανόνες για:</p> <p>(α) τη διενέργεια των επίσημων ελέγχων και των άλλων επίσημων δραστηριοτήτων που διενεργούνται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών·</p> <p>β) τη χρηματοδότηση των επίσημων ελέγχων·</p> <p>(γ) τη διοικητική συνδρομή και συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών για τη σωστή εφαρμογή των κανόνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2·</p> <p>δ) τη διενέργεια ελέγχων από την Επιτροπή στα κράτη μέλη και σε τρίτες χώρες·</p> <p>ε) την έγκριση των όρων που πρέπει να πληρούν τα ζώα και τα αγαθά που εισάγονται στην Ένωση από τρίτη χώρα·</p> <p>στ) τη δημιουργία ηλεκτρονικού συστήματος πληροφορικής για τη διαχείριση των πληροφοριών και των στοιχείων που αφορούν τους επίσημους ελέγχους, συμπεριλαμβανομένων μηχανισμών προστασίας των δεδομένων σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες, ήτοι την οδηγία 95/46/ΕΚ, τον προτεινόμενο κανονισμό COM(2012)11 final και την προτεινόμενη οδηγία COM(2012)10 final.</p>

Αιτιολογία

Η προστασία των δεδομένων είναι ένα από τα ζητήματα στα οποία πρέπει να δοθεί προσοχή, καθώς το σύστημα δημιουργείται σε επίπεδο ΕΕ και μια από τις βασικές λειτουργίες του είναι η ανταλλαγή στοιχείων σχετικά με τους επίσημους ελέγχους που διενεργούνται.

Τροπολογία 2

Άρθρο 13.2 δ)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
[Οι επίσημοι έλεγχοι περιλαμβάνουν τα εξής, κατά περίπτωση: ...] δ) αξιολόγηση των διαδικασιών που αφορούν τις ορθές παρασκευαστικές πρακτικές, τις ορθές πρακτικές υγιεινής, τις ορθές γεωργικές πρακτικές και το σύστημα ανάλυσης κινδύνων και κρίσιμων σημείων ελέγχου (HACCP).	[Οι επίσημοι έλεγχοι περιλαμβάνουν τα εξής, κατά περίπτωση: ...] δ) αξιολόγηση των διαδικασιών που αφορούν τις ορθές παρασκευαστικές πρακτικές, τις ορθές πρακτικές υγιεινής, τις ορθές γεωργικές πρακτικές, και το σύστημα ανάλυσης κινδύνων και κρίσιμων σημείων ελέγχου (HACCP) και άλλα ανάλογα συστήματα των οποίων η εφαρμογή επιβάλλεται από τους κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

Αιτιολογία

Είναι απαραίτητο να διευρυνθεί το πεδίο αυτής της διάταξης, ώστε να συμπεριληφθούν και οι κανόνες (τα συστήματα) που ενδέχεται να καταστούν υποχρεωτικοί στο μέλλον.

Τροπολογία 3

Άρθρο 82

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Επιστροφές τελών και εξαίρεση για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις	Επιστροφές τελών και εξαίρεση για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις
1. Τα τέλη που προβλέπονται στο άρθρο 77 δεν επιστρέφονται άμεσα ή έμμεσα, εκτός εάν έχουν εισπραχθεί αχρεωσήτως.	1. Τα τέλη που προβλέπονται στο άρθρο 77 δεν επιστρέφονται άμεσα ή έμμεσα, εκτός εάν έχουν εισπραχθεί αχρεωσήτως.
2. Οι επιχειρήσεις που απασχολούν λιγότερα από 10 άτομα και των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών ή ισολογισμός δεν υπερβαίνει τα 2 εκατ. ευρώ εξαιρούνται από την καταβολή των τελών που προβλέπονται στο άρθρο 77.	3. Οι δαπάνες που αναφέρονται στα άρθρα 77, 78 και 79 δεν περιλαμβάνουν τις δαπάνες που πραγματοποιούνται για τη διενέργεια των επίσημων ελέγχων στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2.
2. Οι επιχειρήσεις που απασχολούν λιγότερα από 10 άτομα και των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών ή ισολογισμός δεν υπερβαίνει τα 2 εκατ. ευρώ δύνανται να εξαιρούνται από την καταβολή των τελών που προβλέπονται στο άρθρο 77.	3. Τα κράτη μέλη μπορούν να υιοθετούν ξεχωριστούς κανόνες για τον υπολογισμό των Οι δαπάνες που αναφέρονται στα άρθρα 77, 78 και 79 δεν περιλαμβάνουν τις δαπανώνες που πραγματοποιούνται για τη διενέργεια των επίσημων ελέγχων στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, με την προϋπόθεση ότι δεν θίγονται οι αρχές της πολιτικής ανταγωνισμού της ΕΕ που καθιερώνονται στα άρθρα 101-109 της Συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ (ΣΛΕΕ).

Αιτιολογία

Κρίνεται σκόπιμο να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να υιοθετούν διαφορετικούς κανόνες επί του θέματος, δεδομένης της ανομοιογένειας ως προς το μέγεθος των επιχειρήσεων στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τις χώρες των οποίων οι οικονομίες είναι κατακερματισμένες (μεγάλος αριθμός πολύ μικρών επιχειρήσεων).

Τροπολογία 4

Άρθρο 131

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Το IMSOC:</p> <p>α) επιτρέπει τον μηχανογραφικό χειρισμό και την ανταλλαγή πληροφοριών, στοιχείων και εγγράφων που απαιτούνται για τη διενέργεια των επίσημων ελέγχων, τα οποία προκύπτουν από τη διενέργεια των επίσημων ελέγχων ή την καταγραφή της επίδοσης ή του αποτελέσματος των επίσημων ελέγχων σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες οι κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 και οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 15 έως 24 προβλέπουν την ανταλλαγή, μεταξύ των αρμόδιων αρχών, μεταξύ των αρμόδιων αρχών και της Επιτροπής και, κατά περίπτωση, με άλλες αρχές και υπευθύνους επιχειρήσεων, τέτοιων πληροφοριών, στοιχείων ή εγγράφων·</p> <p>β) παρέχει έναν μηχανισμό για την ανταλλαγή στοιχείων και πληροφοριών σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου IV·</p> <p>γ) παρέχει ένα εργαλείο για τη συλλογή και τη διαχείριση των εκθέσεων σχετικά με τους επίσημους ελέγχους που υποβάλλουν τα κράτη μέλη στην Επιτροπή·</p> <p>δ) επιτρέπει την παραγωγή, τον χειρισμό και τη διαβίβαση, και σε ηλεκτρονική μορφή, του ημερολογίου ταξιδιού που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2005, των αρχείων που λαμβάνονται από το σύστημα πλοήγησης που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2005, των επίσημων πιστοποιητικών και του κοινού υγειονομικού εγγράφου εισόδου που αναφέρεται στο άρθρο 54 του παρόντος κανονισμού.</p>	<p>Το IMSOC:</p> <p>α) επιτρέπει τον μηχανογραφικό χειρισμό και την ανταλλαγή πληροφοριών, στοιχείων και εγγράφων που απαιτούνται για τη διενέργεια των επίσημων ελέγχων, τα οποία προκύπτουν από τη διενέργεια των επίσημων ελέγχων ή την καταγραφή της επίδοσης ή του αποτελέσματος των επίσημων ελέγχων σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες οι κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 και οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 15 έως 24 προβλέπουν την ανταλλαγή, μεταξύ των αρμόδιων αρχών, μεταξύ των αρμόδιων αρχών και της Επιτροπής και, κατά περίπτωση, με άλλες αρχές και υπευθύνους επιχειρήσεων, τέτοιων πληροφοριών, στοιχείων ή εγγράφων·</p> <p>(β) παρέχει έναν μηχανισμό για την ανταλλαγή στοιχείων και πληροφοριών σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου IV·</p> <p>γ) παρέχει ένα εργαλείο για τη συλλογή και τη διαχείριση των εκθέσεων σχετικά με τους επίσημους ελέγχους που υποβάλλουν τα κράτη μέλη στην Επιτροπή·</p> <p>δ) επιτρέπει την παραγωγή, τον χειρισμό και τη διαβίβαση, και σε ηλεκτρονική μορφή, του ημερολογίου ταξιδιού που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2005, των αρχείων που λαμβάνονται από το σύστημα πλοήγησης που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2005, των επίσημων πιστοποιητικών και του κοινού υγειονομικού εγγράφου εισόδου που αναφέρεται στο άρθρο 54 του παρόντος κανονισμού.</p> <p>ε) περιέχει μηχανισμό προστασίας των δεδομένων σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες, ήτοι την οδηγία 95/46/ΕΚ, τον προτεινόμενο κανονισμό COM(2012)11 final και την προτεινόμενη οδηγία COM(2012)10 final.</p>

Αιτιολογία

Η προστασία των δεδομένων είναι ένα από τα ζητήματα στα οποία πρέπει να δοθεί προσοχή, καθώς το σύστημα δημιουργείται σε επίπεδο ΕΕ και μια από τις βασικές λειτουργίες του είναι η ανταλλαγή στοιχείων σχετικά με τους επίσημους ελέγχους που διενεργούνται.

Βρυξέλλες, 29 Νοεμβρίου 2013.

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL